ദീപ്തി

Orthodox Theological Seminary, Kottayam 2023

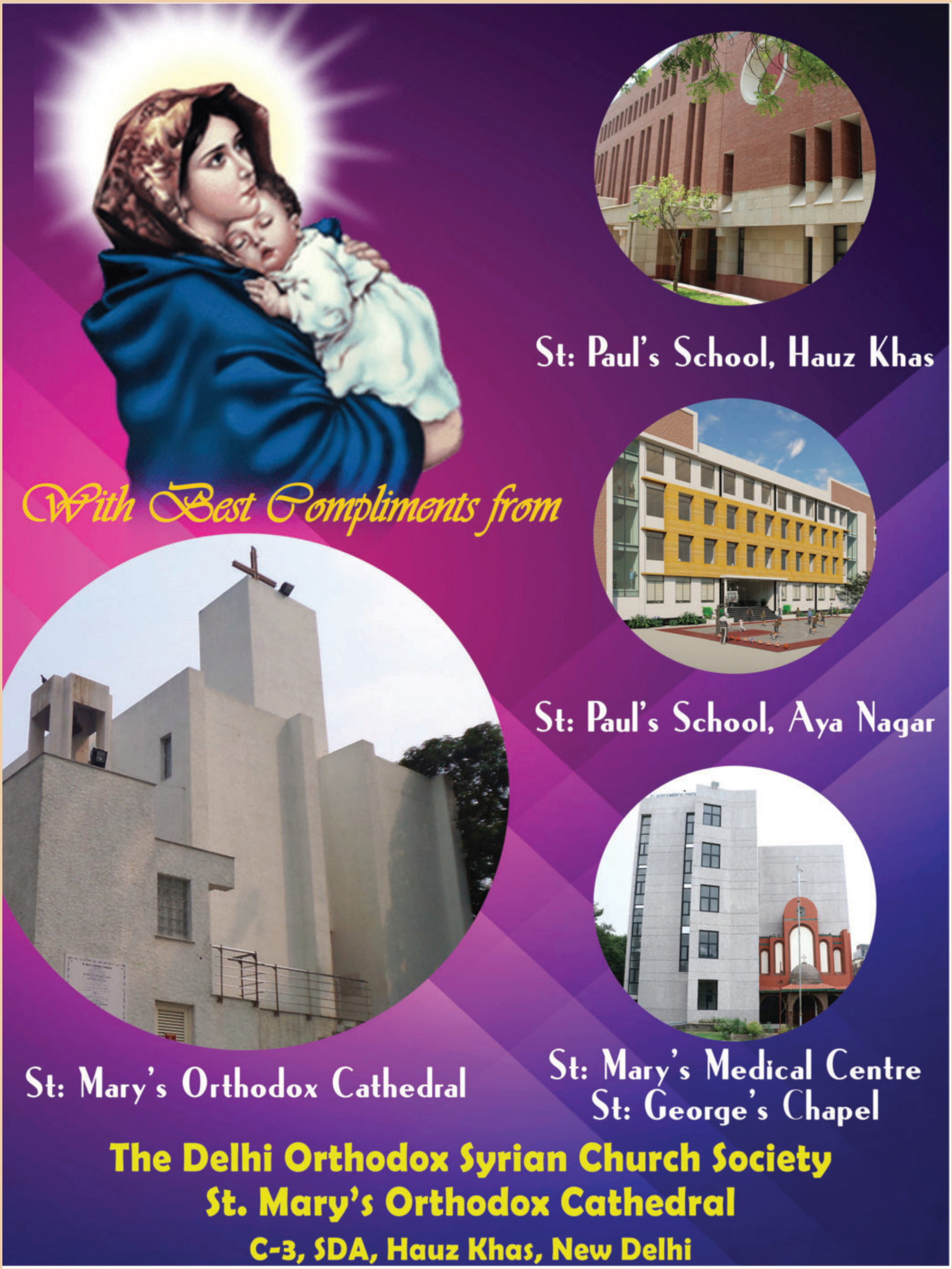
St: Paul's School, Hauz Khas
With Best Compliments from
St: Paul's School, Aya Nagar
St: Mary's Orthodox Cathedral
St: Mary's Medical Centre
St: George's Chapel
The Delhi Orthodox Syrian Church Society
St. Mary's Orthodox Cathedral
C-3, SDA, Hauz Khas, New Delhi

MY LORD AND MY GOD
ORTHODOX THEOLOGICAL SEMINARY
Orthodox Theological Seminary
Kottayam
P.B. No. 98, 686001
Ph. 0481 2568083, 2566526, 2568500
Fax: 2302571
Email: principal@ots.org.in
Web:www.ots.edu.in

പഴയ സെമിനാരിയിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാർ

പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ
ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
(1858 – 1934)

പുലിക്കോട്ടിൽ
ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് I
(പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ)

പുലിക്കോട്ടിൽ
ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് II
(1833 – 1909)

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്
(1923 – 1996)

catholicos@mosc.in
officeofthecatholicos@mosc.in

0481 - 2574323, 2578500
www.mosc.in

The Malankara Orthodox Syrian Church
CATHOLICATE OF THE EAST

BASELIOS MARTHOMA MATHEWS III
CATHOLICOS OF
THE APOSTOLIC THRONE OF
ST. THOMAS
AND MALANKARA METROPOLITAN

CATHOLICATE PALACE
KOTTAYAM - 686 004
KERALA, INDIA

ജനുവരി 18, 2023

മലങ്കര സഭാ ചരിത്രത്തിൽ നിർണായകമായ പല ചരിത്ര മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിച്ച പുണ്യ ഭൂമിയാണ് പ. സഭയുടെ പവിത്ര ഹൃദയമായ പഴയ സെമിനാരി. ദൈവനിയോഗത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപാതയിൽ ഉറച്ച ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ 'വിളിച്ചവൻ വിശ്വസ്തൻ' എന്ന വേദവചന പൊരുൾ ഗ്രഹിച്ച് ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ വഴിയിൽ പ്രയാണം ചെയ്യുവാൻ ദൈവം നിങ്ങളെ ഏവരെയും ബലപ്പെടുത്തട്ടെ. പ്രാർത്ഥനാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതംകൊണ്ടും ലൗകിക ജീവിതത്തോടുള്ള നിർമ്മമതകൊണ്ടും പുതിയ കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിക്കുവാൻ വൈദികർക്കും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സാധിക്കണം. വൈദികൻ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഇടയിലുള്ള ഒരു പാലമായി നിലകൊള്ളേണ്ടവനാണെന്ന ഉറച്ച ബോധ്യം നമ്മെ ഭരിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവും ദൈവവുമായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ കുരിശിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ ഏൽപിച്ചിരിക്കുന്ന ജനത്തിനു വേണ്ടി കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന, ശോഭയും വെൺമയുമുള്ള പട്ടക്കാരായി മാറുവാൻ പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ കൃപ ഏവർക്കും ധാരാളമായി ലഭിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

വൈദിക സെമിനാരിയിൽ നിന്നും എല്ലാ വർഷവും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന **ദീപ്തി** നമ്മുടെ വൈദിക വിദ്യാർഥികളുടെ സർഗവാസനകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നു എന്നതിൽ നമുക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്. കാലാതിവർത്തികളായ അനശ്വര രചനകൾ **ദീപ്തി**യെ കൂടുതൽ പ്രശോഭിപ്പിക്കട്ടെ. ഇതിലെ രചനകൾ ജീവിത വഴികളിൽ അനേകർക്ക് പ്രകാശം ചൊരിയട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ

PROFESSOR EMERITUS

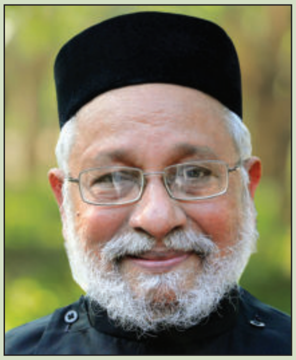
Fr. Dr. T. J. Joshua

Dn. Dr. K. A. George

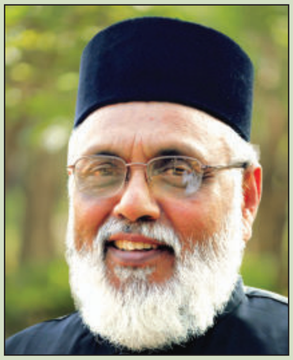
Fr. Dr. K. M.George

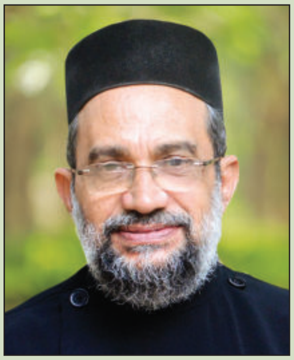
Fr. Dr. Jacob Kurian

Fr. Dr. T. I. Varghese

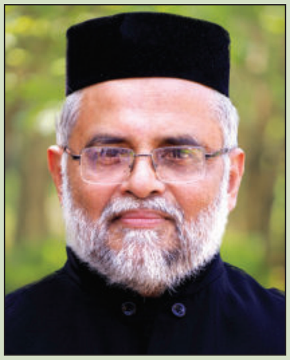
Fr. Dr. Baby Varghese

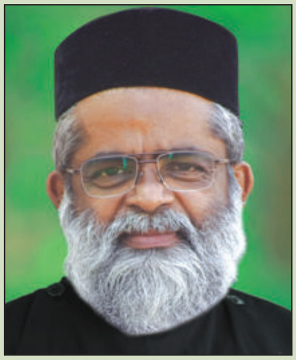
Fr. Dr. M. P. George

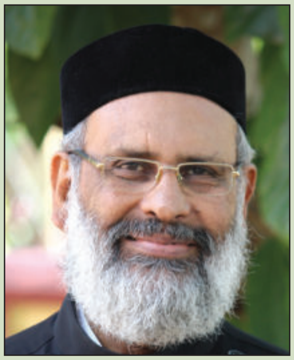
Fr. Dr. Johns Abraham Konat

FACULTY 2022-23

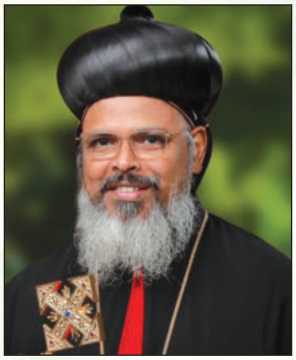
H.G. Dr. Mathews Mar Thimothios
Vice President & Visiting Professor

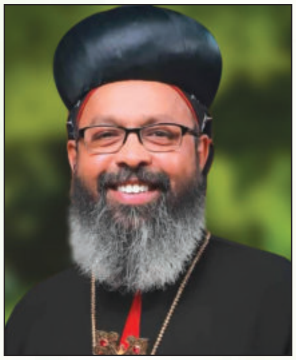
H.G. Dr. Zacharias Mar Aprem
Visiting Professor
Director Sruthi

Fr. Jobin Varghese
(Old Seminary Manager & Vicar)

FACULTY 2022-23

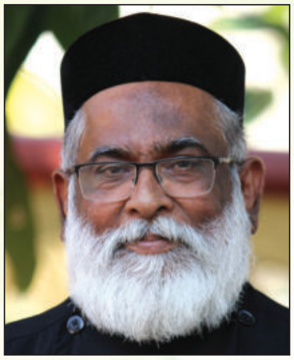

Fr. Dr. Reji Mathew
Principal

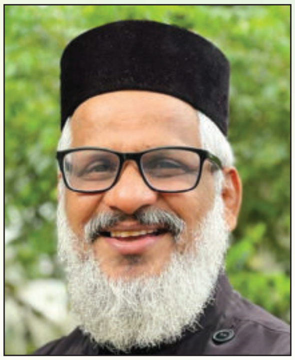

Fr. Dr. John Thomas Karingattil
Deepthi Staff Advisor

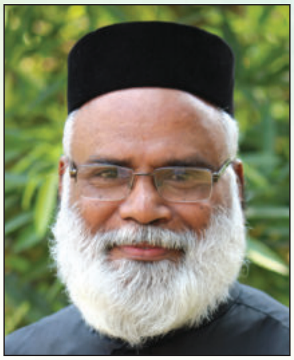

Fr. Dr. Ninan K. George
Bursar

Fr. Dr. Jacob Mathew

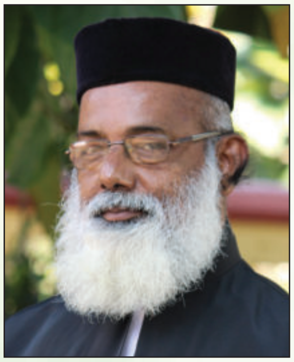

Fr. Dr. Mathews John Manayil
Chief Librarian

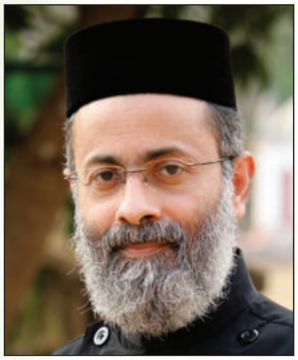

Fr. Dr. Shaji P. John
Registrar & Director of Prathyasha Counselling

Fr. Dr. Saji Varghese Amayil
(MOSC Priest Trustee)

Fr. Dr. Jose John
Dean of Studies & Sophia Centre

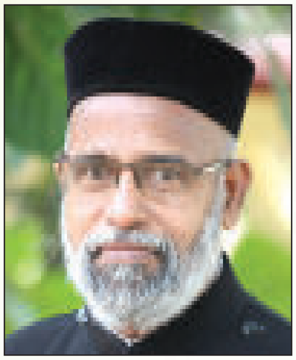

Fr. K. V. Alias
Warden

Fr. Siju Varghese Koshy
Assistant Librarian

Fr. Dr. Varghese P. Varghese
Faculty Secretary

Fr. Thomas Varghese

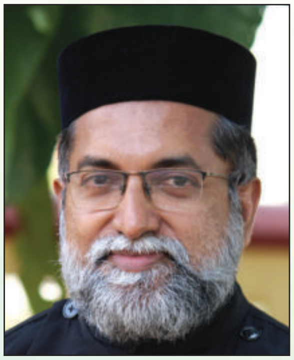

Fr. Dr. Bijesh Philip

Fr. Dr. Mathew Varghese

Fr. K.M. Zachariah
PRO & Maintanence Manager

Prof. K.C.George

Editorial Board
2022-23

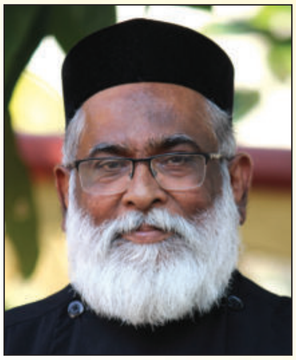
Fr. Dr. Reji Mathew
Principal

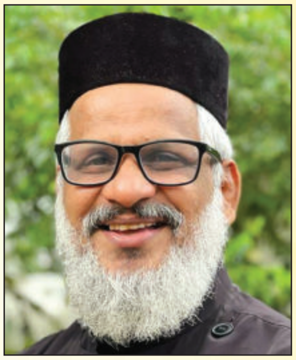
Fr. Dr. John Thomas Karingattil
Staff Advisor

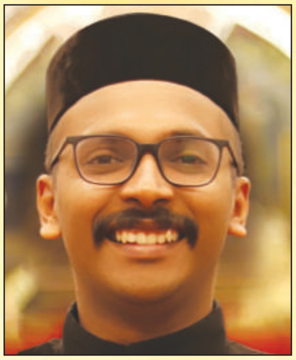
Dn. Aaron Joshua John
Student Editor

Dn. Jestin Jose

Dn. Jinu Mathew Johnson

Dn. Jithin Alex

Dn. Jobin P. Saji

Dn. K Smijai Simon

Dn. Kurian Mathew

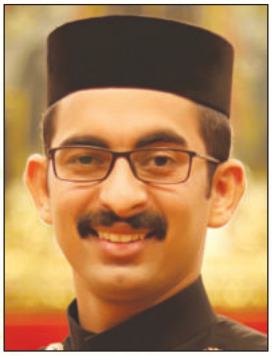
Dn. Rinu Prince

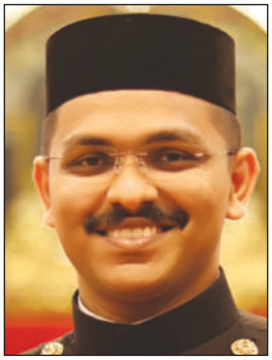
Dn. Robin K Jacob

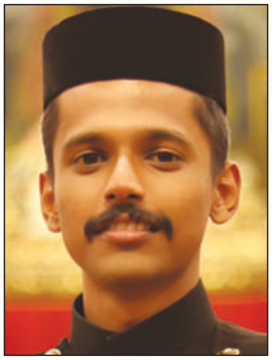
Dn. Sanjay Alias Joy

Dn. Siju Thomas

Mammen Joseph

Sibin Varghese

Nithin T Mathew

Published by : Editorial Board of 2023, Orthodox Theological Seminary, Kottayam
Design: Greeshma Designs, Kottayam. 9447304348

Principal's Desk

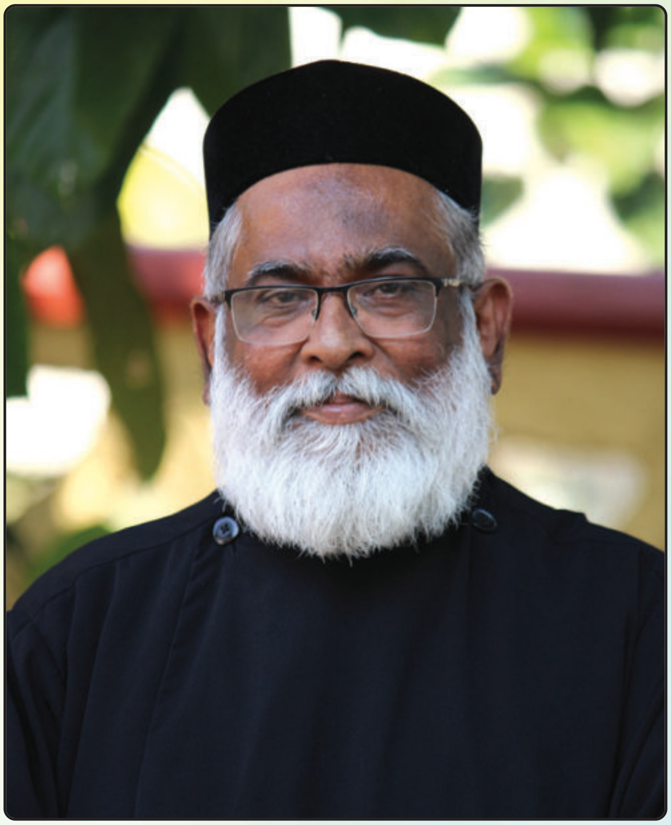

കോവിഡാനന്തര കാലത്തിന്റെ കുതിപ്പും കിതപ്പും കണ്ടറിഞ്ഞ ഒരുവർഷമാണ് കടന്നുപോകുന്നത്. പഴയ സെമിനാരിയെ സംബന്ധിച്ച് അഭിമാനത്തിന്റെ ഒരു അധ്യയന വർഷമാണ് കടന്നുപോകുന്നത്! അധ്യാപകരിൽ മൂന്നു പേർ മേല്പട്ട പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു (അഭി. ഏബ്രഹാം മാർ സ്തേഫാനോസ്, അഭി. തോമസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, അഭി. ഗീവറുഗീസ് മാർ ബർന്നബാസ്), ഫാ. ഡോ. തോമസ് വറുഗീസ് അമയിൽ വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മുടങ്ങിക്കിടന്ന 'ദിവ്യബോധന' പഠനപദ്ധതി കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ പ്രവർത്തനം തുടരുന്നു. രണ്ടുതവണയായി POCE, DOCE, GOCE ഡിഗ്രികൾ കരസ്ഥമാക്കിയവരുടെ കോൺവൊക്കേഷനുകൾ നടന്നു. 'പ്രത്യാശാ'കൗൺസലിംഗ് സെന്റർ അഖില മലങ്കര തലത്തിൽ ഒരു ശില്പശാല നടത്തി പുതിയൊരു സിലബസിന് രൂപം കൊടുത്തു. 'ശ്രുതി' സ്കൂളിൽ ശബ്ദവിനിയോഗം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു കോഴ്സ് ആരംഭിച്ചു; ഭാരത സഭകളിൽ നടാടെയാണ് ഇങ്ങനെയൊരു കോഴ്സ് തുടങ്ങുന്നത്.

കോവിഡിന്റെ രൂപമാറ്റം വന്ന ഒരു വൈറസ് മനുഷ്യജാതിയെ അല്പം ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അതിന്റെ കെടുതികൾ അത്ര ഭീകരമായി പരിണമിച്ചില്ല. ആരോഗ്യപരമായ രംഗത്ത് ഇതു വലിയൊരു ആശ്വാസമായിരുന്നുവെങ്കിലും ലോകസാമ്പത്തിക രംഗം കോവിഡ് എന്ന ദുരന്തത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും ഇതുവരെ മോചിതമായിട്ടില്ല. വിലക്കയറ്റം ഏറ്റവും കൂടിയ വർഷമായിരുന്നു 2022; അമേരിക്കയിൽ 9.1% ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ബ്രിട്ടണിൽ 11.1% ആയിരുന്നു പണപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ തോത് (Inflation rate). സമീപ ദിവസങ്ങളിൽ ഡൽഹിയിലും തിരുവനന്തപുരത്തും അവതരിക്കപ്പെട്ട ബജറ്റുകൾ കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഇനി വർദ്ധിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. വിശ്വപൗരനായ ശശി തരൂർ എഴുതിയ An Era of Darkness മുൻപോട്ടുവയ്ക്കുന്ന വാദഗതി ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയെ നിയന്ത്രിച്ച 200 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ലോകവിപണയിൽ ഇന്ത്യയ്ക്കുള്ള ഓഹരി 23% ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ 1947 ൽ അതു കേവലം 3% എന്ന നിലയിലേക്ക് അധ:പതിച്ചു എന്നതാണ്. നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ Make in India പദ്ധതി രാജ്യത്തിന്റെ സ്വയം പര്യാപ്തത വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് പ്രഘോഷിക്കുന്നുവെങ്കിലും ധനികർ കൂടുതൽ ധനികരും, ദരിദ്രർ കുറെ ദരിദ്രരുമായി പരിണമിയ്ക്കുന്ന മാതൃകയാണ് ഇന്ത്യയിൽ വളർന്നുവരുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ ഹൈഡ്രോകാർബൺ ലഭ്യത കൂടുമെന്നുള്ള പ്രവചനം രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക നില മെച്ചപ്പെടുത്തുമെന്നാശിക്കാം.

പോയവർഷത്തെ വലിയ വാർത്തകളിലൊന്നായിരുന്നു ഏഴുപതിറ്റാണ്ടുകൾ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനെ നയിച്ച 96 കാരിയായിരുന്ന എലിസബേത്ത് രാജ്ഞിയുടെ നിര്യാണം. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധമവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞുള്ള ലോകക്രമത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി കോമൺവെൽത്തു രാജ്യങ്ങളുടെ തലപ്പത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജ്ഞി പക്വതയോടും, ദീർഘവീക്ഷണത്തോടും, ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയോടുള്ള ബഹുമാനത്തോടും കൂടി ഭരണസാരഥ്യം നിർവ്വഹിച്ചത് ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കുമാത്രമല്ല മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർക്കും കൂടി വലിയ മതിപ്പുളവാക്കി. ഈ വർഷം തന്നെ ബ്രിട്ടനിൽ മൂന്നു പ്രധാനമന്ത്രിമാർ മാറി മാറി വന്നുവെന്നതും അവിചാരിതമാണെങ്കിലും പുതിയ പല സന്ദേശങ്ങളും നൽകുന്ന വസ്തുതയാണ്.

ലോകജനസംഖ്യ 2022 നവംബർ 15ന് എട്ടു ബില്യണായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഇതിൽ 1.426 ബില്യൺ ചൈനയിലും 1.412 ബില്യൺ ഇന്ത്യയിലുമാണെന്നുള്ളതാണ് ശ്രദ്ധേയമായ സംഗതി. ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവുകാരണം തന്നെ ഭാരതീയർ യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക, ആസ്ട്രേലിയാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലേക്ക് ക്രമാതീതമായി കുടിയേറുന്നുവെന്നതും എടുത്തുപറയേണ്ട സംഗതിയാണ്. ഭാരതീയരുടെ ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവ് (Population Explosion) ഒരുകാലത്ത് ഒരു കുറവായി പരിഗണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ന് അത് പുതിയ സാധ്യതകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഘടകമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രാവീണ്യമുള്ള ഇന്ത്യക്കാർ ലോകമെങ്ങും പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യൻ വംശജനായ ഋഷിസുനക് വലിയ പ്രതീക്ഷയാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അമേരിക്കൻ വൈസ് പ്രസിഡന്റായ കമലാഹാരിസും ഗയാനാ, പോർട്ടുഗൽ, സുരിനാം, മൗറീഷ്യസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല Alphabet, Microsoft, Twitter, IBM മുതലായ 12 കോർപ്പറേറ്റ് കമ്പനികളുടെ മേധാവികളും ഭാരതീയരാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ഭാവിലോകനിർമ്മാണത്തിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പങ്ക് എന്തായിരിക്കുമെന്നു നമുക്ക് ഊഹിയ്ക്കാൻ കഴിയും. ലോകജനതയ്ക്കു മുഴുവൻ നേതൃത്വം നൽകുവാൻ പ്രാപ്തരായ ഭാരതീയരുടെ ഗണത്തിലാണ് നമ്മുടെ വൈദികരും വളർന്നുവരേണ്ടത്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നടുവിലാണ് വൈദിക പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങുന്ന നമ്മുടെ പുരോഹിതന്മാർ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സെമിനാരികളുടെ പാഠ്യപദ്ധതിയ്ക്കകത്തു നിന്നുകൊണ്ടുള്ള വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ അപര്യാപ്തത നമുക്ക് ബോധ്യമാകും. മലയാളികളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ യുവജനങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കുടിയേറ്റം ഉണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ വർണനാതീതമാണ്. പള്ളികളിലെയും കൺവൻഷൻ പന്തലുകളിലെയും ജനപങ്കാളിത്തം കുറയുന്നതു മുതൽ സണ്ടേ സ്കൂൾ മുതലായ ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ ശുഷ്ക്കാന്തി കുറവും കുടുംബങ്ങളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒറ്റപ്പെടുന്ന വൃദ്ധജനങ്ങളുടെ ഏകാന്തതയും, നെടുവീർപ്പുകളുമൊക്കെ അർത്ഥവത്തായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുകയും സമുചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ വൈദികരുടെ പ്രവർത്തന ശൈലികളിൽ ഉണ്ടാവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷീണിച്ചവരെ കൈത്താങ്ങുകയും, മുറിവേറ്റവരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും, ചിതറിപ്പോയവയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇടയന്റെ ഭാവമാണ് (യെഹ. 36:16; സഖ. 11:16) ആധുനിക വൈദികന് ഉണ്ടാവേണ്ടത്. യുവതീ-യുവാക്കളുടെ വിശ്വാസബോധനത്തിനും, ക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃതമായ ജീവിത ശൈലി സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്നതിനും, ഭാരതത്തിന്റെ തനതായ മൂല്യബോധത്തിൽ അവരെ ആകൃഷ്ടരാക്കുവാനും വൈദികർ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മതതീവ്രവാദത്തിന്റെയും, ലഹരി മാഫിയാകളുടെയും, കുടുംബബന്ധങ്ങൾ ശിഥിലമാക്കുന്ന പ്രവണതകളുടെയും നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽ നിന്ന് അവരെ വിമോചിപ്പിയ്ക്കുവാൻ വൈദികരും മാതാപിതാക്കളും ഒത്തുചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലേ മതിയാവൂ.

മലങ്കരസഭയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കേരളം മാത്രമെന്നോ, മലയാള ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ മാത്രമെന്നോ, സുറിയാനി സംസ്കാരമുള്ളവരെന്നോ ഒക്കെ ഉള്ള നിർവ്വചനങ്ങൾ മാറ്റിയെഴുതപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ തന്നെ ഭൂമിശാസ്ത്രം ആധുനിക കുടിയേറ്റം മൂലം മാറ്റി എഴുതപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിനും, ഹിന്ദിയ്ക്കും, മറ്റു ലോക ഭാഷകൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ആരാധനാ ക്രമങ്ങളും, വിശ്വാസ വിവരണങ്ങളും കൂടുതൽ ഉണ്ടാവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകപൗരന്മാരായി വളർന്നുവരുന്ന നമ്മുടെ തലമുറയെ സഭയുടെ വിശ്വാസവും, പാരമ്പര്യവും, ചരിത്രവും, ദൈവശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ക്രൈസ്തവ മൂല്യബോധമുള്ളവരായി വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ കെൽപ്പുള്ള വൈദികരാണ് നമുക്കാവശ്യം. ദൈവം ഏവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

സ്നേഹപൂർവ്വം

റെജി മാത്യു അച്ചൻ

Contents

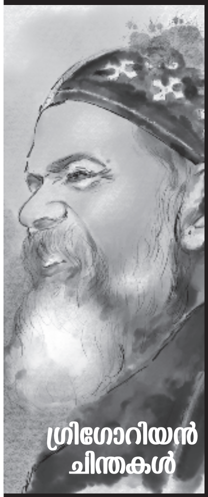

13 - 25

Fr. Dr. Bijesh Philip
Rev. Sam Koshy
Rev. Shiby Varughese

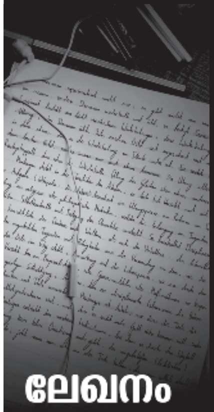

60 - 94

Dn. Sanjay Alias Joy
Dn. Alan K Varghese
Dn. Jinu Mathew Johnson
Dn. K. Smijai Simon
Dn. Jijo K Joy
Dn. Jestin Jose
Dn. Gibin George
Dn. Ajin Chacko
Dn. Ebin Eldho
Denny Daniel
Rony Benny
Mathew P Thomas
Joseph James
Rony Varghese
Sajan Samuel
Br. Robin T Vaidyan
Christo Kurian M George
Jabin T P
Libin Varghese
Ashil T Alias

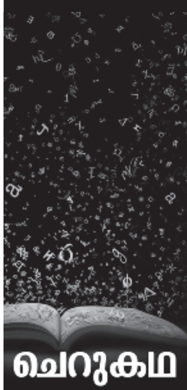

95 -99

Prijin Pappachan
Sibin Varghese

26 - 59

Fr. Dr. Reji Mathew
Fr. Dr. Shaji P John
Fr. Dr. Ninan K George
Fr. Dr. Varghese P Varghese
Fr. Jerin John
Fr. Elwyn Thomas
Dn. Lijo Lawrance
Dn. Githin Cherian John
Dn. Dennis Reji
Justin Jose

കവിത

100 - 114

Dn. Rinu Prince
Dn. Jesvin K John
Dn. Renny Rajan
Dn. Sibi Sebastian
Basil K Sabu
Nidhin Kurian M
Br. Libin Sam Baby
Somu Sivaji
Vibin Varghese
Fr. Tino K Thomas
Aenjo Scaria
Abraham K Samuel
Mathew Alias George
Jubin Bijoy
Mebin Manoj

Contents

115 - 130

Fr. Dr. Mathew Varghese
Dn. Kurian Mathew
Fr. Iyoob OIC
Fr. Dr. Mathews John

131 - 158

Fr. K V Alias
Dn. Emil T Abraham
Joby M Varughese
Joji Thomas John
Arush C Kurian
Abin M Samuel
Mammen Joseph
Reuben T Mathew
Gregory George Ninan

159 - 186

Fr. Dr. Saji Amayil
Dn. Sanjay Elias Joy
Rev. Ron Browning
John K Thomas
Bristo Babu
Basil Joy
Sijo T Joseph
Cyril B John

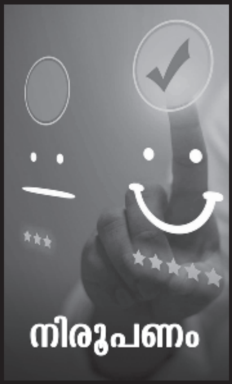

187 - 196

Dn. Rijosh G George
Dn. Jithin Alex
Aby Benson

അനുസ്മരണം

197 - 199

Fr. Dr. John Thomas Karingattil

ജനനം : 29-09-1954

ശെമ്മാശൻ: 31-12-1974

പൂർണ്ണശെമ്മാശൻ : 12-10-1982

വൈദികൻ : 06-11-1982

മരണം : 12-09-2022

അന്ത്യവിശ്രമം :

മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനത്തിലെ ചേപ്പാട് സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് പളളിയിൽ.

ദീപ്തസ്മരണ

ഉജ്ജ്വല പ്രഭാഷകനും ഗുരുവും

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മുൻ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും (2005 - 2007) ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി മുൻ പ്രിൻസിപ്പാളും സൺഡേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ മുൻ ഡയറക്ടർ ജനറലുമായ ചേപ്പാട്, രാമപുരം, ഊടത്തിൽ ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് (68) 2022 സെപ്റ്റംബർ 12-ന് അന്തരിച്ചു.

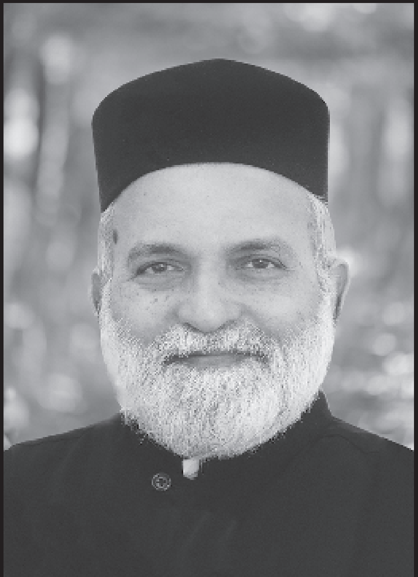

Fr. Dr. O. Thomas
Oodathil, Cheppad
MA, M.Th, PDPT, D.Th

കേരളാ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും സോഷ്യോളജിയിൽ എം. എ.യും, സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നു ബി. ഡി.യും, പാസ്റ്ററൽ കൗൺസലിംഗിൽ എം.ടി.എച്ചും, വെല്ലൂർ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസലിംഗ് സെന്ററിൽ നിന്നും കൗൺസലിംഗിൽ ഡിപ്ലോമയും, ലണ്ടൻ ഹിത്രോപ്പ് കോളേജിൽ നിന്നും മനഃശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ഡിപ്ലോമയും നേടി. സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് കൗൺസിലിംഗിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് കരസ്ഥമാക്കി.

ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ, ബർസാർ (1981-2019), പ്രിൻസിപ്പാൾ (2015-2019), സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെന്റർ പ്രിൻസിപ്പാൾ (1986-1991), ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനപ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറി (1981-1990), ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സൺഡേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ ഡയറക്ടർ ജനറൽ (2007-2014), ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി പ്രത്യാശാ കൗൺസലിംഗ് സെന്റർ ഡയറക്ടർ (1996-2019), പരുമല കൗൺസലിംഗ് സെന്റർ ഡയറക്ടർ (1995-2022), സ്നേഹലോകം, ദൂതൻ മാസികകളുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ എന്നീ നിലകളിലും പ്രവർത്തിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നിരണം, മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ വിവിധ ഇടവകകളിൽ വികാരിയും പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയും ചിന്തകനും കൗൺസിലറും ഗ്രന്ഥകാരനുമായിരുന്നു.

ജീവിതപാതയിൽ, ഭൂമിയിൽ പറുദീസ, അവർ ഒന്നാകുന്നു, മനസ്സും ജീവിതവും, ഇടയലേഖനങ്ങൾ ഒരു വ്യാഖ്യാനം, കൈവിളക്ക്, ജീവചരിത്രങ്ങൾ: പരുമല തിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, ക്രിസ്തുദർശനവും ജനകീയ ആത്മീയതയും എന്നിവയാണ് പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

മാവേലിക്കര പടിഞ്ഞാറേതലയ്ക്കൽ എലിസബത്ത് തോമസാണ് സഹധർമ്മിണി.

മക്കൾ: അരുൺ തോമസ് ഉമ്മൻ (ടെക്നോപാർക്ക്, തിരുവനന്തപുരം), അനില എൽസാ തോമസ് (ഗ്രോയിൻ സ്റ്റാർസ്, എറണാകുളം), അനിഷ സൂസൻ തോമസ് (മുതുകുളം)

മരുമക്കൾ: ടീമാ മേരി അരുൺ (ഇ ആൻഡ് വൈ, ടെക്നോപാർക്ക്, തിരുവനന്തപുരം), ഫാ. ഡോ. തോമസ് ജോർജ് (വികാരി, സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് സെന്റ് പോൾസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി, പൂയപ്പള്ളി), റെജോ ജോസഫ് വർഗ്ഗീസ് (ബംഗ്ലാവിൽ, മുതുകുളം)

കൊച്ചുമക്കൾ: അനൻ തോമസ് ഉമ്മൻ, അൽമാ എലിസബത്ത് അരുൺ, അഹറോൻ ജോർജ് തോമസ്, ആശേർ ജോസഫ് റെജോ, എയിഡൻ ജോസഫ് റെജോ, അസ്ന.

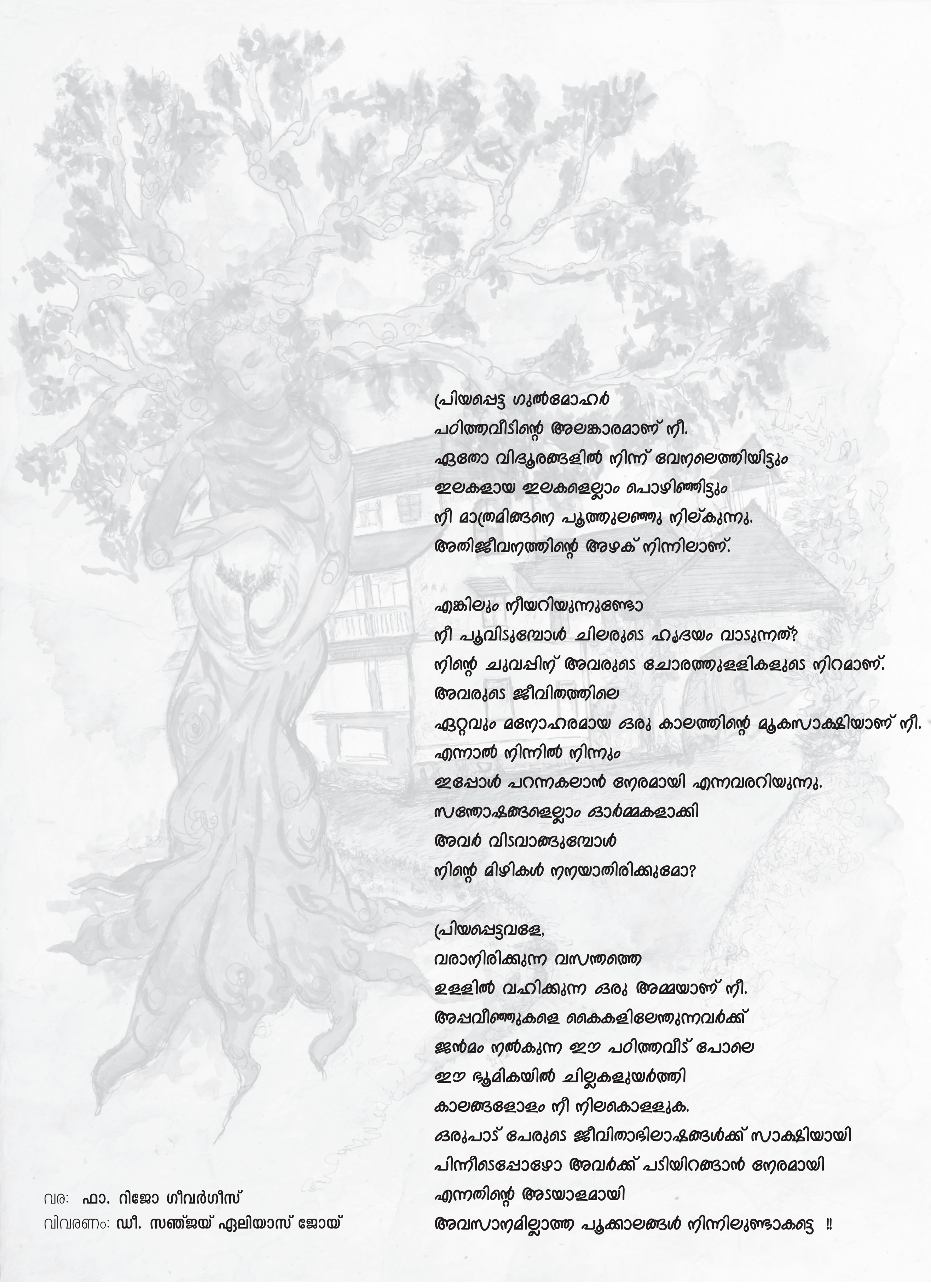

പ്രിയപ്പെട്ട ഗുൽമോഹർ
പഠിത്തവീടിന്റെ അലങ്കാരമാണ് നീ.
ഏതോ വിദൂരങ്ങളിൽ നിന്ന് വേനലെത്തിയിട്ടും
ഇലകളായ ഇലകളെല്ലാം പൊഴിഞ്ഞിട്ടും
നീ മാത്രമിങ്ങനെ പൂത്തുലഞ്ഞു നില്കുന്നു.
അതിജീവനത്തിന്റെ അഴക് നിന്നിലാണ്.

എങ്കിലും നീയറിയുന്നുണ്ടോ
നീ പൂവിടുമ്പോൾ ചിലരുടെ ഹൃദയം വാടുന്നത്?
നിന്റെ ചുവപ്പിന് അവരുടെ ചോരത്തുള്ളികളുടെ നിറമാണ്.
അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ
ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു കാലത്തിന്റെ മൂകസാക്ഷിയാണ് നീ.
എന്നാൽ നിന്നിൽ നിന്നും
ഇപ്പോൾ പറന്നകലാൻ നേരമായി എന്നവരറിയുന്നു.
സന്തോഷങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മകളാക്കി
അവർ വിടവാങ്ങുമ്പോൾ
നിന്റെ മിഴികൾ നനയാതിരിക്കുമോ?

പ്രിയപ്പെട്ടവളേ,
വരാനിരിക്കുന്ന വസന്തത്തെ
ഉള്ളിൽ വഹിക്കുന്ന ഒരു അമ്മയാണ് നീ.
അപ്പവീഞ്ഞുകളെ കൈകളിലേന്തുന്നവർക്ക്
ജൻമം നൽകുന്ന ഈ പഠിത്തവീട് പോലെ
ഈ ഭൂമികയിൽ ചില്ലകളുയർത്തി
കാലങ്ങളോളം നീ നിലകൊള്ളുക.
ഒരുപാട് പേരുടെ ജീവിതാഭിലാഷങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായി
പിന്നീടെപ്പോഴോ അവർക്ക് പടിയിറങ്ങാൻ നേരമായി
എന്നതിന്റെ അടയാളമായി
അവസാനമില്ലാത്ത പൂക്കാലങ്ങൾ നിന്നിലുണ്ടാകട്ടെ !!

വര: **ഫാ. റിജോ ഗീവർഗീസ്**
വിവരണം: **ഡീ. സഞ്ജയ് ഏലിയാസ് ജോയ്**

ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തകൾ

Deification of Human Beings and Humanization of the World; Paulos Mar Gregorios' Vision Therapy

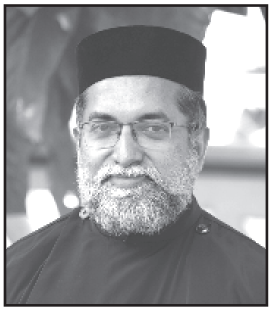

Fr. Dr. Bijesh Philip

Birth anniversaries of great personalities are observed with high regard in India and such days are set apart as holidays too. Instead of giving a holiday on such occasions, what is essential is to organize a special programme in our educational institutions to enlighten the new generations about the life and contributions of these distinguished personalities. A remarkable international seminar on the life and major teachings of the extraordinarily gifted and multifaceted personality, H.G. Dr. Paulos Mar Gregorios of blessed memory was held at the Orthodox Theological Seminary from August 9-10, 2022. The Orthodox Christian Churches usually commemorate the death anniversary of its prelates and the faithful in a big way, but are reluctant to celebrate birth anniversaries. However it seems to be relevant and reasonable to celebrate at least the birth-centenary of a unique personality like Dr. Paulos Mar Gregorios, to enlighten the present generations about his vision therapy for human fulfillment and for a just and peaceful world.

Dr. Paulos Mar Gregorios (1922-1996) is quite a familiar name in the international theological and ecumenical circles. The life and contribution of this exemplary Indian Theologian of the 20th century, a versatile genius who could shine as an ecumenist, philosopher, educationist, theologian and bishop, is well known to many educated and spiritual leaders of even other religions and also to secular scholars.

Metropolitan Paulos Mar Gregorios (Paul Varghese) was born in Kerala, India on August 9, 1922. His theological education was mainly in United States. He served as the Personal Advisor and Assistant of Hailie Salassie, Emperor of Ethiopia from 1956- 58. He served as Associate General Secretary of WCC from 1962- 67. He was ordained

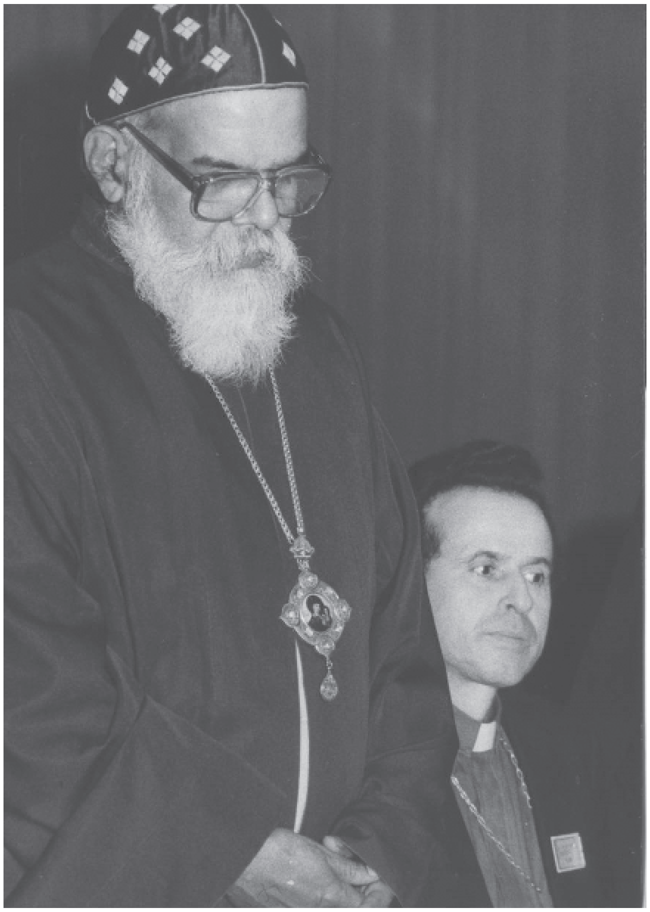

as priest in the Indian Orthodox Church in 1961 and elevated as a bishop in 1975. He took charge of the newly formed Diocese of Delhi, a position he held until his demise on 24 November 1996. He served as the Principal of the Orthodox Theological Seminary, Kottayam for a relatively long time. He served the World Council of Churches in various capacities for many decades and was one of its Presidents from 1983-91. He chaired the famous World Conference on Faith, Science and the Future held at Massachusetts Institute of Technology, USA in 1979. He was the Vice-President of the Christian Peace Conference (1970-90). He also served as the President of the Indian Philosophical Congress for a term. He did his Doctoral studies in Oxford and Muenster in Germany and received his Doctorate in Theology from the Serampore University. His doctoral work, later published as *Cosmic Man* is on the theology of the 4th century father St. Gregory of Nyssa.

Metropolitan Paulos Mar Gregorios was a multifaceted personality. As Dr. Joseph E Thomas rightly observes "Dr. Mar Gregorios turned into a child when he was with children, and a philosopher, scientist, or king when in the company of the elite ones." He could relate easily with his international friends like the Dalai Lama, Mother Teresa, Dr. Robert Runcie (Archbishop of Canterbury), Pope John Paul I, Archbishop Desmond Tutu, Baba Virza Singhji Maharaj, (Delhi), Swami Chidanand Saraswathi (Rishikesh), Maulana Abdul Hasan Ali Miyan (Lucknow), Lokeswaranada (Ramakrishna Mission), Dr. Karan Singh, R Venkatraman (former President of India) At the same time he used to rejoice while conversing and playing with children.

Paulos Mar Gregorios was undoubtedly a jack-of-all-trades and his knowledge extended over numerous fields of knowledge. The basic sources of his theologizing can be listed as follows:

1. Christian Theology: He had deep knowledge in the Bible, Patristics, Modern Christian writers, Church History, especially that of Orthodox Churches, Liturgy etc. He has used 'Patrology' very well in his theologizing and especially the theology of St. Gregory of Nyssa.

2. Philosophy: His deep understanding of eastern and western philosophy is the reason for the depth of his profound insights.

3. Other Religions: His knowledge of almost all major religions is evident from many of his works. In addition to Christianity, he seems to be an expert especially in Hinduism and Buddhism.

4. Secularism with its products like Science and Technology, Education, Market Economy and Socialism or Marxism: His work on European enlightenment *A Light Too Bright- The Enlightenment Today* is a good critical analysis of modernism. His works *Science for Sane Societies* and *Science and Our Future*, articulates his proficiency in modern science and its philosophy. His book *Holistic Healing* reveals that he was fully aware of the drawbacks of the modern medicine also.

5. Worldwide travel and Ecumenical exposure.

6. Exposure to various cultures through languages: In addition to a few Indian languages

and English, Dr. Paulos Mar Gregorios learned Biblical, Classical and Patristic Greek, Latin, Spanish, French, German, Italian and Portuguese, Biblical Hebrew, Aramaic, Syriac, Amharic etc. which opened the doors to various modern and ancient cultures. All these sources contributed to develop a sound anthropology and vision of Global Peace. But Mar Gregorios confesses that God is the ultimate source of everything good in him: "I want to acknowledge freely that whatever little good there has been in me and in my words and acts, has come entirely from Him, for He is the source of all good and I recognize Him as such."[1]

Paulos Mar Gregorios was an accomplished doctor who worked hard to heal the church and society through a vision therapy. He shrewdly examined the modern world, diagnosed its ailments, and prescribed medicines for the restoration of its health. He wanted to make the church a healing presence in the world. As any other early Christian, Paulos Mar Gregorios' theological therapy was successful in developing a healthy faith in the faithful of the Church especially the new generations and in contributing towards a just and peaceful world.

Due to St. Augustine's theological influence, Christian teaching overemphasized the sinfulness of man which became a matter of ridicule in modern literature, art and films. By making use of the vision of St. Gregory of Nyssa who was a contemporary of Augustine in the fourth century, Paulos Mar Gregorios attempted effectively to affirm the basic goodness of humans who were created in God's own image. He discards the 'original sin' concept that teaches the transmission of sin as such from generation to generation. His endeavor was to draw the attention of the church and society to the tremendous human potentiality to be good like God.

Being created in God's image, humans need to be free as God is free. Mar Gregorios understood freedom as freedom from enslaving personal sins, liberation from socio-economic oppression, freedom from parochialism or fanaticism, and the boldness to worship God and to do good without any compulsion as God is doing good. For him salvation is not mere freedom from personal evil but it includes deification which means humanization. In this process of becoming fully human in communion with God, humans become the presence of God and contribute creatively and radically to the shaping of the world.

Mar Gregorios' sincerity in ecumenism of churches is commendable. His strenuous efforts to reconcile the divided orthodox families of Byzantine Orthodox Churches and Oriental Orthodox Churches is always an inspiring model for all who dream to heal the wounds of church divisions and politics.

While appreciating the contributions of the secular world, he could draw our attention very convincingly to the negativities of modernism which is centered around human reason. Modernism or secularism has limited the vision of many to this material world and blinded them to see the spiritual dimension of it. He took it as a lifelong commitment to struggle against the ideology of secularism, which held this world as self-existent and God as only a hypothesis. This trend encouraged the decline of faith, marginalization of religions in society and promoted selfishness and exploitation of the creation. He is inspiring many through this therapy to address the threat hidden in modernism and to uphold, without any reservation, faith and worship, which are essential for the humanization of the world. He strongly believes that secular ideology is an impotent and irrelevant remedy for the issue of religious conflicts or communalism.

keeping a steadfast loyalty to one's particular faith. Ecclesiology and Wider Ecumenism seem to be inseparable in his thought. Dialogue of the nations alone will not bring about the unity of human race. So Gregorios strongly recommends a dialogue of religions: "This is my dream that religions are constantly in touch with each other, not only to dialogue, but also to see how the unity and the peace of humanity could be maintained and how the religions could provide a different basis for transcending national loyalties than the transnational corporation."[2] He visualizes inter religious dialogue at three basic levels. a) dialogue on common social or economic problems and about common projects and practical collaboration b) dialogue on the theoretical and theological aspects of religions; c) dialogue in which a) and b) are transcended into the realm of entering into each other's spiritual experience and group worship.

He was very much concerned about the rise of fundamentalism especially in India towards the end of his life. As per his understanding, fundamentalism refers to religious intransigence, intolerance, fanaticism and extremism. Misuse of religion by its own people is one of the roots of fundamentalism which breeds communal conflicts. As Paulos Mar Gregorios puts it clearly, "the problem is not the simple mixing of religion and politics as such, but the horrid marriage of decadent religion and rotten politics."[3] For him politician's misuse of religious sentiments, the larger role of religious leadership in political activity and the mounting social insecurity and economic injustice are the breeding grounds of religious fanaticism.[4] Advising Indian Christians

Mar Gregorios' sincerity in ecumenism of churches is commendable. His strenuous efforts to reconcile the divided orthodox families of Byzantine Orthodox Churches and Oriental Orthodox Churches is always an inspiring model for all who dream to heal the wounds of church divisions and politics.

Paulos Mar Gregorios encourages the church to overcome its ghetto mentality and to listen to other religions to know God's presence and work in other communities. Fostering fellowship with other religions and secular world is not merely to build up a peaceful world through dialogues but also to address various life negating threats jointly and thus to build a just world.

Along with worship and evangelization, committed service to build a just and peaceful world is also a very significant duty of the church in Gregorian thought. Overcoming the exclusive approach of the theologians like Kraemer and Karl Barth and transcending the assimilating approach of theologians like Karl Rahner and Raymon Panikkar, he calls for a dialogue among religions for peace and welfare of the world while

to overcome parochialism and to be committed to the harmony of India he writes: "We as Indian Christians should assume a pioneering role in breaking down the walls of parochialism, regionalism and linguism which are tearing our country apart. As Christians we stand loyal to the unity of mankind, to the equal dignity of all men before God and for a broad universal concern, which cannot be constricted within narrow sectarian limits. If the Christian Church itself becomes socially exclusivistic, it will not be able to fulfill its function of consecrating the whole of society."[5]

Paulos Gregorios maintains a healthy balance between his openness and steadfastness to Christian faith. Thus he gives an orientation to have an authentic Christian faith being free from the extremes of fanaticism and liberalism. In Gregorian thought inter religious dialogue and evangelization are not contradictory but two important tasks of the Church. Through his life and teaching he proved that one can be an authentic Christian without compromising faith and also without being fanatic.

Paulos Mar Gregorios is one of the pioneer theologians who struggled hard to bring up a theology for a sustainable eco-system. His eco-theology is primarily a creation theology. Based on the biblical doctrine of creation and eastern orthodox theology, especially that of Gregory of Nyssa, Paulos Mar Gregorios develops a sound eco-theology which can address the environmental crisis successfully. His famous book '*The Human Presence*' exclusively deals with this subject. He upheld the conviction that being created by God, this universe is sacred; that human beings are integral to creation, and that the basic calling of humans is to be God's compassionate and sanctifying presence in this world. His eco- theological insights encourage us to participate in the liberation struggle for a sustainable environment and restoration of justice to the victims of the environmental threats and also to adopt an alternate simple life style.

Mar Gregorios contributed a lot to the humanization of the secular world. He recommends that the so called secular world with its science, technology, politics, medicine, education etc. must have the humility to make use of the rich heritage of the religions of humankind. He was serving as a broker of a marriage: a union of the so-called sacred and secular world, faith and science, religious heritage and scientific disciplines. He exposed the hijacking of science and technology by the business world and weapon industries and military for the fulfillment of their unjust purposes. He fought for the liberation of science and technology so that they could be used properly to address the issues of poverty, diseases, ecological issues, war and violence.

Paulos Mar Gregorios' spiritual vision was not exclusively a devotion to God. It was primarily an inspiration to be committed to the welfare of this world by being in constant communion with God. His holistic approach motivated him to be dedicated to serve the world by giving it a convincing vision of humanization. He worked hard to promote communal harmony, nuclear disarmament, end of western imperialism, holistic healing, use of science and technology for a just society, just participation of women in church, etc. This cosmic doctor who gave a vision therapy to thousands of world leaders continues to serve, even after his demise, as an exponent of harmony and peace and humanization of the so called secular world.

Endnotes

1 Paulos Mar Gregorios, *Love's Freedom The Grand Mystery*, 14& 15

2 Mar Gregorios, *Religion and Dialogue*,224.

3 Mar Gregorios, *The Secular Ideology*, 40.

4 Mar Gregorios, *The Secular Ideology*, 45-48.

5 Fr. Paul Verghese (Mar Gregorios), "Is Christianity a Western Religion?" P. 47 (kept in Archives, OTS, Kottayam)

■

CHRISTOLOGY AS NARRATED BY PAULOS MAR GREGORIOS AN INTRODUCTION

Rev. Sam Koshy
(Marthoma Church)

From the early centuries of the church, Christology has been a focal point of consensus among various sections of Christians, confusion among scholars and commitment for the monks. The same is true as in the case of the theological landscape of the twentieth century. Among the Indian Christian theologians and among the global ecumenical theologians of twentieth century, Paulos Mar Gregorios[1] stands out as a luminary figure in the Christological conversations. From his doctoral thesis *Cosmic Man* to the collection of theological essays titled as *A Human God*, one may note that a Christological thread runs through the deliberations. Even though, Trinitarian understanding was the foundation for PMG, yet one can decipher that the Christological axiom played a vital role in his writings.

Scholarly projects on the writings of PMG, have dealt with regard to the Science and Faith dialogue, Critique of Modernity, Ecumenism and Orthodoxy, the problematic nature of secularism and the vision of Sacramental humanism. Instead, this article is intended to serve as an introduction to the Christological thinking of PMG. Even though, PMG has dealt many aspects of Christology – perils of Secular Christology, Enlightenment Christology of Hegel, genres of Gnostic Christology- here we are dealing with the key question that how Christology served as the epistemic center for all the endeavors of PMG. Few aspects in this regard will be dealt with three aspects of Christology of PMG, as a teacher to beckon more detailed studies: namely, deeply personal realm of Christology, eucharistic Christology and Ecumenical Christology.

1. Deeply personal realm of Christology.

At the age of Seventy-three, PMG has written an essay titled as 'My Own Vision of the Ultimate: Why I am an Eastern Orthodox Christian?'.[2],[3] In this autobiographical essay PMG depicts many shades of his faith. As in the case of early monks and spiritual fathers, PMG takes this note into deeply personal conviction of the Ultimate and the Cosmic. In this essay, interestingly, it can be argued that the key passage is on Christology.

PMG writes

'The created order came into being through the Son; he became the Son of Humanity, part of human destiny and destiny of the created order,

sharing our kind of peace and joy, and also our kind of pain and suffering. Him I adore; Him I love; He is neither male or female, though I use male personal pronoun in the English Language. His I am, and that is my fulfillment. I trust in Him; He is my hope, my compass and my anchor. He is the destiny of the created order.' [4]

In the above given passage PMG, crystallizes his faith based on profound Christology. The Son is the reason behind the created order, and the Son participates in the experiences of the creation. But PMG, in this passage, does not account Son as an axis point for pedantic explorations. As an easterner, PMG moves to adoration and love as the fundamental act. Adoration or giving glory to God the Son, in the Holy Trinity, is the basic act and highest act of theology. Adoration leads to the experience being the loved by God and loving God. In the love of God or being experiencing the love of God, one can feel the owning of God. Christ as the owner and author of one's self is the deepest regard. And this deep personal regard for Christ turns out to be the source of trust and hope in this world of hopelessness and unstable relations. PMG goes on to teach us that our regard and relation to Christ should be the map and guideline for earthly sojourn. And this conviction is also because of the reason that Christ guides the entire cosmos to the divine fulfillment and fullness of creation which God has intended.

But one should be careful to keep in mind that PMG understood person not as isolated individual, instead person in communion with the visible and the invisible world. PMG makes this clear in the phrase that 'Christian personal life is not an individual matter, but the work of the Holy Spirit in the community of faith'.[5] The communitarian dimension of faith is pivotal in the exposition of Christology too. But deeply personal dimension of Christology in the PMG writings should be considered as the pioneer ontotheological talk [6] in Indian Christian theology. As envisaged by Lacoste, liturgy is opposed to the autonomous modern individual, encounter the limits of its endeavor, and the liturgical experince undo and redo the modern autonomous individual to an awareness that the signification of this experince is no longer in its own power.[7] PMG finds his personal faith and social commitment, and cosmic responsibility are all integrated well and inspired by the liturgical experince and exposure. The liturgical experience and exposure have laid the foundation for the Eucharistic Christology which is the topic in the next section.

2. Eucharistic Christology

Liturgical spirituality served as the cradle for the theological vision of PMG. Liturgical hermeneutics provided the strength for PMG to counter the wrong notions of philosophy of modernity and its expression in most of the theology of the West. freedom as proposed sacramental humanism proposed by PMG in the later half of his writings.

As an eastern Christian theologian who brings theology and prayer together in liturgy, PMG said

"The experience of Eucharist was a way of experiencing the second level of mystery- i.e. the incarnation of Jesus Christ the only begotten Son of God inside the limits of finite human existence. It is in the community's being united to the crucified and risen Lord that its members are able to transcend the limits of finitude and to become established in the source and destiny of their existence. The incarnation is not just a historical event, to be analyzed and understood by the finite categories of the historical method. It is a mystery in which the Church participates now, not simply an event that happened then. By the mystery, I mean an enabling participation in Ultimate reality transcending the categories of finite existence." [8]

Incarnation of the Son of God is the mystery, church is invited to participate in Church participates in the mystery of the incarnate Son of God by the eucharistic liturgy. PMG is very critical of the debates like Jesus of History Vs Christ of Faith, *Myth of God Incarnate* by John Hick and the like. PMG considers these endeavors as mistaken theologies, which, mostly conditioned and controlled by preoccupation with

the historical mind and method. Instead, for the church , PMG believes, Incarnation of the Son of God is the reality here and now. This here and now dimension of the Ultimate reality and participation in it through the Eucharist makes it possible for the humanity and the cosmos to transform and to transcend the finitude. Thus, participation in the Eucharist as the here and now experince of the Incarnate Son of God, make the church worthy to become children of God and subsequently as the servant of God. As the servants of God, church is called to participate and lead the endeavors of peace, reconciliation, justice and unity. Ecumenical journey, as a witness of the servants of God, is an expression of Christology of PMG.

3. Ecumenical Christology

Rootedness to one's own tradition and openness to others without compromising either one and the same time mutually enriching each other was the unique brilliance of PMG. One may note that, therefore, PMG was able to appreciate monks in the remote deserts of Egypt and the Dalai Lama of Buddhist tradition with equal respect. For such rare and unfamiliar blends, many times, PMG has been criticized by people who is comfortable with the cocoon of anyone tribe. The manyness in the spiritual journey of PMG is best evident in the ecumenical engagements of PMG. Any who study, global ecumenical movement in the 1960 onwards can very well note the presence and poignant leadership of PMG in many lead conferences like Faith and Science conference at MIT and Pro Oriente conversation at Vienna and many lead assemblies of World Council of Churches. At the same time PMG found time to initiate and guide local ecumenical attempts like FFRRC, and Mar Thoma -Orthodox dialogue. But, all these ecumenical steps can be better interpreted if one can study the connection of Christology and Ecumenism in PMG.

Here are the three main aspects in which PMG finds epistemic axis in Christology for Ecumenism.

1.Unity in Christ is dynamic and eschatological –

"Unity is a reality within history, given by Christ in his Holy Spirit through specific means in a visible and historical community. It is not static, given once for all, perfect. It is a unity which grows, which has to be attained, It is a dynamic process until 'until we have attained the unity of faith and the stature of humanity conforming us to the full-grown stature of Christ.'…. the mystery of unity given, on the one hand and on the other, the striving in repentance toward that full unity which is to be revealed at the second coming of Christ." [9]

2.Unity is not uniformity but symphony in Christ-

"Responsive to the voice of the Spirit, they (churches) have to avoid rivalry and the spirit of domination in maintaining their equal dignity in

Christ. Such common life will permit each of these churches, within the historical territory given to them to strike roots deep into the culture of their people and aid in its full flowering in justice and freedom. The local church quickened by the gifts of the Spirit and by their loyalty to the Lord, should remain open, listening to others and receptive to all human creativity." [10]

3.Unity is not possible through liberal - secular framework

PMG as a critic of modernity was definite to state that "I suspect that a secular, liberal, humanist framework will not unite the world." [11] Therefore, PMG was an inside critic of WCC and other global ecumenical bodies if it subscribes to the above-mentioned framework. Instead, PMG believed in conversation between religions and traditions and mutually correcting and pointing all to the Transcendent. But Christ was the foundation, goal and the way for PMG in the path of unity guiding and correcting the very efforts of unity.

Here one can say that the Ecumenical leadership of PMG was an expression of Christological convictions and PMG's ecumenical engagements enriched his readings on Christ much beyond the liberal view of Christianity to the deeper appreciation of biblical view such a s Christ as the pleroma of God.

Conclusion

Paulos Mar Gregorios is theological stream to jump into. This article has been an attempt to introduce three aspects of his Christology. Christology in the wittings of PMG was a corrective to that of Bonhoeffer and Bultmann. Christology in PMG was challenge to the liberal humanist framework. Christology in PMG was alarming the church to the perils of historical reductionism in Jesus studies. Instead, PMG found Christology has the very core at the personal -ontological dimension without being fallen to idiosyncrasy of the individualism. The collective at the heuristic vision of PMG was not an ideological mob, or conglomerated crowd, rather a liturgical collective. The liturgical act, especially the Eucharist was helping the church to participate in here and now reality of the mystery of God Incarnate. By the participation in the God Incarnate, church is invites to love, forgive, reconcile as the children of God and servants of God and this in turn gives the energy for the ecumenical acts. Hence in PMG, Eucharistic commitment and Ecumenical collaboration are not contradictory but complimentary. The profound Christological view of PMG, mostly influenced by the fourth century church fathers of the Greek speaking community, helped his eminence not to allured by secular Christology or Jesus studies, instead gives pointers for every student of theology to develop Christological thinking sensible of the Holy Trinity, sensitive to the heresies , sure of the biblical foundations and suggesting in line with the apostolic witness about Christ, the God Incarnate.

(Footnotes)

1 Hereafter, Paulos Mar Gregorios shall be referred as PMG.

2 The Complete Works of Paulos Mar Gregorios, Gregory of India Study Centre, Sophia Books Kottayam, 2018, 458-471,

3 I wonder Why PMG opted Eastern Orthodox, despite being a member of the church of Syriac which in turn would propose Oriental orthodox.

4 The Complete Works of Paulos Mar Gregorios, Gregory of India Study Centre, Sophia Books Kottayam, 2018, 458-471,469.

5 Ibid, 471.

6 Onto theological turn considers the Ontological aspect of existence as important along with the structural aspects. This ontotheological dimension was missing in most of the theological engagements in the second half of the twentieth century.

7 Cf.Jean-Yves Lacoste Experience and the Absolute,188.

8 Paulos Mar Gregorios, A Human God, (Kottayam, India: MGF, 1992), 59

9 Paulos Mar Gregorios, A Reader,303

10 Ibid, 302.

11 Paulos Mar Gregorios, Religion and Dialogue, 225.

Humanity in the writings of Paulos Mar Gregorios: A Posthuman Appraisal

(Abridged form of the paper presented on the 100th Birth Anniversary International Seminar on Paulos Mar Gregorios, August 9-10 at Orthodox Theological Seminary, Kottayam)

Rev. Shiby Varughese
(Marthoma Church)

Paulos Mar Gregorius often titled as the outstanding scholar, theologian, polyglot and man of letters is an ecclesiastical leader, the ecumenical giant, the eclectic philosopher, eastern theologian and exuberant scientist who has penetrated our minds and provoked our thoughts in a multidimensional way. The spirit of Mar Gregorios haunts our theological journey in every sense of its construction. His thoughts encompassed all areas of theological discourse both eastern and western. Worshiping God, preaching and proclaiming the word of God, teaching the word and analysing the philosophical and theological treatises and conversing with scientist were the essence of Gregorian thought world.

The importance of Mar Gregorios theology for understanding 'human' in a posthuman world is briefly outlined in this presentation. Though this manuscript delves into the thought world of Paulos Mar Gregorios, I hereby state that it is limited to the study of certain concepts and categories presented in *Cosmic Man*, *Human God*, *Human Presence* and *Science, Technology and Future of Humanity*.

Mar Gregorios in the *Cosmic Man* seeks to analyse the problem of human existence between its two poles, God and the Creation. To explore the existence of human in relation between God and Creation, Mar Gregorios interprets the writings of one of the 4th century Christian thinker, Gregory of Nyssa, born around 330 A.D. and deceased around 395 A.D.

The first part of *Cosmic Man* presents the epistemological grounds and the second part presents the ontological proposals. The epistemological discussion starts with the background of the 4th century theological debate between Eunomius and the Cappadocians. It then lifts up two major epistemological principles in Gregory's thought – epinoia (human-beings are endowed with the capacity to conceptualise and to create which Gregory of Nyssa calls this capacity epinoia) and

akolouthia, in relation to the Christian Scriptures. The second part deals with the dialectic between diastema / discontinuity and metousia / continuity. The key concept of pleroma is also then analysed, in relation to sinful human existence in history. On the whole, however, the effort is to present the thought of Gregory of Nyssa as a valid alternative and necessary corrective to the current or historical ways of western theologizing.

Mar Gregorios examines humanity's two basic relationships - to the source and ground of its being on the one hand, and to the created world in which humanity is placed on the other. According to Mar Gregorios, any attempt to separate humanity from the relationship of God and the world, in a totally secular sense, as if Man and the World were the only two realities with which we have to deal is a theological absurdity.

Mar Gregorios prescribes to a structural framework which is so decisive for the perception of human reality without ignoring the two poles namely God and Creation. The questions to find a suitable position to human existence as inclusive to nature or exclusive to nature is the search of ecological thinkers of our times. Mar Gregorios finds that the cosmological and anthropological structural framework is so necessary to situate human in history. The position of human made a paradigm shift form the medieval thought to the modern thought.

Modern Science and Future of Humanity

Mar Gregorios presents different views about science which capture the future of humanity. It is commonly believed that science and technology are potentially capable of solving all the problems of humankind. Modern scientific worldview dethroned human from the two poles of relationships and crowned with the "objective" nature and "autonomous" thinking human. Mar Gregorios comments that the dethroning of human into certain edges has de-sanctified and secularized our thoughts to be controlled by science and technology.

Science and technology alienated the position of human from the nature which resulted in the perspectival changes in understanding cosmos and learning of new language words substituted by modern science. But it is true that the dogmatic scientism once ruled our life has become outdated. In certain advanced industrial societies, there is totally irrational counter-cultural syndrome in which science is wedded with mysticism and art to produce a revolution of consciousness which restores the "sacramental vision of nature" to science. [1]

The following questions raised by Mar Gregorios is important in this juncture. Does science promote an ethos where people assume that existence as well as evolution stands "outside" or "underneath" existence and evolution? Do scientists with a Christian faith manage to find an intellectually satisfactory meaning for the doctrine of creation and creator-creation relationship?

Analysis of Modern Humanisms

Modernity is understood by Mar Gregorios as the celebration of liberalism or liberal humanism. Humanism believes that full development of man is possible. Liberalism claims liberty from dogmas and tradition. The immediate concern of liberalism is to deal with human existence here and now. Its primary aim is to deal with personal freedom and dignity of the individual, the course of justice and freedom to dissent. Socialist humanism according to Mar Gregorios is built on the strong Marxist theoretical analysis of societies. Mar Gregorios finds some dogmatic streams in the fundamental assumptions of Marxist ideology when it clearly presents the dialectical materialism as a competitive system of thought. Marxist thought without any scepticism believes in a utopia that humanity will attain a classless society in history. Mar Gregorios highly critique these Marxist fundamentalist outlooks.

Secular humanism according to Mar Gregoiros puts man at the centre, makes humanity the measure and standard of all end, purpose and goal of life and developments. The doctrine of creation which allowed human to have free dominion over the rest of the creation is a mistaken understanding. Humanity has the responsibility but not the master of the creator order. The destruction of inter-connectedness and interdependency has isolated the humanity. Secular-

ism has made an impact in presenting an alternative to the dichotomic worldview.

Christian Approach on Humanity

Mar Gregorios presents two interesting Christian approaches to anthropology. They are St. Augustine of Hippo and St. Gregory of Nyssa. Augustine regarded evil himself as central to human nature. Humanity is thus mis-oriented in his free will by his passions or desires. Desire precedes thought and thoughts are guided by passions. Desires of the flesh is against the spirit and the desires of the spirit is against the flesh. According to Augustine fallen human nature is decisively normative for understanding man. In Augustine, nature is the result of the Fall, not of creation. Henceforth in western Christian anthropology man is a sinner by nature. Mar Gregorios comments that this ontological explanation of St Augustine has plagued western Christianity.

According to Mar Gregorios a theological correction to Augustine can come from his cotemporary St. Gregory of Nyssa. Human is an integral part of creation and cannot be seen in isolation from the rest of creation. Human is inseparable entity of mind, body and senses. Human is created in the image of God and nature of human is divine. Human can freely participate in all goodness. There is no limit to human potentiality to do good. Sin is extrinsic to human nature. Human is creative and expression of freedom originates from the necessity to do good. Human is a historical being having the potentiality for constant change. Human in fundamental essence is corporate and vocation is therefore be a part of corporate body -the body of Christ. Human in the image of God transcends all determinants physical, psychological, moral or conceptual. God is free in His immanent relations to the cosmos and to human. The choice of human is to participate in the very nature of God. Thus, according to Mar Gregorios, humanization is an effort to join the one single movement of history towards point Omega.

Posthuman Condition: Beyond Humanism

Humanism is a broad category of ethical philosophies that affirm the dignity and worth of all people, based on the ability to determine right and wrong by appeal to universal human qualities—particularly rationality. It is a component of a variety of more specific philosophical systems and is incorporated into several religious schools of thought. Humanism entails a commitment to the search for truth and morality through human means in support of human interests.

Rosi Braidotti presents the concept of 'posthumanism' as a systematic attempt to challenge humanist assumptions underlying the construction of 'the human'. The term "posthumanism" itself seems to have worked its way into contemporary critical discourse in the humanities and social sciences during the mid-1990s.

Donna Haraway presents a feminist posthuman theory, centres the cyborg, a human-machine hybrid. The cyborg represents the denial of social categories, straddling the line between human and machine. Cyborg becomes a symbol for the rejection of gender essentialism, or any totalizing identity. As a counter thought to cyborg, Haraway proposes a "sacramental materialism" where the divine permeates the material, and it is a visible sign of God's grace. Haraway's resistance to the separation of the material and the semiotic can be seen as the philosophical result of a sacramentalism that accepts the material instantiation of the symbolic and sacred.

The culmination of a complete *posthumanism* is, indeed, the adaptation of common consciousness, the pouring out of oneself and the cancellation of one's own ego. The true power of the posthumanist thought consists in rediscovering some purely human needs and desires: the pursuit of eternity and immortality, the desire of perfection, the need to open up to otherness and to live in harmony with other living beings, the need to know that we are part of a single cosmos.

(Footnotes)

[1] Paulos Mar Gregorios Science, Technology and the Future of Humanity (Kottayam: ISPCK & MGF, 2007), 35.

■

വേദം

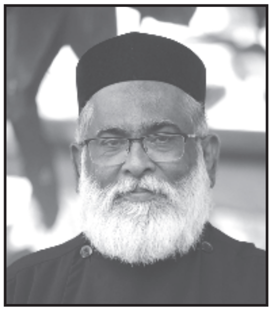

Fr. Dr Reji Mathew

Are Jews rejected from the Kingdom of God?

Bible Study: Romans 11:1-35

The Great Lent and Passion Week services bring a lot of anti-Jewish sentiments in to our mind. This is true of all the Christian churches. Those who spend a whole day in the Church on Good Friday come out with an attitude of vengeance towards the Jews, who are called as "Christ Killers". Even while objecting to the atrocities which the Israelis commit against the Palestinians the question is still valid: What is the theology of Jews, the chosen race of God? During the Passion Week of a couple of years back I was going through the three chapters of the Epistle of Paul to the Romans (Chs. 9-11). These chapters deal with a variety of topics about the future of the Israelites as a people. St. Paul's question is: Can Israelites still hope about their salvation? One who participates in the Passion Week services, let it be Catholic, Protestant or Orthodox, may usually say: No. But let us ask the question once again after reading Romans 11:1-35.

The Good Friday prayers in the context of Anti-Semitism

The Passion Week services bring a lot of people to our churches. Even though Easter is considered to be the greatest feast of the Orthodox Church, the Indians prefer the Good Friday service to that of the Easter. Neither the length of the service nor the strict fasting on that day, which are otherwise stumbling blocks to the Orthodox service for many believers, is seen as a hurdle for the attendees. I think there are some psychological reasons for the increasing number of participants in Good Friday services.

Firstly, people like to sympathize with Jesus, whose troubles are explained in detail through the prayers and songs of that day. Along with this there is a second and more important psychological factor which motivates the believers to come to the Church on Good Friday. Normally our worship services are occasions for recognizing our faults and making repentance for them. But what happens on Good Friday is not this; the Bible readings, prayers and songs of that day contain accusations against our common enemy, who is the Jews. To accuse or blame somebody for the mistakes of the world is a matter of satisfaction or even enjoyment for human beings. Perhaps we had inherited this tendency from our ancestors Adam and Eve. Instead of accepting their faults they had pointed their fingers on oth-

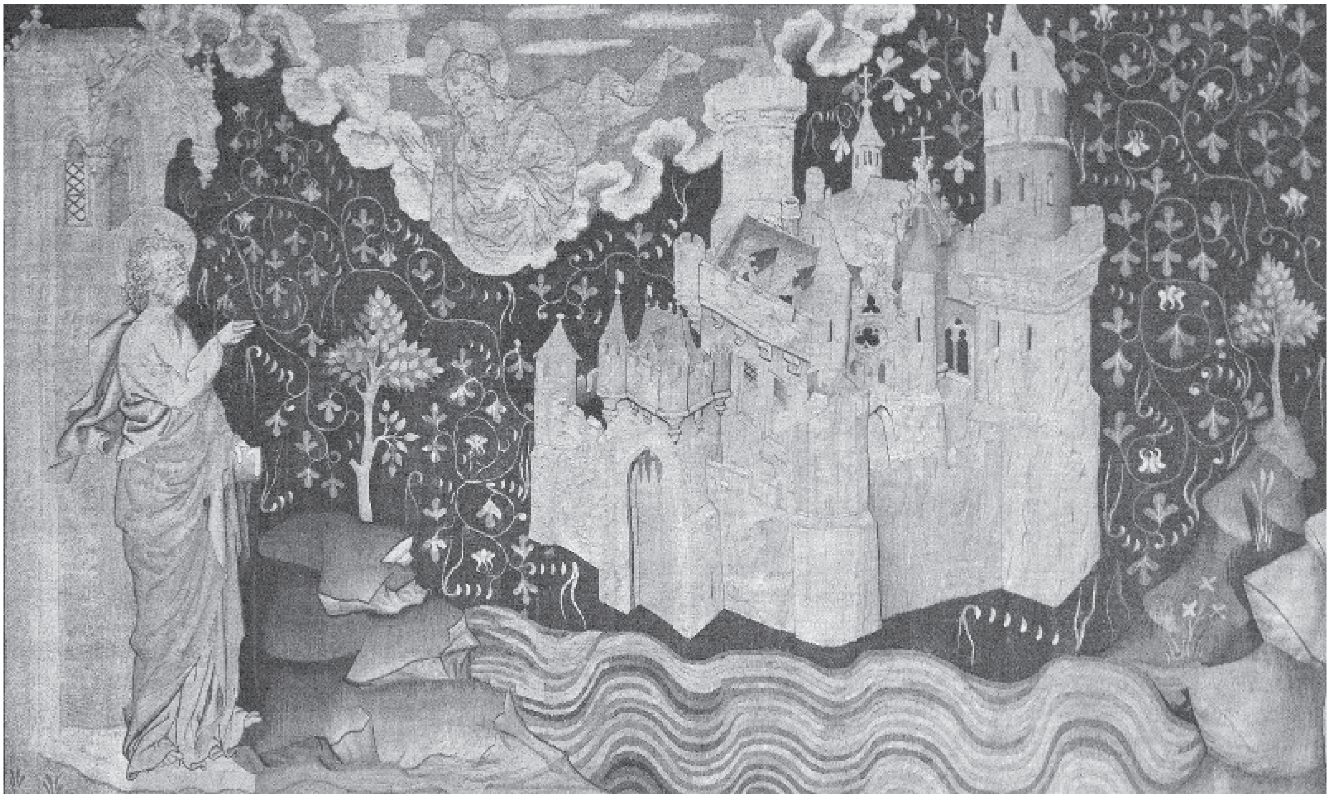

ers for what had happened. Ultimately God Himself did become an object of Adam's accusation, because He created the woman and the serpent.

It was a convenient theology that Jews should be eliminated so that God's justice is done. As a result of this Christians do not feel worried, if something bad happens to the Jewish world. This is the continuation of a long history of Anti-Semitism. Not only in the Gospels but also in the Epistles of the New Testament the crucifixion of Jesus is narrated with a description about the role of the Jews in that. Let us take for example St. Paul's proclamation that the Jews "killed the Lord Jesus and the prophets and drove us out, the Jews who are heedless of God's will and enemies of their fellow men..." (I Thess. 2:15-16). What we have to understand here is the objective of the apostle. Paul is not generalizing the guilt of those who rejected the prophets and who were instrumental in killing Jesus. Unfortunately, the readers of the Bible ignored the fact that the evangelists, who narrated the passion of Christ, have themselves described the events like the feeding of the five thousand, who came from the Jewish world. The most important question we have to ask is: Shall God justify the Christians, who killed numerous Jews on behalf of Jesus?

Laws were passed throughout the Christian world to "protect" the "faithful" from Jewish "contamination" by forbidding them to eat with, do business with, or have sex with Jews, and by the sixth century, Jews were not allowed to hold public office, employ Christian servants, or even show themselves in the streets during Holy Week. The time of the Crusade was especially bloody. Entire communities of Jews were forced to choose between baptism or death, and since few Jews would renounce their faith, the First Crusade resulted in nearly 10,000 Jews being slaughtered during the first six months alone. Godfrey Bouillon, leader of the First Crusade, vowed "to leave no single member of the Jewish race alive," and ordered the synagogue in Jerusalem burned to the ground with its entire Jewish congregation trapped inside". Peter Abler, a twelfth century philosopher and priest wrote of the Jews: "Heaven is their only place of refuge. If they want to travel to the nearest town, they have to buy protection with huge sums of money from the Christian rulers who actually wish for the Jews' deaths so that the rulers can confiscate the possessions of the Jews. The Jews cannot own land or vineyards.

Thus, all that is left to them as a means of livelihood is the business of money lending, and this in turn brings the hatred of Christians upon them even more."

When the Jews refused to convert, an angry Luther wrote: "First their synagogues... should be set on fire, and whatever does not burn up should be covered or spread over with dirt so that no one may ever be able to see a cinder or stone of it. And this ought to be done for the honor of God and of Christianity in order that God may see that we are Christians... Secondly, their homes should likewise be broken down and destroyed... For, as has been said, God's rage is so great against them that they only become worse and worse through mild mercy, and not much better through severe mercy. Therefore away with them... To sum up, dear princes and nobles who have Jews in your domains, if this advice of mine does not suit you, then find a better one so that you and we may be free of this insufferable devilish burden …the Jews."

Exhortations like the above got its impact fully during the II World War. Hitler mounted a powerful propaganda campaign designed and implemented by Joseph Goebbels, which blamed the Jews for Germany's many economic problems, as well as Bolshevism and the worldwide threat of Communism. Jews were put in Ghettos at first and then in concentration camps. Six million Jews were systematically tortured and massacred during the time of Hitler.

We have to go through the prayers of the Passion Week services in this context. The majority, who attends the services, asks God to take a revenge against Jews and at the same time they ask for mercy towards their own children. How can we justify these prayers? Jesus taught us in the Sermon on the Mount that, when you call somebody "fool" or "idiot" you enter into the process of killing your enemy (Mtt 5,21-22). What Jesus wants from us is the love for the enemies (Mtt 5:44). He himself did not curse his enemies: rather he prayed for those who betrayed him and handed him over to the Romans for crucifixion (Lk 23:34). When he saw the women who were weeping over his struggles he said: "Daughters of Jerusalem, do not weep for me, but weep for yourselves and for your children" (Lk 23:28). We also should repent and pray for ourselves and for our family instead of cursing the opponents of Jesus. The prayer that is pleasing for God is not that of self-justification and of accusation of your neighbor, but that of repentance. This is made clear in Jesus' narration of the prayers of the Pharisee and the Tax collector also (Lk 18:9-14).

St. Paul's theology of the salvation of the Jews

Let us think for a moment and ask earnestly: Do the Jews have no chance in the Kingdom of God? Or are they rejected by God once and for ever? Many Christians think and wish "yes" to these questions. This had happened in every part of the world. The holocaust stories of Nazi Germany are the most popular examples for it. When six million people were tortured and killed systematically there were not many theologians who showed a sympathetic attitude towards the Jews. Theologians like Dietrich Bonhoeffer belonged to a rare group. On the contrary, majority of Christians found in the holocaust a divine acknowledgement of the punishment for those who betrayed and crucified Jesus. Hitler was using this as a good background for his agenda of eliminating Jews from this planet. However, today theologians of all confessions underline the fact that what happened in Europe six decades back should not be repeated in the world again. Only a perverted theology can interpret the brutal measures of the concentration camps as means of God's justice.

Two questions, which need our reflection, are: a) Is it right to say that all the Jews were participating in the killing of Jesus? b) Will a person who happened to be born to Jewish parents centuries after the event be punished by God for what his ancestors did? Is it the divine justice? If we read the Gospels carefully, we can learn the fact that those who were instrumental in the death of Jesus were the Jewish leadership of that day. Both the Pharisees and Sadducees, who possessed the political as well as religious powers in those days, can be called as the real criminals. But the

common people were innocent; of course they cried aloud "crucify him". But this was just because of the pressure from the leadership. Even today common people can be misled if a leader is corrupt. For example, we can not blame all the people of Afghanistan or Iraq for what happened in their country in the last decades. So only a perverted theologian can curse Israelites, I mean the common people, for what happened two thousand years ago. The source for such a thought is nobody other than St. Paul. In the three chapters of his epistle to Romans (Chs. 9-11) Paul asks a series of questions regarding the role of Israelites in the economy of salvation. Following are the reasons for his conclusions:

Paul is of the opinion that the call and election of Israel as the People of God are not null and void after the crucifixion of Jesus. It is true that Israelites could not accept the Gospel of Christ (Rom 10:14-21). But Paul is convinced about the fact that "God has not cast away his people whom he foreknew" (Rom 11:2). What make them special are their adoption, covenants, Law etc. Moreover, God can not forget the faith of their fathers (Rom 11:28) and punish their children. However, by Israelites Paul doesn't mean all who have got racial or biological association to the folk of Israel (Rom 9:6-13); rather true Israelites are the ones who share the faith of their fathers.

The second reason for Paul's positive attitude towards the Jews is special character of God's justice. According to human justice Jews should be cast away once and for all. But God's Grace and Mercy are immeasurable and he can justify Jews with these (Rom 9:14-29). Paul uses a series of Old Testament quotations to substantiate this point and he concludes: "All day long I (God) have stretched out my hands to a disobedient and contrary people" (Rom 10:21).

The fact that Jesus himself was a Jew gives also new hopes to the Israelites (Rom 11:26). He will turn away all kinds of unbelief from his nation. It was the covenant of God that the deliverer would come out of Zion. The faith in God and His beloved Son Jesus Christ can bring an Israelite to the fulfillment of his election.

Paul sees even a divine plan in the rejection of Christ by the Jews; it gave an opening to the gentiles of the world (Rom 11:11-18). Paul uses the parable of the farmer here. God was grafting the branch of gentiles to the root of the tree of salvation. Otherwise Israel would have been the only nation of the world loved by God. Since Israel disobeyed God, the gentiles got an entry in to the Kingdom of God.

As Indians we should be thankful to Paul for his insights. Especially the last mentioned is very important for us because otherwise our ancestors, who were gentiles of India, would not have received an opportunity to join the People of God. Therefore the Christ event should not lead us to a theology of hate and revenge. The world promotes always the hatred between the people. But God does not want His children to quarrel on behalf of him. Let us not assume the role of God and say what we do is a realization of God's justice. We should not protect God. He is able to protect Himself. We should rather agree with Paul in saying: God will not cast away His people (Rom 11:2), because "the gifts and calling of God are irrevocable" (Rom 11:29). All the apostles of our Lord were Jews and those who accepted Jesus during his ministry included committed Jews. We should not forget this reality. According to Paul the rejection of Israel is neither total nor final. Whoever from the Jewish folk wants to be saved has got a chance for salvation. The "remnant", who follows the faith of the ancestors and who believes in Jesus will inherit the Kingdom of God. The duty of us Indians, who do not belong to the race of Israelites biologically, is not to condemn Jews for their disobedience and wish for their devastation. Instead of that we should strive for getting an entry in to the community of the People of God.

■

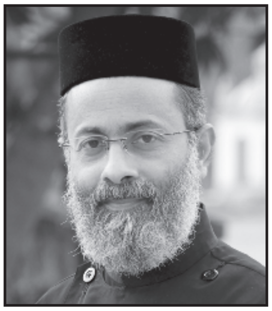

Fr. Dr. Shaji P John

Anointing the Sick:
The Sacrament of Wholeness

In the letter of St. James we read, “Is anyone among you in trouble? He should pray. Is anyone happy? He should sing praises. Is there anyone who is sick? He should send for the church elders, who will pray for him and rub olive oil on him in the name of the Lord. This prayer made in faith will heal the sick person; the Lord will restore him to health. So then, confess your sins to one another and pray for one another, so that you will be healed.” (5:13-16). The church, throughout the ages, has faithfully acted on this word of Scripture. The church’s liturgical ministry to the sick takes the form of the sacrament of anointing. The sacrament of anointing of the sick is one of the sacraments of the church, by which the faithful sick is healed from psychological and physical disease. The priest anoints him/her by the holy oil from which he/she obtains the grace of remedy from God. Orthodoxy does not view this Sacrament as available only to those who are near death. It is offered to all who are sick in body, mind, or spirit.

Jesus himself may well have used oil in healing the sick. It was a common, natural emollient and in the parable of the Good Samaritan, he told how oil was used with wine (a good, if primitive, disinfectant) for dressing the wounds of the traveller. Certainly, the disciples used it for anointing the sick when Jesus sent them out to preach (Mk6:13). It shows that it was a practice in Christian tradition even from the beginning of the Christian church. We find the definite instruction for the anointing of the sick by the presbyter in the Epistle of James. James was a very precise person and a methodological writer. He would choose his words with care. If we are suffering on the one hand or cheerful on the other, the answer lies in our hands. We can pray or sing praise, according to the occasion. But if we are sick, then we need the Church’s ministry. Morris Maddocks, a Christian, writer said, “Christians who are sick need to make two phone calls, one to the doctor, the other to the priest/minister/elder.” The elders are commanded to pray over the sick person. It is the elders who are to be called the representatives of the Church who minister in Christ’s name. Through the Sacrament of Anointing the Sick, the Church carries out Jesus’ mission of compassion and healing for the sick.

Through the celebration of the sacrament of anointing, the sick person encounters our Lord himself and experiences his saving and healing

presence. When one is ill and in pain, this can very often be a time of life when one feels alone and isolated. The Sacrament of the Anointing of the Sickreminds us that when we are in pain, either physical, emotional, or spiritual, Christ is present with us through the ministry of his Church. He is among us to offer strength to meet the challenges of life and even the approach of death.As with Chrismation, oil is also used in this Sacrament as a sign of God's presence, strength, and forgiveness. After the reading of the epistle,the gospel and the offering of prayers, which are all devoted to healing, the priest anoints the body with the Holy Oil.

The sacrament of anointing the sick also prepares the sick person tounderstand the meaning of suffering from a Christian perspective. In the ritual for the Anointing of the Sick, the meaning of human suffering and death is explained in the light of God's salvific plan, and more specifically in the light of the salvific value of the sufferings undergone by Christ, the Incarnate Word, in the mystery of his passion, death and resurrection.While it is possible that the sacrament could bring physical healing, Anointing of the Sick is primarily about the healing of hope and of the spirit. Above all, the sacrament allows the person who is ill to unite more closely to Christ's Passion. This gives suffering a new meaning: participation in the saving work of Jesus. This is a powerful witness that is for the good of the whole Church

An obviously beneficial element of the anointing of the sick will be the forgiveness of sins, for you cannot touch the fringe of Christ's garment and go away empty. The confession of sins and receiving of absolution is a vital part of receiving this sacrament. It is a health to our ongoing growth.Christ invites his disciples to follow him by taking up their cross in their turn (Mt 10:38). By following him they acquire a new outlook on illness and the sick.Sacred Scripture points to a close relationship between sickness and death, and sin. But it would be a mistake to think of sickness as a punishment for personal sins (Jn 9:3). The meaning of innocent suffering can only

be understood by the light of faith, believing firmly in the Goodness and Wisdom of God, in his loving Providence, and contemplating the mystery of Christ's passion, death and resurrection, thanks to which the Redemption of the world became possible.

Our Lord taught us the positive value of suffering for carrying out redemption, but at the same time, he wanted to cure many sick people, showing his power over suffering and illness and, above all, his power to forgive sins (Mt 9:2-7). After the resurrection he sent out his apostles: In my name … they will lay their hands on the sick, and they will recover (Mk 16: 17-18). For a Christian, sickness and death can and should be a means to seek holiness and to redeem with Christ. The sacrament of the Anointing of the Sick helps us to live these sorrowful realities of human life in a Christian sense. In itself, suffering does not save or redeem. Only illness accepted with faith, hope and love for God, in union with Christ, purifies and redeems. It is Christ who saves us, not through suffering but by suffering transformed into prayer as a spiritual sacrifice, which we can offer to God, uniting ourselves to Christ's Redemptive Sacrifice, made present in each celebration of the Eucharist so that we can share in it.

This sacrament gives the grace of the Holy Spirit to those who are sick, by which 'the whole person is helped and saved. The whole person is not just a physical being. Therefore, this healing through the grace of the Holy Spirit should not be seen only in terms of physical cure but of relationship with God, the source of all beings. Healing means wholeness, and wholeness is the effect of spiritual well-being, not just physical well-being. There are incurable diseases, but there is no incurable person. That is why we can pray with absolute faith for the healing of the person. The healing of the person must always be seen as the healing of the heart; the healing of the person in his or her relationship with God and with other people; the freeing of the person's deeply buried resentments, fears and non-acceptance of God's plan in his or her life. Yet with equal faith, we must also pray for the physical healing of the person`s needs. Peoplewho are sick very often suffer from tension, depression or anxiety. The gravity of the sickness cannot be measured simply in physical terms. The holy sacrament of anointing heals the mind due to the strong link between the mind and body. It is a sacrament for the health of the mind and body.

■

പച്ചക്കറിത്തോട്ടം

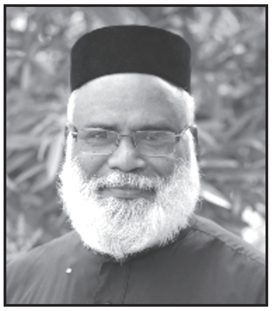

Fr. Dr. Ninan K George

Apophatic knowledge of God as a Fundamental Element of Eastern Christian Spirituality

Introduction

Orthodox spirituality aims at the perfection of the faithful in Christ. This perfection can't be obtained in Christ, except by participation in His divine-human life. Therefore the goal of Orthodox spirituality is the perfection of the believer by his/her union with Christ. In this regard Common people always rely upon some existing understanding of God that evolves different theological concepts and attributes to know Him. This can be called a "theological exercise" which is an unending process in theological formulation that taking place time to time. The ultimate aim of any type of Christian theology is to translate God as a living experience in the life of people for which all are not to become the so called 'theologians'. The knowledge of God by means of the *logoi* of nature, of the development of human life, and of Scripture are representing the affirmative way of our knowledge of God. Eastern theologians are of the view that "in the progress of this knowledge, the consciousness that God surpasses that which can be understood about him in concepts and words, becomes stronger and stronger, on the peak of this progress, it becomes predominant." So for a devotee, at the beginning, the affirmative way of knowledge of God seems less dependent on the consciousness of the ineffable character of God. But after a long spiritual ascent of a devotee it becomes almost totally dependent on the consciousness of the inability to comprehend and express God in concepts. This state paves the way for people's thought to use the Apophatic (negative) knowledge of God.

Apophatic knowledge of God

For articulating the concept of Apophatic knowledge of God What I noticed is that the theologians who have developed the same are dependent on Dionysius the Areopagite who well addressed the topic in his lectures in general and his book called " *The Mystical Theology* In *particular.* They are attracted to his explanation on Apophatic knowledge of God because of the way he distinguished cataphatic or positive theology-proceeds by affirmation; the other- Apophatic or negative Theology-by nega-

tions. Here one can notice why he is very fond of the second way of the knowledge of God. He explains:

The first leads us to some knowledge of God,but in an imperfect way. The perfect way, the only way which is fitting to God, who is of His very nature unknowable is the second-which leads us finally to total ignorance.[1]

Ignorance doesn't refer to the lack of knowledge rather in it a "feeling" of the incomprehensibility of God is expressed. It is an experience of Him which grows along with the spiritual ascent of human beings. According to Dumitru Staniloe this experience is called a "vision" of God, or a vision of the divine light higher than any feeling.[2] Almost all the Eastern Fathers have elucidated on such an "understandable feeling," of such a "vision" of God, of an "experience" of Him.

It is very interesting to note Father Georges Florovsky while reflecting on the Apophatic approach of Dionysius the Areopagite speaks of God:

"God is higher than any definition and affirmation and therefore higher than any negation...The Apophatic 'not' is the same in meaning to 'supra' (or' outside', 'beyond ') and signifies not limitation or exclusion, but ascent and transcendence....God is neither soul or reason, neither imagination nor opinion, neither thought nor life, he is neither word nor idea.....God is not the object of knowledge, he transcends knowing....therefore the way of knowing is the way of abstraction and negation, the way of simplicity and silence....we come to know God solely in the peace of the spirit, in the peace of unknowing. The Apophatic unknowing is rather supra-knowing- not the absence of knowledge, but perfect knowledge, and hence incommensurate with all partial unknowing. This knowing is contemplation....God is known not from a distance, nor through rational discourse about him, but through incomprehensible union with him."[3]

The Image of Moses Surrounded in Darkness as a Symbol of God's Incomprehensibility

The Greek Fathers take Moses one of the Old Testament figures as symbol of the spiritual way. Moses received three visions of God: first he sees God in a vision of light at the burning bush (Exod. 3: 2); next God is revealed to him through mingled light and darkness, in the "pillar of cloud

and fire which accompanies the people of Israel through the desert (Exod. 13: 21); and then finally he meets God in a "non-vision", when he speaks with him in "thick darkness" at the summit of Mount Sinai (Exod. 20: 21).

Gregory of Nyssa and Dionysius the Areopagite speak about the divine darkness with which Moses was surrounded as a symbol of God's incomprehensibility. Metropolitan Hilarion Alfeyev explains the Old Testament event as follows:

Moses encountered God, but the Israelites remained at the foot of the mountain. Only Moses could enter the darkness; having separated himself from all things, he could encounter God, who is outside everything, who is there where there is nothing. Cataphatically we can say that God is Light, but in doing so we liken God to light perceived by our senses.[4]

Another Biblical example is that happens to Jesus Christ as He was transfigured on Mount Tabor. It is said that 'His face shone like the sun, and his garments became white as light (Matt. 17: 2). Here the light of Tabor is the uncreated light of the Divinity that transcends all human concepts of light. Apophatically we can call the divine light the 'supra-light' or darkness. It is very interesting to say that the darkness of Sinai and the light of Tabor are one and the same.

Divine Incomprehensibility as a Supra-conceptual Union with God

As the Eastern Church Fathers consider Mount Sinai experience of Moses as an invocation of purification, a *catharsis* is necessary. This is very evident in Dionysius. Vladimir Lossky quoted him as follows: "One must abandon all that is impure and even all that is pure. One must then scale the most sublime heights of sanctity leaving behind all the divine luminaries, all the heavenly sounds and words. It is only thus that one may penetrate to the darkness wherein He who is beyond all created things makes His dwelling.[5] Dionysius says that Moses begins by purifying himself for his ascent on Mount Sinai.[6]

By referring Apophaticism Vladimir Lossky doesn't mean negative theology as an intellectual operation, because the experiencing of the divine Incomprehensibility doesn't require only an intellectual purification, but a renunciation of the whole created realm. It means an existential going beyond the self which engages the whole man; it is a supra-conceptual union with God. According to Dionysius the Mystical union is a new condition which implies a progress, a series of changes, a transition from the created to the uncreated, the acquiring of something which man did not hitherto possess by nature. This idea paves the way to deification. Yes, Mystical union with God means deification.

Conclusion

In our understanding of God we often rely upon cataphatic notions because they are easier and more accessible to the mind. The way of negation (Apophatic) corresponds to the spiritual ascent into the depths of divine, where words fall silent, where reason fades, where all human knowledge and comprehension cease, *where God is*. It occurs not by speculative knowledge but in the depth of prayerful silence wherein the soul can encounter God, who is 'beyond everything'. God reveals himself as in-comprehensible, in-accessible, in-visible, yet at the same time as God the living person.

(Endnotes)

1 Dumitru Staniloe. *Orthodox Spirituality*. Pennsylvania: STTSP, 2003, p. 231

2 See Dumitru Staniloe. *Orthodox Spirituality*. Pennsylvania: STTSP, 2003, p. 230

3 Metropolitan Hilarion Alfeyev. *The Mystery of Faith*. New York: St. Vladimir's Seminary Press, 2011. P. 25.

4 Metropolitan Hilarion Alfeyev. *The Mystery of Faith*. New York: SVSP, p. 25

5 Dionysius the Areopagite. *The Mystical Theology*, 1. 3, Quoted by Vladimir Lossky. The Mystical Theology of the Eastern Church, p. 27.

6 See Dionysius the Areopagite. *The Mystical Theology*, 1. 3, Quoted by Vladimir Lossky. The Mystical Theology of the Eastern Church, p. 27.

■

Fr. Dr. Varghese P Varghese

"മോശ ദൈവ ഭവനത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു"

(സംഖ്യ 12:7 ; എബ്രാ 3:5)

യഹൂദ പാരമ്പര്യത്തിൽ മോശയ്ക്ക് അദ്വിതീയ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. മോശയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ദൈവം വീണ്ടും എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്ന പ്രത്യാശ ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. 10 കൽപ്പനകൾ സീനായ് മലയിൽ വച്ച് ഏറ്റുവാങ്ങാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതും മോശയ്ക്ക് തന്നെ.

മോശയെ മാത്രം അതുല്യസ്ഥാനത്ത് നിർത്തിയ യഹൂദ സമൂഹത്തോട് എബ്രായ ലേഖനം മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ ക്രിസ്തു മോശയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനെന്ന് ലേഖനകർത്താവ് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. മോശ ദൈവഭവനത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു തന്റെ പിതാവിനോട് വിശ്വസ്തനായിരുന്നുവെന്നും, മോശ ദാസനായി, ഭൃത്യനെപ്പോലെ വിശ്വസ്തനായി വർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ ക്രിസ്തു പുത്രനെന്ന നിലയിൽ ഭവനത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നുവെന്നും സമർത്ഥിക്കുന്നു.

മോശയുടെ വിളിയും തുടർന്നുള്ള തന്റെ ശുശ്രൂഷയും മോശ ദൈവഭവനത്തിലെ വിശ്വസ്തനെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതത്രെ. മോശയുടെ ജീവിതത്തിലെ സവിശേഷതകൾ ഒരു യഥാർത്ഥ നേതാവിന് ഒത്തുചേരുന്നതും, ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ സഹായകരമാകുന്നതുമാണ്.

1. **ഒരു ഇടയനെന്ന നിലയിൽ മോശ അനേകർക്ക് പരിപാലന ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചു.** (Moses, as a shepherd, took care of many) (പുറ. 3:1–22)

സഭാ പിതാവായ വി. അപ്രേമിന്റെ സമകാലികനായിരുന്ന അഫ്രഹാത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ (Demonstration No. 10 - "of Pastors") ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ നിന്നുമാത്രമേ ഇടയനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കഴിയൂ. പഴയനിയമത്തിലെ ഇടയന്മാർ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. (യാക്കോബ്, മോശ, ദാവീദ് & ആമോസ്). ഇടിക്കുകയും, തൊഴിക്കുകയും, ഓടുകയും, ചാടുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന വിവിധ സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യമുള്ള ആടുകളെ പരിചരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ വിവിധ സ്വഭാവമുള്ള ദൈവജനത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന മികവ് ഇടയൻ നേടിയെടുക്കുന്നു. അതായത് അഫ്രഹാത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ "ആദ്യത്തെ സെമിനാരി പരിശീലനം മരുഭൂമിയിൽ അത്രെ.

മരുഭൂമിയിൽ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടുനടന്ന മോശയ്ക്ക് ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കുവാനും തന്റെ തുടർന്നുള്ള ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുവാനും ദൈവം അവസരം നൽകി. മോശ "തന്റെ വടി തോളിൽ വഹിച്ച്" 40 സംവത്സരം മുൻപിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ നയിച്ചു. ഒരു നേതാവെന്ന നിലയിൽ തന്റെ കുറവെന്തെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിന്നു. പ്രതികൂലതകളുടെ നടുവിൽ ദൈവാശ്രയത്തോടെയും ധൈര്യത്തോടെയും ജനത്തെ നയിച്ചു. (പുറ. 13:18; ആവ. 26:8).

2. **ഈ ലോകത്തിലെ വിധിയേക്കാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നിധി മോശ തെരഞ്ഞെടുത്തു.** (Moses chose the treasures of heaven rather than the treasures of this world) എബ്രാ. 11: 24 –27)

കൊട്ടാര സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഫറവോന്റെ പുത്രിയുടെ മകനെന്ന പ്രശസ്തിയും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവജനത്തോടൊപ്പം കഷ്ടത സഹിക്കുവാൻ മോശ തീരുമാനിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ മോടിയും ഇമ്പവും തേടി പരക്കം പായുന്ന മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ മോശയെന്ന ഇടയൻ വ്യത്യസ്തനത്രെ. നമ്മുടെ നിക്ഷേപം സുരക്ഷിതമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ (മത്താ. 6:19,20) ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യയോഗ്യമാണ്. കൊലോ. 3:2 ൽ പറയുന്നു: "ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല, ഉയരത്തിലുള്ളത് തന്നെ ചിന്തിപ്പിൻ."

3. മോശ സ്വാർത്ഥനായിരുന്നില്ല. (Moses was not selfish) (പുറ. 32: 9 –14)

പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് മോശ ഇറങ്ങി വരുവാൻ താമസിച്ചപ്പോൾ അഹറോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുവാനൊരുങ്ങിയ ജനത്തിന് മേൽ ശിക്ഷയും കോപവും ഉണ്ടാകരുതേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മോശയെ പുറപ്പാട് 32–ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണാം. ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരായ അബ്രഹാമിനെയും, ഇസഹാക്കിനെയും, യാക്കോബിനെയും ഓർക്കണമേ എന്നും അവരോടുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഓർത്ത് ജനത്തെ ശിക്ഷിക്കരുതേ

യെന്നും അപേക്ഷിക്കുകയാണ് മോശ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. മോശയുടെ ഈ അപേക്ഷയെത്തുടർന്ന് "എന്നോട് പാപം ചെയ്തവന്റെ പേർ ഞാൻ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് മായിച്ചു കളയും" (പുറ. 32:33) എന്ന് യഹോവ കൽപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്വന്ത സൗകര്യങ്ങളും, ഉയർച്ചകളും, മികവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആധുനിക മനുഷ്യർക്ക് മോശ എന്ന നേതാവ് ഒരു ചൂണ്ടുപലകയാണ്. ജനത്തിന്റെ രക്ഷയും ഉയർച്ചയുമാണ് തന്റെ രക്ഷയും ഉയർച്ചയുമെന്ന് മോശ കരുതി. മറ്റുള്ളവരെയും മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കുക ശുശ്രൂഷകന്റെ ദൗത്യമാണ്. "ഓരോരുത്തൻ സ്വന്ത ഗുണമല്ല മറ്റുള്ളവന്റെ ഗുണവും കൂടെ നോക്കണം" (ഫിലി. 2:4) എന്ന പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ പ്രബോധനം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

4. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ശക്തി മോശ അറിഞ്ഞിരുന്നു (Moses knew the power team work) (പുറ. 18:21–22)

മോശ ഏകനായി ജനത്തിന് ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്ന രീതി അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ കണ്ടപ്പോൾ, മോശയ്ക്ക് നൽകിയ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ ഫലമായി ജനത്തിലെ ആയിരം പേർക്കും, നൂറുപേർക്കും, പത്തുപേർക്കുമായി തിരിച്ച് അധിപതിമാരെ നിയമിച്ചു. അങ്ങനെ അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം നടത്തി.

യഹോവയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ആത്മനിറവുള്ള 70 പുരുഷന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ജനത്തിന് ന്യായപാലനം ചെയ്യുവാൻ നിയമിച്ചത് ഇതിന്റെ തുടർച്ചയാണ്. (സംഖ്യ. 11:16 ff) Leaders need a couple of people to hold them up, when the work gets heavy. അമാലേക്യരുമായി മോശ യുദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ അഹറോനും ഹൂരും മോശയുടെ കൈതാങ്ങിപ്പിടിച്ചതും യിസ്രായേൽ മക്കൾ വിജയിച്ചതും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉത്തമമാതൃകയാണ് (പുറ. 17).

ഒരു ടീമായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അവിശ്വാസനീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാധ്യമാകും. " Team work makes the dream work" എന്ന സന്ദേശത്തിന് വളരെ പ്രസക്തി ഉണ്ട്. ഹെലൻ കെല്ലറുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ: ഒറ്റയ്ക്ക് നമുക്ക് വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. ഒരുമിച്ച് നമുക്ക് വളരെയധികം ചെയ്യാൻ കഴിയും (Alone we can do so little; together we can do so much).

5. ഒരു നേതാവെന്ന നിലയിൽ മോശയ്ക്ക് ഒരു ഉപദേശകനുണ്ടായിരുന്നു; മോശ അടുത്ത നേതാവിനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. (As a leader Moses had a mentor; Moses had mentored the next leader) പുറ. 18: 21 –22.

മോശയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ ആ നിലയിൽ മാത്രമല്ല, ഒരു ഉപദേശകൻ എന്ന നിലയിലും പ്രവർത്തിച്ചു. ആവ.31 ൽ കാണുന്നതുപോലെ അടുത്ത നേതാവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സമയമായി എന്നു മനസ്സിലാക്കി ഭാവി നേതാവായി യോശുവയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി.

അറിവുകൾ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനും, ക്രിയാത്മക വിമർശനം തിരിച്ചറിയുന്നതിനും, പുതിയ വീക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതിനും, ലക്ഷ്യം ആർജ്ജിക്കുന്നതിനുമെല്ലാം ഉപദേശങ്ങൾ സഹായകരമാകുന്നു.

മോശ ദൈവ ഭവനത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ഉത്തമ ആത്മീയ നേതാവിന് വേണ്ട ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ ചേർന്നുനിൽക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ദൈവിക ഗുണങ്ങൾ ജീവിതത്തിലും ശുശ്രൂഷയിലും പ്രകടമാക്കാൻ കഴിയൂ.

Fr. Jerin John
D.Th. III, (N.T)

The Pauline Use of "Εκκλησία" as an Identity Construct

1.0 Introduction

Among the many concerns regarding the scholarship of ἐκκλησία (Ecclesia), its Pauline use always remained a major challenge. The ἐκκλησία has been emphasised in its representations, where the ἐκκλησία is a community and fellowship of people who share a similar religion, worship, and love, as well as a loyalty to Jesus Christ, the head. The pictures of ἐκκλησία in Pauline usage, especially Ephesians are concerned with the church's identity. The unmistakable identity of ἐκκλησία's membership, shown through imagery, reenergizes the audience's love, desire for unity, witness, and worship.

2.0 The Evolution of Εκκλησία

The civic component and the Greek background of ἐκκλησία have been largely neglected in conventional biblical usage and meaning. The standard definition isn't entirely incorrect; rather, it's lacking. When the ἐκκλησία is considered in its larger context, a richer and more complete definition emerges, with far-reaching ramifications. Because the term ἐκκλησία was not created or used in a vacuum, its definition must contain a broader Greek context. The usage of ἐκκλησία to characterise the Christian body is particularly notable since it avoids the term "synagogue" in favour of ἐκκλησία, which has Greek socio-political connotation.

3.0 The Πολις (Polis) and the Εκκλησία (Ecclesia)

In the Greek mind, the πολις held incomparable significance to any other social group as it existed for the purpose of living well. Regarding the πολις (Polis), Aristotle believed it to be "the ultimate form of human organization and exists to satisfy the highest goals of social life"

Man was defined by his activity and ability within the πολις, thus he had no relevance outside of it. Man was considered to be able to live a decent life and attain freedom only through participating in the polis, because only via the polis could man manage his life. The polis was not the source of freedom; it was the mechanism by which citizens gained it via participation. Park identifies the significance of the polis when he states: "Being a part of a polis was the only path to the highest human achievement and was even considered a way to overcome the futility of individual life, the ultimate limitation of which was mortality."

4.0 Εκκλησία as a Civic Assembly

Civic decision-making in the polis of Athens was enacted through the regular assembly (ἐκκλησία) of the full citizenry (dēmos) under the leadership of the five hundred person council. The term ἐκκλησία was used for the civic assembly of male citizens (dēmos) in a Greek polis ("city-state") or as a temporary group designation for the dēmos while gathered in assembly (ἐκκλησία). Mogens Hermann Hansen notes that scholarly consensus defines a Greek polis as "a community of citizens rather than a territory ruled by a government" group designation in Greco-Roman circles.

5.0 Εκκλησία as a Self Designation

In the New Testament, ἐκκλησία is employed as a self-designation or label at times, with the connotation of 'assembly','gathering', or 'community'. It has been suggested that the Hellenists, who are first mentioned in Acts, were the ones who originally used as a self-designation in Jerusalem. In contrast to the 'Hebrews,' who spoke Aramaic as their mother tongue and at least some Greek, the Jerusalem 'Hellenists' are best described as Jewish Christians who spoke only Greek and knew little or no Aramaic. The Hellenists were most likely Diaspora Jews who had settled in Jerusalem. His Gentile Christ-followers are theologically linked to historic Israel. There, he defamiliarizes himself in a symbolic sense.

From the fifth century BCE onwards, the name was applied to the polis's political assembly, which met to make a variety of choices affecting their common existence. Though it was not one of the most prevalent terms for these organisations, was also a designation for an association. This indicated that it was recognisably familiar. For example, Becker claims that this usage was a critical component in Christians' adoption of Ecclesia.

The use of ἐκκλησία as a self-designation by Jewish Christian Hellenists does not imply that those who used ἐκκλησία as a self-designation were no longer members of ἡσυναγωγή. We are part of 'ἡ συναγωγή', but we are also part of 'ἡ ἐκκλησία', which is forming within it, which might be used as an additional identifier. At this stage, it's critical to utilise a distinct collective noun. A person or a group of people might easily belong to two different groups with various self-designations at the same time. This is unmistakably what Paul desires.

6.0 Εκκλησία as a Group Identity

In Ephesians, Gentiles, the omnipresent and often misunderstood outgroup, are given a 'poor rap'at first. If one only examines the letter's usage of ethnos (though this is far from the sole non-Israelite group description in Ephesians), the addressees are told to "no longer live as the gentiles live" in 4:17, and they are defined as a group of former "gentiles in the flesh" in 2:11. These two phrases appear to show that Ephesians rhetorically regards gentile identity as a past reality to be left aside once "a member of the nations other than Israel" is in Christ, according to Nanos' wide meaning.

In addition, Paul's purpose is described in Galatians 3:8 as one of gentile change. He is characterised as being imprisoned for the sake of these gentiles in 3:1, who have now become "fellow heirs, fellow members of the same body, and fellow partakers of the promise in Christ Jesus" as a result of the gospel in Ephesians 3:6. This begs the question: what happened to these Christ-followers' existing social identities? Is it true that they were formerly gentiles? Is this Israel? Are they a part of a different race

or entity? Or are they in a state of liminality, not quite what they were but not quite ready to be? A short review of Ephesians scholarship reveals widely divergent viewpoints on this topic.

7.0 Εκκλησία in the Context of Judean Public Assemblies

The Judea of Ben Sira' s period appears to have included public Jewish gatherings known as ἐκκλησία. Ben Sira's qhl is translated by Sirach as ἐκκλησία, which refers to publicly accessible assemblies of regional communities where legal, political, and religious concerns are discussed. This aligns Sirach's Judean ekklsiai with Lee Levine's description of a public synagogue assembly and/or building, which synagogue academics, including Levine, have yet to address.

Is Sirach looking at Ben Sira's Judean *qahal* through the lens of a civic ἐκκλησία in the Greek East, a Jewish ἐκκλησία in Egypt, or a Jewish ἐκκλησία in Judea in the second century B.C.E. While each idea is viable, one stands preferable—ekklsia as a public synagogue in Judea around the year 132 B.C.E. A mention in 1 Maccabees supports this theory of the ἐκκλησία is a congregation of believers.

The word ἐκκλησία appears 48 times in Josephus, `of which are for a public assembly during the Second Temple period. While Josephus may be utilising ἐκκλησία provincially for the benefit of his Roman readers, his usage is not unlike to the public ἐκκλησία recorded in Sirach and 1 Maccabees.

Local political, administrative, economic, judicial, and religious issues would have been discussed at such ἐκκλησία assemblies. In contrast, Philo's writings direct our attention away from Judea and its public/civic ἐκκλησία and toward Egypt, where it appears that at least one semipublic Jewish ἐκκλησία society had pre-existing Christ-follower communities.

8.0 Conclusion

Clearly, Ecclesia is a broad term that does not relate to a specific sort of assembly, and hence is not a technical term; the type or form of 'assembly' must be defined by the addition of additional words or by the context. Speaking of Israel as 'the assembly of the Lord' or 'all the assembly of Israel' is a common use.

The Pauline use brings together all the ecclesial themes found in the Pauline corpus in a metaphorically complex manner and also works to create for revulsion for the past lives of its new Christian audience focusing on the identity formation. The Ecclesia of the Ephesians was told no longer to walk or conduct their day to day life in the old ways determined by and oriented according to the powerful influences of a 'spatiotemporal complex wholly hostile to God'.

The ecclesia and identity formation in Pauline usage is said to be composed of a 'new humanity'. The various images of the Ecclesia in Ephesians focus on the church as the wellspring of her actions. The letter to the Ephesians was a sense of what it means it belongs to the church along with a diminishing awareness of the church's origins and its place in the history. In this letter, the clear identity of the membership of the Ecclesia by means of attributes is used to re-dynamise the love, desire for unity and the uniqueness. The Ecclesia, its beginning, continuation and consummation in Christ consists with the word 'belonging to the Lord'.

In conclusion, it can be suggested that Christ-followers were not required to completely leave their Roman social identity behind (just those involvements that would have been considered idolatrous or immoral). Ephesians represents a development in the identity-forming discourse within the Christ-movement, it seems that these gentiles in Christ, building on Kinzer and Rudolph's understanding, may be described as "fellow citizens" in the "politeia of Israel," while not becoming Jews (2:12, 19; 3:6). This represents a secondary development with regard to Christ-movement identity. With that said the social identity of the Christ-movement is not yet separate from other expressions of Judaism and Jewish sacred space. Finally, and more importantly, they are not a "third race" that is neither Jew nor gentile; rather they are Jews and gentiles in Christ, or as Ephesians describes them—members together in the commonwealth of Israel.

Fr. Elwyn Thomas
D.Th. III (N.T)

The Banquet of God's Kingdom: Sociopolitical Reading (Luke 9:10–17)

1. Introduction

The banquets in the New Testament times mostly related to certain festivals or some auspicious occasions. But in all the four Gospels recorded a banquet hosted by Jesus in the wilderness. While the banquets of elites were bursting in luxury, Jesus' banquet was to comfort the unprivileged. The rulers of the land failed to identify the issues faced by the common people. However, Jesus tried to communicate that the banquet will be for spreading the smile to those in tears. The sociopolitical reading of Luke 9:10–17 will enable to locate Jesus' stance regarding the character of a true leader who address the uncertainties of the common people. The feeding of five thousand pericope in the Gospel of Luke provided some unique experience than other Gospel portrayals.

2. Sociopolitical Reading of Luke

The sociopolitical reading of the Scripture tends to mean the way one reads the Scripture in the backdrop of the way of living in the society. In other words it points to the Bible in the context of the society and community. The detailed study of social, economic and political context of the New Testament Gospel texts reveals the meaning and message of the Jesus movement in the Palestinian scenario. Jeremy Punt argues that "the NT emerged from a milieu which was suffused in politics and left its marks on our texts, in a time when politics was considered inseparable part of human life."[1] Punt reiterates that behind the narrow theological and spiritual dimensions lies the more pertinent and crux of the matter – "the political nature." He writes,

> The NT emerged from a world with an integrated, holistic life and where politics, economics, culture and religion as isolated, discrete spheres of life was unheard of. Those elements called politics and religion today where then so closely connected that they amounted to the one and the same. It does not surprise that the political nature of the texts often surfaces not in distinction to but especially through the theological or ideological tenor of NT documents.[2]

The ministry of Jesus, the development of Gospel traditions, and the emergence of rabbinic

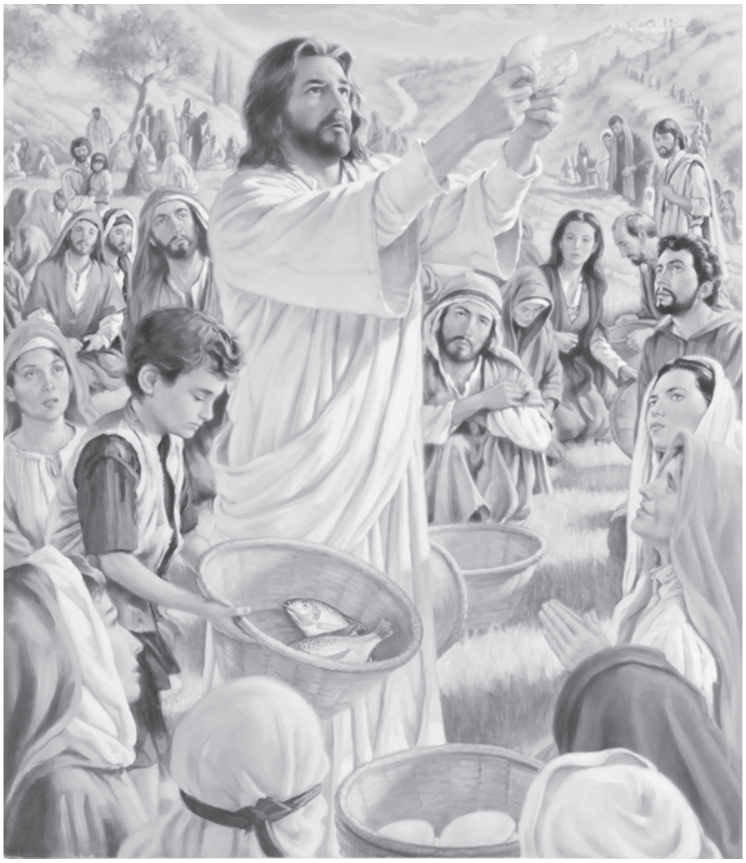

Judaism can hardly be understood without taking into account the pervasive impact of the imperial context in ancient Palestine. The New Testament was written under the sociopolitical influences of Roman Empire. Its concepts and language reflect the then prevalent Roman imperialism. Sociopolitical reading draws on the sight of liberation theology to explore oppression and the use of power.[3] Richard Horsley sketches how dominance by one foreign empire after another, particularly by the Hellenistic and Roman empires, made influential impacts on the ambiance of Palestinian Jewish people, turning the Jewish high-priestly leaders into mediators of the imperial domination and initiating the disintegration of local village, family and social life.[4] The socio-political reading of the Gospels enables to identify the nuances of liberation performed by Jesus to those in miserable conditions of life.

3. Political and Economic policies of Roman Empire

The Palestine world of the first century CE victimized multiple hegemonies in different standards. The Roman Empire, the Herods as 'client kings,' and the Jewish religious leaders were the distinct ruling authorities of that political scenario. The indirect rule of Rome on Palestine provided a bridge of legitimation that enabled an empire to divide and rule. Popular resentment was deflected onto the local officials, while the imperial rulers remained more remote, less directly evident and involved. The system of government worked through imperial officials or indigenous aristocracy, the net effect on the subject society was the elimination of political participation by the people. All depended upon the powerful control by the elite. Therefore, the position and role of the Roman empire, Herodian 'client kings' or the Judean priestly aristocracy was typical of a colonial situation.[5]

Palestine was basically an ancient agrarian and peasant society where 80–90% lived in rural areas and small towns as well as gets their sustenance from mere agriculture. However, 10–15% of the population was lived in the cities. There was great rift between the "rich and poor" in the society. Cities extracted agricultural surpluses through

taxes and rents. In return cities supplied mere cultic services and administration. The villages and towns of Galilee were fleeced with no resources to improve their plight. As a result of this great divide, poverty was a reality that the people had to live their day to day life.

4. The Banquet for the deprived

The banquet or community dining in the New Testament was usually related with performance of elite houses (Lk 7:36–50; 14:7–14; 16:19). Most probably the guests and hosts were considered of same ranking and they usually followed their etiquette in the dining. Jesus exhorted his audience regarding the invitation of poor, sick and unprivileged in the society to the community meal or banquet (Lk 14:12–14). But the elites hesitate to accommodate the economic, socially, physically outcasts in their banquets. However, Jesus demonstrated the mode and method of the banquet setting. The feeding of 5000 is common pericope portrayed in all the Gospels heightens the message of God's hospitality in an inclusive experience. The feeding of the crowd in the Lukan narrative extends certain inspirations regarding the banquet of the God's Kingdom.

4.1. Perplexity of the Leadership

A brief passage on Herod's response regarding the fame of Jesus is mentioned in between the description of the mission of his disciples (Lk 9:7–9). The Gospel writer intends by mentioning Herod's reaction before the feeding 5000 narrative obviously clarified the contrast characters of the two provision providers in the Palestine scenario. Herod who has all the provision and was supposed to distribute to his fellow citizen, but he did not completing his role, meanwhile Jesus providing to those who came to him in the desert, where there is no means of provision. Herod literally heard about the growing of the 'Kingdom of God,' but the phrase was dubious for him. He thought that an alternative political kingdom is sprouting in his territory. He could not identify the depth of work done by Jesus. Herod noticed certain miracles and wonders were done by Jesus as well as he won the heart of people to create an alternative space of domination.

The perplexity of Herod also consider as the synonym for the expression of all leaders of that time. They all consider Jesus is preparing a new kingdom by altering the law and rules to fight against the rulers. Herod heard distinct views on Jesus' manifestation. All of them were the prophets oppressed by the rulers of their time (Lk 11:47) and they had sharpness in their words of teachings. Those prophets like John, Elijah opened up their mouth against the wrong doings of the rulers and the state (1 Kgs 21:17–29; Lk 3:20). The rulers of the Palestine scenario definitely know their rule was enjoyable mostly to those who were in upper strata of the society meanwhile, the poor were getting worsen. Herod scared about when Jesus will raise his voice against the state. He anticipated Jesus may cause turbulences for his kingdom and the prevailed state of rule.

4.2. Hospitality of Jesus

Jesus went to Bethsaida along with his disciples for a time of privacy which suggest a time of retreat for Jesus and his disciples.[6] However, the crowd followed Jesus and his disciples. Jesus wholeheartedly received the crowd. Luke omitted mention of Jesus' sympathy for the crowds (Mtt 14:14), and also the detail that he saw them a sheep without a shepherd (Mk 6:34). However, the term "recieved" (ðïä÷ïìáé) mentioned Jesus attitude towards the crowd. The rulers of the land did not take into considerations the wretchedness of the crowd (B÷ëïò), simply the common people, but Jesus extends his hands and heart for the vulnerability of the people. The term ðïä÷ïìáé itself mentioned the hospitality of Jesus to the crowd without any agenda, which is contrasted to the welcoming of the tyrannies. Without any hesitation Jesus welcomed the crowd and provided them according to their needs.

4.3. Banquet in the Wilderness

Jesus addressed the people mentioned in the Gospel as crowds (B÷ëïò). They were the common people of the land. The people with variable vulnerabilities, physical ailments, mental, physical, social as well as economic stress were included in this section. Obviously they were non-

elites and had no participation in the governing. Their issues and worries then became unattended. The references in Luke 6:17 portrayed a clear depiction of the "crowd." They were ostracized from the mainstream society. The crowd was deprived of peace and consolation. However, the mighty words and deeds of Jesus enhanced them to attain peace in the midst of Roman politics. The peace provided by Jesus enabled them to stand firm and accomplish their identity amidst of variant hegemonic tyrannies. The words about the kingdom of God absolutely provided solace to those wandered without a destiny in the worst Palestinian political scenario. Thus the gospel about the kingdom of God by Jesus provided banquet of mental solace for the people in a worst milieu.

The sickness of the people were regarding of distinct forms. Some affected certain transmittable illness, some were caught by demons, and some affected lifelong diseases, all those who were not well generally considered as outcasts. They were driven out from the mainstream society; even their citizenship may not be valid because of their sickness. In short, they lost their identity because of their sickness. Jesus through his mission in general and especially in this pericope healed many who were sick. In that Palestinian context, no one receive a sick person, but Jesus gave hospitality even to the sick person. By curing the sickness those people regain their lost identity and it paved the way to re-enter into the society according the law (Lk 5:14). Consequently, Jesus provided the banquet of physical wellness to the people followed him in the wilderness.

At the end of the pericope Jesus provided enough food for the crowd more than 5000. Actually, the rulers of the land must be the bread providers for the people in the society. But the imperial ruling and elite leadership tends the common people to stay in the darkness of poverty. The Roman Empire, Herodian kings, Jewish priestly leaders enjoyed their lives lavishly meanwhile the common were fought for the daily bread. Jesus' attitude is obvious in the pericope regarding the liberation from the bondage of captivity of those rulers of the land. Jesus insisted to seat the crowd in a row of 'fifty.' The number 'fifty' means the ideology of 'Jubilee' means the liberation of the people from the bondages of the society. The banquet of Jesus in the wilderness is the banquet of providence. Jesus demonstrated how the crowd should be respond to those who are in hungry. While the rulers failed to address the hungry of people in a society, Jesus provided them enough food and kept the left over for those who even have no food. Thus, the banquet of providence in the wilderness was an experience to those participated in the banquet, 'how to address the issues who are near to you.'

5. Conclusion

Jesus preached the Kingdom of God to the people. The elites and ruling class identified this as an alternative mode of governance by Jesus to upheaval the prevailed system of rule in the Palestinian scenario. However, the common people admired the kingdom of God as the ideal space to understand and experience an ideal way of life. The banquet in the wilderness in the Lukan narrative stresses, how a leader should address the issues of those who are near to the leader. The character of Jesus as receptive host without any hesitation and his unconditional providence portrayed by Luke surpass the character of typical rulers who had not good relationship to their then subject at that Palestinian milieu.

End notes

1 Jeremy Punt, "The New Testament as Political Documents," *Scriptura* 116/1 (2017), 1.

2 Punt, "The New Testament as Political Documents," 2–3.

3 Abraham Philip, *Biblical Hermeneutics: Methods and Perspectives* (Tiruvalla: CSS, 2020), 144.

4 Richard A. Horsley, "The Imperial Situation of Palestinian Jewish Society," in *The Bible and Liberation: Political and Social Hermeneutics*, eds., Norman K. Gottwald, Richard A. Horsley (Maryknoll, New York: Orbis, 1993), 397–399.

5 Richard A. Horsley, "Palestine Jewish Society," in *The Bible and Liberation: Political and Social Hermeneutics,* eds., Norman K. Gottwald and Richard A. Horsley (New York: Orbis, 1993), 400.

6 I. Howard Marshall, *The Gospel of Luke: A Commentary on the Greek Text*, NIGTC (Exeter: Paternoster, 1978), 361.

Dn. Lijo Lawrance
BD IV

Women Leadership in the Early Church

Junia in Romans 16:7 is almost certainly a fe male, and seems to be called an apostle (there is debate about how to take the phrase). Given that Paul also descries Timothy, Silvanus, Epaphroditus, and Barnabus as apostles, it is also probably that 'apostle' here is a non-technical term for a messenger or someone involved in travelling missionary work.

Priscillia, of the Priscilla and Aquila combo team, seems to take a leading role, certainly she is working alongside her husband, as in Acts 18:26, where she is involved in furthering instruction to Apollos.

Phoebe, mentioned in Romans 16:1-2 is described as a deacon and a patron. This probably indicates that Phoebe has enough wealth and influence that she is able to use it for visiting and local christians in catering to not only their physical needs as guests, but some help in political or social matters. Her role as deacon also likely involves carrying Paul's letter to Rome (and possibly explaining parts of it).

The New Testament contains some other female figures, named and unnamed, who appear to function along the lines of Graeco-Roman patronage, using wealth and influence to support the Christian community and advance its causes.

Moving beyond the New Testament, there are few significant female leaders. The threefold pattern of bishop-presbyter-deacon emerges relatively quickly after the NT, so that you see this kind of pattern in the 2nd century writings. So that kind of structural position is mostly closed within early mainstream Christianity. Noteable exceptions include the Montanists, a late 2nd century movement that emphasises continuing revelation, strict moralism, and Phrygia as the location of the New Jerusalem. Prominent among the leaders were Priscilla and Maximilla, two leading prophetic figures. One might conjecture that the status of 'prophet' was a way for a woman to exercise teaching/leadership authority and sidestep the (still-emerging) structure of local churches.

You also tend to see the emergence of the ideals of martyrdom, then asceticism, and virginity, which creates alternate spaces for women to be seen as significant figures within early christianity. So martyrdom offered one way in which women, not so much as leaders, but as

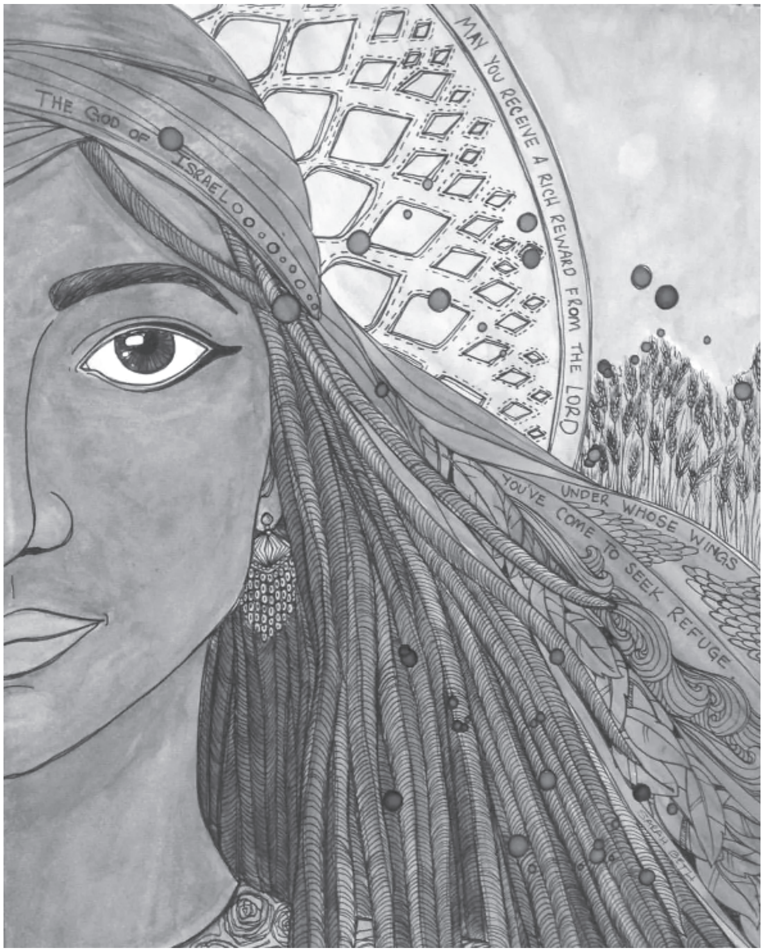

exemplars, might fulfil their Christian calling and become role-models to others. Women such as Perpetua and Felicitia. (3rd century martyrs). In the later 3rd century you see more of the development of asceticism, and someone like Olympias the Deaconess (ca 361-408) shows the kind of leadership a woman might exercise. This social power was increased by being either a dedicated virgin or else a widow, since in those two cases a woman was freed from certain social bonds, and thus occupied a more independent social position.

Rodney Stark is one who makes this claim, in his book The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement became the World's Largest Religion, chapter 7. Note, though, that Stark doesn't think this is the only causative factor to explain Christianity's growth.

He notes at the start of that chapter, that (a) "religious movements always attract more women than men" (unless there are prohibitive factors from women joining, but goes on to argue that "Women were especially drawn to Christianity because it offered them a life that was so greatly superior to the life they otherwise would have led."

One of the ways you establish the case of my broader point, is to consider the situation of women in antiquity more broadly. Women in Greek culture-families lived very secluded and controlled lives. Roman women were less secluded, but still very much subordinate in law and custom.

Another interesting dynamic is 'hiding in plain sight' in the pages of the New Testament. Paul knows a great deal of women, mentions a lot of them by name, clearly some of them function as patrons in providing money and material support. He never appears to refer to named persons by their gender.

1969 – 1973 ബാച്ച് സെമിനാരിയിൽ ഒത്തുചേർന്നപ്പോൾ

ജോൺ ഏബ്രഹാം കോനാട്ട് അച്ചനോടൊപ്പം നാലാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾ

പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളോടൊപ്പം 2019 – 2023 ബാച്ചിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ

IAS HUB
MGOCSM CIVIL SERVICE ACADEMY

IAS/IPS/IFS

"Turn your goals into reality with IAS HUB"

FOR ADMISSIONS

Contact
+91 95677 44544
+91 99469 44544
mail@mgocsmcsa.com

Courses Available
PCM TRANSPIRE
SCHOOL FOUNDATION

We offer

* 800 Hours + Classes (Online & Offline)
* Recorded Sessions Available
* Study Materials
* Prelims & Main Test Series
* NCERT Special Tests
* Current Affairs Sessions & Resources
* Reading Room & Hostel Facilities
* Personal academic Guides
* One on one mentoring programs
* Personality Test Tips

The First CIVIL SERVICE ACADEMY in Kerala

9946 944 544
mail@mgocsmcsa.com
iashubcivilserviceacademy.com
Orthodox Students Centre Complex, opp.AKG Centre Palayam,Trivandrum

സഭാ തേജസ്സ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ

മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനാരോഹണം

പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ജന്മ ശതാബ്ദി അന്താരാഷ്ട്ര സെമിനാർ

MGM MAR GREGORIOS MEMORIAL EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Trivandrum, Kollam, Pathanamthitta
Ernakulam, Kannur, Malappuram

SINCE 1992

OUR COLLEGES

MGM COLLEGE OF ENGINEERING
Muvattupuzha

MGM COLLEGE OF ENGINEERING
Malappuram

MGM COLLEGE OF ARTS & SCIENCE
Trivandrum

MGM POLYTECHNIC COLLEGE
Muvattupuzha

MGM COLLEGE OF PHARMACY
Kilimanoor

MGM COLLEGE OF PHARMACY
Kannur

MGM POLYTECHNIC COLLEGE
Kilimanoor

MGM POLYTECHNIC COLLEGE
Kannur

MGM COLLEGE OF PHARMACY
Muvattupuzha

MGM COLLEGE OF PHARMACY
Malappuram

HOTLINE NUMBERS
99464 83111, 99464 84111
99464 85111

OUR SCHOOLS

MGM CENTRAL PUBLIC SCHOOL
Aakkulam, Trivandrum
Ph: 9562748884 / 9562508242

MGM PUBLIC SCHOOL
Kandanadu, Ernakulam
Ph: 9562508249 / 9562508250

MGM TRINITY SCHOOL
Vettinad, Trivandrum
Ph: 9207746800 / 9526017888

MGM RESIDENTIAL PUBLIC SCHOOL
Kottarakara, Kollam
Ph: 9562508245 / 9562958883

MGM PONMUDI VALLEY PUBLIC SCHOOL
Vithura, Trivandrum
Ph: 9526027888 / 9562598887

MGM EBENEZER ENGLISH SCHOOL
Kadampanad, Kollam
Ph: 9562598882

MGM SCHOOL
Kaniyapuram, Trivandrum
Ph: 9562508243 / 9562598880

MGM KAURUNA CENTRAL SCHOOL
Parippally, Kollam
Ph: 9562508800

MGM FLOWERS SCHOOL
Kottarakkara, Kollam
Ph: 9526057888

MGM INTERNATIONAL SCHOOL
Kilimanoor, Trivandrum
Ph: 9562508247 / 9562508885

MGM VIDYAMOUNT PUBLIC SCHOOL
Mangalapuram, Trivandrum
Ph: 9562598889 / 9562578883

MGM JM LP SCHOOL
Venjarammood, Trivandrum

30 YEARS

Celebrating 30 Years of Excellence in Education

CREATING ENTREPRENEURS & INNOVATORS

MGM GROUP OF INSTITUTIONS

Dr. Geevarghese Yohannan
Founder & Chairman

22 INSTITUTIONS | 18K+ STUDENTS | 2K+ STAFFS

OUR WEBSITE
www.mgmschool.com
www.mgmcollege.in

info@mgmedugroup.com
admission@mgmedugroup.com

ഓണാഘോഷം 2022

ക്രിസ്തുമസ് ആഘോഷം 2022

Dn. Githin Cherian John
BD IV

പറുദീസയുടെ മനോഹാരിത

"കഠിനമായ വേദനയിലാണ് മഹത്വം നിലനിൽക്കുന്നത്" എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. കാൽവറി ക്രൂശിൽ നാം കാണുന്നത് ഈ കഠിനമായ വേദനയാണ്. അതിന്റെ മഹത്വവും അതുതന്നെ. സ്വയം വേദന അനുഭവിക്കുമ്പോഴും ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ, മറ്റുള്ളവർക്ക് പറുദീസയുടെ അനുഭവം പകരുവാൻ ആർക്ക് കഴിയും? സ്വയം സുഖത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർക്ക് വേദന നൽകുന്നവരാണ് പലപ്പോഴും മനുഷ്യർ. എന്നാൽ ഇവിടെ ക്രിസ്തുവാകട്ടെ, കഠിന വേദനയിലും മറ്റൊരാൾക്ക് പറുദീസ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇത് എത്ര മനോഹരം... കാൽവറിയുടെ മഹത്വമേറിയ രഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്.

കാൽവറിയിൽ രണ്ട് കള്ളന്മാരോട് കൂടി യേശുക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ചു എന്നാണ് തിരുവചനം പറയുന്നത്. ഒരാൾ ഇടത്തും, ഒരാൾ വലത്തും. ഇതിൽ ഏത് കള്ളനാണ് പറുദീസയുടെ അനുഭവത്തിൽ കടന്നതെന്ന് തിരുവചനത്തിൽ വ്യക്തമായി പറയുന്നില്ലെങ്കിലും വലത് വശത്തെ കള്ളനാണെന്നാണ് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്.

ജനസമൂഹത്തിനോട് ചേർന്ന് ഈ രണ്ട് കള്ളന്മാരും കർത്താവിനെ നിന്ദിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അവരിൽ ഒരുവൻ പെട്ടെന്ന് അനുതപിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലായി, പാപക്ഷമ ലഭിച്ച അവന് പറുദീസയുടെ വലിയ പദവി ലഭിച്ചു. ഇത് നമുക്ക് വലിയൊരു പാഠമാണ് നൽകുന്നത്. അറിവില്ലായ്മയിൽ ഒരുവൻ തന്റെ മരണം വരെയും ദൈവത്തെ നിന്ദിച്ചാലും, അവൻ അനുതപിക്കുമെങ്കിൽ പറുദീസയ്ക്ക് അവകാശിയായിത്തീരുമെന്ന് ഈ സംഭവം നമുക്ക് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. ക്രിസ്തുവിലായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, കള്ളനും, ചുങ്കക്കാരനും, വ്യഭിചരിക്കുന്നവർക്കും, മദ്യപാനിക്കും, പാപിക്കും ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ പറുദീസയിൽ ആയിരിക്കുവാനുള്ള രാജകീയ പദവിയ്ക്ക് അവസരം ലഭിക്കുന്നു.

കർത്താവിന്റെ ഇരുവശത്തുമായി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാർ കർത്താവിനെ നിന്ദിക്കുമ്പോഴും, "പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നത് എന്ന് അറിയായ്കകൊണ്ട് ഇവരോട് ക്ഷമിക്കണമേ" എന്ന് കർത്താവ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ് അവർ കേട്ടത്. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ഒരുവനിൽ പെട്ടെന്ന് വ്യതിയാനം ഉണ്ടായി. ആ പ്രാർത്ഥന അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങി ആ കള്ളനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു.

മറ്റേ കള്ളനാകട്ടെ, "നീ ക്രിസ്തുവല്ലയോ, നിന്നെത്തന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുക" എന്ന് പറഞ്ഞ് കർത്താവിനെ ദുഷിച്ചു. എന്നാൽ അനുതപിച്ച കള്ളൻ, " നാം ന്യായമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു. നമ്മൾ പ്രവർത്തിച്ചതിന് യോഗ്യമായതല്ലയോ നമുക്ക് കിട്ടുന്നത്, ഇവനോ അരുതാത്തത് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല" എന്ന് പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ യേശുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്, "യേശുവേ, നീ രാജത്വം പ്രാപിച്ച് വരു

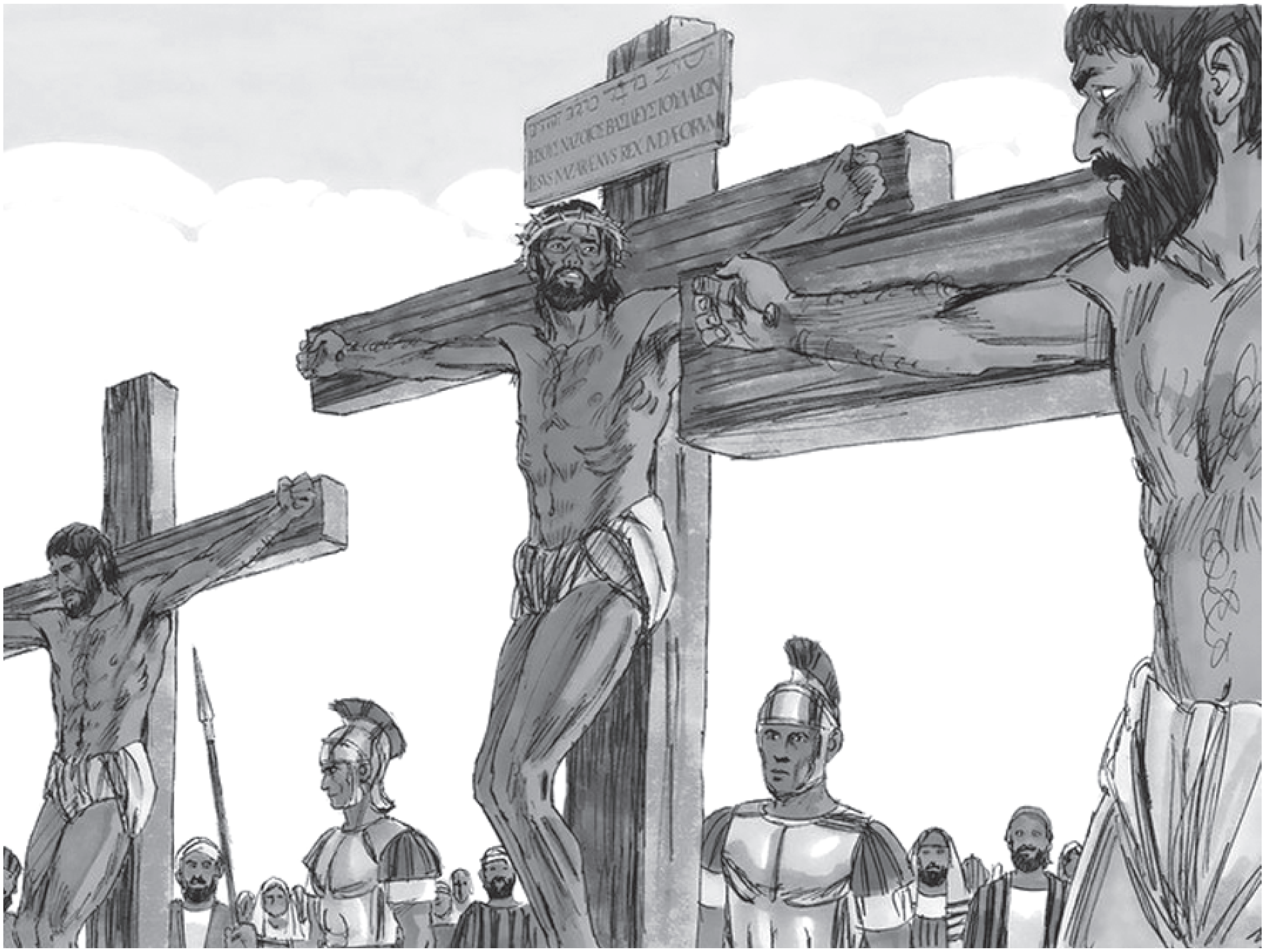

മ്പോൾ, എന്നെയും ഓർത്തുകൊള്ളണമേ". തകർന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടിയുള്ള ഈ അനുതാപ പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ പറുദീസയിലേക്ക് അവനെ ഉയർത്തി.

ആ കള്ളനെപ്പോലെ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി നാമും ബോധ്യമുള്ളവരായിത്തീരണം. കർത്താവ് രക്ഷിതാവെന്ന് നാം അംഗീകരിക്കണം. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരായിത്തീർന്ന് നമ്മുടെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി അവനോട് നാം അപേക്ഷിക്കണം. കുറ്റബോധവും, പശ്ചാത്താപവും ഇല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യന് രക്ഷ ലഭിക്കുകയില്ല.

"യേശുവേ, നീ രാജത്വം പ്രാപിച്ചുവരുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ" എന്ന അഭയ യാചന, അനുതപിച്ച കള്ളന്റെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസത്തെ കാണിക്കുന്നു. താൻ മരിക്കുമെന്ന് അവന് ഉറപ്പായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവും മരിക്കുമെന്ന് അവൻ ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചാലും ജീവിക്കുമെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇങ്ങനെ ഒരു അഭയയാചന നടത്തുമായിരുന്നില്ല. ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അനുതപിച്ച കള്ളനാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ അമർത്യതയെപ്പറ്റി ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു, അവന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പങ്കാളിത്തം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവന് നാളെയല്ല പറുദീസയുടെ അനുഭവം, മറിച്ച് അവൻ ഇന്ന്, ഈ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ പറുദീസയുടെ അനുഭവത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ അല്പസമയം ചിലവഴിക്കാനല്ല അവൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ശാശ്വതകാലം അവനോടൊപ്പം വാഴുന്നതിനത്രേ. ഇത് എത്ര അനുഗ്രഹകരമായ അവസ്ഥ ...! കള്ളൻ രാജകീയ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്ന അത്ഭുതകരവും അവിശ്വസനീയവുമായ മഹത്വ ദർശനം നാം ക്രൂശിൽ കാണുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ ആഹ്വാനം ചെവിക്കൊള്ളുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ നാമും പറുദീസയിലെ ആ രാജകീയ പുരോഹിത പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടും... തീർച്ച...

■

Dn. Dennis Reji
BD IV

യാബോക്കിലെ സ്നാനം

ജീവിതം മാറ്റിമറിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും യാത്രകളിൽ ഉണ്ടാവാം. പഴയനിയമത്തിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ച ഒരു സംഭവമാണല്ലോ. യാബോക്ക് കടവിലെ യാക്കോബിന്റെ പോരാട്ടം എത്രമാത്രം ആഴമേറിയതാണ്. യഹോവയുടെ ജനമായ ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭം അവിടെയായിരുന്നല്ലോ. നീണ്ട ഇരുപത് വർഷത്തെ പ്രവാസത്തിന് ശേഷമുള്ള യാക്കോബിന്റെ മടക്കയാത്രകളും, ആ യാത്രകളിലെ പ്രതിസന്ധികളും ആ കനൽവഴികളിലെ രൂപാന്തരപ്പെടലും ഉൽപത്തി പുസ്തകം 31–32 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ യാബോക്ക് കടവിനെ കുറിച്ചൊന്ന് ചിന്തിക്കാം...

ദൈവമാണ് മടക്കയാത്രയ്ക്ക് യാക്കോബിനെ ഒരുക്കുന്നതും നിയോഗിക്കുന്നതും, സഞ്ചാരവഴികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ സജീവ സാന്നിധ്യം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. “ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കും” (ഉൽ. 31:3), ബെഥേലിൽ ദൈവം നൽകുന്ന വാഗ്ദാനത്തിന്റെ ആവർത്തനമാണല്ലോ ഇത്. നിറയെ നേട്ടങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും സമ്പാദിച്ചിട്ടും യാക്കോബിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു കനൽ ചാരംമൂടി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ലാബാന്റെയടുത്തുനിന്നുള്ള ഒളിച്ചോട്ടവും തുടർന്നു അനുരഞ്ജനത്തിനും ശേഷം യാക്കോബ് ഏശാവുമായുള്ള അഭിമുഖീകരണത്തിന് ഒരുങ്ങുകയാണ്. ദൂതന്മാരെവിട്ട് ആഗമനോദ്ദേശം ഏശാവിനെ അറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് യാത്രയിൽ യാബോക്ക് തീരത്ത് വച്ച് യാക്കോബിന്റെ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിച്ച അഭിമുഖീകരണം സംഭവിക്കുന്നു. തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെ യാബോക്ക് കടവ് കടത്തിയ ശേഷം, യാക്കോബ് മാത്രം ശേഷിക്കുന്നു. ദൈവദൂതനോട് അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചോദിക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിലും ഒരു ചോദ്യമാണ് യാക്കോബിലേക്ക് വരുന്നത്. “നിന്റെ പേര് എന്ത്?”. യാക്കോബിന്റെ രൂപപ്പെടലിന്റെ തലമായി ആ ചോദ്യം മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു തിരിഞ്ഞ് നോട്ടത്തിന് യാക്കോബിന്റെ ഹൃദയം വേദിയാകുന്നു. മല്ലുപിടിക്കുന്നവൻ, കുതികാൽ പിടിക്കുന്നവൻ എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ തന്റെ പേരിനൊപ്പം ചേർന്നതാണ് കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പകരം, പുതിയൊരു പേര് യാക്കോബിന് ലഭിക്കുന്നു, “ഇസ്രായേൽ”. ഒരു ജനതയുടെ പ്രതിനിധിയായി യാക്കോബ് മാറുകയാണ്. അബ്രാം, അബ്രാഹാം ആയതുപോലെ യാക്കോബ് ഇസ്രായേലായി രൂപപ്പെടുന്നു.

രാത്രിയിലാണ് ആ രൂപപ്പെടൽ. രാത്രിയ്ക്ക് ഇസഹാക്കിന്റെ പുത്രനായ യാക്കോബിന്റെ ജീവിതയാത്രകളിൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടല്ലോ. കാരണം, സ്വഭവനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഓടിപ്പോകൽ ഒരു രാത്രിയിലാണ്. ദൈവം യാക്കോബിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് രാത്രിയിലാണ് (28: 10–12), ഏശാവിന് സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തയക്കുന്നത് രാത്രിയിലാണ് (32:21), യാബോക്ക് കടവിലെ പോരാട്ടം രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിലാണ്. ഇസ്രായേൽ പിറക്കുന്നത് രാത്രിയിലാണ്. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് പൊൻപുലരിയുടെ പ്രതീക്ഷയാണ് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുക.

ആരാധനപരമായ വീക്ഷണത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ യാബോക്ക് കടവിലെ പോരാട്ടം യാക്കോബിന് കൗദാശികമായൊരു അനുഭവമായിരുന്നു. കാരണം ഇസ്രായേലിന്റെ രൂപപ്പെടലിലേക്ക് നയിച്ച സ്നാനം അവിടെ സംഭവിക്കുന്നു. നമ്മുടെയൊക്കെ ജീവിതത്തിലും ഓരോ കൂദാശകളും ഓരോ കുമ്പസാരവും ഓരോ നോമ്പുകളും യാബോക്ക് കടവിലെ അനുഭവം സമ്മാനിക്കുന്നല്ലോ.

സ്വന്തനാട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ സാഹോദര്യബന്ധത്തിന്റെ പൊട്ടിപ്പോയ ഇഴകളെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള വലിയ ദൗത്യം യാക്കോബിന്റെ ജീവിതവഴിയിൽ കാണാം. ജ്യേഷ്ഠാവകാശം തട്ടിയെടുത്ത് പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഓടിപ്പോയ യാക്കോബ് ദൈവനിയോഗപ്രകാരം സ്വന്തനാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവരികയാണ്. നാനൂറ് പേരോട് കൂടെ ഏശാവ് വരുന്നത് കാണുന്ന യാക്കോബ് തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയൊക്കെ ക്രമീകരിച്ച് നിർത്തുന്നുണ്ട്. ലാഭനഷ്ടങ്ങളുടെ, തന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, മറിച്ച് പുനഃക്രമീകരണം പൂർണമായും തന്റെ സഹോദരനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്. തന്റെ ഭാര്യമാ

രെയും മക്കളെയും സാഹോദര്യ ബന്ധത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മിതിക്ക് വേണ്ടി ഒരുക്കുന്നു. യാക്കോബ് അവർക്ക് മുമ്പായി കടന്ന് ഏഴ് പ്രാവശ്യം സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലുന്നു. ഏഴ് പ്രാവശ്യം എന്നതിന് യഹൂദ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ഭാവമുണ്ടല്ലോ. ഏശാവിന്റെ പ്രതികരണം ആക്രമണമായിരുന്നില്ല മറിച്ച് ആലിംഗനമായിരുന്നു. സഹോദരന്മാരുടെ പുനഃസംഗമം വളരെ വൈകാരികമാണ്.

- യാക്കോബ് കൊടുക്കുന്ന സമ്മാനങ്ങളോടുള്ള ഏശാവിന്റെ മനോഭാവം : സഹോദരാ എനിക്ക് വേണ്ടുന്നത് ഉണ്ട്, നിനക്കുള്ളത് നിനക്കിരിക്കട്ടെ.
- ഏശാവിന്റെ മുഖം ദർശിച്ച യാക്കോബിന്റെ പ്രതികരണം: ദൈവത്തിന്റെ മുഖം കാണുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിന്റെ മുഖം കാണുന്നു.

ഇവ രണ്ടും ഇന്നത്തെ കാലത്തിന്റെ നഷ്ടപ്പെടുന്ന മൂല്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലല്ലേ? ...

യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചും യാബോക്കിലെ സംഗമവും ചർച്ച ചെയ്ത് വരികയായിരുന്നുവല്ലോ. എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുമല്ലോ "ഒരു യാബോക്ക് അനുഭവം". പേര് യാക്കോബ് എന്ന് ആയതുകൊണ്ടാവാം, സ്വയമേ ഒന്ന് നോക്കുവാനാണ് തോന്നിയത്, അതിനാണ് ഈ ശ്രമം.

ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ യാബോക്കിലെ സ്നാനമാണ് വർഷങ്ങളോളം ഗുരുവിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചത്. ഗുരുഭവനത്തിൽ നഷ്ടങ്ങളുടെ വേദനയിൽനിന്ന് നേട്ടങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിലേക്ക് മനസ്സിനെ തിരിപ്പിച്ച കാലം. ഇങ്ങനെ പറയാം; "യാക്കോബ് യാബോക്ക് കടവിൽ ദൈവദൂതനുമായി പോരാട്ടം നടത്തി, ഞാനോ ദൈവദൂതനുമൊത്ത് വസിച്ചു." അതേ, ഗുരു ഒരു ദൈവദൂതനായിരുന്നു. ഗുരുവിനോട് ചേർന്ന് ജീവിച്ച കാലമത്രയും യാബോക്ക് കടവിലെ സ്നാനമായിരുന്നു.

എങ്ങനെയാണ് ഒപ്പമുള്ളവരെ ഒരു മനുഷ്യന് ഇപ്രകാരം സ്നേഹത്തോടെ ചേർത്ത് നിർത്തുവാൻ കഴിയുക? പിതൃവാത്സല്യം ആവോളം ചൊരിഞ്ഞ് സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയുക? ആ പിതൃവാത്സല്യം കുടുംബത്തിന് മുഴുവൻ വീശിയത് ഒരൽപ്പം വിങ്ങലോടെ മാത്രമേ ഓർക്കുവാൻ കഴിയു. ഗുരുവിനെ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ദൈവദൂതനെ ഒപ്പം കാണുവാൻ ഇടയായി. എങ്ങനെയാണ് ഇത്ര നിഷ്ക്കളങ്കനാവാൻ കഴിയുക? ശിശുക്കളുടെ നിർമലത കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ അത്ര എളുപ്പമാണോ? മറുപടി നിശ്ശബ്ദതയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഗുരുമുഖത്തെ പുഞ്ചിരി ഓർക്കാം.

യാബോക്കിലെ പോരാട്ടം യാക്കോബിന്റെ ജീവിതത്തിലെ തിരി തെളിക്കൽ ആയിരുന്നുവല്ലോ. ഗുരു തിരി തെളിക്കുന്നവൻ ആണല്ലോ, അന്ധകാരം നീക്കി, വെളിച്ചം പകരുന്നവൻ. ഒപ്പം നിന്ന് കണ്ടതും കേട്ടതും, പഠിച്ചതും പഠിപ്പിച്ചതും വാക്കുകളിൽ വിവരിപ്പാൻ ആവുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഗുരുവിന്റെ സ്വാധീനം ഹൃദയത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. വൈകി തിരിച്ചറിഞ്ഞു എങ്കിലും ദൈവദൂതനുമൊത്തുള്ള വാസം ഗുരു സമ്മാനിച്ചു. ഗുരു ഒരു സ്നേഹസ്പർശമായിരുന്നു. ആയിരങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ച വെളിച്ചമായിരുന്ന സ്നേഹ സ്പർശം. ■

Justin Jose
BD II

ഗബ്രിയേലിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പ്

ഇരുൾ നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ വെളിച്ചം നിറയാൻ പോകുന്നു. മിശിഹായുടെ ഭരണത്തിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും പാപം ലോകത്തിൽ നിന്ന് തുടച്ചു നീക്കുകയും ചെയ്യും. 400 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം പ്രവാചകന് ഒരു പിന്തുടർച്ച സംജാതമാകുന്നു. ബാബിലോൺ പ്രവാസം ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്ക് മേൽ ഭാരമായി തീർന്നു. അവരിൽ പുറജാതിയിൽ നിന്നുള്ള സ്വാധീനം തെളിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ പ്രവാസം ഇടയാക്കി. മലാഖി പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ ഏലിയാ പ്രവാചകന്റെ വീണ്ടുമുള്ള വരവും ഉടൻ ഉണ്ടാകും. കാട്ട് ഒലിവ് ചെടി നല്ല ഏലിവ് ചെടിയിൽ ഗ്രാഫ്റ്റ് ചെയ്താൽ ഒരേ ആത്മീയ വേരിൽ നിന്ന് പോഷകാഹാരം പ്രാപിക്കാൻ ഇടയാകും. അതായത്, ദൈവപുത്രനാകുന്ന ആത്മീയവേരിൽ നിന്ന് ആഹരിച്ച് നല്ല ഒലിവായി രൂപാന്തരപ്പെടും. ദൈവപുത്രന്റെ ജനനവും ദൈവപുത്രന്റെ മുന്നോടിയുടെ ജനനവും സംബന്ധിച്ച ദൂത് അറിയിക്കുന്നതിലൂടെ ഞാനും രക്ഷാകരപദ്ധതിയിൽ സുപ്രധാന സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കും.

അങ്ങനെ, ഏറെക്കാലത്തിനു ശേഷം ഭൂമിയിലേക്ക് പുറപ്പെടാൻ അവസരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം അറിയിക്കേണ്ട പിറവിയുടെ സന്ദേശം വഴി ഒരുക്കുന്നവന്റെയാണ്, ബാബിലോണിൽ നിന്ന് തന്റെ ജനത്തെ വിമോചിപ്പിച്ച ദൈവത്തിന് വഴിയൊരുക്കുന്ന മരുഭൂമിയിലെ ശബ്ദത്തെപ്പറ്റി ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറയുന്നുണ്ട്. കർത്താവിന് മുമ്പെ അയക്കപ്പെടുന്ന ദൂതനെ പറ്റി മലാഖി പ്രവാചകനും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (ISS 40:3; മലാഖി 3:1) ഇതാണ് ഞാൻ അറിയിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദൂതിനാൽ ജന്മമെടുക്കുന്നവന്റെ ദൗത്യം. അവൻ വഴിയാണ് ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്. അങ്ങനെ പ്രവചനങ്ങളിലെ രക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷകൾ പൂവണിയാൻ പോകുന്നു.

ഈ ദൂത് അറിയിക്കേണ്ട സമയവും സാഹചര്യവും തിരഞ്ഞെടുക്കണം. സഖറിയാ പുരോഹിതനോടുള്ള ദൂത് അറിയിക്കാൻ രാവിലെ അദ്ദേഹം ധൂപം അർപ്പിക്കുന്ന സമയമാണ് ഉചിതം. അവർ വാർധക്യത്തിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നതിനാൽ എന്നെ അവിശ്വസിക്കുമോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്. അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കേണ്ട ബാധ്യതയും എനിക്കാണ്. അതിനുശേഷം എലിസബത്തിനെയും, മറിയയെയും യൗസേഫിനെയും ഒക്കെ സന്ദേശം അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അഗ്നിത്തൂണുകൾക്കിടയിലൂടെയും മേഘസ്തംഭങ്ങൾക്കിടയിലൂടെയും കീറിമുറിച്ച് കാവൽ മാലാഖമാരുടെ ഇടയിലൂടെ വേണം സഞ്ചരിക്കാൻ. അഗ്നി ജ്വലിക്കുന്ന വാളുകളാണ് അവരുടെ കയ്യിൽ. എന്റെ യാത്രകൾ ഇനി വിശേഷതയുള്ളതാണ്. കന്യകമറിയമിനെയും യൗസേഫിനെയും ഈ ദൂത് അറിയിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പ്രതികരണം എന്താകും? ദൈവത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ നിഗൂഢമാണ്. ആ നിശ്ചയങ്ങൾ അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ ക്ലേശകരമാണ്. എങ്കിലും ഇത് ഏറ്റെടുത്തേ പറ്റൂ. ഇത് അറിയുമ്പോൾ യൗസേഫ് കന്യകമറിയാമിനെ എങ്ങനെയായിരിക്കും കാണുന്നത്? ദൈവം എല്ലാവരെയും കരുതട്ടെ. രക്ഷാകരപദ്ധതി മാനവകുലത്തിന് അത്യാവശ്യമായതിനാൽ ഇത് ഒരു ചരിത്രസംഭവമായി തീരും, തീർച്ച. ഇമ്മാനുവേൽ എന്ന പേര് അന്വർത്ഥമാണ്. ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ ഇതുവരെ മറവായിരുന്ന ദൈവം മാനവരാശിക്കു വെളിവാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം, അതാണ് ഇത് വെളിവാകുന്നത്. ഇന്ന് എന്റെ സ്വപ്നം ഇതായിരിക്കും. നാളെ രാവിലെ പ്രഭാതത്തിൽ സൂര്യകിരണങ്ങൾ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് യാത്രതിരിക്കണം. ദൈവമേ, അവിടുന്ന് തുണയായിരിക്കണമേ...

■

Why Expo?

- A/c & Non A/c Luxury Coaches
- Tour Designing Division
- Tie-up with Major Hotels & Resorts
- Round the Clock Assistance
- Associates in major tourist destinations
- Personal Touch & Professional Services
- Dedicated, Experienced &Customer Friendly Staff
- Satisfied Customers all around the Globe

RELIABLE · MEMORABLE · REASONABLE

EXPO ®
TOURS & TRAVELS
SINCE 1967

Contact: **9249434888**
C.S.I Commercial Centre, Baker Junction, Kottayam, Kerala
Mob: 9605730407, 9539953729
E-mail: expotravels@gmail.com | Web: www.expotravels.in
Branch : Cochin

Family / Senior Citizen Tours എല്ലാ ശനിയും ഞായറും

WE MAKE JOURNEYS MEMORABLE

KADAVIL MEDICALS

Parumala Junction, Mannar
Ph: 0479 231 4481, 9495 31 4481
Opp: SGMM Hospital, Parumala
Ph: 9400 74 4481
94 95 31 44 81
kadavilmedicals@gmail.com

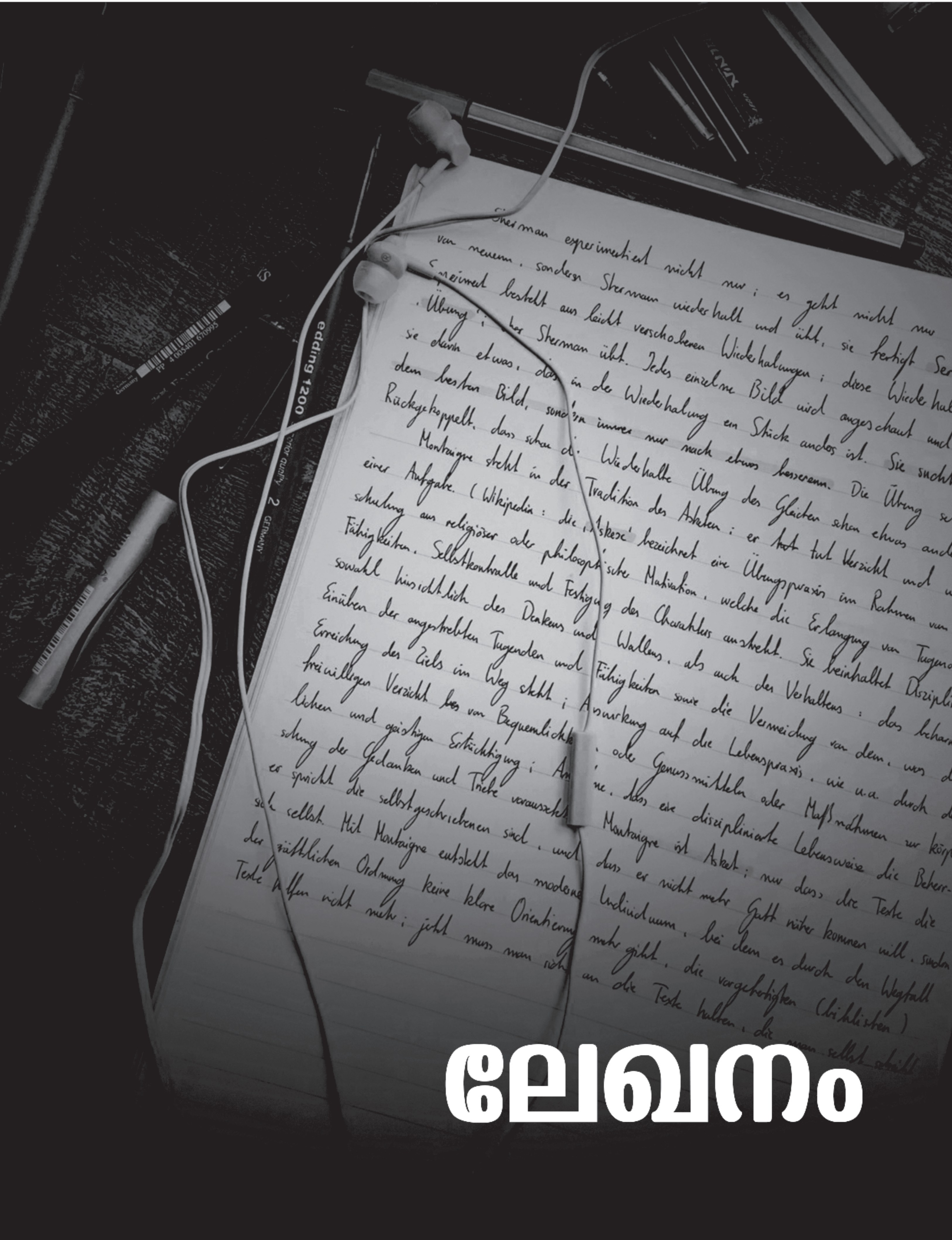

ലേഖനം

ഒടുവിലത്തെ നിമിഷം

Dn. Sanjay Alias Joy
BD IV

"The last moment of your life might be the best moment of your life"
- Unknown

വളരെക്കാലം മുമ്പാണ്. ജീവിതത്തെ തീർത്തും അശുഭകരമായ ഒരു യാത്രയായി കണ്ട ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. എടുത്തുപറയാനോ ഓർമ്മിക്കാനോ പ്രത്യേകിച്ചങ്ങനെ നല്ലതൊന്നും ഇല്ലാത്തൊരു ജീവിതം. മുഖം ഹൃദയത്തിൽ പതിയുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ സ്വന്തം അച്ഛനും അമ്മയും മരണപ്പെടുന്നു. അന്ന് മുതൽ തുടങ്ങിയതാണ് അയാളുടെ ജീവിതത്തിലെ ദുരിതഭാരങ്ങൾ. സ്നേഹിക്കാനോ സഹായിക്കാനോ സ്വന്തമായിട്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ പോലുമില്ലാത്തവൻ. തീർത്തും നിസ്സഹായനായി ജീവിതം തകർന്നടിയുന്നത് കണ്ട് അയാൾ ഒടുവിൽ ഒരു കള്ളൻ ആകുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. വേണ്ടെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടും ഉള്ളിൽ ആളിക്കത്തുന്ന വിശപ്പ് അയാളെ ചെറുതും വലുതുമായ മോഷണങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചു. ഒടുവിൽ നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ ഏതോ രാത്രിയാമത്തിൽ അയാൾ പിടിക്കപ്പെടുകയാണ്. ചെയ്തതും ചെയ്യാത്തതുമായ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളും അയാൾക്ക് മേൽ കെട്ടിവെച്ച് നീതിപീഠം വിധിയെഴുതി, കുരിശുമരണം. അക്കാലത്ത് ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കാവുന്നതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ഹീനവും ദാരുണവുമായ കൊലവിധി. എങ്കിലും വിശപ്പിനേക്കാൾ വലുതല്ല മരണം എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ അയാൾ ആ വിധിയെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ആനന്ദങ്ങളും ആശകളും നഷ്ടപ്പെട്ട് മരണത്തെ മുഖാമുഖം കാണുവാനായി അയാൾ കുരിശുമേന്തി മലമുകളേറി. വിധി നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആർത്തി പൂണ്ടവർ

ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ വെറും അഞ്ച് അപ്പം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയവൻ, മരുന്നുപോലും ഇല്ലാതെ പലരുടെയും രോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തിയവൻ, മറ്റെവിടെ നിന്നും കേൾക്കാത്ത, ആരും ഇതേ വരെ പറയാത്ത ജീവിതത്തിന്റെ വലിയ രഹസ്യങ്ങളെ കുഞ്ഞുവാക്കുകളിലൂടെ പറഞ്ഞ് തന്നവൻ. ദുഃഖവും ദാരിദ്ര്യവും, വിശപ്പും ദാഹവുമൊക്കെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് പറഞ്ഞത്. ആരെയും വിധിക്കരുത് എന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയത്... ഉപദേശിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചത്.

അയാളുടെ കൈകളിലും കാലുകളിലും ഇരുമ്പാണികൾ തറച്ച് കുരിശിലേറ്റി.

പലരും പരിഹസിക്കുന്നുണ്ട്. പലരും ആക്രോശിക്കുന്നുണ്ട്. കുരിശിൽ കിടക്കുന്നേരം അയാൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചു. പക്ഷേ അതൊന്നും തനിക്ക് എതിരെയല്ല. പലരും നെഞ്ചത്തടിക്കുന്നുണ്ട്, പലരും വാവിട്ടു കരയുന്നുണ്ട്. അതൊന്നും പക്ഷേ, തനിക്ക് വേണ്ടിയുമല്ല. പ്രാണൻ പിടയുന്ന വേദനകൾക്കിടയിലും അയാൾ തനിക്ക് ആവുന്ന രീതിയിൽ ചുറ്റുമൊന്നു കണ്ണോടിച്ചു. തൊട്ടരികിൽ വേറെ രണ്ടുപേരെ കൂടെ കുരിശിലേറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ഒരാളെ നന്നായി അറിയാം. തന്നെപ്പോലെ തന്നെ ഒരു കള്ളൻ. എന്നാൽ നടുവിലായി കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ. അവനെ എവിടെയോ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓർമ്മിക്കാനാവുന്നില്ല. അവനെതിരെയാണ് പലരും പരിഹസിക്കുന്നത്. അവനെയോർത്താണ് പലരും കരയുന്നത്. ശരീരമാകെ ചോര വാർന്നൊഴുകുമ്പോഴും അവന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് വല്ലാത്തൊരു തിളക്കമാണ്. ഓർമ്മകളുടെ വിശാലമായ ഭൂമികയിൽ നിന്നും സൗമ്യമായ ആ മുഖത്തെ അയാൾ ഓർമ്മിച്ചെടുത്തു. അതേ..... അത് അവനാണ്. ഒരിക്കൽ താൻ അടങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ വെറും അഞ്ച് അപ്പം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയവൻ, മരുന്നുപോലും ഇല്ലാതെ പലരുടെയും രോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തിയവൻ, മറ്റെവിടെ നിന്നും കേൾക്കാത്ത, ആരും ഇതേ വരെ പറയാത്ത ജീവിതത്തിന്റെ വലിയ രഹസ്യങ്ങളെ കുഞ്ഞുവാക്കുകളിലൂടെ പറഞ്ഞ് തന്നവൻ. ദുഃഖവും ദാരിദ്ര്യവും, വിശപ്പും ദാഹവുമൊക്കെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് പറഞ്ഞത്. ആരെയും വിധിക്കരുത് എന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയത്... ഉപദേശിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചത്. എല്ലാം ഇവനാണ്. എന്തിനേറെ പറയുന്നു, ലാസർ എന്നൊരു മനുഷ്യനെ മരണത്തിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിലേക്ക് ഇവൻ തിരിച്ച് വിളിച്ചത് താൻ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടതാണ്. സാധാരണ മനുഷ്യനല്ലവൻ, സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാണ് അത്രമേൽ ആളുകൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തവൻ. അവനാണ് ഇന്ന് തനിക്കൊപ്പം ഈ കഴുമരത്തിലെ ദുരിതം പങ്കിടുന്നത്.

ഒരു വാക്ക് എങ്കിലും അവനോട് ഒന്ന് മിണ്ടണമെന്ന്, ഒരു വേള എങ്കിലും ഒപ്പമൊന്ന് ചേർന്ന് നിൽക്കണമെന്ന് പലവട്ടം ആഗ്രഹിച്ചതാണ്. സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷേ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തുവെക്കുന്ന ഈ നിമിഷമായിരിക്കും തനിക്കും അവനുമിടയിൽ ദൈവം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്. മരണത്തിന്റെ കാലൊച്ച തൊട്ടരികിൽ എന്നവണ്ണം തനിക്ക് നന്നായി കേൾക്കാം. ശ്വാസം എടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. നാവ് വരളുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അധികമൊന്നും സംസാരിക്കാനാവില്ല. എങ്കിലും അയാൾ തനിക്ക് ആവുന്നത്ര ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “യേശുവേ..... ദൈവപുത്രാ...... അവിടുന്ന് രാജത്വം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ ഈയുള്ളവനെയും ഓർക്കണമേ” താമസമേതുമില്ലാതെ ഇടറുന്ന ശബ്ദത്തിൽ അത്രമേൽ ഉറപ്പുള്ള ഒരു മറുപടിയുമെത്തി. “ഇന്ന്..... ഇന്ന് തന്നെ നീ എന്നോടൊപ്പം പറുദീസയിലിരിക്കും”.

വേദന കൊണ്ടാണ് കുരിശിലുള്ള ഇത്ര നേരം അയാൾ കരഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കണ്ണിൽ നിന്നും നനവ് ഇറങ്ങുന്നത് വേദന കൊണ്ടല്ല. ഇതുവരെ ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാനില്ലാത്തൊരു ജീവിതം അതിന്റെ ഒടുവിലത്തെ നിമിഷത്തിൽ വലിയൊരു വെളിച്ചം തന്നിട്ടാണ് പിൻവാങ്ങുന്നത്. ഈ നിമിഷം അയാൾ തിരിച്ചറിയുകയാണ്, ജീവിതം തീർത്തും അശുഭകരമായൊരു യാത്രയല്ലായിരുന്നുവെന്ന്. ഇപ്പോൾ അയാൾ തിരിച്ചറിയുകയാണ് കുരിശിൽ നിന്നും മരണത്തിലേക്കല്ല, പറുദീസയിലേക്കാണ് താൻ ചുവടുവെക്കുന്നതെന്ന്..... ഒടുവിലത്തെ നിമിഷമാണ് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ നിമിഷമെന്ന്...!! ■

ശാന്തമായ ഒരിടം

Dn. Alan K Varghese
BD IV

ആളോ ആരവങ്ങളോ ആഡംബരങ്ങളോ ആർത്തിരമ്പുന്ന ബഹളങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്ത ഒരിടം ആവശ്യമാണ്. കണ്ണൊന്ന് അടയ്ക്കുമ്പോൾ നെഞ്ചോളം ചേർന്ന് നിന്നവനെ ഒന്നു കാണുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരിടം. ഇങ്ങനെ കരയാൻ നിനക്ക് നാണമില്ലേടോ എന്ന് ചോദിക്കുന്നവരിൽനിന്നും കണ്ണുനീരിനെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ എന്നപോൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഒരിടം, കോടികൾ മുടക്കി പണിയുന്ന പള്ളികളിൽ ദൈവത്തെ കുടിയിരുത്തുവാൻ നോക്കല്ലേ നീ മാനവാ, തോറ്റുപോകും. സകലതും ഉപേക്ഷിച്ച് ആളൊഴിഞ്ഞ കുന്നിൻമുകളുകൾ തേടിപ്പോയ പിതാക്കന്മാർ ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. ദൈവത്തിന് നമ്മെ കാണുവാൻ ഇഷ്ടം. നീ പ്രഗത്ഭനായി കാണുവാനല്ല, നീ അവനുള്ളവനായി കാണുവാനാണ്. നമ്മെ ശാന്തമാക്കുന്ന ഇടം കണ്ടെത്തേണ്ടത് നാം തന്നെയാണ്. ദൈവം ഉള്ളടത്തേക്ക് പോകുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കില്ല, നമ്മൾ ഹൃദയം പകരുന്നിടത്താണ് ദൈവം കടന്നുവരുന്നത്. ആളുകളുടെ കല്ലേറിൽ ഓടേണ്ടി വന്ന ആ സ്ത്രീ ചെന്നെത്തിയ ഒരിടമുണ്ട്. രക്തസ്രാവക്കാരി സ്ത്രീ സൗഖ്യമായ ഒരിടമുണ്ട്. അതുപോലെ എനിക്കും നിനക്കും ഒരിടമുണ്ടാകണം. അവനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നീ എവിടെ വച്ച് തയ്യാറാകുന്നുവോ അവിടെ അവൻ കടന്നുവരും. ലോകം ഇന്ന് വിശാലമാകുന്നു എങ്കിലും ഹൃദയം വിശാലമാക്കാത്ത ഒരു കൂട്ടമാണ് നമുക്ക് ചുറ്റും ഉള്ളത്. വേദന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ നെഞ്ചിന്റെ നെരിപ്പോടുകളിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു താതൻ നമുക്കുണ്ട് എന്ന ബോധ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെട്ടാൽ എന്തിനെയും അതിജീവിക്കാം.

ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് പിറുപിറുക്കുന്നവരെ ലഹരിക്കടിമപ്പെട്ടവൻ എന്ന് ലോകം പറയുമായിരിക്കും. ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് ചിരിക്കുന്നവരെ കിറുക്കൻ എന്ന് മുദ്ര കുത്തുമായിരിക്കും. പക്ഷെ കണ്ണിന് മുമ്പിൽ എനിക്ക് വേണ്ടി താണിറങ്ങി വന്നവൻ നിൽപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ലോകം തരുന്നതിനെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായി

എന്തോ ഒന്ന് നമുക്ക് വേണ്ടിയും കാത്തിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാണ്. നേര് നെറിയില്ലാതെ ചത്ത് വീഴുന്ന ലോകമാണിത്. നെഞ്ചുപൊട്ടി നെടുവീർപ്പിടുന്നവന്റെ കണ്ണുനീര് വീണ് മുളച്ച പുല്ലിന്റെ നാമ്പുകൾ മുളപൊട്ടുന്ന ഭൂമിയും. അകലെ നിൽക്കുന്നവന്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ പിടിക്കാൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നവൻ ഒന്ന് ആലോചിക്കും. ഈ ഭൂമിയിലെ വിലയുള്ള വസ്തുവകകൾക്കു വേണ്ടി ഓടുമ്പോൾ ഒരു വിലയുമില്ലാത്ത പല ശാന്ത തുറമുഖങ്ങളിലും സ്വന്തം സൃഷ്ടിയുടെ മടങ്ങിവരവിനെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സൃഷ്ടികർത്താവുണ്ട്.

കണ്ടെത്തണം നാം നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്ന നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന വേദനകൾ ഇല്ലാത്ത നിശ്ശബ്ദതയുടെ കൊടൂരമായ മാറ്റൊലി വീശുന്ന ശാന്തമായ ഒരിടത്തിന് വേണ്ടി. ക്രിസ്തുവുള്ള ഇടങ്ങളുണ്ട് എവിടെയും. പക്ഷെ ആ ഇടങ്ങളിലൊക്കെ നാം തീർത്ഥാടകരായി മാത്രം മാറുകയാണ്. ഇനിയും എത്ര ഇടങ്ങളിൽ കൂടി നീ കടന്നുപോകും അവനെ വകവെക്കാതെ. ശാന്തമായി അന്വേഷിക്കുക നിന്റെ ഇടത്തിൽ നിന്നെ തേടി അവൻ വരും. കാരണം അവൻ സ്നേഹമാണ്. ജീവിതത്തെ ചുറ്റി പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന അനശ്വര സ്നേഹം...!!

വടവാതൂർ സെന്റ് തോമസ് അപ്പസ്തോലിക സെമിനാരിയിലെ ശെമ്മാശന്മാർ പഴയ സെമിനാരി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ

സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾ ഹന്നാ ഭവനിലെ ക്രിസ്തുമസ് ആഘോഷത്തിൽ പങ്കുചേർന്നപ്പോൾ

അനശ്വരതയിലേക്കൊരു യാത്ര

Dn. Jinu Mathew Johnson
BD IV

അനശ്വരമായ എന്തെങ്കിലും ഈ ലോകത്ത് ഉണ്ടാകുമോ? ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതോ മനുഷ്യൻ കണ്ടുപിടിച്ചതോ ആയ എന്തിനും ഒരവസാന മുണ്ടാകും. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് പൊഴിച്ച മന്നാപോലും കൃമിച്ച് നാറിയെന്നാണ് കാണുന്നത്...!!! എല്ലാത്തിന്റെയും അധിപൻ എന്ന് സ്വയം കരുതുന്ന മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സു തന്നെ എത്ര ഹ്രസ്വമാണ്...!! ജീവിത ത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആത്മബന്ധങ്ങൾക്കുപോലും ഒരു അന്തമുണ്ടായേ ക്കും. ഇന്ന് പലപ്പോഴും മുൻഗണനകൾക്കനുസരിച്ച് അളക്കപ്പെടുകയും ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബന്ധങ്ങളാണല്ലോ ഉള്ളത്...!!

നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ എന്തായിരിക്കും നമ്മുടെ ദൗത്യം? ദൈവത്തിന് നമ്മെക്കുറിച്ച് ഒരു പദ്ധതിയുണ്ട്. ദൈവത്തിന് ഹിതമാം വിധത്തിൽ നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ ആ പദ്ധതി നിർവഹിക്കപ്പെ ടുന്നു, എന്നത് ശരി തന്നെ..!!

എന്നാൽ ആ പദ്ധതിയും ദൗത്യവും തിരിച്ചറിയുവാൻ നമുക്ക് ആകു ന്നുണ്ടോ എന്നത് ഒരു ചോദ്യമാണ്. അവനവന്റെ ഔന്നത്യമല്ല ദൈവീക പദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യവും, ഒരുവന്റെ ദൗത്യവും. മറിച്ച് മറ്റൊരു മനുഷ്യനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതാണ് ഒരുവന്റെ ജീവിതദൗത്യം..ചില മനുഷ്യർ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം പോലുമറിയാതെ കടന്നുവരികയും ഒരു ദൗത്യനിർവ്വ

ഹണമെന്നപോലെ ചിലത് ചെയ്യുകയും ശേഷം കട ന്നുപോകുകയും ചെയ്യുന്നത് അതുകൊണ്ടാകും..!! അത്തരത്തിൽ നാം പോലുമറിയാതെ മറ്റു പലരുടേയും ജീവിതത്തിൽ ചില ദൗത്യവുമായി നാമും കടന്നുചെ ന്നിട്ടുണ്ടാകും. ആരാവും ഇതെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ...? ഓരോ ദിവസവും നാം കടന്നുപോകുന്ന നിമിഷ ങ്ങൾ, നാം കണ്ടുമുട്ടുന്ന മനുഷ്യർ, ഉണ്ടാകുന്ന സംഭ വങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയൊക്കെ അങ്ങനെ മുൻകൂട്ടി ആരോ മെനഞ്ഞു വെച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കുമോ?

മരണം വരെ നിലനിൽക്കാൻ സാധ്യതയില്ലെങ്കിലും നാശമില്ലാത്ത മനുഷ്യനിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നെന്ന് പിന്നെ പറയാവുന്നത് ഓർമകൾ ആണ്. ജീവിതാനുഭ വങ്ങൾ മനസ്സിൽ കോറിയിടുന്ന ചില നിമിഷങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് ഓർമകൾ..!! അത് സുന്ദരമായ ഓർക്കു വാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവ മാത്രമായിരിക്കില്ല. ജീവിത ത്തിൽ ഉണ്ടായിപ്പോയിട്ടുള്ള ഓർക്കുവാൻ ആഗ്രഹി ക്കാത്ത ചില തിക്താനുഭവങ്ങളും ഓർമകളായി, ചില മുറിവുകളായി ഉള്ളിൽ അവശേഷിക്കും. ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവരുന്ന ചിലർ ചിലപ്പോൾ മടങ്ങിപ്പോവുക ചില മുറിവുകൾ സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടാകും...!! നമ്മളെല്ലാവ രുടെയും ഉള്ളിൽ അത്തരം ചില മുറിവുകളായി ചില ഓർമകൾ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഓർക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും തികട്ടിവരുന്ന ചില ഓർമ കൾ..!!ഓർമകളെ നമുക്ക് കൊല്ലുവാൻ ആകില്ലല്ലോ.

അത്തരത്തിൽ ഓർക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ചില വേദനകളായി അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നാം ആരു ടെയെങ്കിലും മനസ്സിൽ ചില മുറിവുകൾ കോറിയിട്ടി ട്ടുണ്ടാകുമോ? ആരുടെയൊക്കെയോ മനസ്സിൽ വെറു പ്പോടെ കാണുന്ന ഒരാളായി നാം മാറിയിട്ടുണ്ടാകുമോ? ചിലപ്പോൾ ഒരു കളിവാക്കായിരിക്കാം. മറ്റൊരാളുടെ മനസ്സിൽ അതുണ്ടാക്കുന്ന മുറിവ് നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാ നായെന്ന് വരില്ല. നമുക്ക് തമാശ എന്നവണ്ണം മറ്റൊരാ ളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇടപെട്ട് നാം ചെയ്യുന്ന പലതും അയാൾക്ക് വലിയ നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. ഒരു തമാശകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനെ മുറിപ്പെടുത്താൻ ആകുമെങ്കിൽ പ്രതികാരവും വഞ്ചനയും ചതിയു മൊക്കെ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മുറി വിന്റെ ആഴം എത്രമാത്രമായിരിക്കും. ..!!!

നശ്വരമായ ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ അന ശ്വരതയുടെ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് അനശ്വരനായ ദൈവം ക്രിസ്തുവിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നിത്യജീ വനെ കാംക്ഷിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനവും അതിനുള്ള മാർഗവും അവൻ നമുക്ക് പറഞ്ഞു തന്നു. മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ സമ്പത്തിനും പ്രശസ്തിക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും പിറകെ ഓടുമ്പോൾ പുഴുവും തുരുമ്പും നശിപ്പിക്കാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്ന് മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൻ നിക്ഷേപ ങ്ങളെ സ്വരൂപിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്ന് ക്രിസ്തു ഓർമ്മി പ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നശ്വരലോകത്തിന്റെ മൗഢ്യതയുടെ പുറം തോടിൽനിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കെത്തി ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനന്തമായ വിശാലതയെ കണ്ടെത്തുവാൻ നാം ശ്രമി ക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അനശ്വരമായ എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് ഉണ്ടെന്ന് പറയു വാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അത് ദൈവസ്നേഹമായിരിക്കും. ദൈവത്തിന് മനുഷ്യനോടുള്ള അനശ്വരമായ സ്നേഹം അത് സൃഷ്ടിയുടെ ഉൽപത്തിമുതൽ അന്തമില്ലാതെ തുടരുന്ന അനർഗ്ഗള സ്നേഹമാണ്. അതുകൊണ്ടാ ണല്ലോ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ വിട്ടകന്നിട്ടും ദൈവം മനുഷ്യനെ വിടാതെ വീണ്ടെടുത്തത്. പ്രണയിനിയുടെ കഴുത്തറത്തുകൊല്ലുന്ന തരത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ നിർവ്വചനങ്ങൾ മാറ്റി എഴുതപ്പെടുന്ന ഒരു ലോകത്തി ലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. ..!! മനുഷ്യൻ തന്റെ സ്വന്തം സമ്പൽസമൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരു മനുഷ്യനെ ബലി കഴിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ തന്റെ ജീവൻ യാഗമായി നൽകി മനുഷ്യനെവീണ്ടെടുത്ത ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം എത്ര അവർണ്ണനീയമാണ്. ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ജീവിതം കൊണ്ട് കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്തു മനുഷ്യന്റെ ദൗത്യ ത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ബോധ്യം നമുക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്. ക്രൂശിൽ അർപ്പിച്ച ജീവനിലൂടെ കാട്ടിത്തരുന്ന ദൈവ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം ആ ബോധ്യത്തിന്റെ പാരമ്യ തയാണ്.

ദൈവം കാട്ടിത്തന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പകർ പ്പാണ് ഈ ഭൂമിയിൽ നമ്മിലൂടെ വ്യാപരിക്കേണ്ടത്. സഹജീവിയോടുള്ള സ്നേഹത്തിലൂടെ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചവനായ ദൈവത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം സുവിശേ ഷിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ദൗത്യം. ദൈവം നമുക്ക് നൽകുന്ന അനശ്വര സ്നേഹം പോലെ തിരികെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും നമുക്കാകണം. നമ്മുടെ ചിന്തകൾ, വാക്കുകൾ പ്രവർത്തികൾ, ഒക്കെ ദൈവ സ്നേഹത്തെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതായി മാറട്ടെ, നമ്മെ കാണുന്ന മനുഷ്യരിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമായ് നാം മാറട്ടെ......ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകളായല്ല, മുറിവുകളെ ഉണക്കുന്നവരായി നമ്മെ കാണുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ നല്ല ഓർമ്മകളായി നമ്മുടെ ചിത്രം കോറിയിടപ്പെട ട്ടെ.. അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ക്രിസ്തുവാണ്... ക്രിസ്തുവിലേക്കുള്ള മാർഗം സ്നേഹവും. ..!!

നശ്വരതയിൽനിന്ന് അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള

യാത്രയ്ക്ക് എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.

■

Bliss-
Yolo

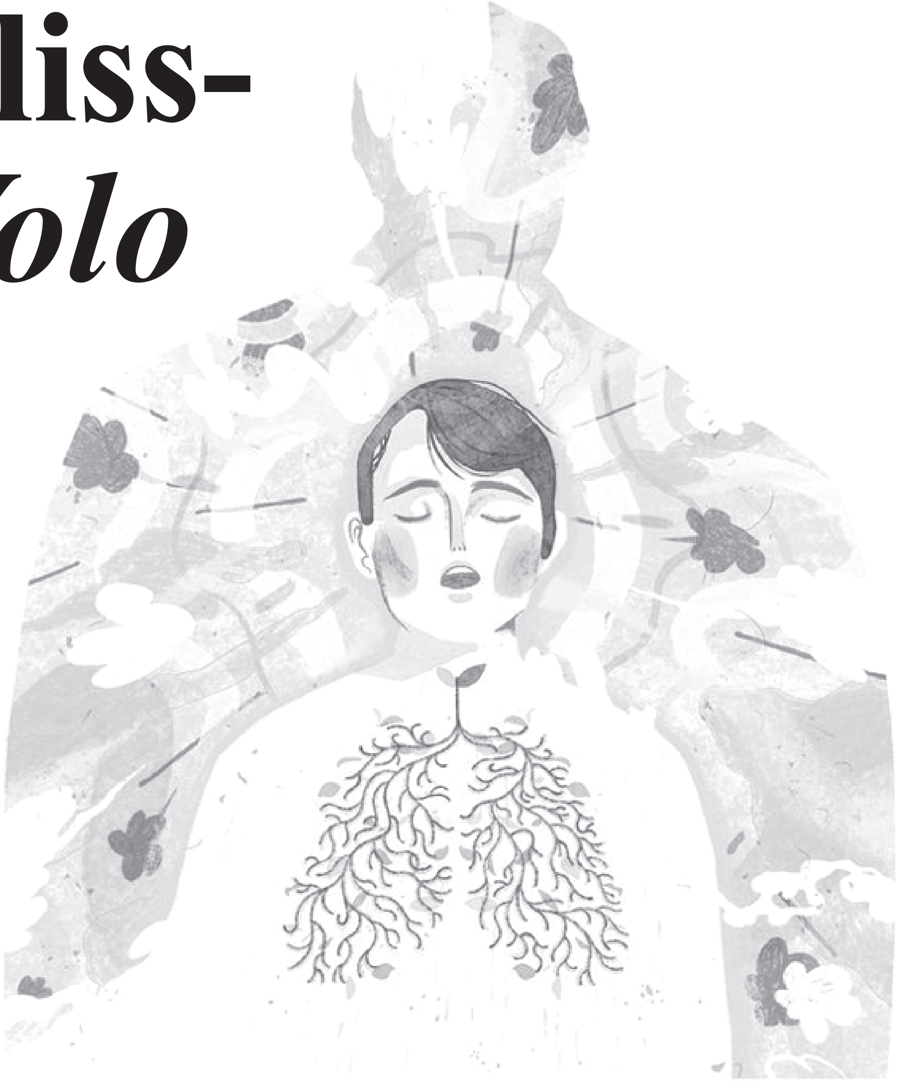

Dn. K Smijai Simon
BD IV

Bliss in other words known as supreme happiness, One enters this degree of bliss when everything is done perfectly. Here MY FATHER is the one who has carried out everything perfectly, including his death at the hands of the Lord. You might all think why do I say so? The day when we came to know that he was diagnosed with Cancer and when doctors informed only palliative care is possible because of his old age and health conditions, he started planning to hand over his responsibilities to his elder son ie My brother, by informing what and all has to be done and also his wishes in the future which should happen according to his will. When the day arrived for him to sleep at the hands of the Lord, I would say he waited for me to come from church where I went to attend the Holy Eucharist which is 20 kilometers away from the place where I reside, I asked him in the early hours of sunday morning whether should go to church today, seeing his illness and in a strong voice, he said Yes,

The death of a father can be one of the most challenging moments anyone will ever have. A father is someone you have known your whole life and you may feel an immence sense of emptiness and fragility.

he ensured in his final hours that church and God cannot be kept aside in our daily life. He was very strong enough and as if God has already informed him that till I return from church nothing happens to him and I wonder no man can ever describe the nature and signficance of their experience of death to other men, Even though the majority of us would rather not talk about death, it is reality that we must accept, especially if we are serious,about our spiritual growth. Death ceases to be a source of fear or certainly for the experienced spiritual aspirant and it instead revealed for what is truly is. A door way an essential component of our existence and a chance to expand our consciousness. By divine revelation, men are aware that death is general and every ones specific death are part of the plan of God's ordering wisdom and self giving love. Death is transfomed from a problem into a mystery because of this revelation. That is its no longer appears to be a reality whose full meaning touches the infinite and thus defies human comprehension. Only God is truly immortal, man is mortal, Man has been given lifeby God in freedom. He also takes his life away in freedom. A Christians death is a step toward the universal arrival of Gods kingdom. The real.....creation is for ever freed from the power of evil and is prepared to be incorporated into the apocalyptic kingdom of God's love through this death in union with Christ.

In our life Father make a tremendous impact,while we peddal for the first time withought training wheels ,He held the back seat of the bicycle he first time without training wheels, they hold the back seat of the bicycle and cheer us His support means the world to us. I was enjoying every moment I spent with him until his presence faded, death always ends a person's life-relationship we shared with the person. Our memories of our relationship with our fathers include the endless conversations we had with him. The time we spent together, his looks, smiles and even his silence. Some people are fortunate enough to be able to say, Good bye, "Yes, I am indeed extremely fortunate, "when its comes time to say goodbye to my father, where I was with him until his last breath. I felt very fortunate and proud to be able to say that my relationship with my dad was always happy. He was a great teacher and mentor, trust worthy and fair. He was also very practical, and kind to others. He always helped, encouraged, me to take advantage of every opportunity, and ensured I had the time of my life to the fullest.

The death of a father can be one of the most challenging moments anyone will ever have. A father is someone you have known your whole life and you may feel an immence sense of emptiness and fragility. I always look for options now to avoid conversations about my Dad, Where I cannot think of a moment without him in my daily life. I always think that now, I have a person with God with whom I can share anything and everything. I have a guiding star in heaven to guide and protect me along with God. His soul will live on in my heart, and I will hold him close always. Death and life cannot be separated. We have to finally accept that death is in-evitable, if we are to live honestly, live without fear. One should a.lways have time for family and loved ones which cannot be regained in the most precious moments which was taught by my dad in his life. Do remember You Only Live Once. (Yolo)

■

അറിവിന്റെ തീരം

Dn. Jijo K Joy
BD IV

'അറിവിന്റെ' മഹാ പടക് തുഴഞ്ഞ് തുഴഞ്ഞ് ഓരോ ദിശകളിലും പുതുകിരണം ജ്വലിപ്പിക്കുമ്പോഴും, അറിവുണ്ടായിട്ടും ഒന്നും അറിയാത്ത മട്ടിൽ അന്ധകാരത്തിൽ മുങ്ങി പോയവരെ! നിങ്ങൾ എന്തേ വെളിച്ചത്തെ ഭയക്കുന്നു? എന്തേ നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് മടങ്ങി വരാത്തത്? അറിവിന്റെ പ്രകാശം കൊടുമുടി കണക്കിന് ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന സ്വന്തം നാടിനെ എന്തിനാണ് തിരിച്ചറിവില്ലായ്മയുടെ ദേശമാക്കി മാറ്റുന്നത്?

അറിവിനെ ധനമായി കാണണമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഈ ലോകർ തന്നെ അറിവിനെ 'വേറെ തലത്തിൽ', "താഴ്ന്ന തലത്തിലേക്ക്" ഇറക്കി ഇടുന്നു. അറിവിന്റെ ജ്വാല മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രകാശ ബിംബമായി തീരേണ്ട ഇടത്ത് ഉള്ള വെളിച്ചം കൂടി ഊതി അണയ്ക്കുകയാണ്, ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടയുകയാണ്.

ആരവമായി മാറേണ്ട അറിവിനെ ആരുമറിയാ മായയതാക്കി. ആഘോഷമായി മാറ്റേണ്ടതിനെ അപരിചിതമാക്കി. അമ്മ എന്ന് ഓതി തുടങ്ങും മുതൽ, ആദ്യാക്ഷരം കുറിക്കുമ്പോൾ തൊട്ടറിഞ്ഞതിനെ അകറ്റി മാറ്റിയതെന്തിന്?

അറിവിൽ എവിടെയാണ് വിദ്വേഷം പഠിപ്പിക്കുന്നത്? മനുഷ്യബന്ധനത്തെ അറുത്തുമാറ്റാൻ ഏത് പാഠപുസ്തകമാണ് വിളിച്ചോതുന്നത്? ബലിയിൽ ശ്രേഷ്ഠമാം അറിവിനും അനുസരണത്തിനും ഉപരിയായി അറിവില്ലായ്മയുടെ മായക്കണ്ണാണെന്ന് ചൊല്ലി തന്നതുമാര്?

അറിയാതെ പോകരുത്, ഇതൊന്നും അറിവിന് ഉപരിഅല്ലെന്ന്. അറിയിക്കാതെ പോകരുത് അറിവിന്റെ സാഗരതീരത്ത് വിശാലമായ മേച്ചിൽ പുറമുണ്ടെന്ന്.

■

ലേഖനം

ആശ്രിതർ

Dn. Jestin Jose
BD IV

ചില മനുഷ്യരെ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ വർത്തമാനവും പെരുമാറ്റവും നമ്മളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അവരോടുള്ള സംസാരത്തിനു ശേഷം നമുക്ക് തോന്നും, അയാളെപ്പോലെ ആകാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിലെന്ന്. അങ്ങനെ എത്രയോ മനുഷ്യർ! സ്വഭാവം കൊണ്ടും അവരുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കർമ്മ മണ്ഡലങ്ങളിൽ തെല്ലും മടിയില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചവർ. സത്യത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം കൂടി നമ്മൾ പഠിക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അമ്മ, അച്ഛൻ, സഹോദരങ്ങൾ സ്കൂളിൽ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് അക്ഷരം പഠിപ്പിച്ചു തന്ന ആശാട്ടിയമ്മയും, പിന്നീട് സ്കൂളിലെ നീണ്ട വർഷങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ച അദ്ധ്യാപകർ, കൂട്ടുകൂടിയ ചങ്ങാതിമാർ അങ്ങനെ എത്രയോ ജീവിതങ്ങളെയാണ് നാം ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെ പറയാൻ ഒത്തിരി മനുഷ്യരുടെ കഥയുണ്ട്. അനുഭവം കൊണ്ടും, സംസാരം കൊണ്ടും, പ്രവർത്തനം കൊണ്ടും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിറവിൽ എത്തിച്ചവർ. എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ജീവിതകഥ പറയണമെങ്കിൽ അതിൽ കൂറെയേറെ മനുഷ്യരുടെ കഥ കൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എത്രയോ കാര്യങ്ങളോടും, മനുഷ്യരോടും നമ്മുടെ ജീവിതം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈയൊരു ചിന്ത നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്ര പെട്ടെന്നൊന്നും നമുക്ക് മറ്റുള്ളവരോട് വിദ്വേഷമോ വഴക്കോ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. എല്ലാ സമയവും ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ നാം പലരോടും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരുമില്ലാതെ നിൽക്കുമ്പോൾ അത്രയ്ക്ക് സംഭവമൊന്നുമല്ല നമ്മൾ. കുഞ്ഞുനാൾ മുതൽ മരണം വരെ നമ്മൾ പലരേയും ആശ്രയിക്കുന്നു. ഏതു സമയവും നമുക്ക് ഒരു തണൽ ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ നമ്മളും പലരുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ തണലായി മാറിയിട്ടുണ്ടാകാം. അങ്ങനെ ഓരോരുത്തർ തന്റെ കഥകൾ പറയുമ്പോൾ അതിൽ നല്ലൊരു കഥാപാത്രമാകാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

അമ്മ

- Telungu, Tamil, Malayalam, Kannada, Konkani - Amma
- Marathi, Assamese - Aayi
- Hindi - Maa
- Punjabi - Mataji
- Kashmiri - Muoj
- Gujarati - Maa
- Odia - Bou, Maa
- Manipuri - Imaa
- Bengali - Maa, Mata
- Urdu - Ammee
- Sanskrit - Mata
- English - Mummy, Mom

പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിവിധ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും അമ്മയെന്നാൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് എന്നർത്ഥം. ഒരു കുഞ്ഞു ജീവനെ പത്തു മാസം വയറ്റിൽ ചുമന്നുനൊന്തു പ്രസവിച്ചു വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ അമ്മമാർ സഹിക്കുന്ന സഹനങ്ങൾ ചെറുതല്ല. പത്തമ്മ ചമഞ്ഞാലും പെറ്റമ്മ ആകില്ലെന്നും, അമ്മയേക്കാൾ സ്നേഹം തരാൻ ദൈവത്തിനു മാത്രം സാധ്യം എന്നും, അമ്മയാണ് സ്നേഹം എന്നും, അമ്മയ്ക്ക് തുല്യം അമ്മ മാത്രം എന്നുമൊക്കെ നമ്മുടെ നിത്യ ജീവിതത്തിലെ പ്രയോഗങ്ങളാണല്ലോ. കുട്ടികളുടെ കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു വാശികൾ നടപ്പിലാക്കാനും അവർക്കുവേണ്ടി എത്ര കഷ്ടപ്പെടാനും തയ്യാറായ ജന്മം. വലിയ വിദ്യാസമ്പന്നയൊന്നും അല്ലെങ്കിലും, നമ്മൾ ജീവിതത്തിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ നിർദ്ദേശിയും, അവസാന പ്രതീക്ഷയും ആണ് നമ്മുടെ അമ്മ. മുഖമൊന്നു വാടിയാൽ അത് മനസ്സിലാക്കാൻ അമ്മയോളം കഴിവ് ലോകത്ത് ആർക്കുമില്ല. ഈ ലോകം വെട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ സുഖം അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ കിട്ടും. നമ്മുടെ കണ്ണൊന്ന് നിറഞ്ഞാൽ തേങ്ങുന്ന ഹൃദയം. നമ്മുടെയൊക്കെ കുട്ടിക്കാലത്ത് നാം കാണിച്ച് കൂട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ സമാധാനത്തിനുള്ള സമ്മാനം കിട്ടാതെപോയ മറ്റൊരു മദർ തെരേസയാണ് നമ്മുടെ അമ്മ. അമ്മയുറങ്ങുന്നത് കണ്ടിട്ടില്ലിതുവരെ; ആദ്യം ഉണരുന്നതും, ഒടുവിലുറങ്ങുന്നതും അമ്മയാണ്. എത്ര വളർന്നാലും അമ്മയ്ക്ക് തന്റെ മക്കൾ എന്നും കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആണ്. എത്ര വൈകി നാം വന്നാലും ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്, “കുഞ്ഞേ വല്ലതും കഴിച്ചോ?”; അത്ര മാത്രം സ്നേഹമാണ് അമ്മമാർക്ക് മക്കളോട്. എന്നാൽ പലപ്പോഴും ഈ സ്നേഹം നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവരുടെ മരണശേഷം ആയിരിക്കും. എന്നാൽ അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആസ്വദിക്കേണ്ട ഒന്നാണ് കുഞ്ഞേ എന്ന വിളിയും, അവരുടെ സ്നേഹവും. അമ്മ എന്നും അമ്മ തന്നെയാണ്. പകരക്കാരിയില്ലാത്ത ഒരു തസ്തിക. ഇത് മനസ്സിലാക്കി അനുദിനം ജീവിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകട്ടെ.

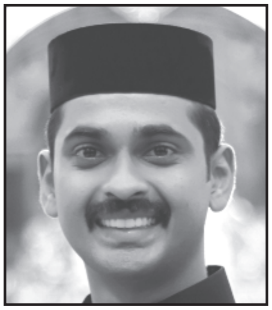

Dn. Gibin George
BD IV

'ഞങ്ങള് ത്രിശൂക്കാർക്ക് ജീവിതം എപ്പളും ഒരാഘോഷാ'

Dn. Ajin Chacko
BD IV

പ്രത്യേകിച്ചും കുന്നംകുളംകാർക്ക്, പഴഞ്ഞി, കാട്ടകാമ്പാൽ ആണെങ്കിൽ പറയുകയും വേണ്ട...

പൂരം കഴിഞ്ഞാ പെരുന്നാള്, പെരുന്നാള് കഴിഞ്ഞാപൂരം. അതിൽ ഇടയ്ക്ക്, നേർച്ചകൾ, കരോൾ, അയ്യൻവിളക്കുകൾ അങ്ങനെ...

എന്തിന് ഒരു പരിപാടിയില്ലെങ്കിലും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പരിപാടി ഉണ്ടാകും.

ഞങ്ങടെ പഴഞ്ഞി ദേശത്തിൽ തന്നെ ഒരു വർഷം എത്രയെത്ര ആഘോഷങ്ങൾ.

ആനപ്രാന്തൻ, പൂരപ്രാന്തൻ, പെരുന്നാൾ പ്രാന്തൻ, ബാൻഡ് പ്രാന്തൻ, ശിങ്കാരി പ്രാന്തൻ അങ്ങനെ ഓരോ വീട്ടിലും ഓരോ പ്രാന്തന്മാരുള്ള നാട്.

ഒരു പെരുന്നാള് കഴിഞ്ഞാ ഉടനെ തന്നെ അടുത്ത പെരുന്നാളിന് ഒരുക്കങ്ങള് തൊടങ്ങും. ബാൻഡ് സെറ്റ് ഏല്പിയ്ക്കലാണ് മുഖ്യപരിപാടി. ബാൻഡ് സെറ്റ് ഇല്ലാണ്ട് എന്തൂട്ട് പെരുന്നാള്...!

എവിടെയെങ്കിലും പോയാൽ

(പ്രത്യേകിച്ചു പള്ളിയിൽ) ഒറ്റ ഡയലോഗ് എല്ലായിടത്തും കേൾക്കാം.

“ടാ സെറ്റ് ഏല്പിച്ചാ? ആന ഏതാ? ശിങ്കാരിണ്ടാ?

ഏല്പിക്കുന്നകാര്യം ചിലർ രഹസ്യമാക്കി വയ്ക്കും സസ്പെൻസ് കിട്ടാൻ, ഇപ്പൊ ഫ്ളക്സ് ആയി, ഫേസ്ബുക് പ്രെമോ ആയി, ഒരു സൂപ്പർസ്റ്റാർ സിനിമ ഇറങ്ങുന്നതുപോലെയാണ് ഓരോ കമ്മറ്റിക്കാരും, പ്രെമോയും, ട്രെയ്ലറും, ക്യാച്ചിങ് ടൈറ്റിലും ഒക്കെ ആയി തങ്ങളുടെ പരിപാടി ആളുകളുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

അതെ ഇപ്പോ ബാൻഡ്സെറ്റുകാരൊക്കെ സൂപ്പർസ്റ്റാറുകളാണ്. ഫാൻസ് അസോസിയേഷൻ വരെയായി.

എത്രപ്രായമായവരും, പ്രായമാകാത്തവരും ഓരോ ബാൻഡുകാരെയും പേരെടുത്താണ് വിളിക്കുക. (വത്സന്റെ സെറ്റ്, ഷാജൂന്റെ സെറ്റ് അങ്ങനെ....)

വത്സൻ, ശിവൻ, വിജയൻ, പ്രസാദ്, കൈരളി ഉണ്ണി (ആളെ ഉണ്ണിയേട്ടൻ എന്ന് തന്നെയാണ് വിളിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടുള്ളത്), കോട്ടപ്പടി ഷാജു. ഇവരൊക്കെ സൈഡ് ഡ്രം വായിക്കുന്നവരാണ് വർഷങ്ങളായി കവുങ്ങിന്റെ ആ കോലുകൾ കൊണ്ട് മായാജാലം കാണിക്കുന്നവരാണ്. ഇവരുമാത്രമല്ല പിന്നെയും ഉണ്ട് കുറേ പേര്. ഒരു ജന്മം ബാൻഡിനുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചവർ.

ഞങ്ങടെ ഇടവകപള്ളിയിൽ തന്നെ പത്ത് – പതിനഞ്ച് ബാൻഡ് സെറ്റ് ഉണ്ടാകും. കുട്ടിക്കാലത്തെ മറക്കാനാവാത്ത കുറെ ബാൻഡ് സെറ്റുകളുണ്ട്. സി ആർ പി വരന്തരപള്ളി, (വരന്തരപള്ളിയിലും, ആമ്പല്ലൂരുമൊക്കെ എത്ര ബാൻഡ് സെറ്റുണ്ടെന്നു തമ്പുരാന് മാത്രമറിയാം.) ഹെവൻലിവോ

കൂലിപ്പണിക്കാരോ മറ്റോ ആയിരിയ്ക്കും. രാത്രിയുടെ മുഴുവൻ അധ്വാനത്തിന് ശേഷം തുച്ഛമായ വേതനം മാത്രം കൈപ്പറ്റുന്ന സാധാരണക്കാര്. ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറ എന്നാല് പ്രൊഫഷനൽ ആണ്. പ്രാക്റ്റീസും, ലൈവ്ഫ്യൂഷനും, ചെയിൻ സോങ്ങുമൊക്കെയായി തകർക്കുന്നു.

രവീന്ദ്രൻ മാഷും, കൈതപ്രവും എല്ലാം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ക്ലാസ്സിക്കൽ പാട്ടൊക്കെ (ഹരിമുരളീരവം, ദേവസഭാതലം) ബാൻഡിൽ ഒരിക്കൽ കേട്ടാൽ മതി. അത്രയും പെർഫെക്ഷനിൽ ആണ് ബാൻഡ് വായന. ഈയിടെ കൈതപ്രം ഒരിക്കൽ ദേവസഭാതലം പാട്ടുകേട്ട് അഭിനന്ദിക്കൽ ഒക്കെ ഉണ്ടായി.

പക്ഷെ ഇതൊക്കെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന രാമചന്ദ്രൻ മാസ്റ്റർ, ഫ്രാൻസിസ് മാസ്റ്റർ, പ്രഹ്ലാദൻ മാസ്റ്റർ, മാത്യു മാസ്റ്റർ, ശിവൻ മാസ്റ്റർ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ എത്ര പേർക്ക

യിസ്, എയ്ഞ്ചൽവോയിസ്. ഇന്നത്തെ പുലികളൊക്കെ ഹരിശ്രീ കുറിച്ച ടീമുകൾ ആണ് ഇതൊക്കെ.

പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ അത് ചാലക്കുടി കൈരളിയും, മുണ്ടത്തികോട്ഗദീപവും, സിംഫണി ആമ്പല്ലൂരും, ന്യൂ സംഗീത്തിരൂരൊക്കെയാണ്... അത് മാത്രമല്ല പിന്നെയും ബാൻഡ് ടീമുകൾ ഉണ്ട് ഒരുപാട്, നല്ലകിണ്ണം കാച്ചിയടീമോള്.

അന്നത്തെ പിള്ളേരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം ഒരു ബാൻഡ്സെറ്റുകാരനാവുക എന്നതായിരുന്നു.

ഞങ്ങടെ നാട്ടുകാരനായ വൽസേട്ടനൊക്കെ നമ്മടെയൊക്കെ ഹീറോയാണ്, സൂപ്പർസ്റ്റാർ (അന്നും ഇന്നും).

പണ്ട് ബാൻഡിലെ മിക്കവാറും എല്ലാവരും സാധാരണ

റിയാം... ?

ഒരു പക്ഷേ മട്ടന്നൂരിനെയും, പല്ലാവൂർ ത്രയങ്ങളെയും ഒക്കെ പോലെ തന്നെ നമ്മുടെയൊക്കെ ബഹുമാനാദരവുകള് ഏറ്റുവാങ്ങാൻ അർഹതയുള്ളവരാണ് ഈ കലാകാരന്മാരും അവരുടെ പിന്മുറക്കാരും.

ബാൻഡ് പാട്ട് വായിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ടീമിലെ മാഷ് ചില നോട്ടുകൾ വായിക്കും ടീമിലെ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകാൻ. അത് കേൾക്കുമ്പോളേ പാട്ട് ഏതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വിളിച്ചുപറയുന്ന വിരുതന്മാരുണ്ട്. ഇളമൈ, ദിൽസഗാനേ ഒക്കെ ഓരോ വരിയും കാണാപ്പാഠം, അഥവാ ഒന്ന് തെറ്റിയെങ്ങാനും പോയാൽ അത് ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന പിള്ളേരുള്ള നാടാണ് എന്നാലും കിരീടം വച്ച് കൊടുത്തും

നോട്ടുമാലകൾ ഇട്ടുകൊടുത്തും ആരാധകർ അവരോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്നു.

കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിപ്പെരുന്നാളിന് (സെപ്റ്റംബർ 7, 8) പള്ളിനടയ്ക്കൽ ആണ് ബാൻഡ് ടീമുകൾ ആ വർഷത്തെ മാസ്റ്റർ പീസ് ഇറക്കുന്നത്, അത് കാത്തിരുന്ന് കേൾക്കുന്നത് തന്നെ ഒരു ഫീലിംഗ് ആണ്. അന്നാണ് ആർട്ടിസ്റ്റുകളെയൊക്കെ എല്ലാരും അറിയുള്ളൂ, ആ വർഷത്തെ യൂണിഫോമും അന്നാണ് ഇറക്കുക. ക്ലാർനെറ്റ് എത്രയുണ്ട്, ട്രംപെറ്റ് എത്രയുണ്ട് ഇതൊക്കെയാണ് ബാൻഡ് പ്രാന്തന്മാർ നോക്കുക. അന്നൊക്കെ ഒരു സൈഡ്രം ആണ് ഒരു ടീമിൽ. പിന്നീട് അത് രണ്ടായി, ഇപ്പൊ നാലു വരെയായി. ആകെ 15 പേര് ഉണ്ടായിരുന്ന ടീമുകളിൽ ഇപ്പോ 28 പേര് വരെയായി.

പിന്നീട് കുന്നംകുളത്ത് അങ്ങോട്ട് ഡിസംബർ പെരുന്നാളുകളുടെ ഘോഷയാത്രയാണ്. ഡിസംബർ ക്രിസ്തുമസ് നോമ്പ് കഴിഞ്ഞു പിന്നെ അമ്പു പെരുന്നാളുകളും.

പെരുന്നാളുകളുടെ പെരുന്നാൾ പഴഞ്ഞി പെരുന്നാൾ (ഒക്ടോബർ 2, 3) കുന്നംകുളത്തിന്റെ ദേശീയോത്സവം അടുപ്പൂട്ടി പള്ളി പെരുന്നാൾ (ഒക്ടോബർ 27, 28) ഒക്കെ പുറകെ വരും. ഇവിടെയൊക്കെ ഈ പറഞ്ഞ ബാൻഡുകളും ഉണ്ടാകും, എത്രയെത്ര പാട്ടുകൾ ബാൻഡിൽ കേട്ടാലും പിന്നേംപിന്നേം പെരുന്നാളിന് പോണം, രാത്രി കരിമ്പും കടിച്ച് റോഡിലൂടെ നടക്കണം.

പകൽ പെരുന്നാളിന്റെ തിരക്കിൽ പോയി ടീമുകൾ എത്തിയോ എന്ന് കണക്കെടുക്കണം. അതൊരു അനുഭവമാണ്. പെരുന്നാൾ അവസാനിച്ചാൽ അന്ന് രാത്രി സങ്കടമാണ്, ഇനി അടുത്തകൊല്ലം ആവണ്ടേ. ചെവിയിൽ ബാൻഡ് പാട്ടുകൾ അപ്പോഴും മൂളുന്നുണ്ടാകും രാത്രി മുഴുവൻ.

വൽസേട്ടനൊക്കെ കൊട്ടുമ്പോ പാട്ടിനിടക്ക് കോലുപൊട്ടിപോകും അപ്പോൾ തന്നെ ആൾ അത് താഴേക്കിടും, അടുത്ത കോൽ സൈഡ്രമ്മിന്റെ സൈഡിൽ റെഡി ആയിരിക്കും. (ആവനാഴിയിൽ വെച്ച അമ്പ് പോലെ)

അങ്ങനെ വീണുപോകുന്ന കോൽ എടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾ വെയ്റ്റിംഗിൽ ആയിരിക്കും.

ചെലപ്പോ ആള് പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോ കൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കോൽ തന്നിട്ടുപോകും.

ഓരോ വീട്ടിലേം കുട്ടികൾ പാട്ട് സെലക്ട് ചെയ്ത് വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും, ബാൻഡിൽ വായിക്കാൻ. അത് അതാത് വീട്ടുകാരുടെ ചോയ്സ് ആണ്. പാട്ട് അറിയില്ല, പഠിച്ചിട്ടില്ല എന്നൊന്നും ഒരു ഡയലോഗ് ഇല്ല ...

ഇത് പോലെ പെർഫക്ഷനിൽ ലൈവ് ഓർക്കസ്ട്രേഷൻ ചെയ്യുന്ന വേറൊരു കലാരൂപം ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. എന്തൊക്കെ ആയാലും ഇവരൊക്കെ കുറച്ചുകൂടെ അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്. ഇപ്പളും എവിടെയൊക്കെയോ ചിലത് മാറ്റപ്പെടേണ്ടതാണ്.

"ഡേവീസേട്ടാ വാതലേക്കെട്ട് വയ്ക്കാൻ പോകാം, ആനയെ അഴിക്കാൻ പറ. തലേക്കെട്ട് സണ്ണിയേട്ടന്റെ വീട്ടിൽ ഇണ്ട്.

മാത്യുമാഷെ ഒരടിപൊളി പാട്ടങ്ങട് എടുത്തോട്ടാ... തകർക്കണം"

അതെ ഇവിടെ ഇങ്ങനാണ് ... അതെ ഇവരൊക്കെയാണ് ഞങ്ങടെ സൂപ്പർസ്റ്റാറുകൾ... ഇത് തലമുറകളായി പകർന്നുകിട്ടിയതാണ്, രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നതാണ്. ■

നിയുക്ത മെത്രാപ്പോലീത്തമാരായ റമ്പാച്ചന്മാർ സെമിനാരി കുടുംബത്തോടൊപ്പം.

മാറുന്ന ലോകം

മാറ്റം എന്നും അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ മാറുന്നത് നല്ലതിനാകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഈ മാറ്റത്തിനു മാറ്റ് കൂട്ടുവാൻ മറ്റാരും കൂട്ടിനുപോലും ഇല്ലാതെയാകും. ഇന്നലെ നടന്നതും ഇന്ന് നടക്കുന്നതും നാളെ ഇനി നടക്കാനിരിക്കുന്നതും ഓർത്താൽ മാറേണ്ടതുണ്ടോഎന്നും വെറുതെ ഓർത്തുപോകും.

മൊട്ടിട്ട താമരപ്പൂവിനെയും പൂത്തുലയുന്ന കണിക്കൊന്നയേയും കാട്ടിൽ അനാഥമായി കഥപറയുന്ന കാട്ടുപൂവിനേയും ഈ മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റ് തളർത്തുന്നുണ്ട്.

ചതുപ്പിലെ ചേറാണെന്ന് കരുതിയും തൊട്ടാൽ അഴുക്കിന്റെ ദുർഗന്ധം കയ്യിലാകുമെന്ന് കരുതിയും തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെയും തൊടാതെയും കടന്നുപോയവരെ... മാറ്റം നിങ്ങളെ വല്ലാതെ ബാധിച്ചു. കാണുന്നില്ലേ നിങ്ങൾ അവളുടെ സൗന്ദര്യം... ചുവന്നുതുടുത്ത ആ ചേറിന്റെ മുകളിലും റാണി ഭാവത്തിൽ അവൾ നിലയുറപ്പിച്ചത്. മുഖം തിരിച്ച് മാറിപ്പോകുമ്പോൾ നീ ഒന്നോർത്താൽ നന്ന്. ആ ചതുപ്പിനെക്കാൾ കൂടുതൽ അഴുക്ക് ഇന്ന് മാറ്റത്തിന്റെ ഓളത്തിൽ പോകുന്ന നിന്റെ ഉള്ളിലും ഉണ്ടെന്ന്!!! എന്നാൽ ചതുപ്പിൽ വളരുന്ന അവർക്ക് അത് അഴുക്കല്ല, അഴകാണ്. റാണിയുടെ അഴക്.

വർഷത്തിൽ ഒരിക്കലേ പൂക്കൂ എന്ന് പറഞ്ഞുമാറ്റിനിർത്തുന്ന കണിക്കൊന്ന പൂവിനില്ല നീ കാണിക്കുന്ന അത്രയും പരിഭ്രമം. അവളെ മാറ്റിനിർത്തിയാലും ഒറ്റപ്പെടുത്തിയാലും പൂക്കുന്ന ആ നാളിൽ അവൾ ഈശ്വര സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഓശാന നാളിൽ യേശുവിനെ വരവേൽക്കുന്ന പൂവായും കണി കാണുന്ന മലയാളിക്ക് കണ്ണിനു കുളിർമ്മയേകുവാൻ അവൾ മാറുമ്പോൾ മാറ്റത്തിന്റെ അന്ധവിശ്വാസം നിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നാണ് മാറേണ്ടത്. വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം പൂത്താലും അവൾക്കും ഈ ലോകത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ട്.

അനാഥമായി കാടിന്റെ അഗാധങ്ങളിൽ നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന കാട്ടുപൂവിനും മാറ്റത്തിന്റെ മന്ത്രം പറഞ്ഞു തരാനുണ്ട്. വൈദ്യത്തിനും മന്ത്രത്തിനും കാട്ടുചെടികളേയും പൂക്കളേയും ശരണപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഇനി അത് വേണ്ട എന്ന് പറയുമ്പോഴും മുള്ളുകൾക്കിടയിൽ ഇല്ലൊരു ഔഷധഗുണവും എന്ന് പലയാവർത്തി പറയുമ്പോഴും നീ അറിയാതെ പോകരുത് നിന്നെ നീ ആക്കാൻ ഈ പൂവിനും മുൾച്ചെടിക്കും ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന്. മാറ്റത്തിന്റെ തേരിലേറി നീ മാറിയപ്പോഴും കാട്ടുപൂവിന് കാവലായ് മുൾച്ചെടികൾ കവചമായതും നിന്റെ ഈ മാറ്റം കണ്ടു തന്നെയാകണം.

മനുഷ്യനു മാറാം...മാറ്റം മാറ്റു കൂട്ടുന്നതാകണം

മാറാലയിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നതാകരുത്

Dn. Ebin Eldho
BD IV

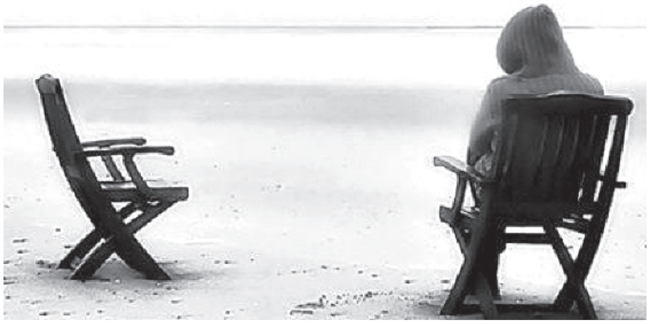

എന്നോട് ഒന്ന് സംസാരിക്കാമോ..?

Denny Daniel
BD III

നിങ്ങളോട് ആരെങ്കിലും എന്നോട് ഒന്നു സംസാരിക്കുമോ എന്ന് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

സംസാരിക്കാൻ ആരും ഇല്ലാതെ ഒറ്റപ്പെട്ടുകഴിയുന്ന ഒരാളിൽ നിന്നും സഹതാപത്തോടെയുള്ള ഈ ചോദ്യം നിങ്ങൾ നേരിട്ടിട്ടുണ്ടോ..?

ചുറ്റും ഒരുപാട് പേരുള്ളപ്പോഴും ഒന്ന് മനസ്സ് തുറന്നു സംസാരിക്കാൻ ഒരിടം ഇല്ലാതെ തനിച്ചായി നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ജീർണ്ണിച്ചുപോയ സ്വപ്നങ്ങളും കാലഹരണപ്പെട്ടുപോയ ഓർമ്മകളും കൈ മുതലായി കൂടെ കൊണ്ടു നടക്കുന്നവർ...

ചായുവാൻ ഒരു തോൾ പോലുമില്ലാതെ സന്തോഷവും സങ്കടവും ഉള്ളിലൊതുക്കി സ്വയം ആത്മസംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്നവർ...

വികാരങ്ങളും വിഷമങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെക്കുമ്പോൾ കളിയാക്കലുകളും കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളും ഏൽക്കാൻ വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവർ...

എന്തൊക്കെയോ ആഗ്രഹിച്ച് സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തുകൂട്ടിയവർ...

ആരുടെയൊക്കെയോ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മോഹങ്ങൾ വിൽക്കപ്പെട്ടവർ...

പ്രണയത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ ഭേദിച്ചെത്തിയിട്ട് ഹൃദയത്തിൽ ആഴത്തിൽ മുറിവേറ്റു പോയവർ...

അറിയാതെയോ സാഹചര്യങ്ങൾ കൊണ്ടോ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിൽ ജീവിതം തന്നെ കുഴിച്ചു മൂടേണ്ടി വന്നവർ...

കടമകൾക്ക് മുമ്പിൽ നിസ്സഹായരായി നിന്നു പോയവർ...

ചിരിക്കുമ്പോഴും ഒരായിരം നീറ്റലുകൾ ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി പിടിക്കുന്നവർ...

കൂടപ്പിറപ്പുകൾക്കുവേണ്ടി മാറ്റിവച്ച സമയത്തിനും യൗവ്വനത്തിനും, വില നൽകേണ്ടി വന്നവർ...

ആരോട് പകർന്നുനൽകിയാലും മനസ്സിലാക്കപ്പെടാത്ത ജീവിതകഥയിൽ വിഷമിക്കേണ്ടി വന്നവർ...

സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടും തോറ്റുപോയവർ...

ആരോടെന്നില്ലാതെ മോഹങ്ങളുടെ ഇരുണ്ട താഴ്‌വരയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട് ദിക്കറിയാതെ നടന്നുനീങ്ങുന്നവർ...

ഇനിയും കാത്തിരിക്കണോ വേണ്ടയോ എന്നറിയാതെ കാത്തിരിക്കുന്നവർ...

ശരിയും തെറ്റും തിരിച്ചറിയാതെ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തെറ്റുകളായി ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ എഴുതിച്ചേർക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടുപോയവർ...

ഇനി എങ്ങോട്ട് നടന്നു നീങ്ങണമെന്ന് അറിയാതെ പാതയോരത്ത് മറ്റൊരു വഴിയാത്രികനെ തിരഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവർ...

പങ്കുവെക്കുവാൻ ഒരു ഇടമില്ലാതെ എന്തിനോ വേണ്ടി ജീവിതം തള്ളിനീക്കുന്നവർ...

“എന്നോടൊന്ന് കുറച്ചുസമയം സംസാരിക്കാമോ” എന്നു ചോദിച്ച് നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സമയങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നവർ

ഒറ്റപ്പെടലുകളിൽനിന്നും തനിച്ചായി നിൽക്കുന്ന ഇത്തരം ഹൃദയവേദന ഉള്ളവരെ തനിച്ച് കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, നിങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട ഒരുനിമിഷം അവർക്കായി പങ്കുവച്ചുനൽകുക

■

നീലക്കുറിഞ്ഞി വസന്തം

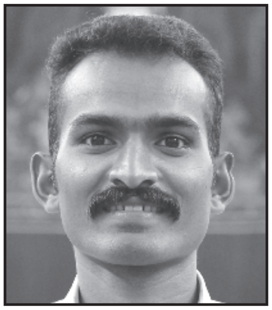

Rony Benny
BD III

മഞ്ഞുപൊതിയുന്ന മലനിരകളും മഞ്ഞിൻ തുള്ളികൾ ഇറ്റിറ്റ് വീഴുന്ന പുൽമേടുകളും നിറഞ്ഞ വീണ്ടുമൊരു ശീതകാലം കൂടി. ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ പശ്ചിമഘട്ടമലനിരകളെ നീലപ്പട്ട് അണിയിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടുമൊരു നീല ക്കുറിഞ്ഞി വസന്തം. കാഴ്ചയ്ക്കും മനസ്സിനും മിഴിവേകുന്ന ഈ കാഴ്ച ആസ്വദിക്കുവാനും ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തുവാനുമായി വരുന്ന ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ. ഇടുക്കിയെന്ന മിടുക്കി വീണ്ടും വീണ്ടും തന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ ഒന്നൂകൂടി നിറമേകുകയാണ്. പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകളിൽ കാണുന്ന കുറ്റിച്ചെടിയാണ് നീലക്കുറിഞ്ഞി. ഏകദേശം 12 വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ പൂവിടുന്നു. പൂവ് കായായും കായ് വിത്തായും പരിണമിച്ചു വീണ്ടും പൂവിടാൻ വേണ്ടി പന്ത്രണ്ട് വർഷക്കാലം. ഈ നീലപ്പട്ട് കൺകുളിർക്കെ കണ്ട് ആസ്വദിക്കുവാൻ പ്രായ ഭേദമില്ലാതെ കടന്നുവരുന്ന ആളുകൾ. സന്തോഷത്തിന്റെയും ആനന്ദ ത്തിന്റെയും ഇടമായി ഈ മലനിരകൾ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കാണും തോറും അഴക് ഏറി വരുന്ന ഈ പൂവിന് പലരുടേയും ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കു വാനും കണ്ണുനിറയുന്ന കാഴ്ചകൾ സമ്മാനിക്കുവാനും കഴിയുന്നു. ഈ പൂക്കാലത്തെ നിറം ചാർത്തിയത് ഏലിക്കുട്ടി എന്ന എൺപത്തേഴുവയസ്സു കാരി അമ്മച്ചിയുടെ ആഗ്രഹമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ തിരി കത്തിയെരിയുന്ന തിന് മുമ്പ് നിതാന്തമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ മൊട്ടിട്ട് പൂത്ത് തളിർക്കു കയാണ്. ശരീരം അത്രമേൽ വാടിത്തളർന്നിരിക്കാം, വെയിലേറ്റു കാലടികൾ

ഒരു ചുവട് വയ്ക്കുവാൻ തെല്ലും ശേഷിയില്ലാതെയായിരിക്കാം, എങ്കിലും ഹൃദയത്തിന്റെ മിടിപ്പിനെന്നോണം സ്വപ്നങ്ങൾ മിന്നിമായുന്നു. 12 വർഷത്തിന്റെ ഒരു കാത്തിരിപ്പിന് ജഗദീശ്വരൻ ഇനി കനിയുമോ എന്ന സന്ദേഹത്തിലും എങ്ങുമെത്താതെ ഒഴുകിയെത്തുന്ന ചെറു അരുവിയെന്നോണം സ്വപ്നം നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നു. തന്റെ മാറിന്റെ ചൂടേറ്റ സന്താനങ്ങൾ അസ്തമിക്കാത്ത സൂര്യനെന്നോണം അവരുടെ കൈകളിൽ ഭദ്രമായി കുന്നിന്റെ ചെരുവിലൂടെ നീലക്കുറിഞ്ഞി ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്ന് കയറുന്നു. ജര ബാധിച്ച മാതൃസ്നേഹത്തെ ഒരു ശിശുവെന്നോണം പരിപാലിക്കുന്ന മക്കൾ ആശ്ചര്യം ഉളവാക്കുന്നു. ഒരു തരത്തിൽ വാർദ്ധക്യത്തിൻ കാലായി മാറിയ മക്കൾ. കാണുന്നവരുടെ കണ്ണിനെ ഈറൻ അണിയിക്കുന്ന മനോഹാരിതയെന്നോണം മിഴിയിൽ മിന്നി മറിയാതെ നിറയുകയാണ്.

മലമുകളിൽ വസന്തമുണ്ടെന്ന് അറിയാം, എന്നാൽ അതിലേയ്ക്ക് എത്തിപ്പെടുവാൻ ചില അദ്ധ്വാനങ്ങൾ വേണമെന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലും കൂടിയാണത്. ഒറ്റയ്ക്ക് നമുക്ക് സാധ്യമാകാത്തതുകൊണ്ട് കൈപിടിച്ച് നമ്മെ ഉയരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം ഇനിയും ഒരു വസന്തമുണ്ടെന്നും ആ വസന്തം ഉയരങ്ങളെ കീഴടക്കുവാൻ സഹായകമാകുന്നത് കേവലം പ്രത്യാശനാളമായി മാറുമ്പോഴേ ലക്ഷ്യം ചൂടുപിടിക്കുകയും ഉയർന്ന ചിന്തയും അതിനോളമുള്ള നോട്ടവും ക്രിസ്തുവിനോളം നമ്മുടെ ചിന്തകളെ മാനങ്ങളെ ഉയർത്തട്ടെ.

അർമ്മിനിയൻ സഭയുടെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഹൈഗസുൻ നജാരിയൻ പഴയസെമിനാരി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ.

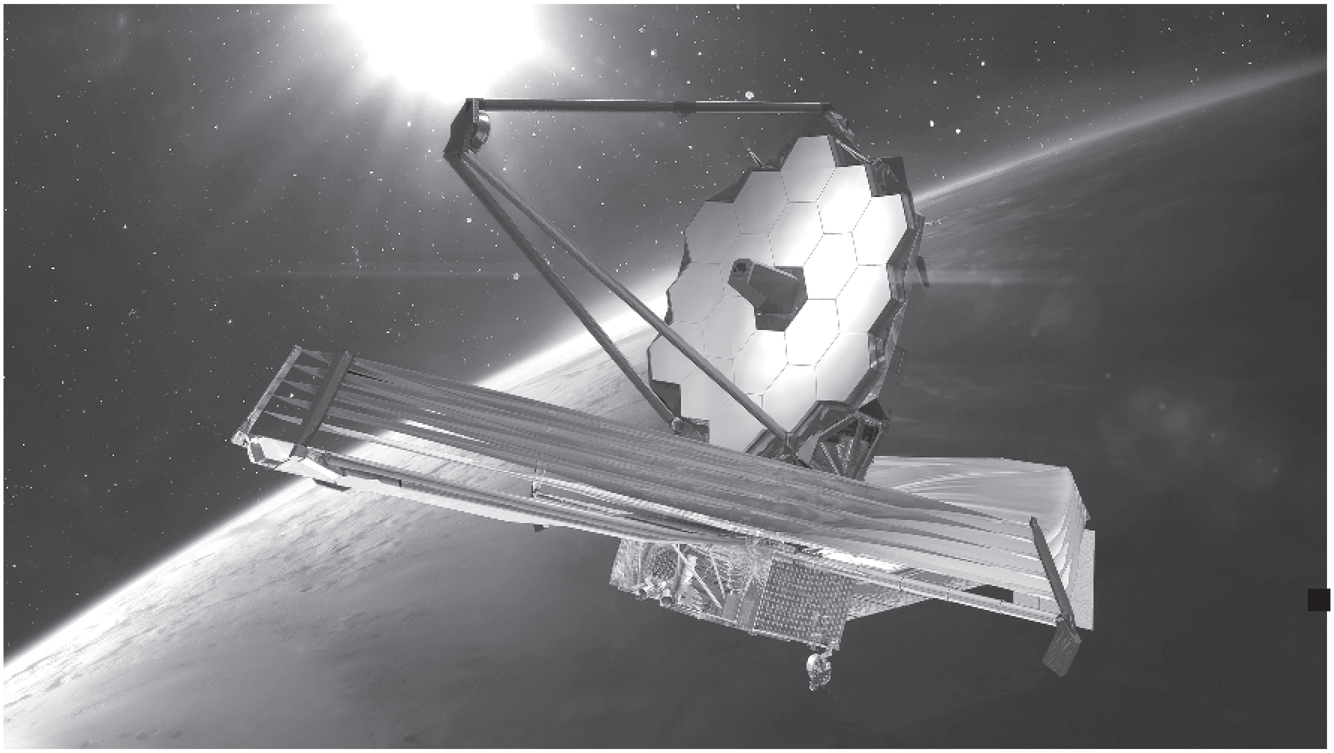

James Webb Telescope: A peek into the Magnificence of God's creation

Mathew P Thomas
BD II

From ancient times, we have peered into the skies seeking to understand the magnitude of God's handiwork. Researchers have found cave art dating from the Palaeolithic and Neolithic eras suggesting early humans' use and understanding of complex astronomy. Even King David could not escape this fascination as he penned Psalm 19's opening verse: "The heavens declare the glory of God, and the sky above proclaims his handiwork" (Psalm 19:1). This quest has led theologians and scientists alike to peer into the skies for clues to help them build and support cosmogonist theories. So, following this great tradition of scientific and theological inquiry, the James Webb space telescope images provide us with the latest window into God's creative impetus.

A Framework of Cosmic Expansion

Just this summer, we stood transfixed with the first images captured by the Webb telescope. Images like the galaxy cluster SMACS 0723 and Stephan's Quintet, a visual grouping of five galaxies, gave us the deepest and earliest known glimpses of the universe, providing new insight into galactic interactions and evolution in the early universe. Astrophysicist John Mather, senior project scientist for the Webb Space Telescope, posits that

these magnificent images paint a picture of an ever - expanding cosmos, supporting the theory of an all encompassing (i. e., happening everywhere at once) Big Bang as a process occuring in time. Therefore, Mather suggests, we can see evidence of the universe's expansion that began about 13.8 billion years ago, spanning the sky and filling the universe.

The book of Genesis provides us with a theological narrative that begins with creation of the cosmos. In this narrative, God speaks the cosmos into existence, *ex nihilo* (i. e., out of nothing), following the normative cosmology theistic formulation. Now, the Bible does not pretend to be a scientific treatise. However, it suggests a powerful force (i. e., God's voice) setting in motion the creation events akin to the explosion described in the Big Bang theory. We all probably remember the bumper sticker that declared, " I believe in the Big Bang theory - God said it, and 'Bang!' it happened." The images captured by the Webb telescope provide further evidence of God's wisdom and power as he created the heavens and the earth, the sun, the moon and the stars (Genesis 1:1-5).

As massive amounts of data from the Webb telescope are analyzed, scientists are beginning to understand that things are not precisely as they previously thought. In a *Washington Post* article, Dan Coe, an astronomer at the Space Telescope Science Institute, explained that scientists thought the "early universe was this chaotic place where's all these clumps of star formation, and things are all a jumble." However, the data show nicely disk-like organized galaxies and not the previously thought chaos. The webb telescope revealed an expanded sample of early galaxies, providing scientists with a clearer idea of how galaxies came into beings. It also provided a clearer pictures of the reionizations process that helped particles come together to form the necessary elements fo the formation of stars and galaxies. All these elements together suggest an incredible combination of chaos and design. The surprising thing is that the data gathered by the Webb Telescope suggests more design and less chaos than expected, underscoring an interesting balance between these two forces.

I know that, for some, the first reaction is to think that all of this contradicts the long-held doctrine of biblical cosmology and stands in violation of biblical inerrancy. But that is not so. The data gathered by the Webb Telescope, the research produced, and the information analyzed support the theological idea of a God who created the cosmos by the power of his word. Moreover, one could find that the atheist's framework of a random, chaotic creation is incapable of defeating God; nor do the arguments wielded by those advocating design theories fit seanlessly with the evidence. The pictures of red speckled galacies, sparkling nebulas, and star clusters underscore the work of a God who has set his glory above for us to see as we look at his heavens and admire the work of his fingertips (Psalm 8:1).

One of the most salient images captured by the Hubble Telescope was the Eagle Nebula. This image shows three pillars of dust illuminated by young stars, resembling an earthly landscape. NASA scientists can hardly wait to see the images the Webb Telescope will produce of this nebula and the new data to be gleaned by this fantastic instrument. It is clear there is more to our cosmos than we have previously been able to see.

In *Alien: Covenant*, the second *Alien* prequel, the crew of the Covenant was brought out of stasis by a rogue signal that turned out to be a rendition of John Denver's song *Take me Home, Country Roads* sang by Elizabeth Shaw, the sole survivor of the *Prometheus*. This transmission led these explorers to a deadly encounter. It is highly improbable that the Webb Telescope picks up a rogue alien message, as portrayed by these movies. However, I think we will see more evidence of the creation of the universe. We will find scientific data that will help us understand how God leveraged design and chaos in fascinating ways to create the cosmos. And as we look at the stunning images captured by the telescope, we will join the psalmist in declaring how God's glory is evident in the skies, and his power is proclaimed through creation (Psalm 19:1).

■

GONE TOO SOON

Joseph James
BD II

Not every soul is born with dreams and hopes. Some ar rive silently, except for the unheard cries of a mother in labor, fading away in the deafing roar of a restless night. The twins followed the latter, for they had none but their mother. In an old wooden kennel, damp from the winter dew, with closed eyes, the twins slept, unaware that the slight warmth that kept them alive was their mothers fur.

The December sun failed to warm the hill station air, but it did not remove the dew swamp. "Minni had two babies", the little girl exclaimed. The cold fish adults of the house weren't nearly pleased. "They are so cute", the Shrill affirmed her love for the puppies. She opened the kennel. Minni - bitch jumped out in a rush to empty the bladder that it held the whole night. With a sense of maturity beyond her age, the little girl gently touched the babies three innocent hearts.

In a week, the puppies opened their round black eyes. In two, they could walk. In three, little milk tooth ached for attention, which spared no sole shoes. In four, Minni's mammary glands dried up, and paired

with stolid adults of the house who would not give a tinkers damn the hungry puppies resorted to wailing; little did they know that in the cruel world; the adults conspired to get rid of this nuisance

Far from the little girl and Minni, the puppies were dropped into the roadside, " Vaaya Keeriya Daivam Kazhikkanum Kodukkum'', from the inside of the speeding car, they justified, quoting the mythological Phrase, 'the God who tore its mouth open shall feed it too. Those eyes blind folded with fake optimism mixed with sarcasm. The inner thought of the toxic followers of 'Vaya keeriya Daivam' agreed that it wasn't necessarily Gods responsibility or fault, for in their eyes Gods had nothing to do with the lives of 'now' stray puppies.

But, the brown-eyed milkman had a soft heart as of his God, so he pledged to save the puppies from starving; so did the bakery owner who wore ironed mundu that the nibbling puppies wrinkled. Unlike his God, the milkman lacked the ability to multilply five bread into five thousand, and the bakery owner eight fewer hands than his Goddess, yet their effort saw that the puppies making it to week six

On a wednesday morning, against the usual, he found a puppy missing from his mundu, followed by a look of fear on the puppies face. Against the half- opened shutter of his bakery, he wondered where the other puppy was. It look him a day to realize that the gloom in the puppy's eyes recited an ode to death. It purred about its sibling. But he wasn't sure, did the poor baby force the impending end, which years of experiance that his bald affimed could see.

On his way to kneel before his God, the following sunday morning his brown eyes froze on a while fluff ball, on the road in a puddle of blood, He stood perified. He looked at the fluff ball as many looked upon the cross. He cursed himself time and again until the guilt took over his senses. He held the fluff ball in the same arms that poured it milk, hoping for any sign of life to only sob harder. With the tears rolling down his cheeks, he blamed himself. Had be taken them home, they would't leave the earth un-lived.

■

പത്തനാപുരത്ത് കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനി അസ്സോസിയേഷന് ശേഷം ശെമ്മാശന്മാർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയോടൊപ്പം. (ഓഗസ്റ്റ് 4, 2022)

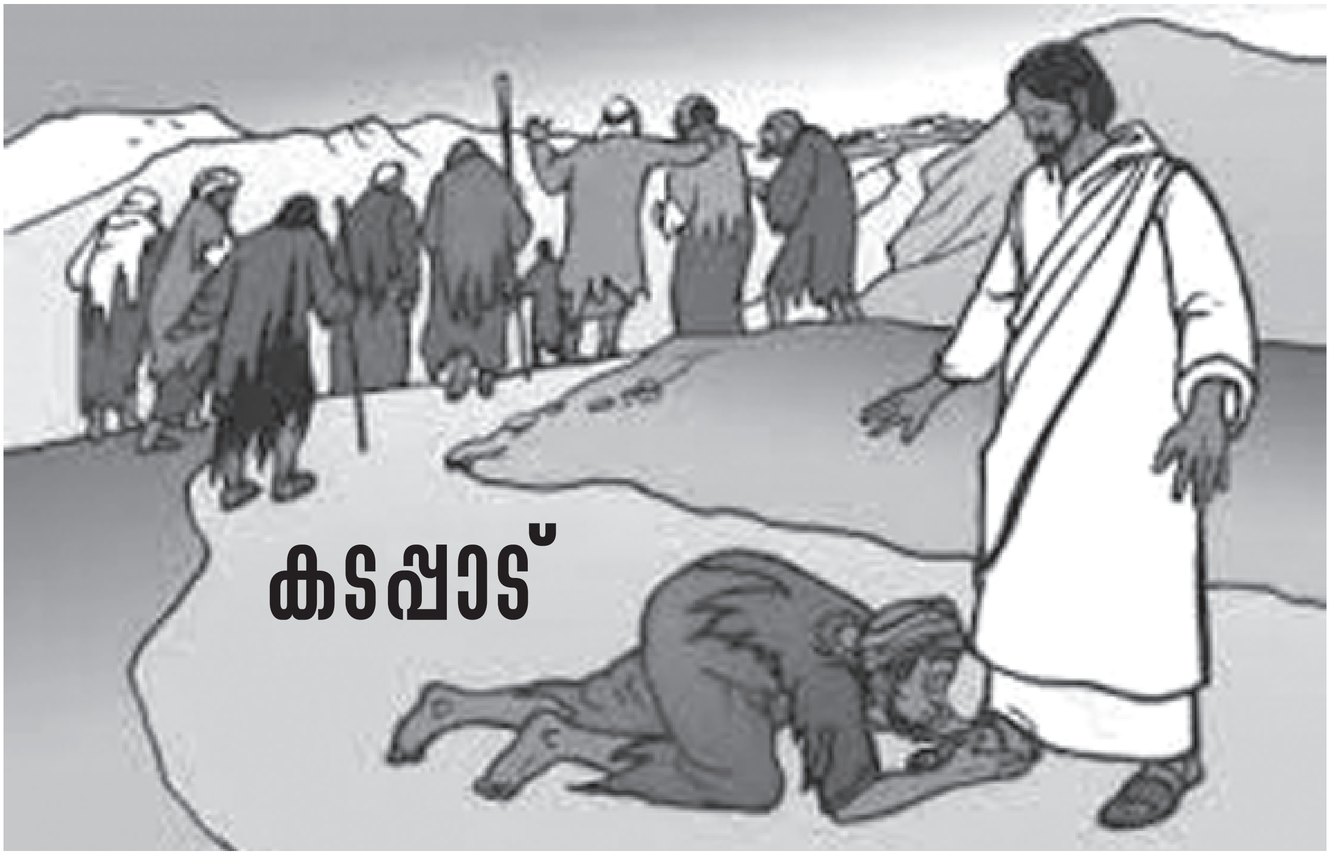

കടപ്പാട്

Rony Varghese
BD II

നടന്നു നീങ്ങിയ വഴികൾ വെറും ഓർമ്മകൾക്കും അകലെയായി ചില ജീവനുള്ള സ്മാരകങ്ങളാകേണ്ടത് കൈപിടിച്ച് ഉയർത്തിയവരോടും കൈപിടിച്ച് നടത്തിയവരോടുമുള്ള നമ്മുടെ കടപ്പാടാണ്. യാദൃശ്ചികമായി ചില നേരങ്ങളിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിലേക്കും പുതിയ വഴിത്തിരിവിലേക്കും നയിക്കാൻ പ്രേരകവും സഹായകവുമായി നിലകൊള്ളുകയും എന്നാൽ അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു അംഗീകാരമോ പ്രതിഫലമോ ആഗ്രഹിക്കാതെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിറം പിടിപ്പിച്ചവർ. എന്നാൽ പിന്നീട് പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് നിറം നല്കിയവരെ മറന്നുപോകുന്നു എന്നത് ബന്ധങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന അന്യരോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രതികരണമാണ്. വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ 17-ാം അദ്ധ്യായം 11 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവ് പത്ത് കുഷ്ഠരോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന സംഭവം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പത്തുപേരെയും ക്രിസ്തു ഒരുപോലെ സൗഖ്യം നല്കി അയച്ചു എന്നാൽ തിരികെ വന്ന് ഗുരുവിന് നന്ദിപറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയത് അന്യജാതിക്കാരനായ ഒരു ശമര്യക്കാരൻ; തിരികെ കടപ്പാടുണ്ടായവൻ.

എന്തിനെന്നോ ഇല്ലാതെ നെട്ടോട്ടമോടുന്ന നമ്മുടെ വർത്തമാന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിലും അത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഒറ്റപ്പെട്ടതായി മാറുന്നില്ല. നിസ്സാരവും അനാവശ്യവുമായ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന ശണ്ഠകളാണ് ഗൗരവമുള്ള കാര്യങ്ങളെ അപ്രസക്തമാക്കുന്നത്. നേടിയ സ്ഥാനങ്ങളുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെയും കണക്കിൽ അഭിമാനിക്കുമ്പോൾ, അവ നേടാനായി ബലികഴിച്ച മൂല്യങ്ങളെയും നിലപാടുകളെയും ബന്ധങ്ങളെയും കൂടി കണക്കിലെടുക്കണം. സ്വന്തമാക്കുന്നതൊന്നും സ്വസ്ഥത നല്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്തിനാണ് പിടിവാശി? ഉള്ളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾക്കാണ് പുറമെനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെക്കാൾ ശക്തമായ രൂപാന്തരം വരുത്തുവാനാകുക. അത്തരം ഒരു ഉൾബോധ്യമാണ് കടപ്പാടിന് ഇടം നൽകുക. നമ്മുടെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിലും പരിഭവം പറച്ചിൽ ഒഴിവാക്കി ദൈവം നൽകിയ നന്മകൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായി കൂടെ നിന്നവരോട് കടപ്പാടുള്ളവരായി ജീവിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ ജീവിതം. ■

മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള യാത്ര

Sajan Samuel
BD II

അറിവാർജ്ജിക്കൽ ഉൽപ്പത്തി മുതൽ ആരംഭം കുറിച്ച പ്രഹേളികയെങ്കിലും, വിവിധ തലങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകിയത് കാതങ്ങൾക്ക് ഇപ്പുറത്താണ്. താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും, പുസ്തകങ്ങളുടെയും, ഇനിയും കണ്ടെത്താത്ത പഴമയേയും, പുതുമയേയും അംഗച്ഛേദം ചെയ്ത്, വിശദമായ അപഗ്രഥനം നടത്തി അറിവാർജിക്കുമ്പോഴും, ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണ നീരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെയും അറിവ് കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും, അറിവിലേക്കുള്ള യാത്ര തീരത്തടുക്കാത്ത തോണിപോലെ, കാറ്റിനേയും കോളിനേയും വക വെയ്ക്കാതെ തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണ്. തീരമടുക്കാൻ ഏറ്റം അനിവാര്യം ഒരു നുറുങ്ങ് വെളിച്ചമാണ്. പക്ഷെ, വിരോധാഭാസം വെളിച്ചം കണ്ടെത്താനും കരുതുവാനുമുള്ള അറിവില്ല എന്നതാണ്.

ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു. വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടു കൂടെ ആയിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി. ഉളവായത് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചടക്കിയില്ല (St. John 1:1-5). ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചം മനുഷ്യനിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. എങ്കിൽ വെളിച്ചം കണ്ടെത്തുക എന്ന പ്രഥമ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അറിവിന്റെ ഉത്ഭവം മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലാണ് കുടികൊള്ളുന്നതെന്ന് തർക്കമില്ലാതെ ശാസ്ത്രലോകവും അംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അറിവുതേടി മനുഷ്യനിലേക്ക് യാത്ര തിരിക്കുവാൻ ഇപ്പോഴും അമാന്തമാണ്.

മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ഇത്ര അമാന്തം സംഭവിക്കുവാൻ കാരണം എന്താണ്? അപരനിലെ യാഥാർഥ്യം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിയാതെ പോയതാണോ കാരണം. എന്റെയോ നിന്റെയോ പക്കൽ വെളിച്ചത്തിനുള്ള അഭാവമാണോ മറ്റൊരാളുടെ ഇരുളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ വൈമനസ്യം. ജീവൻ ഒരിക്കലെങ്കിലും പ്രകാശിക്കുവാ

നുള്ള ആഴമായ ആഗ്രഹത്തോടെ ഇരുളിൽ തപ്പുന്നവരുടെ എണ്ണം അസംഖ്യമായി തുടരുന്നു. ഒരു നാളം പകർന്ന് കിട്ടുവാൻ വാഞ്ജയോടെ നിലകൊള്ളുന്ന തിരികളുണ്ട്, ഒന്ന് ചലിക്കാനാകാതെ സ്രോതസ്സിലേക്ക് ഒരു മടക്കയാത്ര നടത്തുവാൻ കഴിയാതെ മരവിച്ചുപോയവർ.

മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള യാത്ര സ്നേഹമെന്ന നിർവ്യാജ ഇന്ധനം കൂടാതെ ആരംഭിക്കുവാൻ കഴിയുകയേ ഇല്ല. പാതയാകട്ടെ, തികച്ചും, കല്ലും മുള്ളും കുന്നുകളും ഗർത്തങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ്. ഇവയൊക്കെയും താണ്ടി ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ സ്നേഹമെന്ന ഇന്ധനത്തിനല്ലാതെ യാത്രക്കാരനെ സഹായിക്കാൻ മറ്റൊന്നിനും കഴിയുകയില്ല. തന്റെ പുത്രനെ മനുഷ്യനിലേയ്ക്ക് യാത്ര അയച്ച ഒരു പിതാവിനെ പരിചയമുണ്ട്. (1 John 4:10) ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിനു ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചതല്ല, അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമാക്കുവാൻ അയച്ചതു തന്നെ സാക്ഷാൽ സ്നേഹം ആകുന്നു. പ്രകാശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജീവൻ തന്നെ അസംഖ്യം ഇരുളിൽ നിന്ന ജനങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചം പകരുവാൻ ക്രൂശിൽ ഉപേക്ഷിച്ച സാക്ഷാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയുടെ കാഠിന്യം വാക്കുകൾ കൊണ്ട് വിവരിക്കുവാൻ കഴിയുക ശ്രമകരമല്ല. പുത്രനെപ്പോലെ മനുഷ്യനിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്ത് യാത്ര പൂർത്തീകരിച്ച മറ്റൊരാളില്ല, ചില അവകാശവാദങ്ങൾ മൊട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്കൊന്നും പുഷ്പങ്ങളാകാനും സുഗന്ധം പകരാനും കഴിഞ്ഞവയല്ല.

St. John (8:3-11) വ്യഭിചാരിണിയെ ന്യായം വിധിക്കുവാൻ ഒരുകൂട്ടം അധികാര ഭ്രമികൾ വിധികർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഹാജരാക്കി. സ്ത്രീയുടെ ചൂടും, ചൂരും, ഗന്ധവും അനുഭവിച്ചവർ! അവളുടെ വിയർപ്പുതുള്ളികളിൽ തങ്ങളുടെ വിയർപ്പു കലർത്തിയവർ അവർ തന്നെയാണ് വിധികൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ. അവർ അവളിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തത് വെളിച്ചം പകരുവാനല്ല. നശ്വരമല്ലാത്തതിനെ ഭോഗിക്കുവാൻ മാത്രം ആയിരുന്നു അവരുടെ യാത്രയിൽ, വികാര വിസ്ഫോടനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും സ്നേഹമെന്ന മായമില്ലാത്ത ഇന്ധനം കരുതുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇരുട്ടിലായവളെ ഇരുളിന്റെ മറവിൽ അന്ധകാരത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നിലെത്തിയ അവളിൽ ക്രിസ്തു ദർശിച്ചത് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നടക്കുവാൻ കൊതിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ വ്യഗ്രത മാത്രമാണ്. അവളിലേക്ക് ഒരിക്കൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യുവാനുള്ള അവസരം ക്രിസ്തു അവൾക്ക് ചുറ്റും തടിച്ചുകൂടിയ ഇത്തിരിലോകത്തെ അല്പന്മാർക്ക് നൽകുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, യാത്ര ചെയ്യുവാൻ ഇന്ധനമില്ലാതെ അവസരം പാഴാക്കി പിൻവാങ്ങി. കുറ്റാരോപണങ്ങൾക്ക് മുൻപും വിധി നിർണ്ണയത്തിനുശേഷവും ക്രിസ്തു നിലത്ത് കോറിയിട്ടത് അവളിലേക്കുള്ള വഴിയായിരുന്നു. തെല്ലും അമാന്തം കൂടാതെ യാത്രയും ചെയ്ത് ക്രിസ്തു അവളിൽ എത്തിയതിനുശേഷമുള്ള അവളുടെ ജീവിതം പ്രകാശപൂരിതമായിരുന്നു. ആ പ്രകാശം അവളെ ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം നടക്കുവാൻ വഴികാട്ടിയായി തുണച്ചു.

മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള യാത്ര അറിവാർജിക്കലിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതല്ലെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും നാം കാണുന്നു. അവന്റെ ശ്വാസവും - ശാസനയും, സ്പർശനവും - ദർശനവും, ഉപദേശവും - ഉപമയും എല്ലാം മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള യാത്രയായിരുന്നു. അപ്പമാകുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ അപ്പമായി ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ഇരുളിൻ പ്രകാശമായി ശരീരത്തിൽ അധിവസിച്ചു. ■

സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനത്തിൽ മുൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ദേശീയ പതാക ഉയർത്തുന്നു.

‘ക്ഷമ’ എന്ന കവചം

Br. Robin T Vaidyan
BD I

ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമാണ് **ക്ഷമ** ഇല്ലായ്മ എന്നുള്ളത്. ആർക്കും ആരോടും ബഹുമാനമോ സ്നേഹമോ ഇല്ല. കാപട്യത്തിന്റെ ലോകമായി മാറുന്നു. ഏത് കാര്യവും ക്ഷമയോടെ കേൾക്കുവാനോ അറിയുവാനോ നേരമില്ല. പണം, അധികാരം എന്ന ചിന്തയെ മുൻനിർത്തി അതിനെ ലക്ഷ്യം വെച്ച് പായുന്ന ഒരു സമൂഹം. അതിനാൽ ബന്ധങ്ങളും സൗഹൃദങ്ങളും ഇല്ലാതെയാകുന്നു. ക്ഷമയില്ലായ്മ മൂലം മനുഷ്യന്റെ ജീവൻ തന്നെ നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടം.

ഇന്നിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും ക്ഷമയുടെ കുറവ്. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിന് വേണ്ടി ഭക്ഷണം മോഷ്ടിച്ചതിന് മധുവിന്റെ ജീവൻ മനുഷ്യരാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. പ്രണയിച്ചതിന് ജ്യൂസിൽ വിഷം നൽകി സുഹൃത്തിനെ കൊന്നു. ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകം മുതൽ ബസ് ജീവനക്കാരും യാത്രക്കാരും വരെ തമ്മിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ചെറിയ കാര്യം മുതൽ വൻ കാര്യങ്ങളിൽ വരെ ക്ഷമയില്ലായ്മ മൂലം പ്രശ്നങ്ങൾ തുടർന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെയാണ് ഭഗവദ്ഗീതയിൽ പറയുന്നത് നാം ഓർക്കേണ്ടത്.

“ക്ഷമ എന്ന ഗുണം ആരിൽ പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നുവോ, അയാൾ ജ്ഞാനിയാണെന്നറിയുക.”

ക്ഷമാശീലം ഉള്ളവന് മാത്രമേ ശരിയേത് തെറ്റ് ഏത് എന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ശക്തന്മാർ ക്ഷമാശീലം അലങ്കാരമായി കൊണ്ട് നടക്കുകയും ദുർബലമായ ക്ഷമാശീലം അവരുടെ ശക്തി കേന്ദ്രമായി പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യണം. അതിനാൽ നമുക്ക് **ക്ഷമ** എന്ന കവചം ധരിച്ച് നല്ലൊരു നാളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഇടയാകേണം.

മനഃശാസ്ത്രത്തിലൂന്നിയ വിശ്വാസം

Christo Kurian M George
BD I

മനഃശാസ്ത്രവും വിശ്വാസവും പലപ്പോഴും വ്യത്യസ്തമായ അസ്തിത്വങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നു. ഒരാൾക്ക് മറ്റൊന്നിനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പലരും വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സങ്കീർണ്ണതകളിലേക്ക് ആഴത്തിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ ശക്തമായ ബന്ധമുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാകും.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനെയും പെരുമാറ്റത്തെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ മനഃശാസ്ത്ര മേഖല ഗണ്യമായ മുന്നേറ്റം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയിൽ ശാസ്ത്രത്തിന് മാത്രം വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മനുഷ്യാനുഭവത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. ദൈവത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആത്മീയ മാനവും അവഗണിക്കാനോ തള്ളിക്കളയാനോ കഴിയില്ല.

ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ വരങ്ങളിലൊന്ന് നമ്മെ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉയർന്ന ശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. ഈ വിശ്വാസത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെയും സമയങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതത്വും ആശ്വാസവും നൽകാൻ കഴിയും. ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുമ്പോൾ ശക്തിയുടെയും പ്രചോദനത്തിന്റെയും ഉറവിടമായ് ഇത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷ

Jabin T P
BD I

മനുഷ്യനെ കുരുതികൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ ധനവും മാനവും ജീവിതത്തിൽ ആത്യന്തകമായ ഒന്നാണ് എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിരത്തിന് മീതെ പടരുന്ന പൊടിക്കാറ്റിനുപോലും മത്സരത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്. അവിടേക്ക് സ്നേഹം എന്ന ഹൃദയഭാഷയെ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരുവൻ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ സുഗന്ധപൂരിതമാക്കാൻ കടന്നുവരുന്നു. ശരീരത്തിൽ ആരംഭിച്ച് ശരീരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന ക്ഷമതകളെ, സ്നേഹം എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥവത്തായ ഒരു പദത്തെ അർത്ഥശൂന്യമാക്കി തീർക്കുന്ന അവസ്ഥ. ഹൃദയം കൊണ്ട് സ്നേഹിക്കുവാനും സംസാരിക്കുവാനും നാം ഇന്ന് മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു. സ്നേഹിതരുടെ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി തോറ്റ് തരുന്ന മുള്ള് നിറഞ്ഞ തൊട്ടാവാടി നമ്മെ കാട്ടുന്നതും സ്നേഹം എന്ന ഹൃദയഭാഷയാണ്. വിരസത, മടുപ്പ്, നിരാശ എന്നിവയാൽ ഭാരപ്പെടുന്നവർ, അത് ഒരു രോഗലക്ഷണമാണ്. സ്നേഹം പടിയിറങ്ങി പോയതിന്റെ ! ഇതിനെ അവഗണിച്ച് മുന്നോട്ടുപോയാൽ അത് ഒരു മാറാരോഗമാകുകയും, ചികിത്സ ലഭ്യാമാകാതാകുന്ന രു അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തിച്ചേരും.

പ്രാർത്ഥനാശംസകൾ

നവാഭിഷിക്തരായ മെത്രാപ്പോലീത്തൻമാർക്ക് പഠിത്ത വീട് നൽകിയ സ്വീകരണം

അനുമോദനങ്ങൾ

വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട റവ. ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗ്ഗീസ് അമയിലിനും അത്മായ ട്രസ്റ്റി ശ്രീ. റോണി വർഗ്ഗീസിനും മലങ്കര അസോസിയേഷന്റെ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മനും സെമിനാരി കുടുംബം നൽകിയ സ്വീകരണം.

38 Years of deliciousness
MAKE YOUR CELEBRATIONS MORE FLAVOURFUL WITH
ONE OF KERALA'S MOST LOVED CATERERS!
ANY CUISINE. ANY DESTINATION. ANY TIME.
VEE KAY VEES CATERERS
SINCE 1985
Serving from the heart
Call now to taste more!
KOCHI 7736251555 0484 2302030
THIRUVALLA 7736351555 0469 2645630
KAYAMKULAM 7736451555 0479 2443050
TRIVANDRUM 7736651555 0472 2585050
enquiry@veekayvees.com
veekayvees.com

സെമസ്റ്റർ ധ്യാനം

സ്പോർട്സ് ക്ലബ് ഉദ്ഘാടനം

ഓണാഘോഷം

മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് അനുസ്മരണം

MAR DIONYSIUS COLLEGE

PAZHANJI, KUNNAMKULAM, THRISSUR DISTRICT

(Affiliated to University of Calicut)

Accredited with 'B Grade' by NAAC

Programmes Offered

AIDED

UG

- BBA (Finance)
- B.C.A
- B.Sc Mathematics
- B.Sc Physics
- BA English
- BA Economics

PG

- MA Economics

UNAIDED

UG

- B.Com (Computer Applications)
- B.Com (Finance)
- BTTM
- BSW
- B.Sc Psychology

PG

- M.Com (Finance)

Pazhanji, Kunnamkulam, Thrissur District, Kerala - 680542

Phone : 04885 296021, 8281086729

Email : principal@mdcollege.edu.in

Website : mdcollege.edu.in

ജീവിതം

Libin Varghese
BD I

ചില നേരങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്ന ചില വാക്കുകൾ ചിലർക്ക് ജീവതത്തിൽ മുന്നേറാൻ ഉള്ള വഴി, എന്നാൽ ആ ജീവിതത്തിൽ പരാജയം ഉണ്ടാകും. കറങ്ങുന്ന നാണയം പോലെ ഇരുവശത്തും നാം ജീവിക്കാൻ പഠിക്കണം. ജീവിക്കണം. പരാജയം ഉണ്ടാകും. പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. പിൻതള്ളപ്പെടും. മാറരുത്, മുമ്പോട്ട് പോകണം. എന്നാലേ മെഴുകുതിരിയെപ്പോലെ ശോഭിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കാത്തിരുന്ന് കാത്തിരുന്ന് നിങ്ങളാ കാര്യം നേടിയെടുക്കുമ്പോൾ ജീവിതം സന്തോഷകരമാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചത് എന്തോ അത് നേടി നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുമ്പോൾ ആ നിമിഷം മുതൽ കാത്തിരിപ്പിന്റെ ... ഓരോ വേദനയിലും നിങ്ങൾ സന്തോഷം അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങും. ആ ഓരോ നിമിഷവും ആയിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ മനോഹരമായ നിമിഷങ്ങൾ. പിന്നിട്ട വഴികളിലൂടെ നമ്മെ കുത്തി നോവിച്ച മുള്ളുകൾ അന്നേരം മുതൽ നമുക്ക് പഞ്ഞിക്കെട്ട് ആയി അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങും. കയ്പ്പിന്റെ രുചി നിലനിൽക്കുന്ന നാവിൽ മധുരത്തിന്റെ ചെറുതരി ഏറ്റവും നന്നായി നമുക്ക് അനുഭവിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും.

ചാർളി സിനിമയിൽ നെടുമുടിവേണു പറയുന്നതുപോലെ “കാത്തിരിപ്പിന്റെ ഒരു പെയ്ൻ ഇല്ലേ, അതൊരു സുഖാ,” അതെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നേടുന്നതുവരെ ഒരു സുഖമുണ്ട്.

ജീവിതത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വേണ്ടത്ര കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സമയം വരും.

ജീവിതം അതിലോലമായതാണ്. നിങ്ങൾക്കത് ഒരു തവണ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ, അതിനാൽ ശരിയായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുക.

ലേഖനം

മഴ...

അത് ചിലപ്പോൾ പ്രണയമായും ആനന്ദമായും പെയ്തി റങ്ങുന്നുണ്ട്. പലരും സന്തോഷത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെ യും പ്രതിരൂപമായി മഴയെ മാറ്റുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ നാം കാണാതെ കാണാൻ ശ്രമിക്കാതെ വിസ്മ രിച്ചുപോകുന്ന ഒന്നുണ്ട്...

മഴയെ ഒരു പേടി സ്വപ്നമായും നീലിച്ച് തണുത്തുറഞ്ഞ ശരീരത്തോടും മഹാതാണ്ഡവമാടുന്ന പേമാരിയോടും പട്ടി ണിയോടും ചോർന്നൊലിക്കുന്ന കൂരയിൽ ഒന്ന്തല ചായ്ക്കാൻ പോലും പേടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മഹാവില്ലനായി കാണുന്ന ഒരു മഹാഭൂരിപക്ഷം നമുക്ക് ചുറ്റുമുണ്ട്.

അവരുടെ കണ്ണുനീർ മഴവെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞു തീരാതെ ഇരിക്കട്ടെ...

അവരുടെ കണ്ണുനീർ നീർമഴത്തുള്ളിയോട് ഉപമിക്കാതി രിക്കട്ടെ...

മനുഷ്യത്വം മരിച്ചുപോകാതെ..

അവർക്കായി പുഞ്ചിരി സമ്മാനിക്കാൻ നമുക്ക് ആകട്ടെ...

അങ്ങനെ.

ആ കണ്ണുനീർ...വിധി തീർപ്പാക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ നമ്മെ ചോദ്യം ചെയ്യതിരിക്കട്ടെ...

Ashil T Alias
BD I

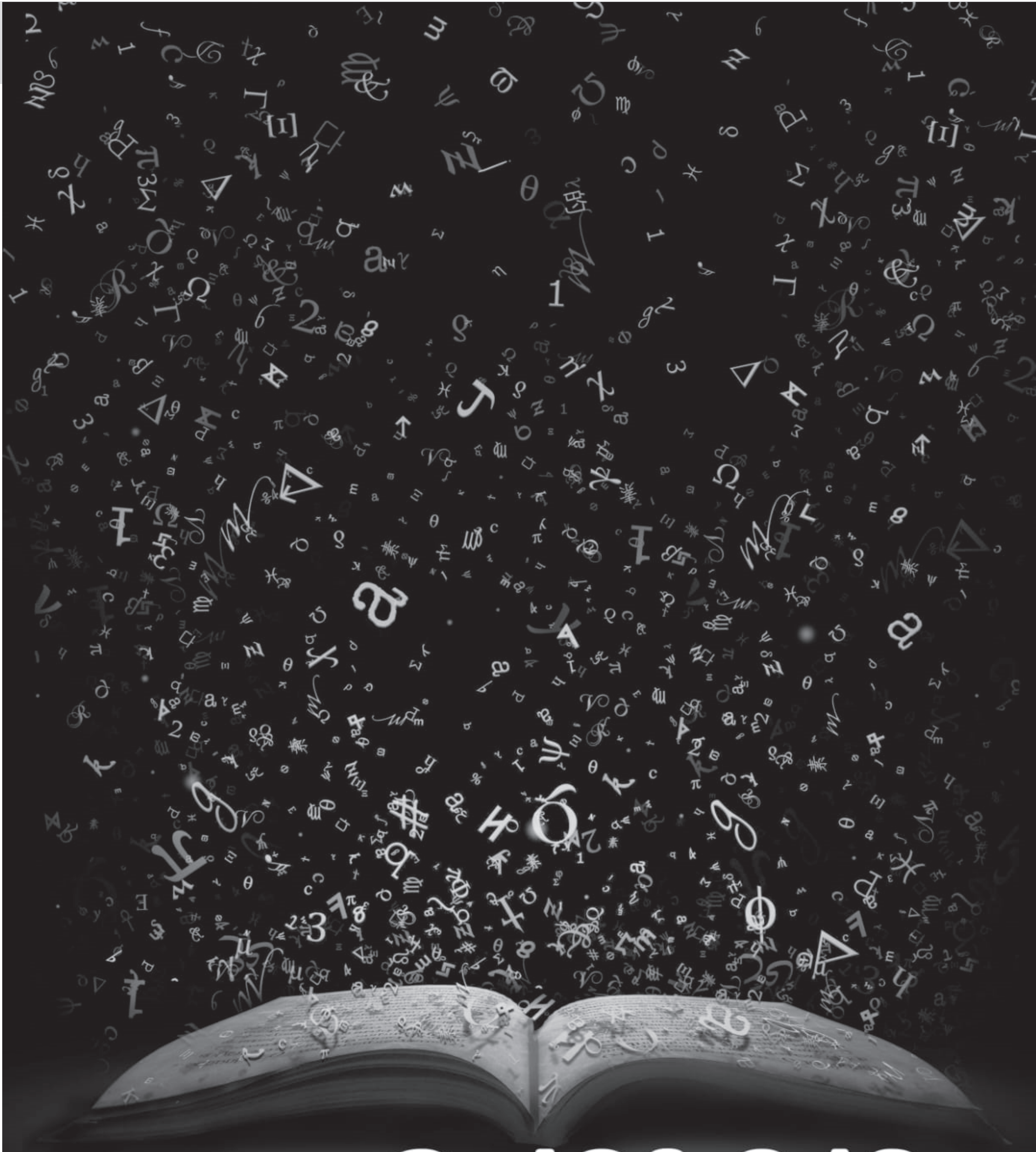

ചെറുകഥ

ചെറുകഥ

കടത്ത്

കടത്ത് വള്ളത്തിന്റെ അറ്റത്ത് സണ്ണിക്കുട്ടി നീലാകാശം നോക്കിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. ചെറിയ മഴക്കോൾ ഉണ്ട്. ആകാശത്തിലും മനസ്സിലും.രണ്ടും പെട്ടെന്നാണ് ഇരുണ്ട് മൂടിക്കെട്ടിയത്. സണ്ണിയേ..... ജനാർദ്ദനൻ കൊച്ചേട്ടൻ പതിവുപോലെ പാൽമിഠായിപ്പെട്ടിയുമായി അക്കരയ്ക്ക് പോകാൻ വന്നു. സണ്ണിക്കുട്ടി വള്ളക്കോൽ എടുത്ത് പോകാൻ തയ്യാറായി.

“എന്താടാ ഒരു വിഷമം ഉള്ളതുപോലെ?” വള്ളം നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജനാർദ്ദനൻ കൊച്ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു. അറിഞ്ഞില്ലേ, പുതിയ പാലം വരുന്നുണ്ട്! ഇനിയിപ്പം സണ്ണിക്കുട്ടിയുടെ പണി നിർത്തേണ്ടി വരുമെന്ന് അർത്ഥം. ജനാർദ്ദനൻ കൊച്ചേട്ടൻ ഒന്ന് മൂളുക മാത്രം ചെയ്തു. കുറെ വർഷങ്ങളായി മുളങ്കാലി നാട്ടിലെ ആളുകളൊക്കെ അക്കരയ്ക്ക് പോകാൻ കടത്ത് വള്ളം ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇനി പാലം വന്നാൽ വള്ളം മോർച്ചറിയിൽ വെക്കുവാൻ സമയം ആയി എന്നർത്ഥം.

“എങ്ങനെ ഉണ്ടെടാ ജാൻസിയുടെ അസുഖം? ഇനിയും മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പോകണോ?” ഇരുണ്ട് കൂടുന്ന സണ്ണിയുടെ മുഖത്ത് ജനാർദ്ദനൻ നോക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു. “എന്തുപറയാനാ, വൃക്ക മാറ്റി വെക്കണമെന്നാ ഡോക്ടർ പറയുന്നത്... ഡയാലിസിസ് ചെയ്ത് അവളുടെ കയ്യൊക്കെ കറുത്ത് വരുന്നു, പാവം. കഴുത്തിലാ ആദ്യം സൂചി കേറ്റിയത്. ഇപ്പോ അത് കയ്യിലേക്കു മാറ്റി.... രണ്ടറ്റം കൂട്ടിമുട്ടിക്കുന്ന വിഷമത്തേക്കാൾ വേദന നിറഞ്ഞ അവളുടെ മുഖം കാണുമ്പോഴാ....”വിങ്ങിക്കൊണ്ട് സണ്ണി നിർത്തി. “എടാ, കാലം ഇത്രേം മാറിയിട്ടും ഈ കിളവൻ എന്തിനാ ഈ പാൽമിഠായി വിറ്റ് ജീവിക്കുന്നേ എന്ന് നീയൊക്കെ ചിന്തിക്കാറില്ലേ? മക്കളില്ലാത്ത

Prijin Pappachan
BD III

"കഴിഞ്ഞ ദിവസം അടുത്തുള്ള കപ്പേളയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ നിങ്ങടെ അച്ചൻ പറയുന്നത് കേട്ടു. കാറ്റും കോളും അടിക്കുമ്പോഴും കർത്താവ് പടകിന്റെ അറ്റത്ത് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു എന്ന്. എടാ സണ്ണിയേ.... അപ്പോ ഞാനും ഓർത്തു, നമുക്കൊക്കെ ഈ കാണുന്ന പോലെ ഒരു മഴക്കോൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ നമ്മുടെ ഉറക്കം പോകും. ആ സമയത്താണ് ആ മനുഷ്യൻ പടകിന്റെ അറ്റത്ത് ഉറങ്ങുന്നത്.

ചെറുകഥ

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ മധുരം നിറഞ്ഞ ഓർമ്മ മുഴുവൻ എന്റെ ലീല ആയിരുന്നു. അവൾക്ക് പാൽമിഠായി ഒരുപാട് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അത് കഴിക്കുമ്പോഴുള്ള അവളുടെ സന്തോഷം എന്നും എനിക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവളെന്നെ വിട്ടുപോയിട്ട് പത്തുപതിനെട്ടു വർഷമായി. ഇപ്പോഴും ഈ വയസന്റെ പാൽമിഠായി വാങ്ങിക്കഴിക്കുന്ന ചിലരൊക്കെ ഉണ്ട്. അത് കഴിക്കുമ്പോഴുള്ള അവരുടെ മുഖത്തെ ചിരി കാണുമ്പോൾ എന്റെ ലീലയുടെ ചിരി എനിക്ക് ഓർമ്മ വരും." അപ്പോൾ അവൾ കൂടെയുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് ഓർമ്മ വരും. ആ വൃദ്ധന്റെ മുഖം അപ്പോൾ തെളിയുന്നത് സണ്ണിക്കുട്ടി കണ്ടു. "ഇനി പാലം വന്നാൽ നിന്റെ കാര്യം കഷ്ടമാകുമല്ലേ? "

സണ്ണിക്കുട്ടി വിദൂരത്തേക്ക് നോക്കി പുഴയാഴങ്ങളിലേക്ക് വള്ളക്കോൽ കുത്തി. ഒരുനിമിഷം നിലയില്ലാക്കയംപോലെ അവന് അനുഭവപ്പെട്ടു. "കഴിഞ്ഞ ദിവസം അടുത്തുള്ള കപ്പേളയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ നിങ്ങടെ അച്ചൻ പറയുന്നത് കേട്ടു. കാറ്റും കോളും അടിക്കുമ്പോഴും കർത്താവ് പടകിന്റെ അറ്റത്ത് ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു എന്ന്. എടാ സണ്ണിയേ.... അപ്പോ ഞാനും ഓർത്തു, നമുക്കൊക്കെ ഈ കാണുന്ന പോലെ ഒരു മഴക്കോൾ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ നമ്മുടെ ഉറക്കം പോകും. ആ സമയത്താണ് ആ മനുഷ്യൻ പടകിന്റെ അറ്റത്ത് ഉറങ്ങുന്നത്. എന്താ, ല്ലേ?"വള്ളം അക്കരെ എത്തി. കടത്തുകൂലിയോടൊപ്പം അയ്യായിരം രൂപയും കൊടുത്തിട്ട് ജനാർദ്ദനൻ കൊച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു. പറമ്പിലെ ജാതി വിറ്റ കാശാഡാ... എനിക്കു വല്യ ആവശ്യങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഇത് ജാൻസിയുടെ ആവശ്യത്തിന് വെച്ചോ ", അവധൂതനെപ്പോലെ ആ മനുഷ്യൻ നടന്നകന്നു. നിറകണ്ണുകളോടെ സണ്ണിക്കുട്ടി അയാൾ പോകുന്നത് നോക്കിനിന്നു. കപ്പേളയിലെ കോളാമ്പിയിലൂടെ പാട്ട് മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. "കാറ്റിനേയും കടലിനേയും നിയന്ത്രിപ്പാൻ കഴിവുള്ളോൻ പടകിലുണ്ട്...."

■

ചെറുകഥ

ക്രിസ്തുമസ് രാവ്

പാതിരാകുർബാനയ്ക്ക് പോയതാണ് ഏലിയാമ്മച്ചി. മക്കൾ എല്ലാവരും വിദേശത്താണ്. ഭർത്താവ് അടുത്ത സമയത്ത് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ കൂട്ടിന് ഒരു പെൺകുട്ടി മാത്രമാണുള്ളത്. പ്രായം തളർത്തിയ ശരീരവും ഭർത്താവിന്റെ വിയോഗം വിങ്ങുന്ന മനസ്സും ഏലിക്കുട്ടിയെ ജീവിതപാതയിൽ വല്ലാണ്ട് അലട്ടുന്നുവെങ്കിലും പള്ളിയും പ്രാർത്ഥനയുമാണ് ഏലിക്കുട്ടിയുടെ ബലം.

"അമ്മച്ചീ.. ദേ ഓട്ടോ വന്നു"

പെൺകുട്ടി കൈക്കുപിടിച്ച് ഏലിക്കുട്ടിയെ ഓട്ടോയിൽ കയറ്റി. മോളെ ഇന്ന് പതിവുപോലെ അത്ര തണുപ്പില്ല, അല്ലിയോ? ക്രിസ്മസ് രാത്രീന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ പണ്ട് നല്ല മഞ്ഞും തണുപ്പും ആണ്. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് അപ്പച്ചന്റേം അമ്മച്ചീടേം കൈയ്യും പിടിച്ച് ചൂട്ടും കത്തിച്ച് ആ കൊടും തണുപ്പത്ത് പാതിരാകുർബാനയ്ക്ക് പോയ കാലം, ചെറുപ്പത്തിലെ നല്ല ഓർമകൾ പങ്കുവെച്ച് ഏലിയാമ്മച്ചി ഓട്ടോയിൽ കയറി.

ആ യാത്രയിൽ കണ്മറഞ്ഞ ഓരോ നക്ഷത്രവിളക്കും ഒരു നല്ല പ്രതീക്ഷയുടെ പ്രകാശം വീശി. എങ്കിലും എന്തോ തണുത്തു വിറകൊള്ളേണ്ട ആ രാത്രിക്ക് ഇന്ന് ഉമി എരിയുന്ന ഉഷ്ണം...! ഓട്ടോ പള്ളിവാതിൽക്കൽ എത്തി. "ദേ പള്ളിയെത്തി കേട്ടോ," ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അമ്മച്ചിയെ ഡ്രൈവർ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പള്ളിവാതിൽക്കൽ പതിവ് വെളിച്ചമില്ല, ശബ്ദകോലാഹലമില്ല. ജനനിബിഡമായ പള്ളിയും പരിസരവും കാക്കി വസ്ത്രധാരികൾ കൈയ്യേറിയിരിക്കുന്നു. "ഇന്നല്ലിയോ ക്രിസ്മസ്?" ഉള്ളിൽ വിതുമ്പിയ ചോദ്യത്തെ മൗനമാക്കി ഏലിക്കുട്ടി പെൺകുട്ടിയുടെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ച് ഓട്ടോയിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. കാക്കി വസ്ത്രധാരികൾ ഓടിയെത്തി.

"അമ്മച്ചി തിരിച്ചുപൊക്കോ, ഇവിടെ ഇന്ന് ആരാധനയില്ല,"

കൂട്ടത്തിൽ ഒരു പോലീസുകാരന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

Sibin Varghese
BD II

"പാവം അമ്മച്ചി വയസ്സായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം വാർത്ത ഒന്നും കാണാറില്ലായിരിക്കും. അതോ ഇന്ന് ടി.വി. ഓണാക്കിയില്ലയോ?!"

ക്രിസ്മസ്ദിനത്തിൽ പതിവുതെറ്റിക്കാതെ ജാഗരണ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വന്ന അമ്മച്ചി ടി.വി. കണ്ടില്ല എന്നത് വസ്തുത തന്നെ. ഒന്നും കൂടുതൽ മനസ്സിലാകാതെ വിറയ്ക്കുന്ന കാലുകൾ ഓട്ടോയിലേക്ക് തിരിച്ചുവെയ്ക്കുമ്പോഴും ആ മനസ്സിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഇരമ്പുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അന്നൊരിക്കൽ തണുത്തുവിറച്ച ആ കൂരിരുട്ടിൽ സത്രം തേടിയ മറിയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വാതിലുകൾ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഇന്ന് ആ ദേവാലയ വാതിലുകൾ അടഞ്ഞത് അമ്മച്ചി അറിഞ്ഞില്ല. വെള്ളപൂശിയ ദേവാലയ ചുമരുകൾ വെളിച്ചമില്ലാതെ ഇരുളടഞ്ഞതായി മാറിയിരുന്നു. അൾത്താരയിൽ എരിഞ്ഞ മെഴുകുതിരി നാളങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിന്റെ മറവിൽ ഒളിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഉണ്ണി പിറക്കേണ്ട ഇടം യുദ്ധവും തർക്കവും കൊണ്ട് നിറയുന്നു.

ഇതൊന്നും അറിയാതെ അമ്മച്ചി ഓട്ടോയിൽ കയറി വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. ഡ്രൈവർ പോകുന്ന വഴിയിൽ ഒന്നു നിർത്തി, തെല്ലു ശങ്കയോടെ അമ്മച്ചി അയാളോട് ചോദിച്ചു.

"കുഞ്ഞേ എന്തിനാ ഇവിടെ നിർത്തിയത്, ഇത് ആരുടെ വീടാണ്?"

കാഴ്ചയിൽ നീണ്ട താടിയും ചെത്ത്ഷർട്ടുമിട്ട ഒരു ഫ്രീക്കൻ ഡ്രൈവർ,അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അമ്മച്ചിയെ ക്ഷണിച്ചു. 4-ഉം 5-ഉം വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞോമനകൾ ആ മനുഷ്യന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് ഓടിയെത്തി, വൈകിവരുന്ന അപ്പന്റെ മധുരസമ്മാനം തന്നെ ലക്ഷ്യം. അമ്മച്ചിക്ക് എന്തോ അവരോട് വല്ലാണ്ട് വാത്സല്യം തോന്നി. ഡ്രൈവറുടെ ക്ഷണത്തിൽ അമ്മച്ചി ഒട്ടും ആലസ്യം കാണിക്കാതെ വീട്ടിലേക്കുകയറി.

ഓടുമേഞ്ഞ സാധാരണ വീട്, ചായം പൂശാത്ത ചുവരുകൾ, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം അവിടെ തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.

"അമ്മച്ചി, ഞാനും എന്റെ ഭാര്യയും ഈ മക്കളും മാത്രമേ ഇവിടുള്ളു, കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്നും മുത്തശ്ശനേയും മുത്തശ്ശിയേയും കാണണം എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും അതിനു സാഹചര്യം ഇല്ല." വാക്കുകൾ പൂർത്തിയാക്കാതെ ആ മിഴികളിൽ കാർമേഘം ഉരുണ്ടുകയറി. അല്പമൗനതയ്ക്കുശേഷം അയാൾ ഇടറിയ സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു, "അമ്മച്ചി ഇന്ന് ഞങ്ങളോടൊത്ത് ഇവിടെ ക്രിസ്മസ് കൂടാമോ..?"

അമ്മച്ചി കുഞ്ഞുമക്കളെ ചേർത്തുനിർത്തി, തലയിൽ കൈവച്ച് അവരെ വാരിപ്പുണർന്നു. തന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ് ദൈവസന്നിധിയിൽ മിഴികൾ ഉയർത്തി മൗനമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

"സ്നേഹനിധിയായ സ്വർഗീയപിതാവേ, ഈ കുഞ്ഞുമക്കളേയും കുടുംബത്തെയും സമർപ്പിക്കുന്നു. ഇത്രത്തോളം മനോഹരമായ ഒരു ക്രിസ്മസ് ഞാൻ ആഘോഷിച്ചിട്ടില്ല, എന്റെ ഉള്ളം നിറഞ്ഞതുപോലെ ഇവരുടെ കുറവുകളേയും അങ്ങ് നിറവുകളാക്കിത്തീർക്കേണമേ.."

ആ ദേവാലയത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ബേദ്ലഹേം അനുഭവം ഒരുവന്റെ ചെറിയ കുടുംബത്തിൽ ഒരുങ്ങി. .

അങ്ങനെ അവരിരുവരും സന്തോഷത്തോടെ പിരിഞ്ഞു.

രാവിലെ ടി.വി. ഓൺ ആക്കിയപ്പോഴാണ് പാതിരാ കുർബാന നടക്കാത്തതിന്റെ കാരണം അമ്മച്ചി അറിയുന്നത്. വാർത്താപുലരി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കുപ്പായധാരി ക്രിസ്മസ് സന്ദേശം നൽകാനായി ടി.വി. ചാനലിൽ എത്തി.

പരസ്പര സ്നേഹം, കരുണ, ക്ഷമ, ഇവ ചേർത്തുപിടിച്ചുള്ള ജീവിതപ്രയാണം മാതൃകയാക്കണമെന്ന് സന്ദേശം നൽകുമ്പോൾ അതേ ചാനലിന്റെ താഴെ, ബുള്ളറ്റിൻ എഴുതി മാഞ്ഞത് വി. കുർബാനയെച്ചൊല്ലിയുള്ള തർക്കമാണ്. വി.കുർബാന നടക്കാതിരുന്നത്.

അമ്മച്ചി ടി.വി ഓഫ് ചെയ്ത് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

"ദൈവമേ, ആട്ടിൻതൊഴുത്തിലെ ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ നിന്ന് നീ നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ..."

■

കേരള രഞ്ജി ടീം പരിശീലകൻ ശ്രീ. ടിനു യോഹന്നാനോടൊപ്പം.

കവിത

പുനർജനി

Dn. Rinu Prince
BD IV

ഓർമകൾ മേയുന്ന തിരുമുറ്റത്തിൻ-
ഓരത്തായൊരുതളിർ പന്തലിൻ
ചാരെയൊരു വല്ലിപോൽ പടർന്നോരെൻ
സുഖമുള്ള നോവുകൾ,
പതിയെ തളിരിട്ടൊരു
നനയുന്ന നോവുള്ള
മുപ്പിരിച്ചരടാകുന്ന പനിനീർ പന്തലായി
കാലം കൈപിടിച്ചുയർത്തി ...
ഏകനായി, പഥികനായി,
നോവുമായി കാലമിങ്ങനെ സാക്ഷിയായി
നിഴൽപോലെ പിന്തുടരുമ്പോഴുമീ
ജന്മം പോലും മണ്ണിലലിഞ്ഞ് പുൽനാമ്പായി
പുനർജനിക്കാനാഗ്രിക്കുന്നീ
സന്ധ്യായാമ നിമിഷാർദ്ധങ്ങളിൽ ...
കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നിലകളെല്ലാം
മണ്ണിലലിഞ്ഞു ചേരുന്നു വളമായി
വളരാനൂർജമായി കനലായി
മറ്റൊരില തളിരിടാനായി
നോവുകൾ തന്ന ഓർമ്മകൾ
മണ്ണിൽ മൂടിയ വിത്തുപോൽ
പുനർജനിക്കാതിരിക്കട്ടെ...
ഓർമകൾ മേയുന്ന തിരുമുറ്റത്ത്
പനിനീർപൂക്കൾക്കൊപ്പം
കൂർത്ത മുൾമുനകൾകൊണ്ട്
മനസ്സിനെ കുത്തിമുറിവേൽപ്പിച്ച
നോവേറ്റ കാലശരങ്ങളിനിയും
പുനർജനിക്കാതിരിക്കട്ടെ...
പുതുസ്മൃതിയുടെ പുനർജനിയിൽ
വാചാലതയുടെ കുറുകെ നാട്ടിയ
മൗനത്തിൻ വേലിക്കല്ലുകൾ
ഇളക്കി വലിച്ചെറിയട്ടെ...
വെട്ടി നിരപ്പാക്കി ഞാനെന്റെ
ഇഷ്ടവിത്തുകൾ മുളപ്പിക്കട്ടെ....
സ്മൃതികൾ തന്ന നെരിപ്പോടുകൾ
ശീതകാലത്തിലെരിഞ്ഞമരട്ടെ...
കാലമേൽപ്പിച്ച മുറിവുകളിൽ
നിന്നൊലിച്ച രക്തകണങ്ങൾ
ഉൾക്കരുത്തിന്റെ വരികളായി
ഹൃദയത്തിൽ പുനർജനിക്കട്ടെ...

കവിത

ഗുരുവിനെ തേടി

അക്ഷരവെളിച്ചം എൻ കാഴ്ചയ്ക്ക് തെളിവേകി...
അറിവിൻ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഉറവിടം തേടി ഞാൻ അലഞ്ഞു...
നിഷ്കാമ കർമ്മക്രിയകളാൽ എൻ മാർഗ്ഗത്തെ
സുന്ദരമാക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ഗുരുവിൻ സവിധേ
ഏകുന്നു ഞാൻ എൻ ബാഷ്പങ്ങൾ ഗുരുദക്ഷിണയായ്...
ആ സത്യത്തിൻ പ്രകാശത്തിൽ എന്നെ നിറയ്ക്കാൻ
കണ്ണീർ യാഗത്താൽ ഗുരുവിൻ പാദത്തിൽ അഭയപ്പെടുന്നു ഈ ഏഴ...
നിൻ അറിവിൻ നിറവാൽ എൻ അഹം ബോധത്തെ തച്ചുടയ്ക്കുക...
നമിക്കുന്നു ത്രിത്വത്തിൽ ഞാൻ
എന്നെ ഞാനാക്കിയ എൻ ഗുരുപരമ്പരയെ...

Dn. Jesvin K John
BD IV

കവിത

Dn. Renny Rajan
BD IV

ഇടത്തരക്കാരൻ

ഇടത്തരക്കാരനില്ലൊരിക്കലും സ്വസ്ഥത
ഇടനെഞ്ചിലെപ്പോഴും തോരാത്ത തീമഴ
ചരിത്രത്തിലെങ്ങും ഇവർക്കില്ല സ്ഥാനം
ചരിത്രം തിരുത്താൻ ഇവർക്കില്ല മോഹം
ചരിത്രം വരച്ചിട്ട പാഴ്ഭൂപടങ്ങൾ
പിഴയ്ക്കാതെ നോക്കി പകർത്തേണ്ട ജന്മം
അതിരിന്റെ പൊരുളൊന്നുമറിയില്ലയെങ്കിലും
അതിർവരമ്പതുപോലെ പാലിച്ചിടുന്നവർ
ഇവരെന്നുമെവിടെയും വെറുമൊരാൾക്കൂട്ടം
പെരുവഴിയിൽ മേയുന്ന കരിയിലക്കൂട്ടം
ഒരു കാറ്റിലെവിടെനിന്നോ വന്നടിഞ്ഞവർ.

Dn. Sibi Sebastian
BD IV

തിരിനാളം

പഠിത്തവീട്ടിൽനിന്ന് പഠിക്കുവാനുണ്ട് ഒരുപാട്
കാലങ്ങൾക്ക് ഇപ്പുറവും ഓർത്തുവെക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ
ഗുരുമുഖത്തുനിന്ന് പഠിച്ച പാഠങ്ങളെക്കാൾ ഏറെ
അനുഭവപാഠങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാണീ ലോകം

ശാന്തമായി അണമുറിയാതെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉയരുമ്പോൾ
സങ്കടക്കടലുകൾ താനെ ശമിക്കുന്ന സന്തോഷത്താൽ
പുഞ്ചിരിതൂകിയമുഖങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായ് ആഗതമാകുമ്പോൾ
നൊമ്പരംപേറുംഹൃത്തിൽ പുതുവെട്ടംകാട്ടുന്നു.

ശൂന്യമായിവന്ന് നിറവിൻ നിർവൃതിനേടി യാത്രയാകുമ്പോൾ
പകർന്നുനൽകുവാൻ ഒന്നേയുള്ളൂ ഒരുപിടി നന്മകൾ
സ്വയം ബലിയായവനെപ്പോലെ അനേകർക്കായി
ഈ ജീവിതം മാറ്റി വെയ്ക്കുവാൻ

ഇനിയും വരുവാനുണ്ട് ഒരുപാട് തലമുറകൾ ഈ മണ്ണിൽ
ഒരുതിരിനാളമായി ശോഭിച്ച് പഠിത്തവീട്
ആ തിരി അണയാതെ കാക്കാൻ നിയോഗംപേറി
ഒരുപാട് പേർ നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാകും.

കവിത

ഓർമ്മതൻ വീഥിയിലൂടെ

Basil K Sabu
BD III

മന്ദമാരുതൻ തഴുകി ഉണർത്തും
എൻ മനസ്സാം ചില്ലിൻ കൂട്ടിൽ ഓർമ്മകൾ
പുലരും വെയിലിൻ, കിരണവും മധുപനും
ഉണരും മനസ്സാം ഊഴിയിൽ
അലതല്ലിപായും ചിന്താമഗ്നമാം
പുതുമഴതുള്ളിയിൽ പൂത്തുമ്പികൾപോലവെ
പുഴയും കുളിർകാറ്റും മുകിലും പോലവെ
എന്റെ മനസ്സിൻ തേങ്ങലെ തൊട്ടുണർത്താൻ
പുളകം ചാർത്തും പുതുമഴയിൽ
പകലോനും പുലരൊളിയും
മഞ്ജുഷ സന്ധ്യയുടെ
തേങ്ങലിൽ വിരഹമാം
എൻ ഓർമ്മയിൽ തൂവൽസ്പന്ദനങ്ങളെ
മെല്ലെ തൊട്ടുണർത്തി ഞാൻ
എൻ ജീവന്റെ തുടിപ്പുകളെ
മീട്ടി ഉണർത്തി എന്നോർമ്മയിൽ.

നീരുറവ

Nidhin Kurian M
BD III

തേടിനടന്നു ജീവിത സരണിയിൽ
നാമ്പിടും നീരുറവ തേടി തേടി
സ്വപ്നകൂപത്തിൽ ദിനംതോറും
അത്രമേൽ – തുള്ളികിനിഞ്ഞു തുടിക്കവേ–
നീന്തി തുടിക്കുവാൻ മോഹമെത്രയോ
ആഴമായ് കുഴിച്ചു ഞാൻ പോകവേ

മരീചികയെന്നോണം ആനന്ദമാകവേ –
പൊടുന്നനെ സത്യമെത്രയോ മാത്രയിൽ
പൊട്ടിത്തകർന്നോരെൻ ആശയെ മെല്ലവേ
മന്ത്രണം കാതിൽ മന്ത്രണം തുടരവേ
മന്ദമായി യാഥാർഥ്യം ഞാൻ നുള്ളിനുകരവേ
ചിന്തകൾ അന്ധമായ് പോയൊരെൻ ജീവിതം

വറ്റിയൊരുറവയെ ഉള്ളിലാവാഹിച്ചീടിലും
ഉറവ തെളിയുമെന്നൊരാശയുണ്ടതിലഹം
ഉള്ളിൽ വിങ്ങി മുറിഞ്ഞീടും ഓർമ്മകൾ കണ്ഠത്തിൽ
നുരഞ്ഞുപൊങ്ങി പതഞ്ഞീടും നീരുകൾ ബാഷ്പമായ്
നനവുള്ള നിനവുകൾ നൊമ്പരമാകുവാൻ
അണപൊട്ടാതെ ഒഴുകുന്നു മിഴികൾ ഉറവയായ്.

പരിചാരിക

Br. Libin Sam Baby
BD III

വീടിൻ
അടയാത്ത
വാതിലായ്
അലിവിന്റെ
ലാളനയുടെ
വിസ്മയമായ്
അതിരില്ലാതെ
തോൽക്കാതെ
ഓടി

നനച്ചു
നടത്തി
പോറ്റുന്നോരെ
നിങ്ങളെയോർക്കുന്നു
എന്നും എപ്പോഴും

Somu Sivaji
BD III

Singing The Pain

The beats of the drums
with rhythm of tunes
the song I singing with my heart full of pain .
The wind rang the bells
When I sing the song in not
the infinite bliss, the wind also
feel the pain with my song.
No father, No mother, I don't know who they are,
The World adopted me
I am singing the song for everyone
I am sorry for every one, those who see me
I am sorry for every one,those who are help me
I am singing the song with heart full of pain
Because I can't see every one
I am Blind, ...I feel the pain with my dark eyes...
I am singing the song in front of you
Those who have the pain
look into my dark eyes
The rain drops fall to my cheeks
They also had the story of pain
The sunlight falls to my face
It also had the story of pain
I am singing the song for every one,
with the heart full of pain.
I am blind I feel the song of pain
The drum beats with the
Rhythm of pain tunes the song
For everyone ....I singing for everyone
I am singing the song of pain ..

■

YOU 4 YOU

(For you are your greatest support)

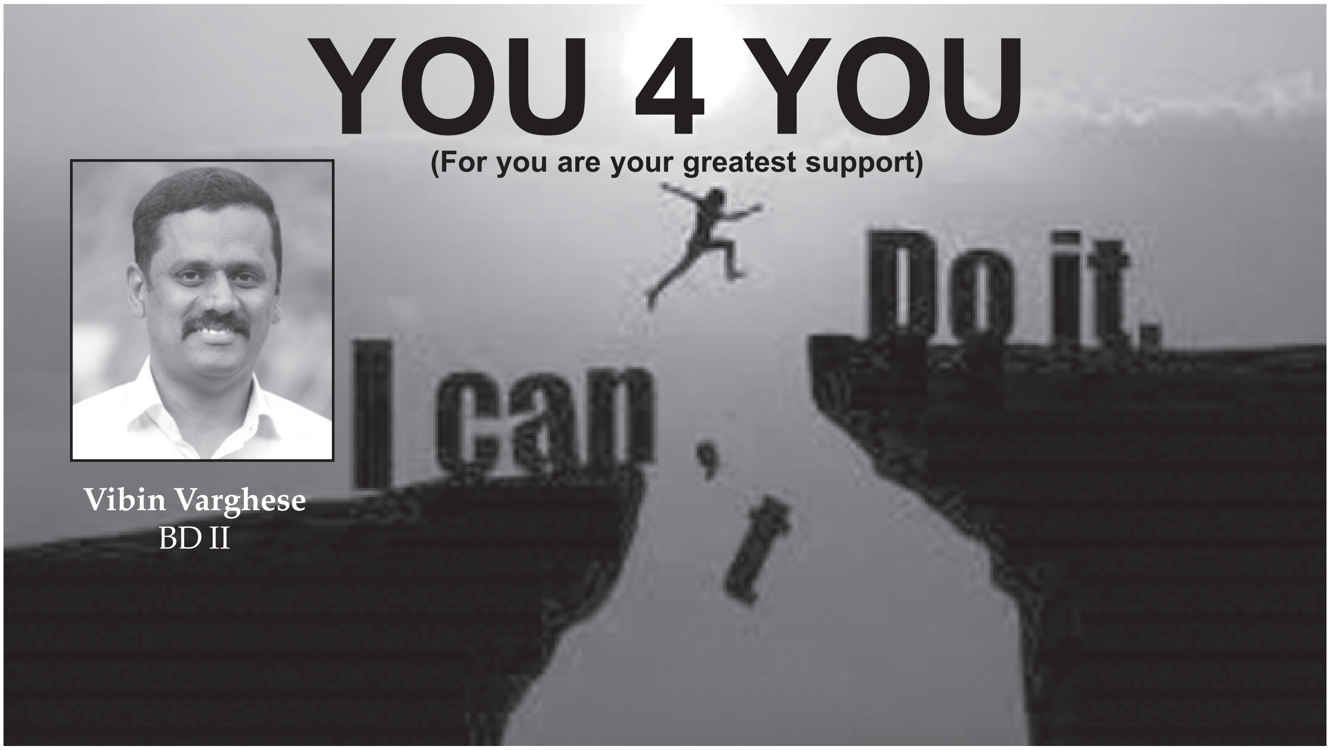

Vibin Varghese
BD II

കവിത

No one in this world is born brave.

But you. Yea, YOU. You do not belong to that list.

You beling to an elite class.

The family is the whole world for many.

But when that world turned against you, you stood rock solid.

You saw parents who laughed to the jokes of their kids, who danced to their tune, who clapped and rejoiced and listened to what they wanted to be. You could only see all those. Be bold, forYOU are your greatest support.

You saw friends who got the freedom you yearned for

You prayed for ears you that you wished would hear and hands that you wished would caress you during testing times. You wished for wishes that never came true.

Be bold for YOU are your greatest relief.

You wished to have them as yours. You craved for such support at times.

You succumbed to the thoughts of never gotten freedom. You are not wrong, for YOU deserve it.

But you. Yea, YOU are the bravest flock around.

The pits you might fall might be filled with darkness to the brim but the world desires for people like you. There were times when you decided to leave. There were times when you decided to stop.

There were, there are, and there will be times of irony when blood will prove to be thinner than water; where your mind will be left desolate.

Fear not and never linger upon that saddened ground.

When the weather seemed gloomy, you built yourself a rainbow.

When words were sharper than a scythe, you resorted to build a protective fort of patience When the ones whom you looked up to, looked down with despise, you tread ahead using your tireless feet.

Stand up Oh Relentless Soldier.

Heads up and march forward solitarily to this life's bloodiest battle field.

The days may become darker than ever. The roads may lead to a never-ending trail.

The earthly fires may devour your desires.

Hands that should save you, lead you and protect you will cease to do them.

But, remember,

YOU are your greatest support.

YOU are your greatest relief and

YOU are what completes You.

YOU deserve YOURSELF. ■

നിയോഗം

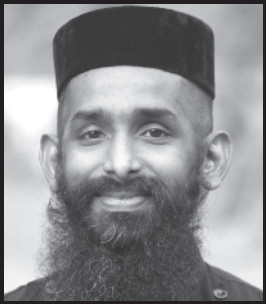

Fr. Tino K Thomas
BD II

ആശയറ്റവർക്കു ആശയേകുവാൻ,
പ്രതീക്ഷയറ്റവർക്കു പ്രതീക്ഷയേകുവാൻ,
ആലംബഹീനർക്കു ആലംബമായീടാൻ,
കരയുന്നവരുടെ കണ്ണുനീർ ഒപ്പുവാൻ,
വിദ്യാഹീനർക്കു വിദ്യയേകുവാൻ,
വിശക്കുന്നവരുടെ വിശപ്പകറ്റുവാൻ,
ആശ്രയമറ്റവർക്ക് ആശ്രയമാകുവാൻ,
മക്കളില്ലാത്തവർക്കു മക്കളായിത്തീരുവാൻ,
അന്ധർക്കു കാഴ്ചയേകുവാൻ,
ശബ്ദമറ്റവർക്കു നാവായിത്തീരുവാൻ,
എനിക്കാവുമോ? നമുക്കാവുമോ?
എനിക്കാവണം.... നമുക്കാവണം ....
അതായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെയെല്ലാം “നിയോഗം”.

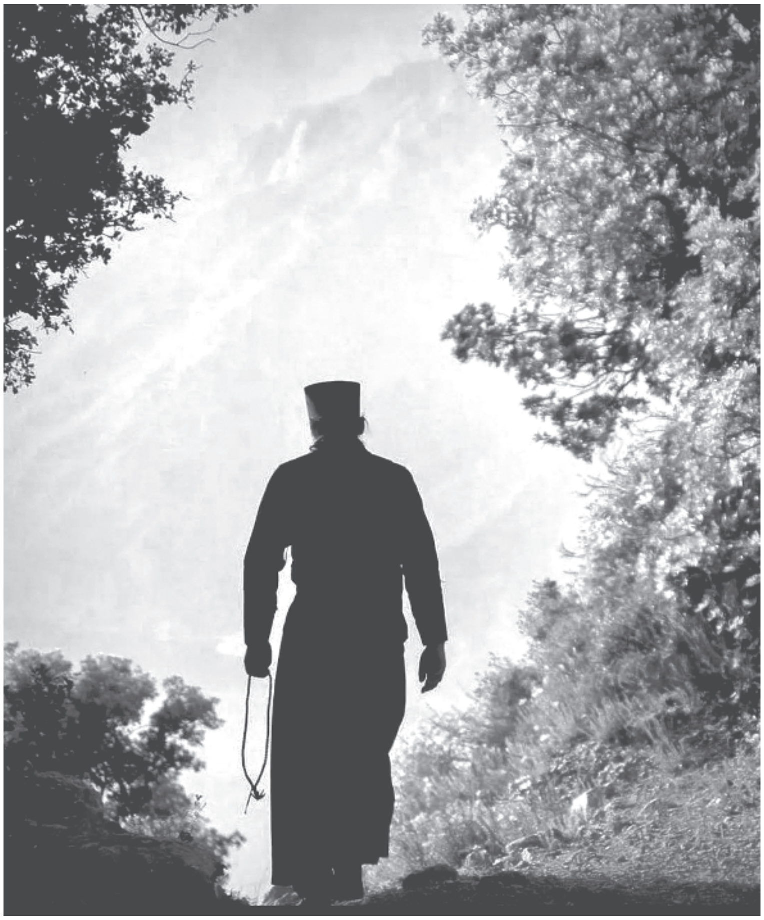

കവിത

വിനീതം

Aenjo Scaria
BD I

അനുകരണഭ്രമം അധികമായതുകൊണ്ടാവണം
ഗുരുനാഥന്റെ ചലനമത്രയും ശ്രദ്ധിക്കാനിടയായത്
അധികാരമോഹത്തിന്റെ ഹുങ്ക് ലേശമില്ല
അധികാര വർഗ്ഗത്തിന്റെ ശരീരഭാഷയുമില്ല
മെല്ലെ അയാൾ നടന്നകലുന്നു
ചോദ്യങ്ങൾ ഉള്ളിൽ തലപൊക്കി തുടങ്ങിയിരുന്നു. വേണ്ട ഇപ്പോൾ ശരിയാവില്ല എന്ന് മനസ്സ് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്
ചോദ്യവും ഉത്തരവും അവിടെ നിലച്ചു
എന്നാലും ഉള്ളിൽ ഒരു ചോദ്യം മാത്രം ആവർത്തിച്ചു
ഇത്രയും വിനയത്തോടെ ജീവിക്കുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയുന്നു
കുരിശ് ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ അതാവും ഇത്ര വിനയം
ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയ്ക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ മറുപടിയുമായി സാമ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ....
ഗുരുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാനും ജാളിത്യത്തോടെ നിൽക്കേണ്ടി വരും
മണിനാദം മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. മെല്ലെ ഞാനും ആ പഴയ കുടുസ്സുമുറിയിലേക്ക് നടന്ന് നീങ്ങി

■

കവിത

മലമുകളിലെ പ്രഭാഷക ശബ്ദം

Abraham K Samuel
BD I

ആത്മാവിൻ ദാരിദ്ര്യത്താൽ
കേഴുവോർ ഭാഗ്യമുള്ളോർ
ഈ ചൊന്ന ഏവർക്കുമേ....
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാസമുണ്ട്
ദുഃഖിക്കും ഏവരുമേ
ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു.
ഈ ചൊന്നിടുന്നോർക്കവൻ
ആശ്വാസം ഏകീടുന്നു.
സൗമ്യത ശീലന്മാർക്കു
ഭൂമിയെ കൈവരുത്തും
നീതിയാൽ പൈദാഹവും
കൈവരുന്നോർ തൃപ്തരാകും
കാരുണ്യം കാണിപ്പോർക്കു
ഭാഗ്യമോ ദൈവദാനം
ഹൃദയേ ശുദ്ധിയുള്ളോർ
ദൈവത്തെ കാണും കൃതർ.
ലോകത്തിൽ സമാധാനം
നൽകുവോർ ഭാഗ്യമുള്ളോർ
നീതിയാൽ ദണ്ഡനത്തെ
ഏല്ക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യമുള്ളോർ
ഇപ്രകാരം ചൊന്നോർക്കു
സ്വർഗ്ഗ രാജ്യമേകീടും
എന്നുടെ നാമത്താലെ
പീഡിതർ ഭാഗ്യവാന്മാർ
തനുവായിട്ടെൻ നാമത്തെ
കേൾക്കുവോർ ഭാഗ്യമുള്ളോർ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഫലമതോ
ഏറ്റം വലുതാക്കുന്നു.
ആകയാൽ നാമേവരും
ക്രിസ്തൻ മൊഴി കേൾക്കണം.

■

നിറം

കവിത

നിറമില്ലാത്ത നിറമായി മാറ്റുന്നു മാനവാ
നിങ്ങളെന്നെ
മഴവില്ല് പോലും കൂട്ടിനു വിളിച്ചില്ലാ
ഞാൻ വരുമ്പോൾ മഴവില്ലും മായയാകും,
എന്റെ വരവിൽ ഞാൻ നീയാകും
നീലാകാശമേ!
നിന്നെ മറച്ച വേദനയിൽ നീ മിഴിനീർ പൊഴിച്ചാൽ
നിന്റെ മിഴിനീർ തോരുമ്പോൾ ഞാൻ
മാഞ്ഞുപോകും.
നിറമുള്ള കാഴ്ചകൾ കാണാത്ത മനുഷ്യന്
നിറമായി ഞാനുണ്ട് കൂടെ
മനുഷ്യത്വമില്ലാത്ത മാനവാ നിന്റെ മനസ്സിലും
ഹൃദയത്തിലും ഞാൻ ഒപ്പമുണ്ട്.
എന്ന് നിൻ മനസ്സ് നന്മ കാണുന്നുവോ
അന്ന് ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്ന് അകലെയാകും
പുഷ്പമെ!
നീ ആകാൻ കൊതിച്ചൊരെൻ മനസ്സിനെ
പ്രകൃതിയാം മാതാവ് വിസമ്മതിച്ചു.
മരണത്തിൻ പ്രതീകവും ഞാനെ
വിരഹത്തിൽ സുഹൃത്തും ഞാനെ
പ്രിയ പ്രകാശമേ നീ എന്നിലേക്കു വരൂ
"നിറമില്ലാത്ത നിറമായ ഞാൻ
വിടചൊല്ലീടട്ടെ."

Mathew Alias George
BD I

സ്നേഹനാഥൻ

Jubin Bijoy
BD I

അമ്മയെപ്പോലെന്നെ കരുതുന്ന ദൈവം
ആശ്വാസമേകുന്നു ഓരോ നിമിഷവും
ഇഹത്തിലെ ക്ലേശമാം ജീവിത യാത്രയിൽ
ഈറനണിയാതെ തഴുകുന്ന കാന്തൻ.
ഉണർവ്വോടെ കാക്കുന്ന സ്നേഹനാഥന്
ഊനമന്യേ സ്തുതിയർപ്പിച്ചിടാം
ഋതുക്കൾ മാറുന്നു, കോലവും മാറുന്നു.
എന്നേക്കും സ്ഥായിയായി നിൽക്കുന്നവൻ നാഥൻ
ഏകനാം ദൈവം, നമ്മുടെ താതൻ
ഐക്യമായ് നിന്നിടാം പ്രാർത്ഥിച്ചിടാം.
ഒരുമയോടരുമയാം നാഥന്റെ സവിധത്തിൽ
ഓർമ്മയിൽ കാണണം, നമ്മുടെ സർവ്വവും
ഔദാര്യമായ് അവൻ നൽകിയതാണെന്ന്
അംശിയായ് മാറിടാം, താതനെ വാഴ്ത്തിടാം.

കവിത

ഒരിടം

Mebin Manoj
BD I

സ്മൃതികവാടം മെല്ലെതുറക്കുമ്പോൾ
ഓർമ്മകളുടെ നീരുറവ തനിയെ നിറഞ്ഞപ്പോൾ
മറക്കാതെ സൂക്ഷിച്ച ഒരിടം ഓർമ്മയിൽ മിന്നി മറയുന്നു
'പള്ളിക്കൽ,' പിള്ളേരുമൊത്ത് കൂടിയ ഒരിടം

ദേശീയ ഗാനത്തിന്റെ അവസാനവാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ
ഓടിച്ചാടി അമ്മയുടെ രുചിയിലേക്ക് തുടിക്കുന്ന കുട്ടിക്കാലവും
മായാമോഹങ്ങൾക്ക് കൂട്ടായ് തന്നുവെങ്കിലും
പള്ളിക്കലെ കൂട്ടുകെട്ടാണ് മായാതെ ഇന്നും മിന്നുന്നത്.

സായം കാലത്തെ ചെറുകടിയോടുകൂടി
ചുടുചൂടൻ വാർത്തയും സൗഹൃദഭാഷ്യവും
ചിരിയുടേയും ചൊടിയുടേയും ചൊല്ലും ചേലും
ചേർത്തുനിർത്തി പള്ളിക്കലെ ആ കൂട്ടുകെട്ട്

കുട്ടിക്കാലം ഇന്നതെന്ന് ഓതിത്തന്ന പക്വതയും
പ്രായത്തിനും പ്രായോഗികതയ്ക്കും പ്രയോജനമായതും
പരമ പ്രഭാവമായി പ്രോജ്വലിപ്പിക്കുന്നതും
പാടത്തിന്റെ വരമ്പത്തുള്ള ഈ പള്ളിക്കൽ തന്നെയാണ്.

'സ്മൃതികൂടാരം നിറയ്ക്കുന്ന
ആ ഒരിടമായ 'പള്ളിക്കൽ'

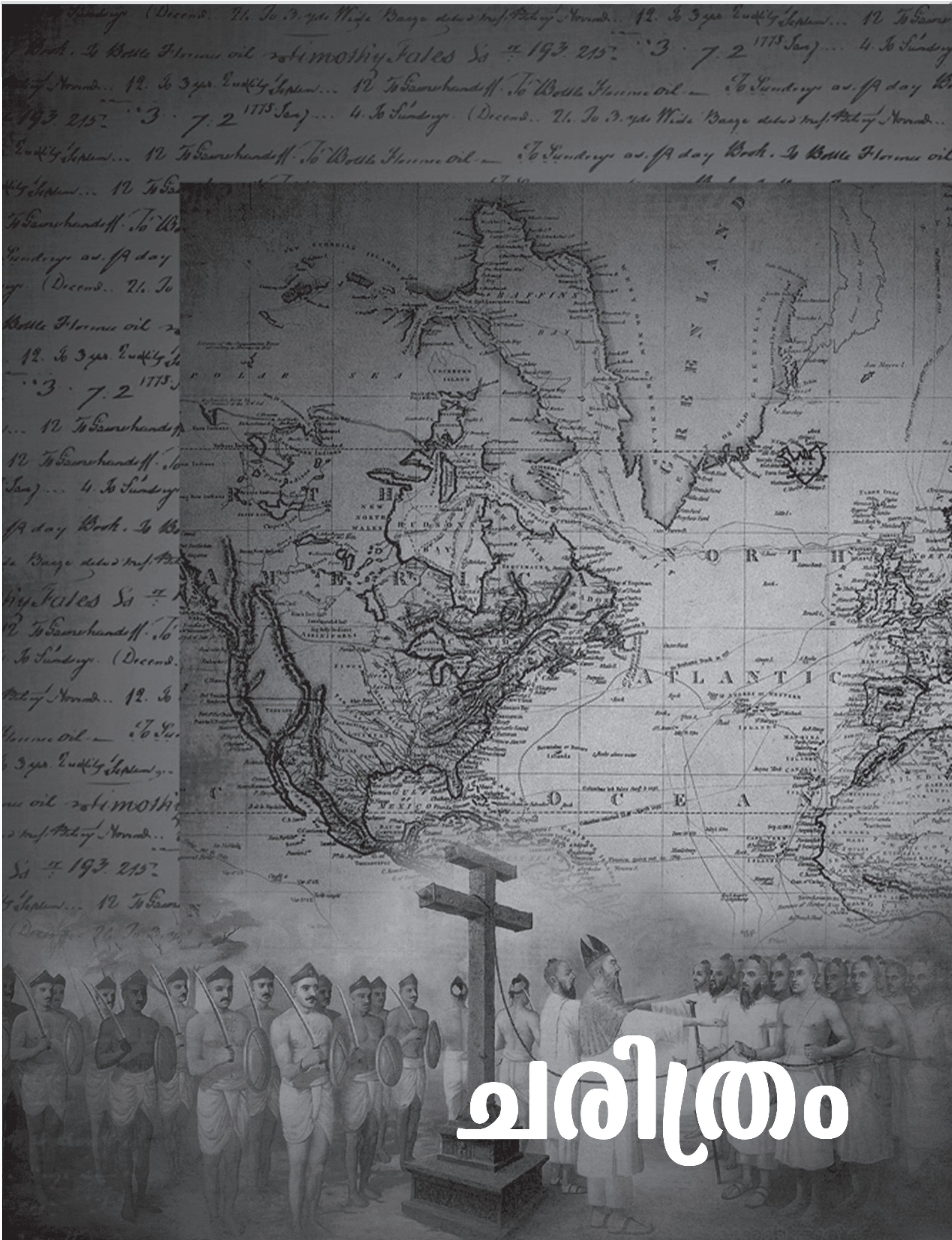

ചരിത്രം

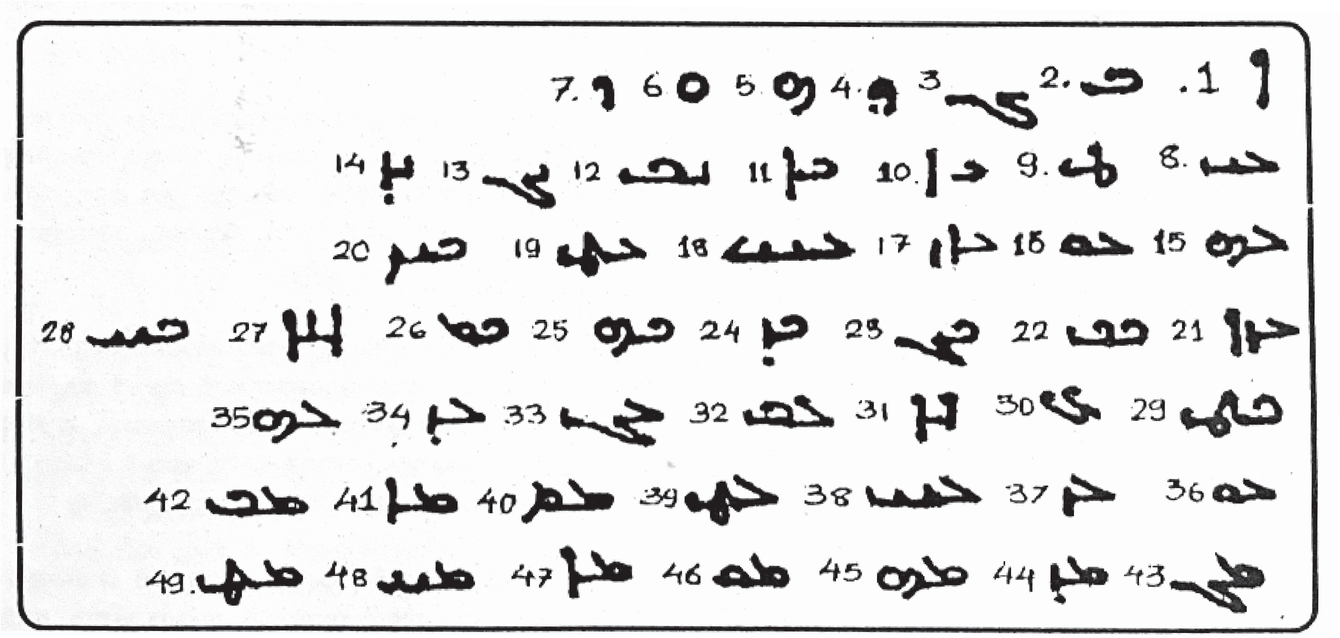

പാൽ പുസ്തകം

Fr. Dr. Mathew Varghese

മലയാളത്തിന്റെ ജനപ്രിയ നോവലിസ്റ്റ് ബെന്യാമിന്റെ നോവലാണ് തരകൻസ് ഗ്രന്ഥവരി. ചരിത്രവും ഭാവനയും സമകാലിക സംഭവങ്ങളും ചേർത്ത ഈ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ മിസ്റ്ററി നോവൽ ഉദ്വേഗപൂർവ്വമായ വായനയാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. മലങ്കര സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ വലിയ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന ആലപ്പുഴക്കാരനായ വ്യാപാരി തച്ചിൽ മാത്തൂ തരകനിലൂടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻതലമുറകളിലൂടെയും ഈ നോവൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ മന്ത്രി, സാമൂഹ്യ നേതാവ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാത്തൂ തരകൻ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ പുനരൈക്യത്തിനുവേണ്ടി സർവ്വസന്നാഹവുമായി ഇടപെടുന്നുണ്ട്. അതിനായി മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് തദ്ദേശീയ മെത്രാനെ ലഭിക്കുന്നതിനായി 1782-ൽ കരിയാറ്റിൽ യൗസേപ്പ് മല്പാൻ, പാറേമാക്കൽ തോമാ കത്തനാർ തുടങ്ങിയ സംഘത്തെ റോമിലേക്കയച്ചു. ആറാം മാർത്തോമ്മായോട് നേരിട്ട് ചർച്ചകൾ നടത്തി. വിധേയപ്പെടാതായപ്പോൾ പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കി പുനരൈക്യത്തിനു ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി.

1782-ലെ റോമൻ യാത്രയ്ക്കുമുമ്പായി പാറേമാക്കൽ തോമാ കത്തനാർ യാത്രയുടെ ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി പാൽപുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുന്നതായി നോവലിൽ വിവരിക്കുന്നു. അവർ ഉപയോഗിച്ച പാൽപുസ്തകം എന്താണ്? അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പഠനമാണ് ഈ ലേഖനം.

പാൽപുസ്തകം

ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ ആശങ്കകൾക്കും സമസ്യകൾക്കും ചരിത്രാതീതകാലത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. ഓരോ സംസ്കാരത്തിലും വ്യത്യസ്ത രീതികളിലും നടപടികളിലും ഭാവി പ്രവചന നിർവ്വഹണം നടത്തുന്നു.

അപ്രകാരം മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന രീതിയാണ് പാൽപുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗം.

'പാൽ' എന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിന് പേരുവരുന്നത് "പാലോ" എന്ന സുറിയാനി വാക്കിൽ നിന്നാണ്. ഈ സുറിയാനി പദത്തിന് "പരിശോധിക്കുക" "കണ്ടെത്തുക", "പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുക", "ലക്ഷണം നോക്കുക" എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ട്. വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പോലെ സുപ്രധാന തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടതായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പാൽ പുസ്തകം പരിശോധിച്ച് തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തിരുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ പേർഷ്യൻ -ബാബിലോണിയൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതാണിത്. പേർഷ്യൻ സഭ അതിനെ ക്രിസ്തീയവൽക്കരിച്ചു. കല്ദായ ജ്യോതിഷത്തിൽ ലക്ഷണം നോക്കുന്ന നടപടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി സെറൂഗിലെ മാർ യാക്കോബിന്റെ (451-521) എഴുത്തുകളിൽ കാണാം. നക്ഷത്ര ജ്യോതിഷത്തിൽ നിന്നും, കല്ദയ തന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ മാർ യാക്കോബ് തന്റെ എഴുത്തുകളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. സുറിയാനി സഭാ പിതാവായ വി. അപ്രേമും നിശിതമായ ഈ നടപടികളെ വിമർശിക്കുന്നു. (പറുദീസാ ഗീതങ്ങൾ IX:15) കല്ദായരുടെ തെറ്റുകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സൃഷ്ടാവിലേക്ക് തിരിയുക എന്ന് അപ്രേം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

മലങ്കര സഭയുടെ പേർഷ്യൻ ബന്ധത്തിൽ പാൽ പുസ്തകം ഇവിടെ ലഭ്യമായി. 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ലക്ഷണം നോക്കുന്ന നടപടി നിരോധിച്ച്, അതിന്റെ പ്രതികൾ കത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലം വരെ പള്ളികളിൽ പാൽപുസ്തകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. വിവാഹാലോചന, യാത്രാരംഭം, ഗൃഹനിർമ്മാണം മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ പള്ളിയിൽ ചെന്ന് പാൽപുസ്തകം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പള്ളികളിൽ മാത്രമല്ല ഭവനങ്ങളിലും ഇതിന്റെ പ്രതികൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തുള്ള പുരാതന ഭവനങ്ങളിൽ ഇന്നും അതിന്റെ പ്രതികൾ ഉണ്ട് അവിടെയുള്ളവർ തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

പാൽപുസ്തകം : പതിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും

പാൽപുസ്തകത്തിന് വിവിധങ്ങളായ പാഠഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പാൽപുസ്തകം അതിൽ ഒന്നാണ്. അതിൽ 1 മുതൽ 25 വരെയുള്ള സംഖ്യകൾ രേഖപ്പെടുത്തി ഓരോ സംഖ്യയ്ക്കും ഓരോ ഫലസൂചകങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'വഴിപോകുവാൻ പരൂക്ഷ കാണുന്നതിന്' എന്ന തലക്കെട്ട് നൽകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ യാത്രാരംഭത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പാൽപുസ്തകമാണിത് എന്നത് വ്യക്തമാകുന്നു. ബെന്യാമിന്റെ 'തരകൻസ് ഗ്രന്ഥവരി'യിലും ഇത് അതേപടി ഫലലക്ഷണങ്ങളോടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ വേർഷൻ കുറേക്കൂടി വിപുലമാണ്. 1899-ൽ പാമ്പാക്കുട മാർ യൂലിയോസ് പ്രസ്സിൽ നിന്ന് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ സുറിയാനിയിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ് അതിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പ്. "ദൈവകൃപയാൽ ഞങ്ങൾ പഴയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ കണ്ടതനുസരിച്ച് പാൽപുസ്തകം അച്ചടിക്കുന്നു" എന്നു മാത്രമേ അടിസ്ഥാന രേഖയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുള്ളൂ. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ ദഹിച്ചു പോകാതിരുന്ന ഒരു പഴയ പ്രതിയിൽ നിന്നാണ് മാത്തൻ മല്പാൻ പാൽ പുസ്തകം അച്ചടിക്കുന്നത്.

ഭാവികാര്യങ്ങൾ അറിയുവാനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആദ്യനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. "ഒരുവൻ ഭാവികാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ കർതൃപ്രാർത്ഥന, കൃപനിറഞ്ഞ മറിയം, വിശ്വാസപ്രമാണം എന്നിവ ചൊല്ലിയതിനുശേഷം സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സത്യദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കണം." തുടർന്ന് വേറൊരാളെ വിളിച്ച് സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന 1 മുതൽ 49 വരെയുള്ള അക്കങ്ങളിൽ ഒന്നു തൊടുവാൻ പറയണം. ഓരോ അക്കത്തിനും ഓരോ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഫല സൂചകങ്ങളും നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ സുറിയാനി അക്ഷരങ്ങൾ സംഖ്യാക്കങ്ങളായി (numerals) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉദാ. ഓലഫ് -1, ബേത്ത്-2...). ഒരു സുപ്രധാന അറിയിപ്പുകൂടെ നൽകുന്നു. "ബഹുമാന്യനായ സഹോദരാ, ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽ ചിലകാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം. നിന്റെ ആശ്രയം ഈ പുസ്തകത്തിൽ അല്ല സർവ്വാധിപനായ ദൈവത്തിൽ ആയിരിക്കണം. പരീക്ഷണത്തിനായി ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കരുത്.

1 മുതൽ 49 വരെയുള്ള സംഖ്യകളുടെ ഫല സൂചകങ്ങളായി നൽകുന്നത് വേദപുസ്തക ബന്ധിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ്. ഉദാഹരണമായി, 1. എന്ന സംഖ്യ തൊടുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉപദേശമായി ലഭിക്കുന്നത് "ദൈവമായ കർത്താവ് ശൗലിൽ നിന്ന് ദാവീദിനെ രക്ഷിച്ചതുപോലെ നിന്നോടുകൂടെയിരുന്ന് എല്ലാ തിന്മകളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും" എന്ന നിർദ്ദേശമാണ്. പാൽപുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പതിപ്പിനുശേഷം രണ്ടും മൂന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കോതമംഗലം മാറാച്ചേരി ഇട്ടിരാമല്പാൻ 1955 കോതമംഗലം ബേസിൽ പുസ്തകശാലയിൽ നിന്ന് മൂന്നാമത്തെ പ്രസിദ്ധീകരി

ച്ചു. (രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ വർഷം ലഭ്യമല്ല.) പാമ്പാക്കുട മാർ യൂലിയോസ് പ്രസിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'ജീവനിക്ഷേപം' എന്ന മാസികയിൽ (1907 vol.3 issue 9) പാൽ പുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വിവരണം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1935-ൽ കുന്നുംകുളം സിറിയിൻ ക്രിസ്ത്യൻ ബുക്ക് ഡിപ്പോയിൽ നിന്ന് പീറ്റർ എം. കാക്കാശ്ശേരി പാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മാറാച്ചേരി ഇട്ടീര മല്പാന്റെ പതിപ്പുതന്നെയായിരുന്നു ഇത്. കുന്നുംകുളത്ത് തന്നെ 2002-ൽ പാൽപുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായി ഫാ. ഈയോബ് OIC സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ വിവാഹ നിശ്ചയത്തിനും മറ്റും ഇരു കൂട്ടരും പള്ളിയിലെത്തി പ്രാർത്ഥന നടത്തി പട്ടക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ പുസ്തകം തൊട്ടുനോക്കിയാണ് നിശ്ചയകർമ്മം നടത്തിയിരുന്നത്. ഹൈന്ദവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹ പൊരുത്തം നോക്കുന്ന പതിവ് ക്രിസ്ത്യാനികളും ആചരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെന്നും ക്രമേണ അതുമാറി പാൽപുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിലേക്ക് വന്നുവെന്നും 'ജ്ഞാനനിക്ഷേപ'ത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പാൽപുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗവും കുറഞ്ഞുവരുന്നുവെന്നും അതിൽ സൂചനയുണ്ട്. തൊട്ടുനോക്കി ഫലമറിയുന്നതിനാൽ ഇതിനെ 'തൊടുകുറി ശാസ്ത്രം' എന്നുകൂടി അറിയപ്പെടുന്നു.

ആദിമസഭയിൽ തീരുമാനം എടുക്കുവാനായി ചിട്ടിയിടുന്ന പാരമ്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്കര്യോത്താ യൂദയ്ക്കുപകരം മത്തിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ചീട്ടിട്ടു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതായി അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികളിൽ കാണുന്നു. ഇതുപോലെയാണ് പാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗമെന്ന ന്യായം അതിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പാൽ പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നുകൂടി അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആർട്ട്സ് ക്ലബ് ഉത്ഘാടനം.

'ദർപ്പണം' ഉത്ഘാടനം.

सत् चित् आनान्द्

Sat - Chit - Anand

Truth - Consciousness - Bliss

SACCIDANANDA AND INDIAN CHRISTIAN THINKING

Dn. Kurian Mathew
BD IV

Introduction

Indian Christian theology is a Christian theology which is an attempt to explain the faith and teachings of Christianity in Indian religio-cultural perspectives. We can see this type of exposition of Christianity from the ancient times itself (eg. Logos concept of Greek philosophy is used to explain, who Jesus Christ is? in the prologue of St. John's Gospel)

Saccidänanda , the term is used to represent the NirgunaParabrahman concept in the ancient Indian religio-philosophical tradition. Even though it is an Indian God-concept, some of the Indian Christian thinkers tried to connect it with the Christian dogma Trinity-Father, Son and Holy Spirit. In this sense the Indian Christian theologians actually tried to follows the footprints of the early church fathers, who were explained the Christian faith with the help of Greek philosophy. We would try to understand some Indian Christian theologians understandings of exposition of Trinity through the Indian traditional concept 'Saccidänanda'.

Dr.Geevarghese Mar Osthathios about Saccidananda and Trinity concept:

Atraita Theology

The Sanskrit term 'atraita' is the opposite of 'traita'. Traita means the state of being in 'three'. Atraita, therefore should mean the state of not being in 'three' or the state that cannot be described as 'three' .

'Athreya', another Sanskrit term give almost the same meaning.

'Atraita' is an apophatic (negative) term. Mar Osthathios tried to interpret the essential nature of the ultimate reality, the Trinity by this term. Holy Trinity does not mean that God is three, but beyond one, two or three . He explained Love of God as the 'ousia' (essence) of God by the help of Johannine statement 'God is love' (1 John 4:8,16). The essence of God is not identity of 'Jeevatma' and 'Paramatma' as Advaita teaches, but eternal sharing of love in the triune AtraitaGod . In this point of view, Atraita theology contradicts Advaita of Sankaracharya.

The interpretation of 'Atraita' is done by the interpretation of 'love' as the divine essence through the following statements .

a) "Love", The paramount expression of the reality of God.

b) Love in essence and energia implies God and Trinity, He says that, "God who is love in essence cannot be a monad, because in a monad there is no possibility of the energia or exercise of Love". According to him, mutuality of love and sharing of love only possible in a tri-unity and only when God is love, there is the possibility of sharing, out pouring and mutuality.

Saccidananda and Trinity

Mar Osthathios accepted the concept sat-chit-ananda interpretation of Keshub Chandra Sen as sat is called the Father, chit is Christ the Son and ananda is the Holy Spirit . And he used this terminology as a psynonym for 'atraita' along with the compassionate Allah of Islam. He explained the 'sat', the being as the 'ousia', the very being of the father. He relate trinity with Satyam SivamSundaram, the absolute God of Hinduism

If we look through the lens of Advaitic dialectical category of Nirguna and Saguna, the sat-chit-ananda terminology belongs to the Nirguna category which represents the essential nature of ultimate reality, ie being (existence) and consciousness and Bliss. Which are not expressions or gunas or qualities? Mar Osthathios interpret the concept of 'atrita' theology as Saccidänanda. He himself says that Love is the essential nature of AtraitaGod . The question here is that how an apophaticterminology (negation) attained or explained a concrete level about the state of Brahman? Saccidänanda cannot represent any of the qualities but denotes the essence. Atraita tries to interpret love as the essence of God, the help of Johannine Statement 'God is Love' (1 Jn.48, 16). I thought that the 'Love of God' belongs to the essential qualities or 'sattaGuna' of God and which is the model of a qualified interpretation of Brahman or Saguna Brahman, which promote by the Visistadvaita of Ramanujacharya.

Secondly. Sat-chit-ananda, the combination of three Sanskrit terms, has a 'threeness' in the interpretation of the essential nature, 'SattaBhava' and also which has a oneness in the essence when which act as a compound term Sacciåänanda . But in the case of 'atraita' a negative term itself denies the 'threeness' or traita as 'advaita' deny duality.

Conclusion

Through 'atraita' theology Mar Osthathios tried to evaluate the sharing and Trinitarian fellowship in trancendal realm. He wants to realize the sharing love and fellowship in humanity. We can see an inner urge for a human religion of love and through that he visualize a peaceful humanity with the fellowship of love. As like 'Advaita' is a denotation of Godhead or ultimate reality, which is beyond oneness or twoness, similarly, 'Atraita' has a denotation of the God head beyond oneness, twoness and threeness. So we can say that 'Atraita' fulfills some ideas of Saccidänanda to a certain extend.

■

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമന്റെയും പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും സംയുക്ത ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ

ദിവ്യബോധനം കോൺവക്കേഷൻ 2023

Scan the
QR code
to subscribe

A LOT CAN HAPPEN IN A WEEK

THE WEEK
JOURNALISM WITH A HUMAN TOUCH

website: theweek.in facebook.com/theweekmag google.com/+TheWeekMag @theweeklive

ക്രിസ്മസ് ആഘോഷം 'ഓഫർത്തോ 2022'

യൽദോ പെരുന്നാൾ 2022

ആശംസകളോടെ...
മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി
NABH CERTIFIED
Multi Super Speciality Hospital
അടുപ്പൂട്ടി, കുന്നംകുളം, ഫോൺ : 04885 222944, 222764
Mob: 9526 422 944 - Email: kkmmoscmmhos@gmail.com
.....professional care at affordable cost.....
WE TREAT GOD HEALS since 1981
MALANKARA CARDIAC CARE
STATE-OF-THE-ART CARE AT CHARITABLE COST
MALANKARA CT SCAN CENTRE
(GE 50 SLICE CT SCAN)
Wholebody CT Scan with 3D Reconstruction
Auto Bone Xpress
Advanced Vessel Analysis Xpress
CT-Perfusion 4D Neuro
CT-Perfusion 4D Multi-Organ
CT-Colonography Pro
Speech Therapy Department
Audiology Department
• Swallowing Therapy • Voice Therapy
(തിങ്കൾ, ബുധൻ, വെള്ളി 11am to 2.00pm)
ഓർത്തോപീഡിക് വിഭാഗത്തിൽ
DR. FEBIN.C.KUNNATH MBBS, D.ORTHO, MS ORTHO FSHM / FASM ARTHROSCOPY (KEY HOLE SURGERY) & SPORTS MEDICINE
Dr. ANAND A. MS, Mch
CARDIOVASCULAR THORACIC SURGEON
DEPARTMENT OF GYNAECOLOGY & OBSTETRICS
Dr.JANAKI
Dr.JAIBOI K.C
Dr.PREJI
Dr.SARA THOMAS
Dr.DEVIKA
PAINLESS DELIVERY • LAPROSCOPIC HYSTERECTOMY
LAPROSCOPIC OVARIAN CYSTECTOMY • PCOD DRILLING
ന്യൂറോളജി വിഭാഗം പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു
DR.SABU GEORGE .K
DR.NARAYANAN UNNI
ശ്വാസം മുട്ടൽ, ശ്വസകോശ രോഗങ്ങൾ, പുകവലി മൂലമുള്ള ശ്വാസകോശ സംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ നിർണ്ണയത്തിനും രോഗവ്യാപ്തി അളക്കുന്നതിനും പൾമണറി ഫങ്ഷൻ ടെസ്റ്റ് (PFT)
വീഡിയോ ബ്രോങ്കോസ്കോപ്പി, വീഡിയോ തൊറാസ്കോപ്പി, തുടങ്ങിയ നൂതന ചികിത്സ സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന
ശ്വാസകോശരോഗവിഭാഗം
Available Departments
CARDIOLOGY • PULMONOLOGY • UROLOGY • NEPHROLOGY • NEUROLOGY • GENERAL & PAEDIATRIC SURGERY
GASTRO ENTEROLOGY • OBSTETRICS & GYNAECOLOGY • MEDICINE • TOXICOLOGY • PAEDIATRICS
RADIOLOGY • OPHTHALMOLOGY • ANAESTHESIA • DERMATOLOGY • PSYCHIATRY • DENTAL
CARDIAC CATH LAB • CT SCAN • CARDIOVASCULAR THORACIC SURGERY • DIET THERAPY • MICROBIOLOGY
PHYSIOTHERAPY • VIDEO E.E.G., EMG, NCS • LABORATORY • DIALYSIS • PHARMACY
BRONCHOSCOPY • THORACOSCOPY • COLONO SCOPY • GASTRO SCOPY • E.N.T.
ORTHOPAEDICS • BLOOD BANK • X-RAY & E.C.G.
24hr Accident & Trauma Unit
GNM & BSc Staff Nurse Required

IVANIOS MEDIA
IVANIOS LIVE BROADCASTING HD
Thumpamon, Pathanamthitta
IvaniosLiveBroadcast
FOR LIVE BOOKINGS: +91 9744039971
HD LIVE BROADCASTING
HOLY COMMUNIONS, FUNERAL SERVICES, WEDDING EVENTS, STAGE SHOWS, PUBLIC EVENTS, FESTIVALS, CONFERENCES

മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും കുന്നംകുളവും

Fr. Iyoob OIC
BD I

1816 വരെ മലങ്കര സഭയെ നയിച്ചത് പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ അർക്കദിയാക്കോന്മാരും പിന്നീട് ആ കുടുംബത്തിലെ മാർതോമ്മമാരു മായിരുന്നു. ഇവർ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചശേഷം രാജാവിന്റെ പിന്തുണയ്ക്കായി ഒരു അധികാരമോതിരം രാജാവ് പുതിയ അർക്കദിയാക്കോനെ അണിയി ക്കുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവം എന്നുമുതലെന്ന് വ്യക്തമായി അറിയുകയില്ല എന്നാൽ വില്ലാർവട്ടം രാജവംശത്തിന്റെ അസ്തമയത്തോടെ ആ രാജവംശത്തിൽ നിന്ന് കൊച്ചി രാജവംശത്തിന് പൈതൃകമായി കിട്ടിയതാണ് ഈ ആചാരമെന്ന് ജേക്കബ് കൊല്ലപറമ്പിൽ പറയുന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ മാർതോമ്മ മെത്രാന്മാർ വാഴിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അർക്കദിയാക്കോന്മാരെ ആയിരുന്നു കൊച്ചിരാജാവ് ഈ മോതിരം അണിയിച്ചിരുന്നത്. സുറിയാനി സഭയുടെ ആംഗീകൃതതലവനെ അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നു ഈ ചടങ്ങിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഏതാണ്ട് 1653 കൾ മുതൽ ഈ ചടങ്ങ് നടന്നിരുന്നതിനു എന്നതിനു തെളിവുകളുണ്ട്. പുത്തേഴത്തു രാമൻ മേനോൻ എഴുതിയ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ 319-ാം പുറത്തിൽ ഒന്നാം മർതോമ്മയെ കൊച്ചിരാജവംശം മോതിരം ഇടുവിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയ്ക്ക് ശേഷം അതിനു പിന്തുടർച്ചയായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന പേരിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് II 1815 മാർച്ച് 21-ന് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വെച്ച് തൊഴിയൂർ സഭയുടെ മാർ ഫീലക്സീനോസിൽ നിന്ന് മേല്പട്ടസ്ഥാനമേറ്റശേഷം ഒരു സ്വീകരണഘോഷയാത്രയായി കുന്നംകുളത്തിനു വരുമ്പോൾ തലപ്പള്ളി രാജ്യത്തിന്റെ അധിപന്മാരായ അയിനിക്കൂർ സ്വരൂപത്തിലെ മണക്കുളം രാജാവ്, (കുന്നംകുളം രാജാവ്) തനിക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചുപോയ തന്റെ ധീര സേനാനായകൻ ചുമ്മാരിന്റെ പൗത്രനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് വിലയേറിയ മരതകം രത്നം പതിച്ച ഒരു പച്ചക്കല്ലു മോതിരം സമ്മാനിച്ചു. ഈ മോതിരമാണ് അന്നുമുതൽ മലങ്കര മെത്രാന്റെ സ്ഥാന ചിഹ്നങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഈ അംശമോതിരം.

ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടശേഷം ശേഷിച്ച ജനങ്ങളെ ആർത്താറ്റ് കമ്പോളത്തിൽ നിന്ന് കുന്നംകുളം അങ്ങാടികളിൽ കൊണ്ടു വന്നു താമസിപ്പിച്ചതും അവർക്കായി കുരിശാകൃതിയിൽ അങ്ങാടികൾ പണിയിച്ചതും ഓരോ ആങ്ങാടിയിലും അവർക്കായി ആരാധനാ സൗകര്യം ഒരുക്കിയതും ഈ പിതാവായിരുന്നു.

2 സ്വർണ്ണ (ഇരട്ടപ്പത്തി) പാമ്പുവടി

1095 (1920) ൽ കുന്നംകുളം ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ ജനത ഒരു വിപത്തിനെ നേരിട്ടപ്പോൾ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കുന്നംകുളത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും കുറച്ചുനാൾ അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനിക്കു തങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹത്തിനും കരുതലിനും നന്ദിയായി അദ്ദേഹത്തിനു എന്തു സമ്മാനം നൽകും എന്ന ചിന്തയായി. അന്ന് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അംശവടി ഒരു വെള്ളികൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. സഭാ തലവന്റെ വടിക്കു ഭംഗി പോര എന്നു തോന്നിയതും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ തിരുമേനിയുടെ ജൂബിലി ആഘോഷവേളയിൽ പുതുപള്ളിക്കാർ തങ്ങളുടെ മേൽപൂട്ടിലിരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണം ഉപയോഗിച്ചു പണിയിച്ച വടിയും തിരുമേനിക്ക് സമ്മാനമായി ലഭിച്ച സ്വർണ്ണം ഉരുക്കി അതിനു ഒരു ഇരട്ട പത്തി പണിയിച്ചതും ആയി 5000 രൂപ മതിപ്പുള്ള അംശ വടിയായിരുന്നു. മലങ്കരയിൽ പണിയിച്ച ഈ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള അംശവടി വട്ടശേരി തിരുമേനിയുടെ മേൽപട്ട സമയത്ത് (പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കൊടുത്ത സ്വർണവടി) അന്തോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിനു മലങ്കര നസ്രാണികൾ വകയായി സമ്മാനമായി കൊടുത്തയച്ചതും ഓർത്തപ്പോൾ കുന്നംകുളം പള്ളിക്കാർ ഒരു യോഗം കൂടുകയും തങ്ങളുടെ വകയായി പിരിവിട്ടും പള്ളിയിൽ നിന്നും എടുത്ത് 100 പവൻ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടും അവയിൽ കൊത്തുപണികളോടും രത്ന കല്ലുകൾ പതിച്ചും ഒരു ഇരട്ടപത്തി അംശവടി പണിതീർത്തു.

1097 (1922) വൃശ്ചികത്തിൽ കല്ലാശ്ശേരി മെത്രാച്ചനുമായി (പരി. ഗീവർഗ്ഗീസ് ദ്വീതീയൻ ബാവ) കുന്നംകുളം വീണ്ടും സന്ദർശിച്ച വേളയിൽ കുന്നംകുളം പള്ളിക്കാർ ഒരു യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടുകയും അതിൽ വച്ച് പരി തിരുമേനിക്ക് ഈ അംശവടി സമ്മാനിക്കയും ചെയ്തു. ഈ അംശവടി പിന്നീട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംശവസ്ത്രങ്ങളുടെ ഭാഗമായി (ഇന്ന ഈ വടി അസോസിയേഷൻ യോഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.) ■

ഹിസ്റ്ററി - തിയോളജിക്കൽ അസ്സോസിയേഷന്റെ ഉത്ഘാടനം.

Pilgrimage in the Bible and in the Malankara Tradition

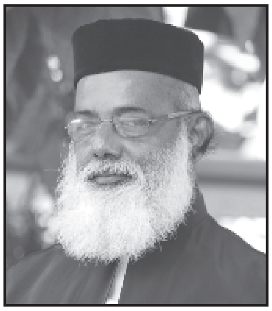

Fr. Dr. Mathews John Manayil

Holy Land is a basic attraction in the life of every Christian in their faith as well. The Biblical history itself commences with the pilgrimage of Abram and culminates in the sojourn life with Christ Immanuel. It needs a study on the basic concept of pilgrimage from the Holy Scripture, primarily to comprehend on the concept of attributed holiness of the land and on the reflections to gather on the concept of pilgrimage attached to it.

The Holy Land and Pilgrimage in the Old Testament

Primarily, one could note that, the Promised Land in every respect is considered to be Holy. As early as in the sojourn of Abram, the promise being made that, "to your offspring I will give this land" (Gen. 12:7), and the response of Abram to the promise was to build an altar and worship the Lord. This promise and the responses of the promise as worship had continued down in the history of Israel. In the precise instructions given, the Lord told Moses to, "Have them make me a sanctuary, so that I may dwell among them" (Ex. 25:8). Sanctuary is obviously a holy place.

So even when the people were sojourning to the Promised Land they were advised to have an exclusive holy place for Almighty God to

dwell among them. The concept of reserving a particular place as holy thus goes back to the presettlement period of the Israelites. Later on, Israelites had decided to have their own permanent worshipping place for which Jerusalem was chosen as the place to build the temple.

Again, the Promised Land became an irrevocable point of expectation for the sojourning peoples of Israel and so itself; the concept took space in the book of Numbers and in Joshua. But even then, the metaphor of 'Holy Land' among them and for the reader of anytime stands valid. It is based on this concept of the holy otherness that pilgrim Psalms started gaining its place among the Hebrew Scriptures.

This is made clear when the "Songs of Ascents" were understood clearly as pilgrim Psalms to the Holy Land. Over the major three festivals in Jewish traditions, which are the Passover, the feast of Tabernacle and the harvest feast of autumn, people journeyed up to Jerusalem in groups, and in order to make their journey easier and to bring a devotional air, the pilgrims would customarily recite the Psalms. It could be generally inferred that these Psalms were sung by caravans who are pilgrims to Jerusalem. As Michael Fallon rightly opines that, "Psalms celebrate the positive value of work and the blessing and the joy of family life, including the family of Israel centred in the mother-city, Jerusalem". [1]

Later, in prophetic literature, the distribution of the land is considered to be integrally holy. We see clear instructions on a holy district which is supposed to be separated and sanctified in the prophetical writings of Ezekiel (Cf. Ezekiel 45: 1-9).

Considering the aforementioned aspects from the Hebrew Scripture, we could now move onto those points on pilgrimage as it is reflected in the Scripture. In the sojourning period the 'people of God', felt that 'Yahweh' himself chose the Holy Land as the dwelling place of Israel (Joshua 1:2-6), they saw 'Yahweh' in the Ark, the portable one. The object of pilgrimage became the Ark of the Covenant which was placed at Shiloh. Customarily, they went there three times a year, on the feasts of Unleavened Bread (Passover), Weeks (Shavu'ot) and Tabernacles (Sukkot). The pilgrims to Shiloh include men and women, the sacrificial rituals are like those described in the first book of Samuel (2:13-14).

From this practice of venerating an itinerant Ark to placing it in a specific location, that is, in Jerusalem Temple, the pattern and character of the pilgrimage of the Israelites were changed. Then, Solomon would have the chance to build the Temple. Thus, the centralization of the religious authority had shaped up the pilgrimage to the holy land, considerably. For the people, eventually, the place not only became the temple of God, but the whole territory and the hill in which the temple was built as sacred. These aspects certainly led to the formation of mass pilgrimages to Jerusalem.

This could be substantiated with the further elaborative attributions the temple of Jerusalem had among the pilgrims. It is believed that, the waters of the deep blocked on the first day of creation here; it is taken as the first place and the centre of the world and the site in which the dust was gathered to create Adam, as the place where Adam offered his first sacrifice, where Adam's grace is located, the place where Cain and Abel offered their sacrifice, Noah's sacrifice after the flood, the place in which Abraham was circumcised, the sacred place in which Melchizedek's altar is erected in Salem. Precisely, in relation to the sacred history they had learned the temple became the material commemorative place. The whole of the community were disheartened and shattered when they had lost the sight of the temple through the destruction and exile.

Let us now turn to the New Testament to see how the idea of pilgrimage perspective influenced the followers of Jesus and the Early Church.

Holy Land and Pilgrimage in the New Testament

The sanctity of the land could be affirmed with the saving sojourn of the second person of the Holy Trinity through it. The very truth about incarnation and everything about the journey of our Lord through the specific land cannot go

unnoticed. As Schlink M Basilea rightly observes, "The Almighty God, the second Person of the Holy Trinity, set foot on this very ground- the Son of God as the Son of man. Therefore, this land with its sites truly deserves its name, the Holy land".[2]The Gospel of John emphasizes the fact that Jesus himself considered journeying to Jerusalem as something significant (Cf. 2:13, 7:10, 12: 12). It is well attested by the New Testament commentators that all these journeys carried out by Jesus over the festal times had serious connection with the economy of salvation. Obviously in the Johannine narratives of the Passover, there exists a clear overshadowing of it; what previously was the deliverance from Egypt for the Israelites, here is the deliverance in Christ through his sacrifice. It is in this good spirit of renewal that the old concept of the Holy Land got transitioned into the new one, which is related to the events surrounding the incarnated Word of God.

In the ministry of Paul, it is clear that he had given importance to Jerusalem. He was intensely intending to go to Jerusalem, and in Caesarea he, along with the author of the Acts of Apostles was confronted with a local person who had the gift of prophecy (Acts 21: 8ff.). It is pronounced that Paul will be bound and handed over to the gentiles. People who loved him tried to stop him, to which Paul responded, saying, "What are you doing, weeping and breaking my heart? For I am ready not only to be bound but even to die in Jerusalem for the name of the Lord Jesus" (Acts 21: 13). This certainly reflects on how ideally and intensely Paul longed in his heart to be identified with Christ, and that too to be at the place where Jesus Himself is convicted and crucified.

In the New Testament, life in here itself is considered to be a pilgrimage, Peter in his Epistle is referring to the faithful as "aliens and exiles" (I Peter 2:11). The very presence of God is considered to be a spiritual locality in a renewed interest. J. Cornelis de Vos commends on this, "The believers themselves become the 'Land' of Salvation, a space bound by the community keeping itself separate morally for God and at the same time by the presence of God amidst this social, spatial "Temple" "and Land"; that is, the community of believers, people of God"[3].

Thus, the concept of the Holy land had three dimensions in the New Testament. Firstly, as in the Old Testament it takes an undeniable continuity; secondly, it takes a transcendental dimension or spiritualizes the concept; and thirdly, it is seen through the person of Jesus Christ. By the rejection of Jesus Christ in the land by the authorities, He transcends the territorial dimension and extends it to the whole world through His Church by the fact that the notion of the Kingdom of God is transcending the physical premises. The Risen Christ made radical change in the concept of the Land. With the Acts of the Apostles the centre of history changed from Jerusalem to the whole world as of Jesus' command in Matthew 28:19 and Acts. 1:8. When Philip meets the Ethiopian Eunuch on the road to Gaza, he is returning from a pilgrimage to Jerusalem (Acts 8:27). Even though there are references about the pilgrimage like in Jn. 4 Jesus says to Samaritan woman that, 'the true worshippers shall worship the Father in Spirit and in Truth'. Thus, in the risen Christ we see a major shift of emphasis; what previously was considered to be completely confined to the sanctity of the physical premises.

Pilgrimage History of the Syrian Christians of India

The Syrian Christians of India follow certain spiritual ethos as they do in the rituals and practices of spirituality like fasting, lent, personal and public prayer times. The pilgrimage to the tombs and special places connected with their spiritual leaders are very common. It traces back the time when the Portuguese colonization was in effect; the Syrian leader Anjilimoottil Itty Thomman Kathanar went to Mylapore in Tamil Nadu, where the tomb of the Apostle Thomas was enshrined. There his meeting with 'AhathallaBava' changed the Syrian Christian history.

Another example is that of the journey of Paremakkil ThomaKathanar to Lisbon. As they beheld the pilgrim nostalgia, the pilgrimage to the holy land was their dream, even though their social as well as economic condition did not favour them to engage into a pilgrimage to the

Holy Land. Parumala Mar Gregorios, their spiritual as well as social reformer, travelled to the Holy Land in the last decade of the nineteenth century and wrote the first ever travelogue in vernacular Malayalam language 'Oorslem Yaatravivaranam'. "This trust is worthy to be there in His foot steps''[4]. He exhorts that the visualisation through the eye is stronger than that heard by ears; Jesus Christ's Passion and Resurrection becomes more realistic to our minds when we are there than by reading the Bible. He added that it is not necessary to venerate the True God in a particular place, but it could be done in Spirit. But to Fill in True Spirit and Truth one can percept it through one's eyes, and he advocated for the pilgrimage.

The Syrian Christians treated the pilgrimage to the Holy Land as a spirituality enhancing endeavour. Few more examples of the pilgrimage by the Malankara Orthodox Syrian Christians to the Holy Land are cited here. Vattasseril Geevarghese Ramban along with Kochuparampil Paulose Ramban, Kallasseril Punnoose Ramban, Karottuveettil Fr.Yuyakkeem, Kodiyattu Fr. Kuriakkose and six others made pilgrimage to the Holy Land in 1908. On that pilgrimage Vattasseril Ramban and Kochuparampil Ramban were consecrated and ordained as Bishops at Jerusalem. H.H. Geevarghese II Catholicose made pilgrimage along with Fr. C. M. Thomas and Fr. C. J. Scariah, in 1934; they visited most of the places in and around the Holy Land. They were hosted by the Anglican Bishop, Dr Graham Brown, at Jerusalem. In 1964, Rev. Dr. N. J. Thomas Ramban along with Rev. Dr. Bishop, a German medical practitioner, visited the Holy Land. He exclaimed, "As St. Paul writes, 'such an one caught up to the third heaven', such a heavenly aspiration had to those who had this spirituality of attraction to the Churches, notably the Holy Sepulchre and all the places of the Holy Land".[5] In 1965, H.H. Augen I Catholicose, along with Bishop Daniel Mar Philexinos, Bp. Paulose Mar Philexinose and Fr. T. C. Jacob, visited the Holy Land. In 1978, Very Rev. Cyril Ramban, along with a group, visited the Holy Land. In the history of pilgrimage, three of the Syrian Christians met death while they were in the Holy Land. They are Fr. Mathai (8thMedam 1927), a priest of the Vadakara Church in Ernakulum; Very Rev. PulikkottilYakoobRamban (18thMedam 1927) of Kunnamkulam in Trichur, and Dn. Geevarghese (1929) from Mattancherry in Kochi; they were buried in Sehion Cemetery, Jerusalem.

The list of pilgrimages by the Syrian Christians to the Holy Land is exhaustive with Bishops, priests, dignitaries and lay people. Some of their experiences are published as travelogues. But today, as the cultural, economic and social background of the Syrian Christians has changed, they treat the Holy Land pilgrimage as a 'feather in their cap' and as a matter of unhealthy pride. Some leaders take it as a commercial opportunity.

The concept of Pilgrimage is not a new phenomenon but had a sound Biblical background. Malankara Church had it even from the colonization period itself, and is continuing in this century.

(Footnotes)

1 Michael Fallon, The Psalms. (Bangalore: Asian Trading Corporation, 2005), 447.

2 Schlink M Basilea. The Holy Land Today. (Darmstadt: Evangelical Sisterhood of Mary, 1975), 12.

3 J. Cornelis de Vos. "Temple and Holy Land" in Holy Places and Cult.ed. Erkki Koskenniemi and J. Cornelis de Vos. (Turku: Abo Akademi University, 2014),148. 44

4 Geevarghese Mar Gregorios, *Oorsalem Yathra Vivaranam.* (Mannar: Parumala Seminary, 1996)

5 V.Rev, Dr. N. J Thomas Ramban, *Punya Nadukalil Nadathiya Oraithihasika Theerthayathra*. (Kottayam: K.V.Mammen, 2002) 70.

സമകാലീകം

APRIL 2014
ENVIRON
UN climate
alarm bells
BJP pits
Rahul
Daily

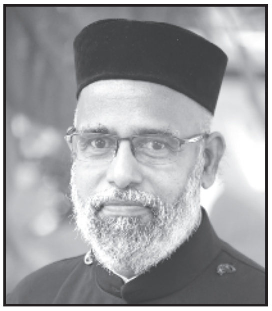

Fr. K V Alias

ലഹരി

ലഹരി എന്ന വാക്കിന് ശബ്ദതാരാവലി നൽകുന്ന അർത്ഥം 'മദം പിടിക്കൽ 'എന്നാണ്. മദം എന്ന വാക്കിന് 'ഭ്രാന്ത്' എന്നൊരർത്ഥം കാണുന്നു. എങ്കിൽ ലഹരി 'സാധാരണ'മെന്ന നിലയിൽ നിന്ന് അതീതമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. ഇത് ഒരു ജീവിയുടെ പ്രകടനത്തിലാണ് തെളിഞ്ഞു കാണുക. ആനയുടെ ചെവിയിൽ നീരുവന്നു പൊട്ടുന്ന അവസ്ഥയാണ് മദം പൊട്ടുക എന്നത്. പിന്നെ അതിന്റെ പ്രകടനം പതിവിൽനിന്നു മാറി അപകടകരമാകുന്നു.

മനുഷ്യനിലും ലഹരി സാധാരണമായതിൽ നിന്നന്യമായ പ്രകൃതത്തിന്റെ സൂചനയാണ്. ചില പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗം മനുഷ്യനെ ലഹരി പിടിപ്പിക്കും. മദ്യവും മരുന്നുകളും കഞ്ചാവുപോലുള്ള വസ്തുക്കളും മദം പിടിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുക്കളാണ്.

ചിലരുടെ ജീവിതചര്യകൾ, താല്പര്യങ്ങൾ, ആസക്തികൾ, എന്നിവ അവരെ ലഹരിയിലേക്കു നയിക്കും. ചിലർക്ക് അത് ഭക്തിയാകാം. മറ്റുചിലർക്ക് സംഗീതം, വേറെ ചിലർക്ക് അക്രമവാസന. അങ്ങനെ പലതും. സാധാരണമെന്ന് പൊതുസമൂഹം കരുതുന്നതിന് അധികമായി, സ്വാഭാവികമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിക്കാണുന്ന ഏതിനേയും ലഹരിയുടെ വകഭേദമായി കരുതാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ ചിലതിനെയൊക്കെ പൊതുസമൂഹം രോഗമായിക്കാണുന്നു.

നമ്മുടെ കാലം നേരിടുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള വലിയൊരാസക്തിയാണ് സമൂഹമാധ്യമങ്ങൾ. (Social Media). സമൂഹമാധ്യമങ്ങളുടെ (അമിത) ഉപയോഗം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ചില നുറുങ്ങു ചിന്തകളാണ് ഈ കുറിപ്പ്. FOMO എന്ന ചുരുക്കെഴുത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമോ മാനസികാവസ്ഥയോ ആണിത്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ മാനസികാരോഗ്യത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയിലേക്ക് FOMO (Fear of Missing out) മാറിക്കഴിഞ്ഞെന്നാണ് മനോവിദഗ്ധരുടെ മതം. 2004-ൽ സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെട്ടുവന്ന ഈ സംജ്ഞ 2013-ൽ OXFORD ഡിക്ഷനറിയിൽ ഇടം നേടി. ഇതിന് "മറ്റുള്ളവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുമായി നിരന്തരം ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം" എന്നാണ് മന:ശാസ്ത്രജ്ഞർ കൊടുക്കുന്ന നിർവചനം. സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളിൽ മാത്രമൊതുങ്ങുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമെന്ന് ഇതിനെ പറയാനാകില്ല, എങ്കിലും ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ FOMO യുടെ ആഘാതം കൂടുതലുള്ളത് സമൂഹ മാധ്യമ ഉപയോഗത്തിലാണ്.

FOMO യ്ക്ക് രണ്ട് ആഘാതങ്ങളാണ്.

1. പുറത്താക്കപ്പെടുമോ,നഷ്ടമാകുമോ എന്ന പേടി

2 അതിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണം, ഈ സാമൂ

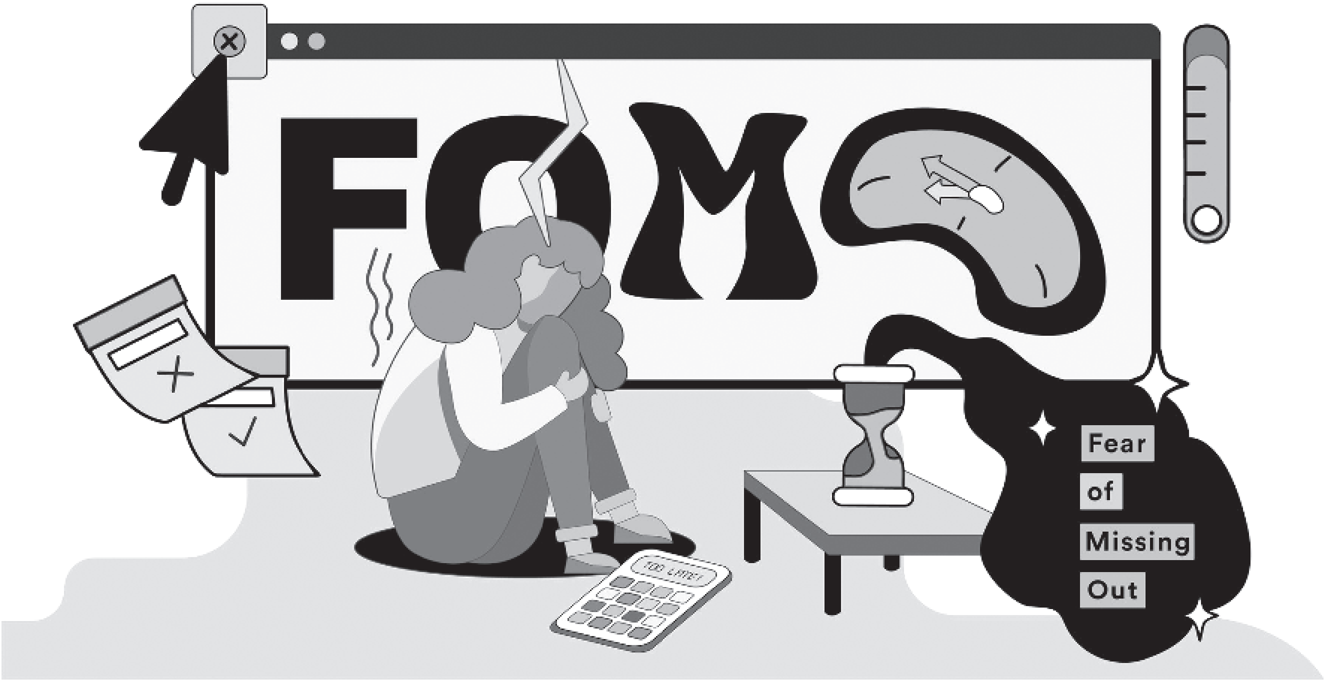

ഹിക ബന്ധങ്ങൾ നിലനിർത്താനുള്ള പെടാപ്പാട്, ധനാത്മകമായി കാണുകയാണെങ്കിൽ ബന്ധങ്ങൾ നിലനിർത്താനുള്ള ത്വരയായി ഇതിനെ വിലയിരുത്താം. എന്നാൽ പലപ്പോഴും ജീവിതത്തിലെ ഇച്ഛാഭംഗങ്ങളുടേയും നിരാശയുടേയും ഫലമായാണ് ഇത്തരം സമൂഹമാധ്യമങ്ങളുടെ വലയിലേക്ക് ഒരു വ്യക്തി എത്തിപ്പെടുന്നതും ആമഗ്നനാകുന്നതും. അതിന്റെ ഫലമായി വ്യക്തിയുടെ ശാരീരികാരോഗ്യം, ചിന്താശേഷി, ഉറക്കം, ഉല്പാദനക്ഷമത, മാനസികാരോഗ്യം എന്നിവയെ അത് ദോഷമായി ബാധിക്കും.

FOMO സാമാന്യം നവമായൊരു മാനസിക പ്രതിഭാസമാണ്. സമൂഹമാധ്യമങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായി മാറിയ സാഹചര്യമാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സമൂഹമാധ്യമങ്ങളുമായി പ്രാശ്നികമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. ഒരു പക്ഷെ മദ്യാസക്തിയേക്കാൾ രൂക്ഷമാണ് ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സമൂഹമാധ്യമാസക്തി, പ്രത്യേകിച്ചും ചെറുപ്പക്കാരിലും മധ്യവയസ്ക്കരിലും. ആനന്ദവും പ്രതിപകരേച്ഛയും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന രാസവസ്തുവായ Dopamin-നെ ഈ മാധ്യമ ഉപയോഗം സ്വാധീനിക്കും. Dopamin-ന്റെ ക്രമരഹിതമായ ഉല്പ്പാദനം നമ്മുടെ ഉറക്കത്തേയും മറ്റു പല പ്രവർത്തനങ്ങളേയും ബാധിക്കും. ജീവിതത്തിൽ സംതൃപ്തിയില്ലാതാകും. അത് കടുത്ത മാനസികാഘാതം ഉണ്ടാക്കും. മാധ്യമത്തിലെ ഇടപെടലുകളിൽനിന്ന് പിൻതിരിയാനാകാത്ത മാനസികാവസ്ഥയുണ്ടാകും.

യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നകന്ന് സാങ്കല്പികലോകത്തിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ട് നമ്മെ മറ്റുള്ളവരുമായി, വിശേഷിച്ച് നമ്മേക്കാൾ നന്നായി ഇടപെടുന്നവരുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് സ്വയം അപകർഷബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലേക്കു വീണു പോകുന്നതിനാൽ സമൂഹമാധ്യമങ്ങളിലെ അമിത ഇടപെടൽ വിഷാദരോഗത്തിനു കാരണമാകാം. ഞാനില്ലാതെ ഈ ലോകം എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു എന്ന് നിരാശയോടെ ചിന്തിക്കുന്നവരും ഇതേവഴിയിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ ചിന്തിക്കുന്നവരും ഇതിൽപെട്ടുപോകും. ഫലമോ! സ്വന്തം ജീവിതവും മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതവും ദുഷ്കരമാക്കും.

സമൂഹമാധ്യമങ്ങൾ ചെറുപ്പക്കാരേയും മറ്റുള്ളവരേയും എളുപ്പത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുവാൻ വഴിയൊരുക്കുന്നുണ്ട് എങ്കിലും അത് പലപ്പോഴും അവരിലുണ്ടാക്കുന്ന ഭാവം ഒറ്റപ്പെടലിന്റേതാണ് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അതവരെ വീണ്ടും social net working site(SNS) കളിലേയ്ക്ക് നയിക്കും. ഇത് അവരെ കൂടുതൽ FOMO യിലേക്ക് തള്ളിവിടും. അങ്ങനെ ഇതൊരു "ചക്രവ്യൂഹം' തീർക്കും. അതായത് ഒറ്റപ്പെടലിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലിനായി SNS ലേയ്ക്കു

കയറുന്നു. എന്നാലവ ഈ വികാരത്തെ പെരുപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു കാര്യം, സ്വന്തം കഴിവിലും സമൂഹബന്ധത്തിലും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കുറവുള്ളവരും പ്രശ്നങ്ങളുള്ളവരും FOMOയ്ക്കധീനരാകും എന്നതാണ്. FOMO ഉറക്കത്തെ സാരമായി ബാധിക്കും എന്ന് മന:ശാസ്ത്രപഠനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി വ്യക്തികളുടെ മാനസികാരോഗ്യവും കുറയും.

ഒരുവന്റെ പഠനമികവിനേയും ഫലപ്രാപ്തിയേയും FOMO ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ അമിതോപയോഗവും [problematic internet usage(PIU)] അതിൽ വരുന്ന എല്ലാ അറിയിപ്പുകളോടും ഉള്ള പ്രതികരണവും ഒരു വ്യക്തിയെ ഒരു ദൗത്യത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് വേഗം തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇത് ആ വ്യക്തിയുടെ ശ്രദ്ധയെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. അതിന്റെ പരിണിതഫലമായി അദ്ധ്വാനശേഷിയും ഫലപ്രാപ്തിയും കുറയും.

ഇതിലും തീവ്രമാണ് PIU തലച്ചോറിലുണ്ടാക്കുന്ന ആഘാതങ്ങൾ. ഇതു സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. മാനസികവും വൈകാരികവും ആയ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടാതെ FOMO ശാരീരികാരോഗ്യത്തെയും ഹനിക്കും എന്നാണ് പഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ആഹാരരീതിയെ PIU ബാധിക്കും. FOMO യുടെ ഫലമായി SNS ഉപയോഗം വർദ്ധിക്കും.അപ്പോൾ അദ്ധ്വാനവും ഭക്ഷണശീലവും മാറും. തല്ഫലമായി അമിതവണ്ണം ഉണ്ടാകും. SNS ഉപയോഗം കാഴ്ച്ചയേയും ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. ശ്രദ്ധക്കുറവുണ്ടാകും.അത് യാത്രയിൽ അപകടങ്ങളുടെ സാധ്യത കൂട്ടും. പിടലിവേദന, പുറംവേദന, കൈവേദന, വിരലുകളുടെ ചലനത്തിന് പ്രയാസം എന്നിവയൊക്കെ ഇതുമൂലം ഉണ്ടാകാം. ചുരുക്കത്തിൽ സമൂഹമാധ്യമ ലഹരി ശാരീരിക, മാനസിക, ബൗദ്ധിക, വൈകാരിക മേഖലകളെയെല്ലാം ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നു.

2013-ൽ FOMO സംബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ഒരു പഠനത്തിന്റെ സംഗ്രഹമിതാണ്.

- FOMO സമൂഹ മാധ്യമ ഉപയോഗത്തിന് പ്രേരകശക്തിയായി നിൽക്കുന്നു.
- ചെറുപ്പക്കാരിൽ പ്രത്യേകിച്ച് യുവാക്കന്മാരിൽ(യുവതികളിലല്ല) FOMO കൂടുതലായി കാണപ്പെടുന്നു.
- ജീവിതത്തിലെ അസംതൃപ്തിയും ആവശ്യങ്ങൾ നേടാനാകാത്തതിന്റെ ഇച്ഛാഭംഗവും FOMOവർദ്ധിപ്പിക്കും.
- അശ്രദ്ധമായി വാഹനമോടിക്കുന്നവരിലും അശ്രദ്ധമായി കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നവരിലും FOMO കൂടുതലായിരിക്കും.

മദ്യാസക്തി പോലെ, ലഹരിമരുന്നുകൾ പോലെ, മനുഷ്യജീവിതത്തെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ് സമൂഹ മാധ്യമ ലഹരിയും അതിന്റെ പ്രകടനമായ FOMOയും. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഒരു രോഗാവസ്ഥയായി തന്നെ പരിഗണിച്ചുള്ള സമീപനം ആവശ്യമാണ്. മന:ശാസ്ത്രലോകം ആ വഴിക്കുള്ള പഠനങ്ങളും സമീപനങ്ങളും രൂപീകരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. വൈജ്ഞാനിക പെരുമാറ്റരോഗചികിത്സാ (Cognitive Behaviour Therapy-C-B-T) രീതിയാണ് പ്രധാനമായും അവലംബിക്കുന്നത്. സ്വയനിയന്ത്രണമാണ് പ്രധാനലക്ഷ്യം. ഒരാൾ എത്രസമയം പ്രതിദിനം SNS ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന അന്വേഷണവും അത് പരിമിതപ്പെടുത്തി FOMO കുറച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്ന ചിന്തയുമാണ് C-B-T യുടേത്. ഉത്ക്കണ്ഠ കുറയ്ക്കുന്ന മരുന്നുകളുടെ ഉപയോഗവും ഒരു പരിധിവരെ സഹായകമാണ്. എന്നാൽ സ്വയം ബലപ്പെടുത്തുന്ന നിയന്ത്രണം വരുത്തുന്ന C-B-T ആണ് അഭികാമ്യം.

മാധ്യമതലത്തിലുള്ള ലഹരിസംബന്ധിച്ച ചെറിയൊരന്വേഷണമാണിത്. FOMO എന്ന് ഇന്റർനെറ്റിൽ അടിച്ചുകൊടുത്താൽ ധാരാളം പഠനങ്ങൾ, എഴുത്തുകൾ ലഭിക്കും. വായന മരിച്ചൊരിക്കാലത്ത് അവയൊക്കെ നോക്കാനും, പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനും നമുക്കാകണം. സ്വനിയന്ത്രണത്തോടെ കർമ്മശേഷിക്കുടവു വരുത്താതെ, സംതൃപ്തമായ ജീവിതം നയിക്കുവാനുതകും വിധം നമുക്ക് SNS ഉപയോഗിക്കാം. FOMO യിൽനിന്ന് മുക്തി നേടാം.

■

Dn. Emil T Abraham
BD IV

പൗരോഹിത്യവും, ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയും

ആമുഖം

'പുരോഹിതൻ അവനു സ്വന്തമല്ല' (The priest is not his own) എന്ന പുസ്തകം രചിച്ചത് ബിഷപ്പ് ഫുൾട്ടൻ ജെ. ഷീൻ ആണ്. ഒരു വരിയിലൂടെ പുരോഹിതന് നൽകാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും മനോഹരമായ നിർവചനം ഒരു പക്ഷേ ഇതാവാം. ദൈവത്തോടൊപ്പം ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുമ്പോളാണ് അവൻ ഒരു പുരോഹിതനായി തീരുന്നത്. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഓരോ പടിയും ആ സഞ്ചാരത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചയുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായി അനേകർ ക്രൈസ്തവ മതം സ്വീകരിക്കാൻ ഇടയായത് ശിഷ്യസമൂഹവും അവരുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരും ക്രിസ്തു വചനങ്ങളും ശുശ്രൂഷകളും പഠിപ്പിക്കലുകളും ലോകം മുഴുവൻ അറിയിച്ചത് മുഖേനയാണ്. സഭ വളരുന്നതിൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ പങ്ക് വലുതാണ്. എന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരുടെ എണ്ണത്തിലുള്ള വർദ്ധനവിന് ഒപ്പം ഇടവകകളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നില്ല എന്നത് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഏറെ പ്രതിസന്ധികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒന്നായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ക്രൈസ്തവ സഭകൾ പലതും ഈ പ്രതിസന്ധിയിലൂടെയാണ് ഇന്ന് കടന്നുപോകുന്നത്. വൈദിക സെമിനാരികളിൽ പഠനത്തിനായി കടന്നുവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണവും ഒരു പരിധിയിൽ കൂടുതൽ കുറയ്ക്കുവാനും സാധിക്കില്ല. പഠന ശേഷം പുറത്തിറങ്ങുന്നവരുടെ എണ്ണം ഓരോ വർഷവും കൂടുകയാണ്. ഇത് വൈദികരുടെ നിർബന്ധിത വിരമിക്കലിനു വഴി തെളിയിക്കുന്നു. വൈദിക സെമിനാരികളിലേക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ വിടുകയും, പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ പട്ടം കൊടുക്കുകയും, അതോടൊപ്പം പ്രായമായ വൈദികരെ അവർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഇടവകകളിൽ നിലനിർത്തുക എന്നതും ഇന്ന് സാധ്യമാകാതെ പോകുന്നു. ഇവിടെയാണ് ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയുടെ നൂതന സാധ്യതകളെ കണ്ടെത്താൻ നമുക്ക് സാധ്യമാകേണ്ടത്.

1. പൗരോഹിത്യം

വി. യോഹന്നാൻ 10 : 11, 'ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. പുരോഹിതൻ ഇടയനാണ്. തന്റെ ആടുകളെ പരിപാലിക്കുകയും, വഴി നയിക്കുകയും, ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് അവയെ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന മഹത്ധർമ്മമാണ് ഓരോ നല്ല ഇടയനിലും പ്രതിഫലിക്കേണ്ടത്. ഇതേറ്റവും ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചത് യേശു ക്രിസ്തുവാണ്. പിതാവായ ദൈവത്തിനും വിശ്വാസികൾക്കും ഇടയിൽ മധ്യവർത്തിയായി നിൽക്കുന്ന പുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പുരോഹിതന്മാരെ 'priest is the icon of christ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

'നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു; നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കായിക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളെ ആക്കി വച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്ന് വി. യോഹന്നാൻ 15 : 16 ൽ പറയുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ ആത്മീക

സാമകാലികം

മായും ഭൗതികമായും നല്ല ഫലം കായ്ക്കത്തക്കവിധം രൂപപ്പെടുത്തുവാനും, അതിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും, അതിനെ നിലനിർത്താനും വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ഓരോ പുരോഹിതനും. അതിനാൽ, ഇടവകകളുടെ അകത്തളങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ബാഹ്യപരിസരങ്ങളിലും പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇവിടെയാണ് ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാധാന്യം വർദ്ധിക്കുന്നതും അതിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതും. ജനങ്ങളുടെ പ്രീതി നേടുക എന്നതിനപ്പുറമായി ദൈവത്തിനായി എല്ലാം സമർപ്പിച്ചു പൗരോഹിത്യം എന്ന പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കുകാരാകുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശുശ്രൂഷയാക്കി മാറ്റുന്നു. ദൈവജനത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഊന്നൽ നല്കിക്കൊണ്ട് ദരിദ്രരെയും അശരണരെയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, വഴിതെറ്റിപ്പോയ കുഞ്ഞാടുകളെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുവാനും വിശ്വാസികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലും പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിലും കൂടെ ചേർത്ത് പിടിച്ച് നയിക്കാനും, ക്രിസ്തുസ്നേഹത്തെ വിശ്വാസികൾക്ക് പകുത്തുകൊടുക്കുവാനും വിശ്രമമില്ലാതെ സദാ അധ്വാനിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പുരോഹിതർ. എന്നാൽ ഇന്ന് പുരോഹിതന്മാരോടുള്ള വിശ്വാസികളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്ക് കോട്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പട്ടത്വ ദാനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഈ വിശുദ്ധി ഇടവക ശുശ്രൂഷയിലും ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയിലും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തു പ്രതീകങ്ങളായി പുരോഹിതർ മാറണം. വിപരീതമായി സംഭവിച്ചാൽ അത് സഭയുടെ ശോഭനമായ വളർച്ചയെ സാരമായി ബാധിക്കും. നല്ല ഇടയനായി ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ അജപാലന ധർമ്മം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി നിറവേറ്റുന്ന പുരോഹിതന്മാരെയാണ് സഭ ഇന്ന് കാംക്ഷിക്കുന്നത്.

2. ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയുടെ കാലിക പ്രസക്തി

മാറുന്ന ലോകത്തിനൊപ്പം അനിവാര്യമായ മാറ്റങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടന്ന് ചെല്ലുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇന്ന് സാമൂഹികമായും സാംസ്കാരികമായും സഭാപരമായും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷ അതിലൊന്നാണ്. ലഭിച്ച ദൈവീക കൃപകൾ ഇടവകകളിൽ എന്ന പോലെ, സഭയിലും സമൂഹത്തിലും നിർവ്വഹിക്കുന്നവരാണ് ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന പുരോഹിതർ. സഭാനൗകയുടെ വളർച്ചയിൽ വൈദികരുടെ വിവിധങ്ങളായ ആത്മീകവും ഭൗതീകവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്.

വി. യോഹന്നാൻ 10 : 16

'ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ ആടുകളും എനിക്കുണ്ട്. അവയേയും ഞാൻ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു.'

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യവതാരം സർവ്വ ലോകത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള രക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി ആയിരുന്നു. ജാതിയോ, മതമോ, വർഗ്ഗമോ, വർണ്ണമോ വിലയിരുത്താതെ ആ രക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകളിൽ പുരോഹിതർ പങ്കുചേരുന്നത് ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യമാണ്. ഇതിന് സഭയുടെ ശുശ്രൂഷയോടൊപ്പം സാമൂഹിക ശുശ്രൂഷകളും ആവശ്യമാണ്. ഈ പ്രവാചക ബോധ്യത്തോടെ ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷ നടത്തിയവരും നടത്തുന്നവരുമായ അനേകം പിതാക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും നമ്മുടെ സഭയിൽ ഉണ്ട് എന്നത് നമുക്ക് അഭിമാനം പകരുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് പുറജാതി മിഷനും, സൗഖ്യദായക ശുശ്രൂഷകളും, സാമൂഹിക വിപ്ലവ ശുശ്രൂഷകളും, വിദ്യാഭ്യാസ നവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചെയ്ത പിതാക്കന്മാരുടെ പങ്ക് സേവനങ്ങൾ വലുതാണ്. പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമാ

പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ 'സ്നേഹ സ്പർശം' പദ്ധതിയും, പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ മാത്യൂസ് ത്രിതീയൻ ബാവായുടെ 'പ്രാ' പ്രസ്ഥാനങ്ങളും, 'സഹോദരൻ', 'സൗഖ്യം' തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത നിറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയുടെ കാലികപ്രസക്തി വരച്ച് കാട്ടുന്നുണ്ട്.

'ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവന് ചെയ്യുന്നത് എനിക്ക് ചെയ്തതാകുന്നു' എന്ന ക്രിസ്തുദർശനം ഇതിന്റെ സാധ്യതകളെ സകല ജാതി മത വർഗ്ഗ വർണ്ണ വിഭാഗീയതകൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്നുണ്ട്. കൂദാശകളുടെ പരികർമ്മിയായ പുരോഹിതൻ കരുതലിന്റെയും കരുണയുടെയും ദാതാവ് കൂടിയാണെന്ന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അശരണർക്കും ആലംബഹീനർക്കും കൈത്താങ്ങാവുകയും ലഭിച്ച ദൈവീക നൽവരങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനും, വീണുപോയവർക്ക് കൈത്താങ്ങാകുവാനും സഭാ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കാനും ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയുടെ ഇടങ്ങളിൽ പുരോഹിതർക്ക് സാധിക്കണം.

3. ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷ: വിവിധ മേഖലകൾ

- സാമൂഹിക പ്രവർത്തന ശുശ്രൂഷ (Ministry of social work)
- ഭിന്നശേഷിയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായുള്ള ശുശ്രൂഷ (Ministry for Differently Abled Students)
- വയോജനങ്ങൾക്കും രോഗികൾക്കുമുള്ള ശുശ്രൂഷ (Ministry for Aged and Sick)
- ഇടയ പ്രബോധന ശുശ്രൂഷ (Pastoral Counseling center)
- ഗവൺമെന്റ് ഓഫീസ് ഉദ്യോഗങ്ങൾ (Ministry to the Government job)
- ഹോസ്പിറ്റൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ (Ministry of Hospital Administration)
- അധ്യാപക ശുശ്രൂഷ (Ministry of Teaching)
- ഡി അഡിക്ഷൻ പുനരധിവാസ കേന്ദ്രം (Ministry of Deaddiction and Rehabilitation centre)
- ആതുര ശുശ്രൂഷ മേഖലകൾ
- സ്വാന്തന ശുശ്രൂഷ (Ministry to the pain and palliative)
- വാർദ്ധക്യ വിശ്രമ ഭവനങ്ങൾ (Ministry to the Old Age Retreat Homes)
- അദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (Ministry to the spiritual Organization)
- വിവരസാങ്കേതികവിദ്യാമേഖല (Ministry to the Information Technology Area)
- Cyber Ministry
- കലാസാഹിത്യ മേഖല (Ministry to the Arts and Literature Sector)
- എക്യുമെനിക്കൽ ശുശ്രൂഷ (Ministry to the Ecumenical Service)
- ആരാധന സംഗീത ശുശ്രൂഷ (Ministry to the Sacred Music)
- മിഷൻ പ്രവർത്തനം (Ministry to the Mission)
- ദൈവശാസ്ത്ര പഠിതാക്കളുടെ കൂട്ടായ്മ (Ministry to the Theological Education Forum)
- പരിസ്ഥിതി കമ്മീഷൻ (Ministry to the Ecological Commission)
- സന്യാസ രൂപീകരണ സംഘം
- പാലിയേറ്റീവ് സാന്ത്വന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (Ministry to the palliative care)
- ദൃശ്യ ശ്രവ്യ മാധ്യമ സമിതി (Ministry to the Audio Visual Media Wing)
- സുവിശേഷ സംഘം (Ministry to the Gospel wing)
- പ്രവാസി വിശ്വാസി യുവജനങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ശുശ്രൂഷ (Ministry to the Diaspora Youth Orientation)
- ചികിത്സാ സംബന്ധിയായ ശുശ്രൂഷ (Ministry to the Medical Emergency)
- Embroidery സ്ഥാപനങ്ങൾ
- Marriage Beuro Squad
- Christian Agency For Rural Development Wing
- കരിയർ ഗൈഡൻസ്
- നിയമോപദേശ സഹായ സംഘം
- Ministry to the third genders (Neutral Genders)
- Jail Ministry
- Coaching Centers
- Scheduled cast support ministry

(ലേഖനത്തിന്റെ പരിമിതി മൂലം ഇവയുടെ വിശദീകരണം ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്)

ഉപസംഹാരം

ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷകൾ നവയുഗത്തിൽ അനേക സാധ്യതകൾക്ക് വഴി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് തയ്യാറാകുന്നവർക്ക് ആത്മീകവും മാനസികവും ഭൗതികവുമായ ഒരുക്കം ആവശ്യമാണ്. ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷയുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃതം ആവണം. പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും നേരിടേണ്ടി വന്നാലും ക്രിസ്തു നൽകിയ ക്ഷമയുടെയും സഹനത്തിന്റെയും ദിവ്യമായ ഉയിർപ്പിന്റെയും അനുഭവം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ഇന്നത്തെ ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷകളിൽ നാം ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് യുവജനങ്ങളുടെ വളർച്ചയും അവരുടെ ആത്മീക ജീവിതവും ആണ്. അവരാണ് ഇനിയും സഭയെ നയിക്കേണ്ടത്. വളർന്ന് വരുന്ന മതേതര കാഴ്ചപ്പാടുകൾ യുവജനങ്ങളിലെ ദൈവ വിശ്വാസത്തിന് ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതോടൊപ്പം Information Technology Ministry, Cyber Ministry, Tribal Ministry, Neutral Gender Ministry, Education Guideline Ministry, Hospital Ministry, Government Job Oriented Ministry, Teaching Ministry, Foreign Fellowship Ministry, Rehabilitation Ministry, Christian Agency for Rural Development ministry, Charity Oriented Ministry എന്നിവ ഏറെ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ നാം പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ട ഇട

വകേതര ശുശ്രൂഷകൾ ആണ്. പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷയോടൊപ്പം സാമൂഹികവും ഭൗതികവുമായ അനുയോജ്യമായ പ്രവർത്തന മേഖലകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ അർപ്പിക്കേണ്ടത് സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് വഴി തെളിയിക്കും. മലങ്കര മാർത്തോമാ സഭ, മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭ തുടങ്ങിയ സഭകൾ ആനുകാലികമായ വിവിധ ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ച ഒരു കാര്യം, ഈ രണ്ടു സഭയിലും നമ്മുടെ സഭ നേരിടുന്നതായ വൈദികരുടെ വർധനവ് മൂലം നാമനുഭവിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ ഇവർ അനുഭവിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമായ നൂതനമായ ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷകൾ അവർ ഏറെ കാര്യക്ഷമതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷകൾ വിജയകരമായി മുൻപോട്ട് പോകണമെങ്കിൽ അതിന് മാനസികമായും ആത്മീകമായും ഭൗതികവുമായും പുരോഹിതർ തയ്യാറാകേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഇതിലൂടെ ഇടവകയിൽ മാത്രമല്ല, ഇടവകയുടെ പുറത്തും ക്രിസ്തു ദർശനത്തെയും ക്രിസ്തു പ്രവർത്തനത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. ■

പരുമല പെരുന്നാൾ 2022

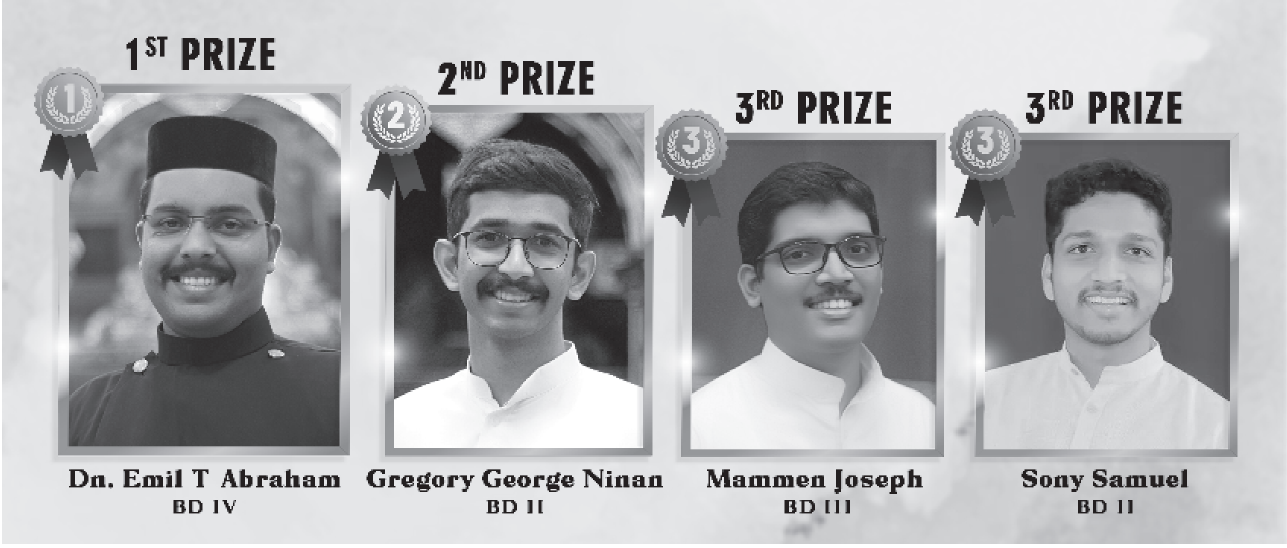

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ നടത്തിയ പ്രബന്ധമത്സരത്തിന്റെ വിജയികൾ
വിഷയം: ഫലപ്രദമായ ഇടവകേതര ശുശ്രൂഷ : മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം

സമകാലീകം

Joby M Varughese
BD III

Body Shaming

യഹോവ ശമുവേലിനോട് അവന്റെ മുഖമോ പൊക്കമോ നോക്കരുത്, ഞാൻ അവനെ തള്ളിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ നോക്കുന്നത് പോലെയല്ല. മനുഷ്യൻ കണ്ണിന് കാണുന്നത് നോക്കുന്നു, യഹോവയോ ഹൃദയത്തെ നോക്കുന്നു. (1 ശമു:16 :7)

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിലാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. നാം കാണുന്ന എല്ലാ സൃഷ്ടിയും ദൈവത്തിന്റെ കരവിരുതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ പരസ്പരം തന്റെ സമസൃഷ്ടിയെ കാണുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരിലെ ചില ബലഹീനതകൾ ഒരു കുറവായി അവന് തോന്നുന്നു. അത് ഒരുപക്ഷേ നിറത്തിന്റെ പേരിലുള്ളതും.

മനുഷ്യന്റെ ആകാരത്തിലുള്ളതാകാം. ചില വൈകൃങ്ങളുടെ പേരിൽ അങ്ങനെ നിറത്തിന്റെ പേരിലും, ചില ആകാര ബലഹീനതകളുടെ പേരിലും, ചില വൈകല്യങ്ങളുടെ പേരിലും ഒക്കെ മനുഷ്യൻ തന്നെ സമസൃഷ്ടിയെ വിലകുറച്ച് കാണാറുണ്ട്. അത് ഒരു പക്ഷേ ഒറ്റയ്ക്കോ, സമൂഹത്തിൽ പൊതുവേദിയിൽ വച്ചോ. സമൂഹ മാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടിയോ ഒക്കെയാവാം ഈ പരിഹാസം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നിമിഷത്തെ തമാശക്ക് വേണ്ടി. സുഹൃത്തുക്കൾ ഒക്കെക്കൂടി തമാശ പറഞ്ഞ് നിൽക്കുമ്പോൾ കൂടെയുള്ള ഒരാളുടെ ബലഹീനതകൾ എടുത്തുകാട്ടി സ്വയം വലിയവൻ ആകുന്നതിനോ തന്റെ സുഹൃത്തിനെ അല്പം വിലകുറച്ച് കാണിക്കാനും, മറ്റുള്ളവരെ ചിരിപ്പിക്കുന്നതിനൊക്കെ വേണ്ടിയുള്ള ചില നേരം പോക്കുകൾ. അങ്ങനെ നിർദോഷമെന്ന് തോന്നുന്ന ചില ഇത്തരം തമാശകൾ ആണ് ബോഡി ഷെയിമിങ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ഒരു ആൾക്ക് അല്പം തടികൂടുതൽ ആണെങ്കിൽ ‘എടാ പൊണ്ണത്തടിയാ ’നിറം കുറവാണെങ്കിൽ ‘കറുമ്പ,’ ഏതെങ്കിലും വൈകല്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആ വൈകല്യങ്ങളുടെ പേരിൽ ഒക്കെ ഇത്തരം ചില തമാശകൾ.

എന്നാൽ ഇത്തരം അധിക്ഷേപങ്ങൾ ചിരിച്ച് തള്ളാവുന്ന തമാശകൾ മാത്രമാണോ. ഈ രീതിയിലുള്ള അധിക്ഷേപങ്ങൾ, അനുഭവിക്കാത്തവരായി ആരും തന്നെ ഉണ്ടാകില്ല. എന്നാൽ അത് അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരും, അവസരം കിട്ടിയാൽ മറ്റുള്ളവരെ അവരുടെ ഇരകൾ ആക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത വളരെ ഖേദകരമായ ഒന്നാണ്. ഇങ്ങനെ ബോഡി ഷെയിമിംഗിലൂടെ ചിലർ ആസ്വാദനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അതിന് ഇരകളാകുന്നവരുടെ മാനസിക അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ആരും ചിന്തിക്കാറില്ല എന്ന വസ്തുത വളരെ ഖേദകരമാണ്.

നാം കടന്നുപോകുന്ന കാലയളവിൽ സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളുടെ അതിപ്രസരണം മൂലം ആർക്കും ആരെയും എന്തും ഇത്തരം സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ അധിക്ഷേപിക്കാം എന്ന ഒരു പ്രവണതയും ഇന്ന് ഉണ്ട്. മുൻകാലങ്ങളിൽ നാട്ടുപ്രദേശത്ത് ചില ഗ്രാമീണ കൂട്ടായ്മകളിൽ തമാ

ശയ്ക്ക് മാത്രം ചെയ്തിരുന്ന ഇത്തരം തമാശകൾ കാലം മാറിയപ്പോൾ സമൂഹത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക മേഖലയിൽ ഉള്ളവരെയും മതമേലധ്യക്ഷൻമാരെപ്പോലും അവരുടെ ചില ബലഹീനതകളെ എടുത്തുകാട്ടി സമൂഹത്തിൽ താറടിച്ചും കാണിക്കുന്ന ഒരു നിത്യസംഭവമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവസൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാവരും തുല്യരാണ്, കാരണം ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലുമാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നാം പൂർണ്ണരാണെന്ന ഒരു തോന്നൽ നമുക്ക് ഉണ്ടെങ്കിൽ നമ്മിലും ബലഹീനതകൾ ഉണ്ടെന്ന ഒരു ബോധ്യം നമുക്ക് ഉണ്ടാകണം. അത് ഇല്ലാത്ത പക്ഷം നാം തന്നെ ചെറുതാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇസ്രായേലിന്റെ ആദ്യരാജാവായ ശൗൽ അനുസരക്കേട് മൂലം തന്റെ രാജത്വം നഷ്ടമാകുമ്പോൾ, അടുത്ത രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനായി ബേത്‌ലഹേമ്യനായ യിശ്ശായിയുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ദൈവം ശമുവേൽ പ്രവാചകനെ അയയ്ക്കുന്നു. അങ്ങനെ യഹോവയുടെ കല്പന അനുസരിച്ച് ശമുവേൽ യിശായിയുടെ ഭവനത്തിൽ ചെല്ലുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങനെ യിശായി, തന്റെ മൂത്ത പുത്രൻ ഏലിയാവിനെ കണ്ടിട്ട് യഹോവയോട് നിന്റെ അഭിഷിക്തൻ ഇതാ എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യഹോവ ശമുവേലിനോട് പറഞ്ഞു അവന്റെ മുഖമോ പൊക്കമോ നോക്കരുത്, മനുഷ്യൻ കണ്ണിന് കാണുന്നത് നോക്കുന്നു, യഹോവ ഹൃദയത്തെ നോക്കുന്നു. പിന്നീട് യിശായിയുടെ ഏഴ് പുത്രന്മാരെയും ശമുവേലിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ അവരെയൊന്നും ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല. ആട് മേയ്ക്കാൻ പോയ ദാവീദിനെ വിളിച്ചു വരുത്തി അവനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു.

ഇതുപോലെയാണ് ദൈവതിരഞ്ഞെടുപ്പ്, നമ്മുടെ ആകാരമോ, സൗന്ദര്യമോ, നിറമോ അല്ല ദൈവ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് നിദാനം. അതുകൊണ്ട് കുറവില്ലാത്തവരായി ആരും ഇല്ല. അതിനാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകളെ എടുത്തുകാട്ടി മറ്റുള്ളവരെ തരം താഴ്ത്തി കാണിക്കാതെ നമുക്കും കുറവുകൾ ഉണ്ടെന്നും ദൈവത്തിന്റെ സമസൃഷ്ടിയാണ് എല്ലാവരും എന്നും നമുക്ക് ബോധ്യം ഉണ്ടാകണം. നമ്മുടെ സമസൃഷ്ടിയെ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ അവരുടെ ചെറിയ ചെറിയ ബലഹീനതകളുടെ പേരിൽ താഴ്ത്തിക്കാണിച്ച് നാം ചെറുതാകാതിരിക്കണം. കാരണം അവരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും ആണ്.

■

ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറി ഉത്ഘാടനം

Joji Thomas John
BD III

കുരയ്ക്കുന്ന പെൺകുട്ടി

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലായ സെക്രട്ടറിയേറ്റിന്റെ നടപ്പാതയിൽ ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്ന സമരപ്പന്തലുകൾ എത്രയാണ്...ഓരോ പന്തലുകളും ഓരോ നീതി നിഷേധങ്ങൾ ആണ്. നീതിയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും കൂട്ടങ്ങളുടേയും സമരശബ്ദങ്ങൾ ആണ്. വിളിപ്പാടകലെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചിട്ടും കേൾക്കാത്ത ഭരണകൂടം ജനാധിപത്യത്തിന് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നുണ്ട്.

പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ മരിച്ച അനുജന്റെ നീതിക്കുവേണ്ടി, തിളയ്ക്കുന്ന യൗവ്വനം സമരമാക്കിയ മെലിഞ്ഞ് ഉണങ്ങിയ ശ്രീജേഷ് മുതൽ.... കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന ഫയലുകൾ തീർപ്പാക്കാൻ അവകാശപ്പെട്ട ജോലിക്ക് വേണ്ടി സ്വന്തമായി ഭൂമിക്കുവേണ്ടി, വീടിനുവേണ്ടി, എത്രയോ മനുഷ്യരുടെ സമരങ്ങൾ.. ആ പട്ടികയിലേക്ക് പുതിയൊരു പേര് വന്നിരിക്കുന്നു, ദയാബായി. കാസർഗോഡ് എൻഡോസൾഫാൻ ബാധിതരുടെ നീതിക്കും പുനരധിവാസത്തിനും വേണ്ടി നിരാഹാരം കിടക്കുകയാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ കണ്ണ് തുറപ്പിക്കാൻ അപലരായ ജനതയ്ക്ക് അവകാശങ്ങൾ നേടിക്കൊടുക്കാൻ...

കന്യാസ്ത്രീ ആയി സേവന രംഗത്തേയ്ക്ക് കടന്നുവരുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച മേഴ്സി മാത്യു എന്ന പാലാക്കാരിയായ സ്ത്രീ ലോകം അറിയുന്ന ദയാബായി എന്ന സാമൂഹിക പ്രവർത്തക ആയത്. തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ട് അനീതിക്കെതിരെ ശക്തമായി പടപൊരുതിയും തന്റെ ദർശനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി കഠിനമായി ത്യാഗം സഹിച്ചുമാണ്. സുരക്ഷിതമായ സേവനരംഗവും ജീവിതവും തന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് അസുരക്ഷിതമായ ഇടങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് സധൈര്യം സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ആ ജീവിതം അതിശ്രേഷ്ഠമാണ്.സഹനത്തിന്റേയും സേവനത്തിന്റേയും ശൂന്യമാക്കലിന്റേയും വഴികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ആ ജീവിതം ലോക രക്ഷയ്ക്കായി വിണ്ണിൽനിന്ന് മണ്ണിലേക്ക് ഇറങ്ങി വന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവുമായി ഏറെ സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നതാണ്.

ദയ എന്നാൽ നിസ്സഹായതയോ വിധിയെ പഴിച്ചുള്ള സഹനമോ അല്ലെന്ന് ജീവിതം കൊണ്ട് അവർ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദയാബായി കാസർഗോട്ടെ എൻഡോസൾഫാൻ ഇരകളുടെ അമ്മയാകുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. കേരളത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തുള്ള കാസർഗോട്ടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്വന്തമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കാനോ സ്വന്തമായി വസ്ത്രം ധരിക്കാനോ എന്തിനേറെ നിരങ്ങി നീങ്ങാൻ പോലുമാകാതെ ദുരിതത്തിന്റെ പെരുവഴിയോരത്ത് കിടന്ന് നരകിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരമായിരുന്നു. കേരളം മുഴുവൻ ആ കാഴ്ച്ച കണ്ടു. ആ മൗനവിലാപം കേട്ടു. എന്നാൽ ഭരണാധികാരികൾ അകലെത്തന്നെ മറഞ്ഞിരുന്നു. മധ്യപ്രദേശിലെ ചിഞ്ച്വാഡാ ജില്ലയിലെ ആദിവാസി ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൊടും വെയിലിലും പെയ്ത മഴയും ഉതിർന്ന

മഞ്ഞും നാലിലേറെ പതിറ്റാണ്ടുകൾ പൊള്ളിക്കുകയും നനയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും മെലിഞ്ഞ് ചുളിവുകൾ വീണ കരുവാളിച്ച ശരീരം കൊണ്ട് അവർ യാത്ര തുടരുകയാണ്. ക്രിസ്തു നടന്നതുപോലെ....ജീവിച്ചത് പോലെ... പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഫിലിപ്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ ദൈവികഭാവം ഒഴിഞ്ഞ് ദാസരൂപം എടുത്ത ക്രിസ്തുവിനെ വളരെയേറെ ആരാധനയോടെ കാണുന്നുണ്ട്. കന്യാസ്ത്രീ മഠത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വവും സാദ്ധ്യതകളും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വയം ദാസരൂപമെടുത്ത ഈ സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ മറ്റെന്തിനോടാണ് ഉപമിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്.

അധികൃതരുടെ മുമ്പിൽ സ്വന്തം ജീവിതം കൊണ്ടുവേണം സത്യത്തെ മറനീക്കി കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ എന്ന് ദയാബായിക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തത് മഹാത്മാഗാന്ധിജിയുടെ വാക്കുകൾ ആണ്. ഞാൻ എല്ലായിടത്തും വിക്ടിം ആകണം എങ്കിലേ ഫലമുണ്ടാവുകയുള്ളു എന്ന വാക്കുകൾ ആണ് ദയാബായിയെ പലസമരങ്ങൾക്കും നേരിട്ടിറങ്ങി നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മണിമാളികയിൽ ഇരുന്ന് അണികളെ വിട്ട് സമരം ചെയ്യുകയും സോഷ്യൽമീഡിയയിലും ക്യാമറക്കണ്ണുകളുടെ മുന്നിലും വാ തോരാതെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നേതാക്കൾക്ക് ദയാബായിയുടെ ജീവിതം വലിയ വെല്ലുവിളി ഉയർത്തുന്നുണ്ട്.

ദലിതരെയും സ്ത്രീകളെയും ചൂഷണംചെയ്യുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെതിരെ ദയാബായി ശക്തമായി പ്രതികരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രതികരണം മൂലമാണ് ദയാബായിക്ക് **കുരയ്ക്കുന്ന പെൺകുട്ടി** എന്ന് പോലീസുകാർ പേര് നൽകിയത്.

ഉദ്യോഗസ്ഥരും പോലീസുകാരും അഴിമതിയ്ക്കും കൈക്കൂലിക്കും വശംവദരായി അനീതികളുടെ മാത്രം പക്ഷം ചേരുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഭയഭക്തി ബഹുമാനത്തോടെ അതെല്ലാം കണ്ടു നിൽക്കാറാണ് പതിവ്. പക്ഷെ അത് കണ്ട് നിശ്ശബ്ദമായി ഇരിക്കാൻ ദയാബായിക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥരും പണമിടപാടുകാരും രാഷ്ട്രീയക്കാരുമടങ്ങുന്ന അനീതിയുടെ വിഷസർപ്പങ്ങൾ നിരക്ഷരരായ പാവങ്ങളേയും ആദിവാസികളേയും നശിപ്പിക്കാൻ മുൻപോട്ടിറങ്ങുമ്പോഴാണ് കുരയ്ക്കുന്ന പെൺകുട്ടി രംഗത്തുവരുന്നത്. ഈ വിധത്തിലുള്ള പ്രതികരണങ്ങളുടെ പേരിലാണ് പോലീസിന്റെ കൈകളാൽ ദയാബായിയുടെ മുൻനിര പല്ലുകൾ നഷ്ടമായത്.

ദളിതരെക്കുറിച്ചും ആദിവാസികളെക്കുറിച്ചും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചും വാതോരാതെ സംസാരിക്കുകയും പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമുക്ക് അവർക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ മുറിവോ ചതവോ വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നാം ചിന്തിക്കണം. ദയാബായി പറയുന്നു, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനംപോലും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരോടുള്ള താദാത്മ്യപ്പെടലാണ്. അവൻ ആരുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വന്നുവോ അവരിൽ ഒരാളായി അവൻ ആയി തീരുകയായിരുന്നു. പുരോഹിതരും പ്രേഷിതവേല ചെയ്യുന്നവരും മറ്റൊരു വർഗ്ഗമായിത്തീരുന്ന ഈ ലോകത്ത് അവനെ കണ്ടെത്തുക അസാദ്ധ്യമായി. ഇതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് താൻ സമ്പത്തിന്റെ മണിമേടയിൽനിന്ന് ദരിദ്രന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുവാൻ തീരുമാനമെടുത്തതെന്നും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരോടുള്ള താദാത്മ്യപ്പെടലിലൂടെ മാത്രമേ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാവം തനിക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കൂ എന്നും ദയാബായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുശിഷ്യർ എന്നഭിമാനിക്കുന്ന ആധുനികരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മുമ്പിൽ ദയാബായിയുടെ ജീവിതം വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ്. സ്വന്തം സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് ഇറങ്ങി അവരിലൊരാളായി ജീവിക്കുകയും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുകയും അതിൽ വിജയം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സാമൂഹിക നീതിക്കുവേണ്ടിയും ലിംഗസമത്വത്തിനുവേണ്ടിയും സ്ത്രീകളുടെ ഉന്നമനത്തിന് വേണ്ടിയും പ്രകൃതിയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായും ആ സ്വരം ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. പലപ്പോഴും അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രഹരം ഏൽക്കേണ്ടിവന്നപ്പോഴും താൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ആശയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവയെ തരണം ചെയ്യാൻ ദയാബായിക്ക് സാധിച്ചു. ദയാബായിയുടെ ജീവിതവും ദർശനവും പോരാട്ടങ്ങളും ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ സ്വർണ്ണലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടവയാണ്. സാമൂഹിക സേവനത്തിനിറങ്ങുന്നവർക്ക് ആ ജീവിതം ഒരു വഴിവിളക്കാകും എന്നത് നിശ്ചയമാണ്.

ദയാബായിയുടെ ജീവിതവും സാക്ഷ്യവും സമഗ്രമായി പഠിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനോട് താദാത്മ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ജീവിതത്തെയാണ് നമുക്ക് കണ്ടെത്താനാവുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഒരു ബദൽ മാതൃകയും ജീവിതവുമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ആ ജീവിതം ഒരേസമയം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ മാതൃകയായും വെല്ലുവിളിയായും നിലനിൽക്കുന്നു. ■

തിയോളജിക്കൽ അസ്സോസിയേഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഓൺലൈൻ സെമിനാർ.

സാമകാലീകം

Arush C. Kurian
BD I

തകർക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷാവൈവിധ്യം

അടുക്കളയിൽ ചപ്പാത്തി കഴിക്കാൻ ഹിന്ദിയിൽ വിളിക്കുമ്പോൾ വീട്ടുജോലിക്കാരനായ രമണൻ (ഹരീശ്രീ അശോകൻ) ഞങ്ങൾ ചപ്പാത്തി ഒന്നും കഴിക്കാറില്ല, അതുകൊണ്ട് ഹിന്ദി അറിയാനും പാടില്ല എന്നൊരു രംഗം പഞ്ചാബി ഹൗസ് എന്ന ചിത്രത്തിലുണ്ട്. രമണന്റെ തമാശയിലൊരു കാര്യമുണ്ട്. കാരണം ഇന്ത്യയുടെ വൈവിധ്യമായ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് വ്യത്യസ്ത ഭാഷയും ഭക്ഷണവും ഉൾപ്പെടെയുള്ളവ. മൂന്നുനേരം അരിയാഹാരം കഴിക്കുന്ന ശീലമല്ല ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഹിന്ദി ഭൂമി കൈയ്യിലുള്ളവരുടേത്. രാവിലെയും വൈകിട്ടും ചപ്പാത്തി ശീലമാക്കിയവരാണ് അവരിൽ പലരും. എന്നാൽ മലയാളികൾ ചോറും കറികളും മറ്റും കൂട്ടി ഉച്ചയ്ക്ക് ഉണ്ണുന്നതുപോലെ തന്നെയാവും രാത്രിയും, ഇത്തരത്തിൽ തീൻമേശയിലെ വൈവിധ്യം പോലെ തന്നെയാണ് ഭാഷാവൈവിധ്യം.

2019–ലെ ഹിന്ദി ദിവസമാണ് (സെപ്റ്റംബർ 14) കേന്ദ്ര ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയുംപാർലമെന്റിന്റെ ഔദ്യോഗികഭാഷാ സ്ഥിരം സമിതി അധ്യക്ഷനുമായ അമിത്ഷാ 'ഒരു രാഷ്ട്രം ഒരു ഭാഷ' എന്ന ആശയത്തെ ഔദ്യോഗിക മുദ്രാവാക്യം പോലെ ഉയർത്തിയത്. പുതിയ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മാതൃഭാഷയ്ക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം ഹിന്ദി അടിച്ചേൽപ്പിക്കൽ തന്നെയാണെന്ന് പാർലമെന്റിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷാ സമിതിയുടെ 11–ാമത് റിപ്പോർട്ട് അസന്നിഗ്ധമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു. സമിതി രാഷ്ട്രപതിക്ക് നൽകിയ ശുപാർശ നാനാത്വത്തിലെ ഏകത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ സങ്കല്പത്തിന് നിരക്കുന്നതല്ല. അതിനോടൊപ്പം രാജ്യത്തിന്റെ ഫെഡറൽ തത്വത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ കത്തിവെക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് പലതും.

കേന്ദ്രീയ വിദ്യാലയങ്ങളും, കേന്ദ്ര സർവ്വകലാശാലകളും മുതൽ ഐ. ഐ. ടി യും, ഐ. ഐ. എമ്മും വരെ കേന്ദ്രസർക്കാരിന് കീഴിലെ എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും അധ്യയന മാധ്യമം ഹിന്ദിയായിരിക്കണമെന്നും കേന്ദ്ര സർവ്വീസുകളിൽ ജോലിക്ക് ഹിന്ദി പഠിച്ചിരിക്കണമെന്നത് മാത്രമല്ല ചോദ്യക്കടലാസ് ഹിന്ദിയിലായിരിക്കണമെന്നും പുതിയ ശുപാർശയിൽ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ഉന്നത സാങ്കേതിക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് പുറത്താക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യൻ യുവത ജോലി തേടി പോകുന്നത് ലോകമാകെയാണെന്ന് കേന്ദ്രം മറക്കുകയാണ്. ഹിന്ദി അധ്യയന ഭാഷയാക്കുമ്പോഴും ജോലിക്ക് നിർബന്ധമാക്കുമ്പോഴും മറ്റു ഭാഷകൾ രണ്ടാം തരം ഭാഷയായി മാറുകയാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ അസന്തുലിതാവസ്ഥയിലുള്ള കേന്ദ്ര സർവ്വീസ് തെക്കേ ഇന്ത്യക്കാർക്ക് കൂടുതൽ പ്രാപ്തമാകും. ഹിന്ദി പഠിച്ചാലേ ജോലി കിട്ടുകയുള്ളൂവെങ്കിൽ ഹിന്ദിയെ മാറ്റി വേറെ ഭാഷ, അത് മാതൃഭാഷയായാലും പ്രഥമമായി എടുത്ത് പഠിക്കുവാൻ എത്രപേർ തയ്യാറാവും.

2001 –ലെ സെൻസസ് അനുസരിച്ച് 43 ശതമാനം പേർക്ക് മാത്രമാണ് ഹിന്ദി മാതൃഭാഷയെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അതിനർത്ഥം ബാക്കിവരുന്ന 57 ശതമാനം പേരും ഹിന്ദി ഇതര ഭാഷയായിട്ടുള്ള ഭാഷകളാണ് തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് മറ്റ് ഭാഷകളുടെ ചെലവിൽ ഹിന്ദി അടിച്ചേൽപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽപേർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയെന്ന നിലയിലും ഔദ്യോഗികബന്ധ ഭാഷകളിലൊന്ന് എന്ന നിലയിലും ഹിന്ദിക്ക് അഹിന്ദി സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രോത്സാഹനം നൽകണമെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. എന്നാൽ ഹിന്ദിയേക്കാൾ പാരമ്പ

ര്യമുള്ള തമിഴും തെലുങ്കും മലയാളവും ഒഡിയയും അടക്കമുള്ള ശ്രേഷ്ഠഭാഷകളെയും ഭരണഘടനയുടെ എട്ടാം ഷെഡ്യൂളിലുള്ള മറ്റ് അംഗീകൃത ഭാഷകളെയും തകർത്തുകൊണ്ട് ഏകഭാഷ എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഏതു ശ്രമവും രാജ്യത്തിന്റെ ജനാധിപത്യത്തിനും അഖണ്ഡതയ്ക്കും എതിരാണ്. ദേശീയതയുടെ പേരിലുള്ള ദേശീയതയെ തകർക്കാനുള്ള ഈ നീക്കത്തെ നാം ശക്തമായി എതിർക്കണം. ■

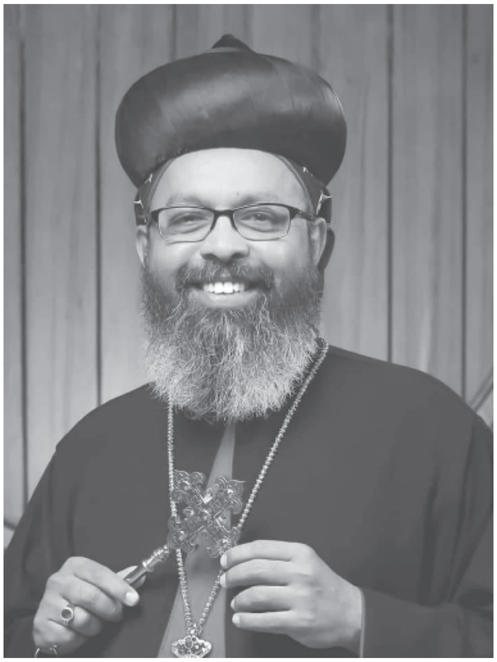

സെനറ്റ് ഓഫ് സെറാംപൂറിന്റെ പ്രസിഡന്റായി വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അഭി. ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പഠിത്ത വീടിന്റെ പ്രാർത്ഥനാശംസകൾ

Abin M Samuel
BD I

മാനവികതയുടെ അപജയം

"ജനിച്ചാൽ ഒരിക്കൽ മരിക്കണം'.' എന്നാൽ അത് മറ്റൊരുവന്റെ ജീവനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് ആവരുതെന്ന് മാത്രം! മനുഷ്യൻ പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നതും, പോരടിക്കുന്നതും ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മാത്രം പ്രതിഭാസമല്ല, നേരേമറിച്ച് സൃഷ്ടി ഉണ്ടായ അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഇത് തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് ഉൽപത്തി പുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. ആ സ്വരൂപത്തിൽ ദൈവസാന്നിധ്യം ഉണ്ടെന്ന ബോധ്യമില്ലാതെ വരുമ്പോളാണ് നാം നമ്മുടെ ജീവനുമാത്രം പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുന്നവരാകുന്നത്. "നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ നിന്റെ അയൽക്കാരനേയും സ്നേഹിക്കുക" എന്ന യേശുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കലിന് ഇന്ന് മിഥ്യാധാരണ പോലും ഇല്ലാത്ത അപജയം വന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ തന്നെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് ഉല്ലസിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം, അപരന്റെ സ്വത്തിനെ മോഹിക്കുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടർ, എല്ലാം 'സ്വയംവൽക്കരിക്കണം' എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടർ, ഇവരെല്ലാം ഇന്ന് മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് വില നൽകാതെ വരുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ ചിന്താധാരകൾക്കും, പഠിപ്പിക്കലുകൾക്കും ഇന്ന് യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. മാനുഷിക ഹൃദയങ്ങളുടെ വിശാലത നഷ്ടപ്പെട്ട് ഹ്രസ്വവൽക്കരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാനവികതയ്ക്ക് മൂല്യ ബോധങ്ങൾ നല്കിയ യേശുവിനെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നവരായി നാം ഇന്ന് മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

അപജയ ബോധത്തിൽനിന്ന് ജയഭേരികളിലേക്കുള്ള പ്രയാണമായി നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രകൾ മാറ്റപ്പെടേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യകതയായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ ജീവിതയാത്രയെ പോലെ അശരണരെ കരുതുവാനും, അപരനു മുഖം നോക്കാതെ നന്മ ചെയ്യുവാനും നാം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മാനവികതയ്ക്ക് ഇന്ന് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപജയത്തിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാനാകും എന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം!

■

Mammen Joseph
BD III

വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖം : പഠനവും ഒസ്താത്തിയൻ ദർശനവും

സിൽവർ ലൈൻ പ്രക്ഷോഭത്തിനുശേഷം കേരളം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ പ്രക്ഷോഭമാണ് വിഴിഞ്ഞത്ത് നാം കണ്ടത്. സർക്കാരിനെതിരെ ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖ പദ്ധതിക്കെതിരെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ നടത്തുന്ന സമരം ഏറെ മാധ്യമ ശ്രദ്ധയാണ് നേടിയത്. സമരം ചെയ്യുന്നവരെ ദേശവിരുദ്ധരും തീവ്രവാദികളായും വികസനവിരുദ്ധരായും അധികാരികൾ ചിത്രീകരിച്ചു. സഭയും സർക്കാരും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടുന്ന ഘട്ടം വരെ ഈ പോരാട്ടം ചെന്നെത്തി. ഇപ്രകാരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖ പദ്ധതി എന്താണെന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഈ ലേഖനം ശ്രമിക്കുന്നത്.

വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന്റെ ചരിത്രം

ചരിത്രപരമായി ഏറെ പ്രാധാന്യമുള്ള തുറമുഖ നഗരമാണ് വിഴിഞ്ഞം. AD ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ 'Periplus of the Erythrean Sea' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പോലും വിഴിഞ്ഞത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന രാജവംശങ്ങളായിരുന്ന ചേര-ചോള രാജവംശങ്ങൾ വിഴിഞ്ഞത്ത് നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തതും ചരിത്രമാണ്. കടൽമാർഗ്ഗം ഇന്ത്യയിലേക്കുവന്ന പറങ്കികളും ഡച്ചുകാരും തുറമുഖനഗരമായി വിഴിഞ്ഞത്തെ കണക്കാക്കിയിരുന്നു. തെക്ക് - കിഴക്കൻ ഏഷ്യയുമായും മിഡിൽ ഈസ്റ്റുമായും നടന്ന വ്യാപാര ബന്ധങ്ങളിൽ വിഴിഞ്ഞത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അങ്ങനെ പ്രൗഢമായ ഒരു ചരിത്രമാണ് വിഴിഞ്ഞത്തിന് അവകാശപ്പെടുവാൻ ഉള്ളത്.

ഇപ്രകാരം ചരിത്രപശ്ചാത്തലം ഉള്ള ഒരിടത്ത് തുറമുഖം വേണമെന്നുള്ള ആവശ്യം ആദ്യമായി മുന്നോട്ട് വച്ചത് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ ആയിരുന്ന സർ, സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ആഗ്രഹം പൂവണിഞ്ഞില്ല എന്നുമാത്രമല്ല അതേക്കുറിച്ച് പിന്നീട് ചർച്ചയുണ്ടാകുന്നത് 1991-ൽ മാത്രമാണ്. Public Private Partnership (PPP) വ്യവസ്ഥയിൽ ഇപ്രകാരമൊരു തുറമുഖം നിർമ്മിക്കാം എന്ന ആവശ്യവുമായി വന്നത് ഒരു ചൈനീസ് കമ്പനി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ കേന്ദ്രാനുമതി ലഭിക്കാഞ്ഞതിനാൽ അവർക്ക് ആ പദ്ധതി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നീട് ലാൻകോ എന്ന കമ്പനി ഈ പദ്ധതിയുടെ നടത്തിപ്പിനായി മുന്നോട്ട് വന്നെങ്കിലും ടെൻഡർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നടപടികൾ കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടതിനാൽ പദ്ധതിയുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിന് അവർക്ക് സാധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ 2015-ൽ അദാനി ഗ്രൂപ്പുമായി PPP മോഡലിൽ 7,525 കോടി രൂപയുടെ കരാറിൽ സംസ്ഥാനസർക്കാർ ഒപ്പിടുന്നു. 40 വർഷത്തേയ്ക്കാണ് തുറമുഖ നടത്തിപ്പിന്റെ കരാറെങ്കിലും 20 വർഷത്തേയ്ക്ക് കൂടിയായി തുറമുഖ നടത്തിപ്പ് പുതുക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥ കരാറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച് 15 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ മുതൽ കേരളാ സർക്കാരിന് ലാഭവിഹിതവും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്തി

Twenty Feet Equivalent Unit (TEU) യിലാണ് കാർഗോ കപ്പാസിറ്റി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു കപ്പലിൽ എത്ര മാത്രം ചരക്ക് ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നതിന്റെ Unit ആണ് TEU. ഇരുപത് അടിയുള്ള ഒരു

കാർഗോയിൽ എത്രത്തോളം ചരക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയും എന്നതിന്റെ യൂണിറ്റ് ആണ് TEU. ഈ അളവിലാണ് ലോകത്തിലെ തുറമുഖങ്ങൾ എത്രത്തോളം വലുതാണ് എന്ന് കണക്കാക്കുക. അതിൻപ്രകാരം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ തുറമുഖങ്ങളിൽ പത്തിൽ ഏഴും ചൈനയിലാണ്. ഇന്ത്യയിൽ അപ്രകാരമൊരു തുറമുഖത്തിന്റെ അഭാവമാണ് ഇന്ത്യയിൽ വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ പത്തുലക്ഷം TEU ആയും പിന്നീടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ അറുപത്തിരണ്ടുലക്ഷം TEU ആയും വലുതാക്കാൻ പദ്ധതിയിലുണ്ട്. അങ്ങനെ ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന എൺപത് ശതമാനംTrans-shipment വിഴിഞ്ഞത്തുനിന്നാവും. ഓരോവർഷവും 1.6 കോടി യൂണിറ്റുകളാണ് ഇന്ത്യയിൽ കപ്പൽ ഗതാഗതം വഴി ചരക്ക് നീക്കമായിട്ട് നടക്കുന്നത്. അതിൽ 25% Trans-shipment കളാണ്. വലിയ തുറമുഖങ്ങളുടെ അഭാവം മൂലം ശ്രീലങ്ക, ഒമാൻ, സിങ്കപ്പൂർ, ദുബായ് പോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങളെ Trans-shipment ന് ആശ്രയിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അതിനായി ചിലവാക്കുന്നത് 2400 കോടി ഇന്ത്യൻ രൂപയാണ്. എന്നാൽ വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന്റെ വരവോടുകൂടി ഈ തുക ഭാഗികമായോ മുഴുവനായോ ഒഴിവാക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്നതാണ് ഈ തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്തി. നിലവിൽ ചരക്കുനീക്കത്തിനായി കൊളംബോ അടക്കമുള്ള വിദേശ തുറമുഖങ്ങളെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. കൊളംബോ തുറമുഖം ഏറെക്കുറെ ചൈനീസ് നിയന്ത്രണത്തിലായ സാഹചര്യത്തിലുമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മുഴുവൻ തുറമുഖങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ചരക്ക് നീക്കത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ഇന്ത്യൻ ഉത്പ്പന്നങ്ങളുടെ Trans-shipment നടക്കുന്നത് കൊളംബോ തുറമുഖത്താണെന്നതാണ് സത്യം. ചൈനയുമായുള്ള ഭിന്നത രൂക്ഷമായി നിൽക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് കൊളംബോ തുറമുഖത്തെ അമിതമായി ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നത് ഗുരുതരമായ ഭൗമ-രാഷ്ട്രീയ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കും. യൂറോപ്പിനും ഏഷ്യക്കും ഇടയിലുള്ള പ്രധാന കപ്പൽപ്പാതയിൽനിന്ന് വെറും പത്ത് നോട്ടിക്കൽ മൈൽ അകലെയുള്ള വിഴിഞ്ഞത്തിന് 24 മീറ്റർ സ്വാഭാവിക ആഴമുണ്ടെന്നതിനാൽ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടെയ്നർ കപ്പലുകളെപ്പോലും അടുപ്പിക്കുവാനും വിദേശ തുറമുഖങ്ങളുമായുള്ള ആശ്രിതത്വം ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കാനുമാകും.

രാജ്യത്തെതന്നെ ഏറ്റവും ആഴമുള്ള തുറമുഖമായി വിഴിഞ്ഞം മാറുന്നതോടൊപ്പം തുറമുഖവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വരുന്ന റെയിൽ ലൈനുകൾ രാജ്യത്തെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ തുരങ്ക പാതയാകുമെന്നും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. റെയിൽ-റോഡ് ഗതാഗതസൗകര്യം ഈ തുറമുഖവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഗതാഗതമേഖലയിലും ഒരു സമൂല വികസനത്തിന് ഈ തുറമുഖം ഒരു കാരണമായി തീരും.

വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ

വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന് തന്ത്രപരമായ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടെങ്കിലും തീരദേശ മേഖലയുടെ മുഴുവൻ എതിർപ്പ് നേരിടേണ്ടി വരുന്നു എന്നത് ഏറെ പ്രസക്തമാണ്. സമരക്കാരോ സഭയോ വികസനത്തെ എതിർക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതേസമയം തീരത്തെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആശങ്കയുമുണ്ട്.

360 ഏക്കറോളം ഭൂമിയാണ് ഈ പദ്ധതിക്കായി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത്. അതിൽ 30 ശതമാനത്തിൽ അധികം കടലിലേക്കാണ് വ്യാപിപ്പിച്ച് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് തീരമിടിഞ്ഞ് ഉണ്ടാകുന്ന തീരശോഷണമാണ് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഗുരുതര പ്രതിസന്ധി. ഏറ്റെടുത്ത സ്ഥലത്തിനുപുറത്ത് ഈ കാരണത്താൽ വീടും കൂടും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ ഏറെയാണ്. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളിൽ പലർക്കും വീട് മാറി താമസിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ മത്സ്യ ബന്ധന മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. വളരെപ്പെട്ടെന്ന് മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അറബിക്കടലിന്റെ തീരത്ത് ഇപ്രകാരമൊരു വലിയ തുറമുഖം വരുന്നത് വഴി കടലിന്റെ സ്വാഭാവികതയിൽ മാറ്റമുണ്ടാകുമെന്നും പ്രകൃതിയുടെ സന്തുലനാവസ്ഥ തെറ്റുമെന്നും അത് കടലിൽപോകുന്ന മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ജീവന് പോലും അപകടമുണ്ടാക്കുമെന്നും സമരസമിതി അവകാശപ്പെടുന്നു.

ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക സഭയാണ് പ്രധാനമായി സമരസമിതിക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നത്. ഏഴ് പ്രധാനപ്പെട്ട ആവശ്യങ്ങളാണ് സമരസമിതി മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്.

i വിഴിഞ്ഞം അന്താരാഷ്ട്ര തുറമുഖ നിർമ്മാണം മൂലമുണ്ടാകുന്ന തീരശോഷണത്തിന് ശാശ്വതപരിഹാരം കാണുക.

ii തീരശോഷണം മൂലം ഭവനം നഷ്ടപ്പെട്ട് ക്യാമ്പുകളിൽ മനുഷ്യോചിതമല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്ന കുടുംബങ്ങളെ അടിയന്തിരമായി വാടക പൂർണ്ണമായി നൽകി മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കുക.

iii വീടും സ്ഥലവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ വീടിനും വസ്തുവിനും നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിക്കൊണ്ട് പുനഃരധിവസിപ്പിക്കുക

iv തീരശോഷണത്തിന് കാരണവും വിഴിഞ്ഞം മത്സ്യബന്ധന തുറമുഖത്തിൽ കോവളം, ശംഖുമുഖം ബീച്ചുകൾക്കും പരിസ്ഥിതിക്കും ഭീഷണിയായതുമായ അദാനി തുറമുഖത്തിന്റെ നിർമ്മാണം നിർത്തി വച്ച് പ്രദേശവാസികളായ വിദഗ്ധരെക്കൂടി

ഉൾപ്പെടുത്തി സുതാര്യമായി പഠനം നടത്തുക.

v അനിയന്ത്രിതമായ മണ്ണെണ്ണ വിലവർദ്ധന പിൻവലിക്കാൻ സർക്കാർ ഇടപെടുക; തമിഴ്നാട് മാതൃകയിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് മണ്ണെണ്ണ ലഭ്യമാക്കുക.

vi കാലാവസ്ഥ മുന്നറിയിപ്പ് കാരണം തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് മിനിമം വേതനം നൽകുക.

vii മുതലപ്പൊഴിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക.

കരാറിലെ കള്ളക്കളികൾ

"മലയാളികളുടെ വികസനമോഹങ്ങളുടെ മറവിൽ 6000 കോടി രൂപ വിലവരുന്ന ഭൂമി അദാനി ഗ്രൂപ്പിന് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന കൂറ്റൻ അഴിമതിയാണ് വിഴിഞ്ഞം പദ്ധതിയിലൂടെ നടപ്പിലാക്കുന്നത്." 2015-ൽ UDF സർക്കാർ വിഴിഞ്ഞം പദ്ധതിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുമ്പോൾ അന്ന് പ്രതിപക്ഷത്തായിരുന്ന CPI(M) ന്റെ സംസ്ഥാനസെക്രട്ടറി, ഇന്നത്തെ കേരളാ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ 2015 മെയ് 16-ന് തന്റെ ഫേസ്ബുക്ക് പേജിൽ കുറിച്ച വരികളാണിവ.

വിഴിഞ്ഞം പദ്ധതി പ്രഖ്യാപിച്ച സമയത്ത് തീരദേശ ജനസമൂഹവും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയും തീരദേശത്ത് പദ്ധതി കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. 2017 മെയ് മാസത്തിൽ വിഴിഞ്ഞം അദാനി തുറമുഖ പദ്ധതിയുടെ കരാറിൽ ഗുരുതരസ്വഭാവമുള്ള അഴിമതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന CAG റിപ്പോർട്ട് പുറത്തുവന്നു. കേരള തലസ്ഥാനത്ത് നിർമ്മിക്കുന്ന ഏറെ കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന വിഴിഞ്ഞം അന്താരാഷ്ട്ര തുറമുഖപദ്ധതി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്തമ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് എതിരാണെന്ന് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അന്ന് ഭരണ പരിഷ്കാര കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ആയിരുന്ന വി.എസ് അച്യുതാനന്ദൻ തുറമുഖം പണി നിർത്തി വച്ച വിഷയത്തിൽ ജുഡീഷ്യൽ അന്വേഷണം നടത്തണം എന്നാവശ്യപ്പെട്ട് മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് കത്ത് കൊടുത്തിരുന്നു. 80% പണിപൂർത്തീകരിച്ചു. വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖ നിർമ്മാണ പ്രവൃത്തികൾ നിർത്തിവയ്ക്കാനാവില്ല എന്നാണ് സർക്കാർ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ 26-10-2022 ന് വിഴിഞ്ഞം ഇന്റർനാഷണൽ സ്പോർട്ട് ലിമിറ്റഡ് വിവരാവകാശപ്രകാരം നൽകിയ മറുപടിയിൽ 33-35% വരെ മാത്രം ജോലിയാണ് പൂർത്തീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സർക്കാർ നൽകിയ ഊതിപ്പെരുപ്പിച്ച കണക്കുകൾ ആർക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു?

പദ്ധതിയുണ്ടാക്കുന്ന സാമ്പത്തിക ബാദ്ധ്യത

വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖത്തിന് ആകെ കണക്കാക്കിയിരുന്ന മുതൽ മുടക്ക് 7525 കോടി രൂപയാണ്. എന്നാൽ ഈ കണക്ക് മാറി മറിഞ്ഞ് ഏകദേശം 5000 കോടി രൂപ കൂടി കേരള സർക്കാർ മുടക്കേണ്ട സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അദാനി മുടക്കേണ്ടത് 2454 കോടി രൂപ (32.6%) മാത്രമാണ്. ബാക്കി 5071 കോടിയും (67.4%) മുടക്കേണ്ടത് കേരള സർക്കാർ ആണ് എന്ന് CAG റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ VGF ആയി കേന്ദ്രസർക്കാരും കേരള സർക്കാരും തുല്യമായി അദാനിക്ക് ഗ്രാന്റ് നൽകുന്ന മൊത്തം തുക 1635 കോടി രൂപ ഉൾപ്പെടുന്നെങ്കിലും കേന്ദ്ര വിഹിതം കേരള സർക്കാർ തിരിച്ചടയ്ക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ ഉള്ളതിനാൽ അദാനി മുടക്കുന്നത് ഒഴികെയുള്ള മുഴുവൻ മൂലധന

ച്ചെലവും കേരള സർക്കാരിന്റേതായി കണക്കാക്കേണ്ട താണ്. എന്നാൽ ഈ തുറമുഖ പദ്ധതി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയാൽ, ആദ്യ വർഷം മുതൽ 15 വർഷം വരെ കേരള സർക്കാരിന് ഒരു പൈസ പോലും അദാനി നൽകേണ്ടതില്ല. 15 വർഷത്തിന് ശേഷം ലാഭമുണ്ടാ യാൽ അതിന്റെ 1% മാത്രമാണ് സർക്കാരിന് കൊടു ക്കേണ്ടത്. സർക്കാർ അദാനിക്ക് കൈമാറിയ 190 ഏക്കർ ഭൂമി പണയപ്പെടുത്തി പണം സമാഹരിക്കാനും അദാനിക്ക് കരാറിൽ അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരള സർക്കാരിന്റെ മുതൽമുടക്ക് കണക്കുകളിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ കൂടാമെന്ന് പുറ ത്തുവരുന്ന വിവരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കണക്കുക ളിൻ പ്രകാരം റോഡിനും (4868 കോടി) റെയിലിനു മായി (2104 കോടി) ആകെ 6972 കോടി രൂപ വേണ്ടി വരും എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നേരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച 1973 കോടി രൂപയുടെ കണക്കിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വീണ്ടും 4999 കോടി രൂപ കൂടി റോഡിനും റെയിലിനും വേണ്ടി കേരള സർക്കാർ കണ്ടെത്തണം. അങ്ങനെ ആകെ മുതൽ മുടക്കിൽ 5000 കോടി രൂപ യുടെ വർദ്ധനവാണ് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. 12500 കോടി രൂപ ചെലവിൽ അദാനി മുടക്കേണ്ടത് 2454 കോടി രൂപ മാത്രമാണ്. 81% തുകയും ജനങ്ങളുടെ പണം വിനിയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യമാണ് ഉണ്ടാ കുവാൻ പോകുന്നത്. ഇപ്പോൾ തന്നെ കടപ്രതിസന്ധി നേരിടുന്ന സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ കൂടാരം കൂടുന്ന തിനും സാമൂഹ്യക്ഷേമ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ പണമില്ലാത്ത അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ഇത് ഇട യാക്കും.

ഒസ്താത്തിയൻ ദർശനം

സാമൂഹ്യ തിന്മകൾക്കെതിരെ പ്രതികരിച്ച പ്രവാ ചക ശബ്ദവും വിശുദ്ധ ധിക്കാരവുമായിരുന്നു ഗീവറു ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി. " Restoring Harmony in creation through a Trinitarian sharing life style''എന്നത് തിരുമേനിയുടെ 'Sharing God and a Sharing World'എന്ന പുസ്തകത്തിലെ അദ്ധ്യായമാണ്. സൃഷ്ടികർമ്മം തന്നെ പരസ്പര പങ്കുവെയ്ക്കലിന്റെ ഇടമായാണ് തിരുമേനി പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആദമിനും ഹവ്വായ്ക്കും ദൈവം നൽകിയ ചുമതല ''വേല ചെയ്വാനും അവ കാപ്പാനും' ആണ് (ഉല്. 2:15). ഒരു കുടുംബമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ദൈവമായും മനുഷ്യ നുമായുമുണ്ടാകുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ ലംഘനമാണ് വീഴ്ച യുടെ അടിസ്ഥാനം. കയ്യീനെയും ഹാബേലിനെയും ഉദ്ധരിച്ച് കയ്യീനെ അധികാര വർഗ്ഗത്തിന്റെയും സമ്പ ത്തിന്റെയും പ്രതിനിധിയായി ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ ഹാബേൽ ദരിദ്രന്റെയും ഭൂസ്വത്തില്ലാത്തവന്റെയും പ്രതിനിധിയായി നിലകൊള്ളുന്നു. സൃഷ്ടിക്ക് ഐക്യം നഷ്ടപ്പെട്ടത് പ്രാപഞ്ചിക തിന്മ കൊണ്ടാണെന്നും എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഐക്യവും അതുവഴി പരസ്പര പങ്കുവെയ്ക്കലുമുണ്ടാകുന്നുവെന്നും ഓർമ്മി പ്പിക്കുന്നു. മതവും മതേതരചരിത്രവും തിന്മയും നന്മയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം വിളി ച്ചോതുന്നവയാണ്. ഭൂമിയുടെ സുഗമമായ ഭാവിയെ പൈശാചിക ശക്തികൾ ഹനിക്കുന്നതിനാൽ അതി നോടുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ പുതിയ വേദശാസ്ത്രങ്ങ ളായി രൂപാന്തരപ്പെടണം. മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥതയാണ് പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല തിന്മയുടെയും മൂലകാരണം. തിന്മയെ നേരിടുവാനുള്ള ഒറ്റമൂലി അതിരുകളില്ലാത്ത നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹവും പങ്കുവെയ്ക്കലുമാണ്. ആ നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹവും പങ്കുവെയ്ക്കലും നാം ദർശിക്കുന്നത് ത്രിത്വത്തിലാണ്.

25% വരുന്ന ധനികരുടെ ന്യൂനപക്ഷം 75% വരുന്ന ദരിദ്ര ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളും വിഭവങ്ങളും കവർന്നെടുക്കുന്നു എന്ന് തിരുമേനി അഭിപ്രായപ്പെ ടുന്നു. അതിനാൽ സൃഷ്ടിയുമായി ഐക്യപ്പെടുന്ന ഒരു പുതിയ/ബദൽ ജീവിതശൈലി കണ്ടെത്തേണ്ടതു ണ്ടെന്നും അതിന് സഭയ്ക്ക് വലിയ ദൗത്യമുണ്ടെന്നും പിതാവ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ ഭാഷ്യത്തിൽ, ഇപ്രകാ രമുള്ള ഒരു വികസന പദ്ധതിയും ഹാബേലുമാരെ സൃഷ്ടിക്കരുത്. മുതലാളിത്വത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും കൂട്ടാനാകരുത് ഒരു വികസന പദ്ധതിയും. മറിച്ച് മനു ഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഊഷ്മളത വർദ്ധിപ്പി ക്കുന്നതും പ്രകൃതിയുമായി ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നതുമാ കണം വികസനങ്ങൾ. അത് സുസ്ഥിരമാകണം. അത ല്ലാത്തതെല്ലാം പൈശാചികമാണ്.

വി. ത്രിത്വത്തിൽ ദർശിക്കുന്ന നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹ ത്തിന്റെ ഭാവം മനുഷ്യർ തമ്മിലും പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും വിളങ്ങണം. "വേല ചെയ്വാനും കാപ്പാ നുമാണ്" ദൈവം മനുഷ്യനെ ഭൂമിയിലാക്കിയത് മറിച്ച് ചൂഷണത്തിനായല്ല.

അധഃസ്ഥിതരോടും കുടിയിറക്കപ്പെടുന്നവരോടു മൊപ്പം സഭയുണ്ടാകണം അത് സഭയുടെ കടമയും കർത്തവ്യവുമാണ്.

സ്വാർത്ഥത ഉപേക്ഷിക്കുക! നിസ്വാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുക!

വിക്രം സാരാഭായി ബഹിരാകാശ കേന്ദ്രത്തിനായി സ്വന്തം പള്ളിയും പുരോഹിതന്റെ വസതിയും വിട്ടു നൽകിയ ചരിത്രമാണ് ലത്തീൻ സഭയ്ക്ക്. സഭ വിക സന വിരോധികൾ അല്ല! ആകരുത്! കേരളം പ്രളയ ത്തിൽ മുങ്ങിയപ്പോൾ സ്വന്തം ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായ ബോട്ടുകളുമായി അവർ നമ്മുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനെ ത്തി. രാജ്യത്തോടും വികസനത്തോടുമുള്ള അവരുടെ പ്രതിപത്തി ഒരിക്കലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അവർ നമുക്ക് നൽകിയതിനൊക്കെ എന്താണ് നാം തിരികെ നൽകിയിട്ടുള്ളത്? ■

Reuben T Mathew
BD III

Artificial Intelligence

Artificial intelligence (AI) is the replication of human intelligence in devices that have been designed to behave and think like humans. The phrase can also be used to refer to any computer that demonstrates characteristics of the human intellect, like learning and problem-solving.

Artificial intelligence is founded on the idea that human intelligence can be described in a way that makes it simple for a computer to duplicate it and carry out activities of any complexity. Artificial intelligence aims to emulate cognitive processes in humans. When it comes to concretely defining processes like learning, reasoning, and perception, researchers and developers in the field are making unexpectedly quick progress. Some people think that soon inventors might be able to create systems that are better than what humans are currently capable of learning or understanding. Others, however, continue to hold this view because all cognitive processes involve value judgments that are influenced by human experience.

Artificial intelligence has countless uses. Many different companies and sectors can use the technology. In the healthcare sector, finance, industries, and the automobile industry for self-driven cars. Machine learning (ML), a subtype of artificial intelligence, is the idea that computer programs can automatically learn from and adapt to new data without human assistance. Deep learning algorithms allow for this autonomous learning by ingesting vast quantities of

unstructured data, including text, photos, and video.

ChatGPT is one such example in the world of Artificial Intelligence released recently. This model is defined as a generative pre-trained transformer. ChatGPT is capable of producing text in the form of short stories, poems, songs, and even code. The artificial intelligence company OpenAI, headquartered in San Francisco, developed ChatGPT. It is recognized as an AI chat that has been programmed and created to carry on normal discussions and work like a normal human. This model is effective in learning to execute tasks involving natural language processing while processing massive amounts of text.

In order to teach the AI what people anticipate when they ask a question, Reinforcement Learning with Human Feedback was also used to train ChatGPT. This method of training the Large Language Model (LLM) is revolutionary since it does more than just train the LLM to anticipate the next word. ChatGPT learns how to follow instructions and provide responses that are acceptable to humans using Reinforcement Learning with Human Feedback (RLHF), an additional training layer. ChatGPT has been "trained" on a significant amount of text. For instance, the GPT-3 model was trained using a text sample with more than 10 billion words and over 8 million documents.

All organizations could undergo a transformation thanks to artificial intelligence. Although the method by which this transition occurs may differ, the processes will often adhere to the road map we have provided in this book. Your company will be able to deploy and thrive in the usage of AI technology if you follow all the steps indicated in the earlier chapters. With the help of data and machines that comprehend our reality, AI holds the key to a fantastic future in which we can all make better judgments.

■

With Prayers

Mr. M.C. Sunny

CMD & Managing Director, National Builders

Member
Managing Committee
Working Committee

GST കോൺവക്കേഷൻ

ശുബ്ക്കോനോ ശുശ്രൂഷ

സമർപ്പിത ശുശ്രൂഷ

പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപെരുന്നാൾ 2023

First Year

Second Year

Third Year

St. Mary's College

SMC

Sulthan Bathery, Wayanad, Kerala, 673592
Tel: 04936 - 220246, 221452
stmaryssby@gmail.com, www.stmarysbathery.ac.in

A Postgraduate Aided Arts & Science College of Malankara Orthodox Syrian Church Affiliated to the University of Calicut
NAAC Re-Accredited with 'A' Grade

Founder:
Fr. Mathai Nooranal

PROGRAMMES OFFERED

PhD Research Programme COMMERCE
PhD Research Programme CHEMISTRY
PhD Research Programme PHYSICS
PhD Research Programme POLITICAL SCIENCE

POSTGRADUATE PROGRAMMES:

M.A.	ENGLISH (SF)
M.A.	ECONOMICS (SF)
M.A.	Business Economics
M.A.	POLITICAL SCIENCE
M.Sc.	CHEMISTRY
M.Sc.	PHYSICS
M.Sc.	BOTANY (SF)
M.Com.	FINANCE
M.Com.	FINANCE (SF)

UNDER GRADUATE PROGRAMMES:

BA.	ECONOMICS
B.A.	POLITICAL SCIENCE
B.A.	ENGLISH
B.Sc.	PHYSICS
B.Sc.	CHEMISTRY
B.Sc.	BOTANY
B.Sc.	MATHEMATICS
B.Com.	FINANCE
B.Com.	FINANCE (SF)
BBA	HUMAN RESOURCE MANAGEMENT
BCA	COMPUTER APPLICATIONS

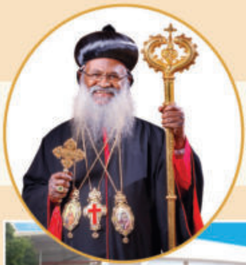

His Holiness
Baselios Marthoma
Mathews III
EDUCATIONAL AGENCY

His Grace Dr. Geevarghese
Mar Barnabas Metropolitan
MANAGER

C. A. George Mathai Nooranal
SECRETARY, GOVERNING BOARD

Dr. Roy P.C.
Principal

St. Antony's embroidery works

since 1980

പള്ളിത്തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ,
കാപ്പ, തിരശീല, ചിത്തോല, വിരിക്കൂട്ട്,
മുത്തുക്കുടകൾ, ശൊശപ്പ

▲ Embroidery Works ▲ Stitching ▲ Designing | Marrette Tower, Palace Road, Changanassery-686 101

+91 93495 02658, 96568 84371

ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുമോ.... ?

Gregory George Ninan
BD II

Chat GPT - അധികം നാളുകളായില്ല ഇങ്ങനെ ഒരു Platform കടന്നു വന്നിട്ട്. 2022 നവംബറിൽ ആരംഭം കുറിച്ച് 5 ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ലോകത്താകമാനം ഒരു മില്യൺ Subscribers നെ നേടിയെ ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമിനെ പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞു വരുന്നത്. സംഭവം ഒരു തവണ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവർ പറയും... 'യെവൻ പുലിയാണ് കേട്ടോ... ! നിമിഷ നേരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചാറ്റ് രൂപേണ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്ന ഒരു കിടിലൻ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് (AI) Platform. അതിപ്പോ ഗൂഗിൾ പോലെ ചോദ്യമോ, ആർട്ടിക്കിൾ എഴുതുവാനുള്ള ആശയമോ, ബിസിനസ് പ്ലാനോ ആയിക്കോട്ടെ ഉത്തരം ഇവിടെ റെഡിയാണ്. അതുമല്ല Paraphrase ചെയ്യാനും, Translation വർക്കായാലും Summary എഴുതാനും ആള് റെഡി. സെമിനാരി മാഗസിനിൽ കൊടുക്കാൻ ആർട്ടിക്കൾ തയ്യാറാക്കാൻ വിഷയം കൊടുത്തപ്പോ സാധനം റെഡി...

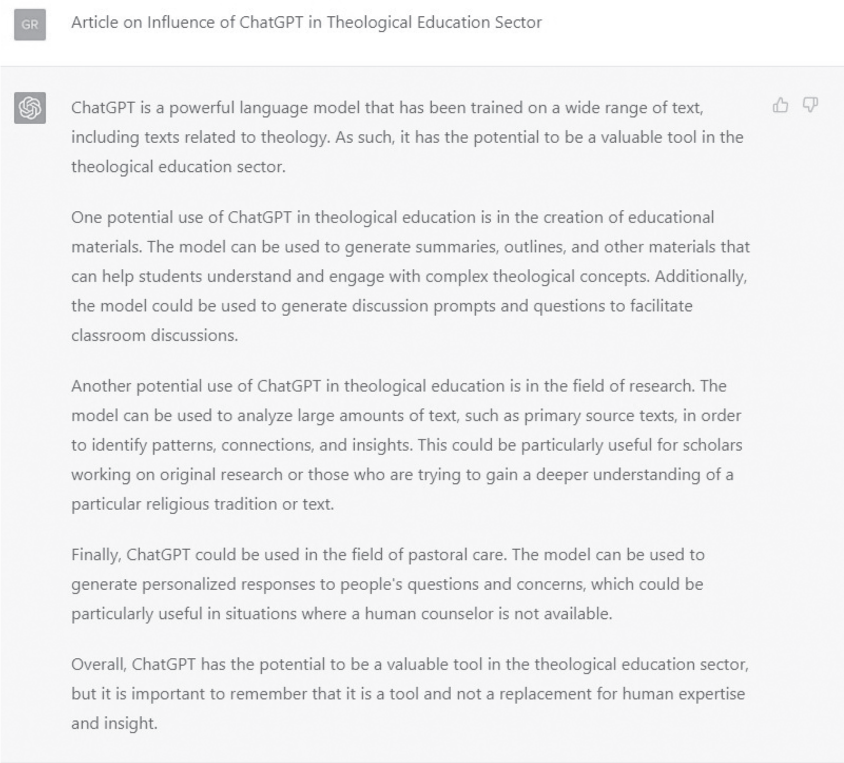
GR Article on Influence of ChatGPT in Theological Education Sector

ChatGPT is a powerful language model that has been trained on a wide range of text, including texts related to theology. As such, it has the potential to be a valuable tool in the theological education sector.

One potential use of ChatGPT in theological education is in the creation of educational materials. The model can be used to generate summaries, outlines, and other materials that can help students understand and engage with complex theological concepts. Additionally, the model could be used to generate discussion prompts and questions to facilitate classroom discussions.

Another potential use of ChatGPT in theological education is in the field of research. The model can be used to analyze large amounts of text, such as primary source texts, in order to identify patterns, connections, and insights. This could be particularly useful for scholars working on original research or those who are trying to gain a deeper understanding of a particular religious tradition or text.

Finally, ChatGPT could be used in the field of pastoral care. The model can be used to generate personalized responses to people's questions and concerns, which could be particularly useful in situations where a human counselor is not available.

Overall, ChatGPT has the potential to be a valuable tool in the theological education sector, but it is important to remember that it is a tool and not a replacement for human expertise and insight.

ഒരു പക്ഷെ ശാസ്ത്ര ലോകത്തിന്റെ ഈ അതിഭയങ്കര വളർച്ച മനുഷ്യജീവിതം സുഖകരമാക്കും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നിരുന്നാലും മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയും കഴിവും നിഷ്ക്രിയമാക്കാനും സാധ്യത ഇല്ലാതില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ സ്ഫോടനാത്മകമായ കടന്നു കയറ്റം Chat GPT സൃഷ്ടിക്കും എന്നതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. Gmail സ്ഥാപകൻ Paul Buchheit ട്വീറ്റ് ചെയ്യുകയുണ്ടായി കേവലം ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഗൂഗിൾ സെർച്ച് എൻജിന്റെ കാര്യം തീരുമാനമാക്കുമെന്ന്. പണ്ട് ആരോ പറഞ്ഞപോലെ കണ്ടറിയണം ഗൂഗിൾ നിനക്കു എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന്!

ചത്തതിനൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കിലും.... എന്നും വരാം.

കാത്തിരിക്കാം വിപ്ലവകരമായ മാറ്റത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾക്കായി...! ■

റവ. ഫാ. ഡോ. റ്റി. ജെ. ജോഷ്വാ ഇന്റർ സെമിനാരി പ്രസംഗമത്സരം - "KERUSSO 2022" ൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ ഡീ. സഞ്ജയ് ഏലിയാസ് ജോയ്

സെമിനാരി ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ

അനുഭവക്കുറിപ്പ്

നോട്ടം മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും

സെമിനാരി ജീവിതകാലത്ത്, അതിൽ പഠിക്കുന്ന വർക്കോ പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്കോ എന്തെങ്കിലും നേട്ടം ഉണ്ടായാൽ അത് സെമിനാരിയുടെ മുഴുവൻ നേട്ടമായും എന്തേലും നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ സെമിനാരി കുടുംബമായി അതിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. വന്ദ്യ ഗുരുനാഥൻ സജി അമയിൽ അച്ചൻ മലങ്കരസഭയിലെ വൈദികട്രസ്റ്റിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ നിയോഗത്തിൽ കുടുംബം ഒന്നായ് സന്തോഷത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു.

ഓർമ്മകളുടെ വസന്തം തീർക്കുന്ന സെമിനാരി എന്ന വലിയ ഉദ്യാനത്തിന്റെ ഇടനാഴിയിൽ നടന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ പിന്നിട്ട കാലടികളുടേയും പുതിയ കർമ്മപാതയുടേയും ഓർമ്മകളും ആശയങ്ങളും ദർശനങ്ങളും പങ്കുവച്ച് പ്രിയ വൈദികൻ

1 വൈദിക ട്രസ്റ്റി എന്ന നിയോഗം

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൂട്ട് ട്രസ്റ്റിമാരായി ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഉപദേശകസമിതി അംഗമായി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശക്തിപകരുക എന്നതാണ് പ്രധാന നിയോഗം. സഭയോട് പൂർണ്ണമായും ചേർന്നുനിന്ന് നിർവഹിക്കേണ്ട ശുശ്രൂഷയാണിത്. ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിച്ചപ്പോൾ ആഗ്രഹിച്ചതും ഈ ചുരുങ്ങിയ നാളുകളിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നതും ഈ ശുശ്രൂഷ പൂർണ്ണതയിൽ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. വ്യത്യസ്തമായ രീതിയും രൂപവും കൊണ്ടുവന്ന് അതിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് മഹിമ കണ്ടെത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. ഈ സ്ഥാനവും നിയോഗവും, അതിന്റെ ശില്പികൾ ദർശനം കണ്ട ഇടങ്ങളിൽ നിന്ന് ചിലപ്പോഴൊക്കെ അകന്നു പോയിട്ടുണ്ട്. അത് സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായി എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കേവലം ആലങ്കാരികമായി ഈ സ്ഥാനത്തെ കാണുവാൻ താല്പര്യം ഇല്ല. മറിച്ച് ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ അന്തസ്സിനും യോഗ്യതയ്ക്കും അനുസരിച്ച് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഒരു ചിന്തയേയുള്ളു.

2 ദീപ്തിയുടെ എഡിറ്റർ: ഓർമ്മകളിലൂടെ

വൈദിക ട്രസ്റ്റി ആയപ്പോൾ ഏറെ കടപ്പാട് ദീപ്തിയോ

ടാണ്. ജീവിതത്തിലെ ആദ്യ നിയോഗമാണ് ദീപ്തി എഡിറ്റർ എന്നുള്ളത്. വലിയ വെല്ലുവിളിയുടെ നടുവിലാണ് അന്ന് ആ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുന്നത്. സെമിനാരി തന്നെ ദീപ്തി വേണ്ട എന്നാലോചിച്ച് ഒരു അവസാന പരീക്ഷണം എന്ന നിലയിലാണ് അന്ന് അതിൽ പങ്ക് ചേരുന്നത്. അത് ഏറെ സത്യസന്ധതയോടും വിശ്വസ്തതയോടും ചെയ്തതുകൊണ്ടാകണം ഇന്നും ഈ മാസിക മുടങ്ങാതെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി അന്നത്തെ ഗബ്രിയേൽ അച്ചനായിരുന്നു എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ഉപദേഷ്ടാവ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം, കാഴ്ച്ചപ്പാട്, ഏറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. K.M George അച്ചനായിരുന്നു അന്ന് Principal. അച്ചന്റെ മാർഗനിർദേശം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വഴികാട്ടിയാണ്. ഇന്നു കാണുന്ന ദീപ്തിയുടെ പല പരിണാമസൂത്രങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നത് ആ കാലഘട്ടം മുതലാണ്. ദീപ്തിക്ക് നല്ലൊരു ലാഭതുക ലഭിക്കുന്നതും അതിൽനിന്നാണ്. കണക്കുകൾ ശെമ്മാശന്മാർ ഇറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പേ audit ചെയ്തതും വിജയകരമായി. തീർച്ചയായും അത് അഭിമാനത്തോടെയാണ് ഓർക്കുന്നത്. പിൽക്കാലത്ത് ബഥേൽ പത്രിക ഉൾപ്പെടെയുള്ള പല മാസികകളുടെയും ചീഫ് എഡിറ്റർ ആയിട്ടുണ്ട്. ഒരു എഴുത്തുകാരൻ എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് തന്നെ ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായത് ദീപ്തിയിലൂടെയാണ്. മലങ്കരസഭയിൽ അമയിൽ അച്ചൻ എന്ന പേര് എത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ച ആദ്യ ജാലകമാണ് ദീപ്തി. (തീർച്ചയായും കടപ്പാട് ഉണ്ട്.)

3 പ്രവർത്തനത്തിന് പ്രായത്തിന്റെ പ്രായോഗികത

നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള പരമ്പരാഗതമായ ചിന്തയാണ് പ്രായവും പക്വതയും തമ്മിലുള്ള നിർവചനം. പ്രായം ആകുംതോറും അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകും, ഈ അനുഭവങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടെ പക്വത നൽകും എന്നൊരു ശാസ്ത്രവുമുണ്ട്. അത് പരമ്പരാഗത വിശ്വാസമാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായ് ഞാൻ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അനുഭവങ്ങൾ ഉള്ള ഒരാളെ പക്വതയുള്ള ഒരാളാക്കും എന്ന ഫിലോസഫിയോട് വ്യക്തിപരമായ് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നമ്മൾ ആയിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അനുഭവങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക. അതിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുക, അതാണ് ഏതു പ്രായത്തിലും വേണ്ടതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്.

ചെറുപ്രായത്തിൽ ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് വന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ സഭയുടെ പുതുതലമുറയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അതിന് എത്രത്തോളം ശ്രദ്ധനൽകുവാൻ കഴിയും എന്നുള്ളത് എന്റെ എളിയ ചിന്തയാണ്. അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഈ പ്രായത്തിൽ ഈ സ്ഥാനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് വലിയ വെല്ലുവിളി കൂടിയാണ്. ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി പരാജയപ്പെട്ടാൽ ഇനിയും ഈ പ്രായത്തിലുള്ളവർ ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് വരാതിരിക്കും. അത് അവരോട് കാണിക്കുന്ന ക്രൂരതയുമായി പോകും.

പ്രായം ഒരു ഘടകമായി തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നവർ ശ്രേഷ്ഠമായിത്തന്നെയാണ് ഈ നിയോഗം പൂർത്തിയാക്കിയത്. എന്നാൽ വ്യക്തിപരമായ പ്രായം കുറഞ്ഞ സ്ഥാനി എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഉള്ള ഒരു ഗുണം മനസ്സ് എത്തുന്നയിടത്ത് ശരീരം എത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു തന്നെയാണ്. ചില ഇടങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യമായാൽ അവിടെ ഓടി എത്തുക തന്നെ വേണം. മലങ്കരസഭയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രം വളരെ വിശ്രുതമാണ്. യാത്രകൾ ദുഷ്കരമാണ്. ഓരോ പരിപാടികൾ സങ്കീർണ്ണവും വ്യത്യസ്തവുമാണ്. അവിടെ നമ്മുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും പങ്കാളിത്തവും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അവിടെ ഓടി എത്താൻ ഈ പ്രായക്കുറവ് പ്രയോജനപരമായ് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

4 സഭയുടെ ദീർഘവീക്ഷണം: “Vision-2052”

വളരെ ഗൗരവമായ് മുന്നോട്ട് പോകുന്ന ആശയമാണ് “Vision-2052”. പ്രത്യേക working committe രൂപപ്പെടുത്തി 12 ഇന കർമ്മപദ്ധതികളാണ് സഭ ഇതിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്.

. അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലുള്ള വളർച്ച /പരിചയപ്പെടുത്തൽ

. കൗദാശിക ആരാധനജീവിതത്തിന്റെ ശക്തീകരണം

. സെമിനാരി അനന്തര പരിശീലനത്തിന്റെ സാധ്യത

. കേന്ദ്ര ഭദ്രാസന ബന്ധങ്ങളായ് ശക്തീകരണം

. Trans-Migration പ്രശ്നങ്ങളെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുക

. സ്ത്രീകളുടെ (പ്രത്യേക ശതമാനം) reservations ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ആശയം

. സഭാവക സ്ഥാപനങ്ങൾ digitalized ആക്കുക

. എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും സുതാര്യമാക്കുക

അങ്ങനെ തുടങ്ങിയുള്ള 12 ഇന കർമ്മ പദ്ധതികളെ ഈ വരുന്ന 30 വർഷത്തിലെ പ്രധാനമായും 5 വർഷങ്ങളുള്ള പഞ്ചവർഷങ്ങളായി തിരിച്ച് ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ സഫലമാക്കുവാൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

5 ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച വൈദികരുടേയും അവൈദികരായ സുവിശേഷകരുടേയും ജീവിതത്തിൽ ഇനി എന്ത്?

സഭയിൽ ആകമാനമായി വിരമിച്ച വൈദികരുടേയും സുവിശേഷകരുടേയും ഒരു upliftment ഉണ്ടാകുന്നത് നല്ലതാണ്. Retired Clergy Meeting-കൾ കേവലം meeting -ൽ മാത്രമായി തീർന്നാൽ അവർക്ക് fellowship ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അവർക്ക് ആ കൂട്ടായ്മ മാത്രം ഉണ്ടായാൽ പോര ആഴ്ച്ചയിൽ ഒരു വിശുദ്ധബലി അർപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം സഭയിൽ ആകമാനം ഉണ്ടാകണം. ഒരു മീറ്റിംഗ് കൂടിയതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടരുത് ആ മേഖലയിൽ മറ്റുള്ളവർ വിശാലമാണ്. Retirement നു ശേഷവും അവരെ പരിഗണിക്കണം.

അല്മായ വൈദിക സുവിശേഷ പ്രവർത്തകർ: സഭയ്ക്ക് ശക്തമായ ഒരു അത്മായ വേദശാസ്ത്ര പ്രബുദ്ധത വേണം. അതില്ലാതെ മുന്നോട്ടുള്ള യാത്ര ദുഷ്കരമാ

കും. അമിതമായ പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വത്തിന് കുറവ് വരണം. അല്മായ പൗരോഹിത്യ സന്തുലനാവസ്ഥയിൽ തന്നെ മാത്രമേ ഈ സഭയ്ക്ക് ഭാവിയുള്ളു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അമിതമായ Clericalism- ത്തിനു സഭയെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

6 മറുനാട് തേടുന്ന യുവതലമുറ

Trans-Migration-അത് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിഭാസമാണ്. അതിൽ ദു:ഖമുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും ഓരോ പ്രതിഭാസം രൂപപ്പെട്ടു തന്നെ വരും. ഒരാൾ പലായനത്തിനു വിധേയപ്പെടുന്നതിന് ആ ആൾക്ക് അതിന്റേതായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് പലതും സത്യസന്ധവുമാണ്. എന്നാൽ സഭയുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ആശങ്കയുമുണ്ട്. സഭയുടെ ഈ മണ്ണിലുള്ള നിലനിൽപ്പിന്റെ ഒരു ചോദ്യം തീവ്രമായി ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ഇടവകകളിൽ യുവതയുടെ കുറവ് പ്രശ്നവുമാണ്. എന്നാൽ ഒരു സഭ എന്ന നിലയിൽ നമ്മൾ ആയിരിക്കുന്ന പ്രതിഭാസത്തോട് ഒത്തുചേർന്നു സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയണം. ഇവിടെനിന്ന് മറ്റൊരു ഭൂഖണ്ഡത്തേയ്ക്ക് പറിച്ച് നടപ്പെട്ടാൽ ഈ പറിച്ച് നടലിനോടൊപ്പം സഭയ്ക്ക് സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. Digitalization process വളരെ ഗൗരവമായ് എടുക്കുകയും മണിക്കൂറുകളുടെ നിരീക്ഷണവും നല്ല തുകയും മുടക്കി അത് രൂപപ്പെടുത്തി എടുക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നത് ഇനി അവരുടെ കൂടെ സഞ്ചരിച്ചേ മതിയാകൂ എന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാതെ ഇവിടെനിന്ന് പോയൊരാൾ അവിടെച്ചെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിൽ തനിയെ എത്തിക്കോളും എന്നോർത്ത് കൈയ്യും കെട്ടി നോക്കിനിന്നാൽ സഭ വലിയ അപകടം നേരിടും. അതാണ് ഈ Trans-Migration ഉയർത്തുന്ന പ്രധാന വെല്ലുവിളി.

Migrate ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരാളുടെ കൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ആയിത്തീരുന്ന സ്ഥാനത്ത് ആ ആളിനോടൊപ്പം ആയിരുന്ന് പുതിയ ചില്ല മുളയ്ക്കുന്നത് പോലെ സഭയേയും അതിലൂടെ ആ വ്യക്തിയേയും വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കണം. അത് വളരെ സമയമെടുത്തും സൂക്ഷ്മമായും ശ്രദ്ധയോടെയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

7 Dalit Theology

സ്ളീബാ ദാസ സമൂഹം എന്ന വേർതിരിവില്ലാതെ എല്ലാവരും ഓർത്തഡോക്സുകാർ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ അറിയപ്പടണം എന്നതാണ് സ്വപ്നവും പ്രതീക്ഷയും. Reservation policies നല്ലതാണെങ്കിൽ അവ ജാതി വ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്തുന്നു എന്ന അവബോധമാണെനിക്കുള്ളത്. അത് ഇല്ലാതാകണം എന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതും. എന്നാൽ സൗകര്യപ്രദമായി തിരിച്ചറിയുവാൻ വേണ്ടി സ്ളീബാ ദാസന്മാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. സമൂഹം ഒരു ശക്തീകരണത്തിന്റെ പാതയിലല്ല. അപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി അവർക്കും സഭയിൽ മികച്ച അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം, ഈ കാഴ്ച്ചപ്പാട് ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങിയ നിമിഷം മുതലുണ്ട്. ലഭ്യമായ അവസരങ്ങളിൽ അവർ അവഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ നിലപാടും കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഓർത്തഡോക്സുകാരന് കിട്ടാവുന്ന എല്ലാ പരിഗണനയും അവർക്കും ഉറപ്പു വരുത്തും. അത് ഇനി തുടരുകയും ചെയ്യും.

■

ഹിസ്റ്ററി അസ്സോസിയേഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ 'മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുഖ്റോനോ' എന്ന സെമിനാറിൽ നിന്ന്

അനുഭവക്കുറിപ്പ്

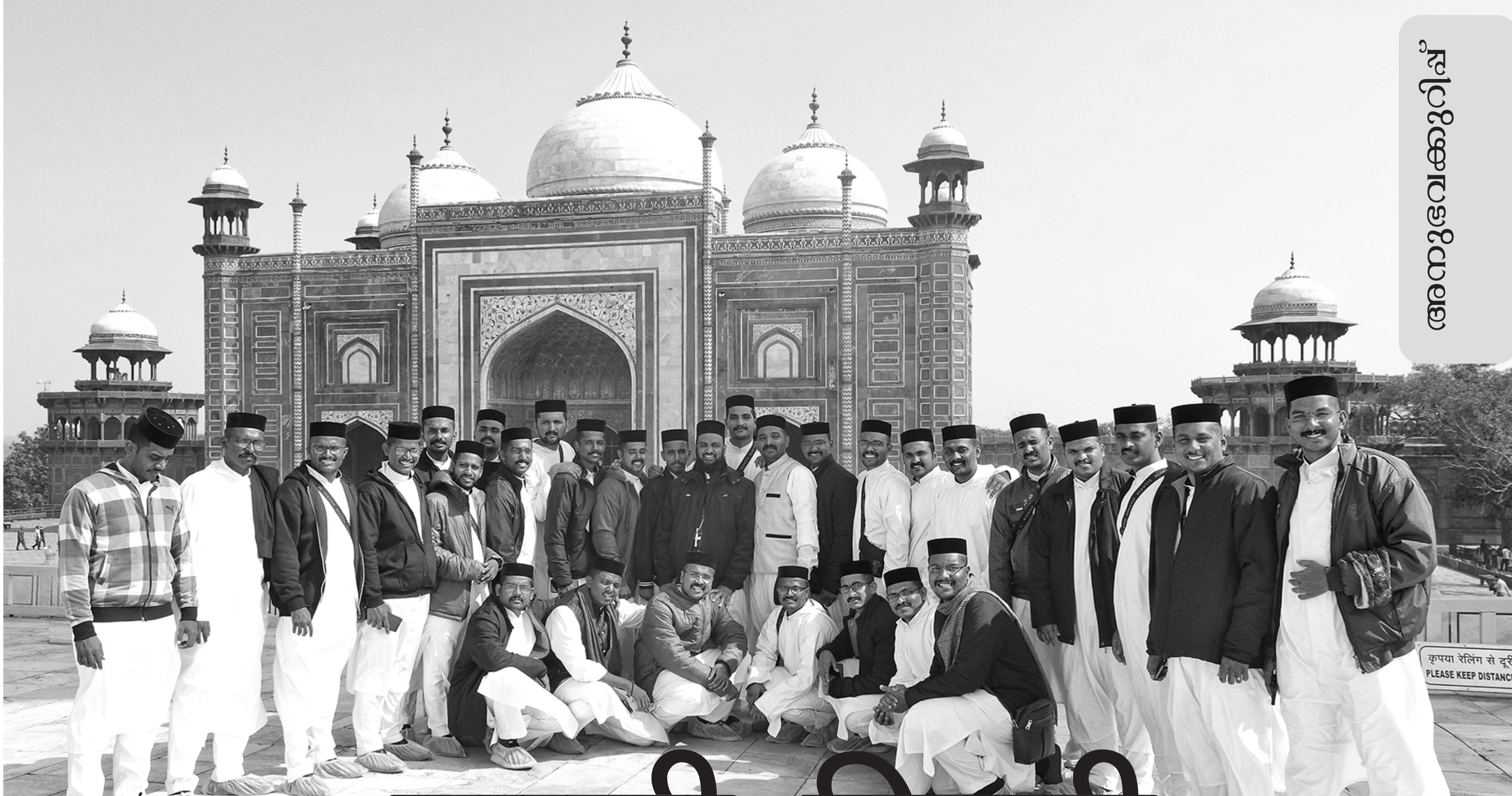

हमारी दिल्ली

സംഭവ ബഹുലമാണ് സെമിനാരി ജീവിതം നീണ്ട നാലുവർഷത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്ന് പറഞ്ഞാലും പറയുന്നത്ര നീളം ഒന്നും ഈ വർഷങ്ങൾക്കില്ല. നാല് കൊല്ലത്തിന് നാല് സെക്കൻഡുകളുടെ പോലും ആയുസ്സില്ല എന്ന രീതിയിലാണ് കടന്നുപോകുന്നത്. ഏറ്റവും മനോഹരമായ കാലഘട്ടം അതിന്റെ അവസാനത്തെ ഫിനിഷിംഗ് പോയിന്റിലേക്ക് എത്തിനിൽക്കുമ്പോൾ അവശേഷിക്കുന്നതിൽ ഭൂരിഭാഗവും നല്ല ഓർമ്മകളാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മൂലധനം. അവസാന വർഷം ഒത്തിരി നല്ല സന്ദർഭങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായെങ്കിലും ഓർമ്മകളുടെ ഭൂപടത്തിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷത്തോടെ ഞങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ ബാച്ചിന്റെ സ്റ്റഡി ടൂർ തന്നെ ആയിരിക്കും.

പ്രധാനമായും കോവിഡ് 19 എന്ന മഹാമാരി മൂലം കുറച്ചു വർഷങ്ങളായി മുടങ്ങിക്കിടന്ന ഒന്നായിരുന്നു അവസാന വർഷത്തെ ബാച്ച് ടൂർ. ഈ വർഷം അതിനൊരു അവസരം ഉണ്ട് എന്നറിഞ്ഞത് മുതൽ അതിനുള്ള പ്ലാനിങ് നേരത്തെ തന്നെ തുടങ്ങി മൂന്നാർ ഊട്ടി കൊടൈക്കനാൽ ഇങ്ങനെ സ്വാഭാവികമായും ഉയർന്ന സ്ഥലപേരുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തിന്റെ പേര് ഉയർന്നു. ഡൽഹി..!! അടിപൊളി.! അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുന്നേ ഡൽഹി കണ്ടതിന്റെ ഓർമ്മയിലും ഡൽഹിയിൽ നിന്നുള്ള പ്രിയപ്പെട്ട ആരോൺ ശെമ്മാശൻ ഒപ്പം പഠിക്കുന്നത് കൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം ഡൽഹിയിൽ താമസമുള്ളതുകൊണ്ടും, ഡൽഹി ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലമായി തോന്നി. മുഴുവൻ വിദ്യാർഥികളെയും ഡൽഹിയിൽ കൊണ്ടുപോവുക എന്ന ആ മഹാ ഉദ്യമത്തെ ആരോൺ ശെമ്മാശൻ ഇരുകൈയും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ആയുസ്സിൽ ഇങ്ങനെയൊരു യാത്ര എല്ലാവർക്കും കൂടി ചേർന്ന് പോകാൻ സാധിക്കില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ ഡൽഹിക്ക് വേണ്ടി തന്നെ എല്ലാവരും കൈ ഉയർത്തി.

ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സെമിനാരിയുടെ അപ്രൂവലും എത്തി. മുപ്പത്തി രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഘ നേതാവായി സെമിനാരി അധ്യാപകൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മാത്യു വർഗീസ് (വിനു) അച്ചനും ഉണ്ടാകും. ഫെബ്രുവരി രണ്ടു മുതൽ പതിനൊന്നു വരെയാണ് യാത്രയ്ക്ക് വേണ്ടി അനുവദിക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ. പിന്നെ എല്ലാം പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ആവശ്യത്തിന് വേണ്ട പണം സമാഹരിക്കുക, ടിക്കറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്യുക, ഷെഡ്യൂൾ

പ്ലാൻ ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം ആരോൺ ശെമ്മാശന്റെയും സെമിനാരി റീശ് ആയ റിബിൻ ശെമ്മാശന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ കൃത്യമായ നടന്നു.

02.02.2023

കാത്തിരിപ്പുകൾക്ക് ഫുൾസ്റ്റോപ്പിട്ട് ഒടുവിൽ ഫെബ്രുവരി രണ്ടാം തീയതി എത്തി. സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ബഹു. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിലച്ചൻ പ്രാർത്ഥനയോടെ യാത്രയാക്കി. വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ കോട്ടയം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് എത്തുകയും അവിടെനിന്ന് ഒരു ലോക്കൽ പാസഞ്ചറിൽ എറണാകുളം സ്റ്റേഷനിലേക്ക് എത്തുകയും ചെയ്തു. ഡൽഹിയിൽ എത്താനുള്ള രാജധാനി എക്സ്പ്രസ്സ് വൈകിട്ട് രാത്രി 10.30 നാണ് പുറപ്പെടുന്നത്. പറഞ്ഞ സമയത്തിന് മുന്നേ തന്നെ ഏവരും രാജധാനിയിൽ കയറി അവരവർക്ക് ലഭിച്ച സീറ്റുകളിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു. അസ്സി. വാർഡന്റെ ഗൗരവം സെമിനാരിയിൽ വച്ചിട്ടാണ് വിനു അച്ചൻ ഈ യാത്രയ്ക്കെത്തിയത്. ഈ യാത്ര കഴിഞ്ഞു തിരികെ സെമിനാരിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അതുവരെ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ആയിരുന്ന വിനു അച്ചൻ ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകനായി മാറിയ ഒരു മാജിക് കൂടെ ഈ യാത്രയിൽ ഞങ്ങൾ പോലുമറിയാതെ അരങ്ങേറി.

പലയിടങ്ങളിലാണ് ഇരിക്കുന്നതെങ്കിലും എല്ലാവരും ഒരു കോച്ചിൽ തന്നെയുണ്ട്. സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്റർ മൈക്കിലൂടെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ സമയം തെറ്റിക്കാതെ രാജധാനി എക്സ്പ്രസ് രാജകീയമായി തന്നെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ രാവുകളും പകലുകളും പാളങ്ങളും ടണലുകളും ഒക്കെ പിന്നിട്ട് ഫെബ്രുവരി നാലാം തീയതി ഉച്ചയോടെ കൂടി രാജധാനി എക്സ്പ്രസ് ഞങ്ങളെ നിസാമുദ്ദീൻ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് എത്തിച്ചു

04.02.2023

നല്ലപോലെ തിരക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ് നിസാമുദ്ദീൻ സ്റ്റേഷൻ. ലോകത്തുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും ഇവിടെയുള്ളതുപോലെ. ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിൽ നിന്നും സാബു അങ്കിൾ ഞങ്ങളെ കാത്തു നേരത്തെ തന്നെ ഇവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. പള്ളിയുടെ ഏത് ആവശ്യങ്ങൾക്കും ആദ്യം ഓടി എത്തുന്ന ഒരാളാണ് സാബു അങ്കിൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറകെ പോയി സ്റ്റേഷന് വെളിയിൽ എത്തി. വലിയൊരു ഇന്ത്യൻ പതാക സ്റ്റേഷൻ ബിൽഡിങ്ങിന് മുകളിലായി ഉയർന്ന പറക്കുന്നുണ്ട്. 'പുസ്തകത്താളുകളിൽ നീ പഠിച്ച ഇന്ത്യ അല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യ പണ്ടത്തെ ഒരു സിനിമ ഡയലോഗ് അനുവാദം ചോദിക്കാതെ മനസ്സിലേക്ക് ഓടി കയറി വന്നു. വല്ലാത്തൊരു അനുഭൂതി. ഓർമ്മകളുടെ വലിയൊരു മാന്ത്രികച്ചെപ്പ് ഒളിപ്പിച്ചു ഇന്ത്യൻ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ഞങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. സാബു അങ്കിൾ ആരെയോ കൈ കാട്ടി വിളിച്ചു. ആ നേരം ഒരു സ്കൂൾ ബസ് ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നിലെത്തി. പെട്ടിയും സാധനങ്ങളും ഒക്കെ ബസിൽ കയറ്റി ഞങ്ങളങ്ങനെ ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിലേക്ക് യാത്രയായി.

പള്ളിക്ക് മുന്നിലെത്തിയതും എല്ലാവരും ഒന്ന് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. പിറകിൽ നിന്ന് ആരുടെയോ ഒരു ഡയലോഗ് 'ഇതെന്താ

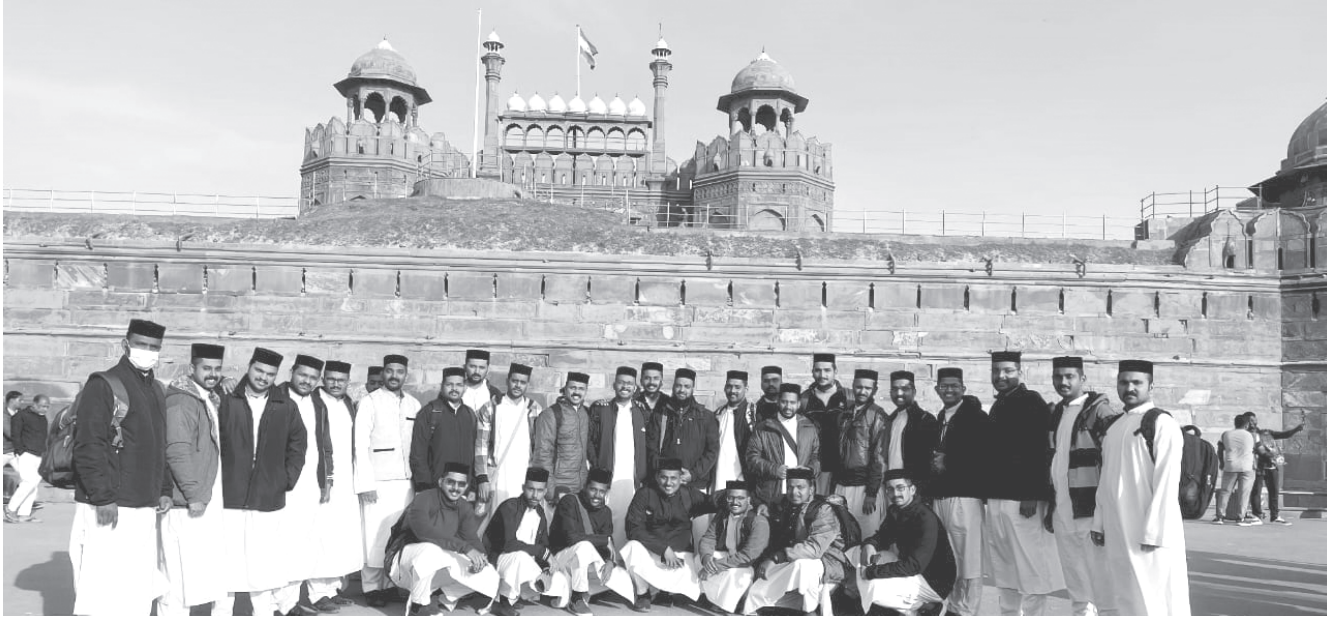

ഇവിടെ പെരുന്നാൾ വല്ലതുമാണോ' വെറുതെ ചോദിച്ച തല്ല. പെരുന്നാൾ പോലെ തോന്നിക്കുന്ന തരത്തിൽ പള്ളിക്കു മുമ്പിൽ മുത്തുക്കുട ഒക്കെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അത് പെരുന്നാളായിട്ടല്ല. പഠിത്തവീട്ടിലെ ശെമ്മാശന്മാർക്കുള്ള സ്വീകരണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഫരീദാബാദ് പള്ളിയുടെ വികാരിയും ആരോൺ ശെമ്മാശന്റെ പിതാവുമായ പ്രിയപ്പെട്ട ഷാജി അച്ചനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊച്ചമ്മയും, കുടുംബവും, പള്ളിയിലെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളും ഞങ്ങളെ കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരോൺ ശെമ്മാശന്റെ ജേഷ്ഠന്റെ കുഞ്ഞ് ഏവർക്കും ഒരു പൂവും പൂവിനേക്കാൾ ഭംഗിയുള്ള പുഞ്ചിരിയും നൽകി ഞങ്ങളെ ഏവരെയും സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീട് പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം ഷാജി അച്ചൻ നിർദേശങ്ങൾ ഒക്കെ നൽകി. 32 പേർക്ക് ഭക്ഷണവും താമസവും ബാത്റൂം ഫെസിലിറ്റീസും യാത്ര സൗകര്യവും ഒക്കെ നൽകുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ വലിയൊരു കാര്യമാണ്. അത് ഏറ്റവും ഭംഗിയായി തന്നെ ഷാജിയച്ചൻ ഇവിടെ നിർവഹിക്കുകയാണ്. ചിലരൊക്കെ ഡൽഹിയിലെ മറ്റു പള്ളികളുമായി പോകുന്നവർ ആയതുകൊണ്ട് അതിൽ കുറച്ചുപേർ വൈകിട്ട് തന്നെ യാത്രയായി. മറ്റുചിലർ രാവിലെയും. ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ പതിനഞ്ച് പേരോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ പള്ളിയിൽ തന്നെ വിശ്രമിച്ച് രാവിലെ ചാപ്പലിൽ എത്തി. ഏകദേശം ഏഴു മണിയോടുകൂടി ആരംഭിച്ച നമസ്കാരവും വിശുദ്ധ കുർബാനയും പത്ത് മണിയോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്ക് ശേഷം ശെമ്മാശന്മാർ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുകയും സെമിനാരി മംഗള ഗാനം ആലപിക്കുകയും ചെയ്തു. പള്ളിയുടെ ഫൗണ്ടിങ് മെമ്പർ ആയ ബഹു. ഉമ്മൻ സർ ഏവർക്കും ഒരു സ്നേഹോപഹാരം നൽകി. പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം പള്ളിയിലെ എല്ലാ ആധ്യാത്മിക സംഘടനകളും യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു. ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഉച്ചയോടുകൂടി ശാന്തി ഗ്രാം മിഷൻ സെന്റർ സന്ദർശിക്കുകയായിരുന്നു അടുത്ത ഉദ്ദേശം. ഉച്ചഭക്ഷണവും അവിടെ തന്നെയായിരുന്നു. അതെല്ലാം കൃത്യമായ തന്നെ ഒരുക്കി തന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട എബ്രഹാം ജോൺ അച്ചനെ ഈ നേരമോർക്കുന്നു. വൈകുന്നേരം പല ഭവനങ്ങളിൽ ഉള്ള പ്രാർത്ഥന യോഗങ്ങളിലും പങ്കെടുത്തതിനു ശേഷം സന്ധ്യയോടെ പള്ളിയിൽ തിരിച്ചെത്തി സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. അതിനുശേഷം W.H.O യിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഡോക്ടർ ചെറിയാൻ വർഗീസ് സാറിന്റെ ഒരു ക്ലാസ് സെഷൻ നടക്കുകയുണ്ടായി. മെഡിക്കൽ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിട്ടു കൂടി അദ്ദേഹം ആത്മീയതയ്ക്ക് എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു എന്നുള്ളത് ഞങ്ങളെ ഏറെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. ഏകദേശം എട്ടരയോട് കൂടി ക്ലാസ് അവസാനിച്ചതിനു ശേഷം വൈകിട്ടത്തെ ഡിന്നർ റെഡിയാണെന്ന് ഷാജിയച്ചൻ അറിയിച്ചു. അത് വെറുമൊരു ഡിന്നർ ആയിരുന്നില്ല. ഒരു ക്യാമ്പ് ഫയർ ഡിന്നർ ആയിരുന്നു. ആ പള്ളിയിലെ തണുത്ത നിരത്തിനു നടുവിൽ വിറകു കൊളുത്തി തീ കാഞ്ഞതും, ചുറ്റിലുമിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചതും, പാട്ടു പാടിയതും ഒക്കെ ഓർമ്മകളുടെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഏടുകളായി ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും തന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയാണ്. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് അധികം വൈകാതെ തന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്രമിക്കുവാൻ പോയി. നാളത്തെ ദിവസം ഈ സ്റ്റഡി ടൂറിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ദിവസമാണ്. കാരണം നാളെ ഞങ്ങളെ

കാത്തിരിക്കുന്നത് ഒരത്ഭുതമാണ് വെറും അത്ഭുതം അല്ല. കൂട്ടത്തിലുള്ള ഭൂരിഭാഗം പേർ വായിച്ചറിഞ്ഞതും ഫോട്ടോയിൽ മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ലോകാത്ഭുതം. താജ്മഹൽ.

05.02.2023

രാവിലെ ആറരയോട് കൂടി ആഗ്രയിലേക്കുള്ള യാത്ര തിരിച്ചു. ഉച്ച നമസ്കാരം വരെ ബസിൽ വച്ച് തന്നെ നടത്തി. പിന്നെയും രണ്ടുമണിക്കൂറോളം യാത്ര ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം പത്ത് പതിനൊന്ന് മണിയോടെ ആഗ്രയിലെത്തി. ടിക്കറ്റ് നേരത്തെ എടുത്തതിനാൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ അകത്തേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഗയ്ഡിന്റെ സഹായത്തോടെ താജ്മഹലിനെ പറ്റിയുള്ള ചരിത്രവും അത്യാവശ്യം കാര്യങ്ങളും അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. റോയൽ ഗേറ്റ് എന്നൊരു കവാടമാണ് മുന്നിൽ. ഗൈഡിന്റെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് താജ്മഹലിന്റെ മഹാസൗന്ദര്യം കാണുവാൻ റോയൽ ഗേറ്റിലൂടെ അകത്തേക്ക് നടന്നു കഴിഞ്ഞതും എല്ലാവരും ഒരു നിമിഷം ഒന്ന് സ്തംഭിച്ചു നിന്നു. കൺമുമ്പിലിതാ ലോകത്തിന്റെ ഒരു മഹാത്ഭുതം. സ്വപ്നമാണോ അതോ യാഥാർത്ഥ്യമാണോ പലർക്കും സംശയം. ഷാജഹാൻ ചക്രവർത്തി പ്രണയം കൊണ്ട് എഴുതിയ ഒരു മഹാകാവ്യം മുന്നിൽ അതിങ്ങനെ ആകാശം മുട്ടെ തലയുയർത്തി നിൽക്കുകയാണ്. അതിഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടും, ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം സ്നേഹമാണെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ടും പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചവരുടെ ഈ സ്മാരക ശില മറ്റൊരു അത്ഭുതമായിത്തന്നെ ഇങ്ങനെ നിലകൊള്ളുന്നു. എത്ര ഫോട്ടോ എടുത്തിട്ടും ആർക്കും മതിയാവുന്നില്ല. നടക്കാൻ കുറച്ചു ദൂരം ഉള്ളതുകൊണ്ട് എല്ലാവരെയും അവിടേക്ക് എത്തിക്കാൻ വിനു അച്ചന് കുറച്ച് പണിപ്പെടേണ്ടി വന്നു.

വെളുത്ത മാർബിൾ നിരത്തിലൂടെ അകത്തേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ രണ്ട് കുടീരങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതായി കാണാം. അതിഥികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരാൾ പറഞ്ഞു നടുവിലത്തെ കുടീരം മുംതാസ് ബീഗത്തിന്റെതാണ്. തൊട്ടടുത്ത് നിലകൊള്ളുന്നത് അവളുടെ കാമുകൻ ഷാജഹാന്റെയും. മനസ്സു നിറയെ ചാരിതാർത്ഥ്യം കൊണ്ട് നിറയുന്നു. ഏതോ കാലത്തു ജീവിച്ച രണ്ടുപേർ ഇവിടെ ശാന്തമായി ഉറങ്ങുകയാണ്. എങ്കിലും അവരുടെ പ്രണയം ഇപ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുന്നു, എല്ലാകാലത്തേക്കുമായി. ആവശ്യത്തിലധികം ഫോട്ടോയെടുത്ത് ആ പ്രണയസൗധുകത്തോട് ഞങ്ങൾ വിട പറഞ്ഞു. ഇനി ഒരിക്കൽ കൂടി ഈ മഹാത്ഭുതം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കാണാനാകുമോ? ആർക്കറിയാം.

ആഗ്ര ഫോർട്ടിലേക്ക് ആണ് അടുത്ത യാത്ര മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാർ താമസിച്ച ഇടം. പതിനാറു കൊട്ടാരങ്ങൾ അതിനകത്ത് തന്നെയുണ്ട് എല്ലാം കൂടെ കണ്ടു തീർക്കാനുള്ള സമയമില്ല. മൂന്നു മണി അടുത്ത് പള്ളിയിലെ പ്രിയപ്പെട്ട വികാരി ഗീവർഗീസ് ജോസ് അച്ചൻ ഉച്ചഭക്ഷണം ഒരുക്കി ഞങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആഗ്ര ഫോർട്ടിന്റെ വിസ്മയങ്ങളിലൂടെ ഒരു ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം നടത്തി അവിടെ നിന്നും ആഗ്രാ പള്ളിയിലേക്ക് യാത്രയായി. ഉച്ചയ്ക്ക് വരാമെന്നേറ്റ ഞങ്ങൾ വൈകിട്ട് നാല് മണിയോടെയാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. എങ്കിലും യാതൊരു പരിഭവം അറിയിക്കാതെ അച്ചനും കുടുംബവും പള്ളിയിലെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളും ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു ഉച്ചഭക്ഷണവും അതോടൊപ്പം വൈകുന്നേരത്തെ ഈവനിംഗ് ടീയും നൽകിയാണ് ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞയച്ചത്. പ്രിയപ്പെട്ട ഗീവർഗീസ് അച്ചൻ, പള്ളിയിലെ മറ്റു അംഗങ്ങൾ എല്ലാവരോടും സ്നേഹം. ഏകദേശം പതിനൊന്നരയോടെ കൂടി ഡൽഹിയിലെ ട്രാഫിക്കെല്ലാം പിന്നിട്ട് പള്ളിയിൽ എത്തി ശിഷ്ട സമയം സുഖനിദ്ര.

06.02.2023

രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് റെഡിയായി എട്ട് മണിയോടുകൂടി ഡൽഹി ഓർത്തഡോക്സ് സെന്ററിൽ എത്തി. രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്ത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആസ്ഥാനം എത്രമാത്രം പ്രൗഡിയിലാണോ

ഇവിടെ എഴുതിയാൽ തിക യില്ല. കോൺഫറൻസ് റൂമിൽ വച്ചു ബഹു. അലക്സാണ്ടർ ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് സാറുമായി ചെലവിട്ട സമയം ഈ സ്റ്റഡി ടൂറിലെ ഏറ്റവും ധന്യമായ നിമിഷ ങ്ങളാണ്. ഒരു സ്പിരിച്വൽ ലീഡർ പറഞ്ഞു നൽകുന്നതു പോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാരവും. അവർ നൽകിയ സ്നേഹവും സ്നേഹോപഹാര ങ്ങളും ഒക്കെ അത്രയേറെ വില പ്പെട്ടതാകുന്നു. അവിടെ നിന്നും യാത്ര പോയത് ഖുത്തബ് മിനറി ലേക്കായിരുന്നു. ആകാശത്തോ ളം ഉയർന്നു നില്കുന്ന ആ ചരിത്ര സ്മാരകത്തിനു മുൻപിൽ എല്ലാവരും നിന്ന് ഒരു ചിത്രമെടു ത്ത് ബാക്കി നേരങ്ങൾ അതിന് ചുറ്റും നടന്നു കാണു കയും ചെയ്തു. ഏകദേശം അര മണിക്കൂറിനു ശേഷം ഹൗസ് ഖാസ് പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വികാരി ബഹു. യാക്കോബ് ബേബി അച്ചന്റെയും അസ്സി. വികാരി ബഹു. ജെയ്സൺ ജോസഫ് അച്ചന്റെയും പള്ളി ഭരണസമിതിയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണം തന്നെയാണ് അവിടെയും ലഭിച്ചത്. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ആയിരുന്നു സന്ധ്യ നമസ്കാരം. പള്ളി നിറയെ ഇടവകാംഗങ്ങൾ വന്നു നമസ്കാരത്തിൽ കൂടുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് എല്ലാ ശെമ്മാശ്ശന്മാരും സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ഹൗസ്ഖാസ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് തന്നെ അത്താഴം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം ഒട്ടും വൈകാതെ ഇന്ത്യ ഗേറ്റ് കാണുവാൻ യാത്രയായി. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ വീരമൃത്യു വരിച്ച ധീര യോദ്ധാക്കളുടെ സ്മരണാർദ്ധം സ്ഥാപിച്ചതാണ് ആ ചരിത്ര ശില. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിനെ വെല്ലുന്ന രീതിയിൽ ഇന്ത്യൻ പതാകയിലെ മൂന്നു വർണങ്ങളുടെ ലൈറ്റ് എഫക്റ്റ് കൊണ്ട് ഇന്ത്യ ഗേറ്റ് അലങ്കരിച്ചിരി ക്കുകയാണ്. സെക്യൂരിറ്റി വിഷയങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ അതിനടുത്തേക്ക് പോകാനായില്ല. അര മണിക്കൂറോളം അവിടുത്തെ നടവഴിയിലൂടെ ഒരു യാത്ര നടത്തി തിരികെ ബസിൽ കയറി ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിലെത്തി വിശ്രമിച്ചു.

07.02.2023

രാവിലെ പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം ആഞ്ചൽ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള വിഭിന്ന ശേഷിയുള്ള കുട്ടികളുടെ ഒരു സ്കൂൾ സന്ദർശിച്ചു. ആ വിദ്യാർഥികൾ ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂറിനടുത്ത് നടത്തിയ വിവിധ

നിലനിൽക്കേണ്ടത് അതേ നിലയിൽ തന്നെയാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സെന്റർ പണിതുയർത്തിയിരിക്കു ന്നത്. എല്ലാം ചുറ്റി നടന്നു കണ്ടതിനു ശേഷം ഭദ്രാസ നാധിപൻ അഭിവന്ദ്യ യൂഹാനോൻ മാർ ദിമത്രയോസ് തിരുമേനിയുമായി അൽപ്പനേരം ചിലവിട്ടു. തലേ ദിവസം ഒരു ദീർഘ യാത്ര കഴിഞ്ഞ് എത്തിയതാണ് തിരുമേനിയെങ്കിലും ക്ഷീണം ഒന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഏറ്റവും സന്തോഷത്തോടെ തിരുമേനി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ഒന്നിച്ച് പ്രഭാതഭക്ഷണം കഴിക്കുക യും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർശനത്തിനായി അവസരം നൽകിയ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയോടും ബഹു. സജി യോഹന്നാൻ അച്ചൻ, ബഹു. അബിൻ അച്ചൻ എന്നിവ രെയും ഹൃദയപൂർവ്വം ഓർമിക്കുന്നു

അവിടെ നിന്നും വണ്ടി നേരേ പോയത് മുത്തൂറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് നടത്തുന്ന സ്ക്കൂളിലേക്കാണ്. ബഹു. പോൾ ജോർജ് മുത്തൂറ്റിന്റെ ഓർമ്മ നിലനിർത്തുന്നതിനായി സ്ഥാപിച്ച സ്കൂളാണിത്. അവിടെ ഞങ്ങളെ കാത്തു ജോർജ് മുത്തൂറ്റ് സാറിന്റെ സഹധർമ്മിണി ബഹു. ഡോ. സാറാ ജോർജ് മുത്തൂറ്റും ഒപ്പം ഷാജി അച്ചനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോർജ്ജ് മുത്തൂറ്റ് സാറുമായുള്ള ബന്ധത്തിലെ ഓരോ ഏടുകളും എടുത്ത് പറഞ്ഞ ഷാജി അച്ചനെ കണ്ട് അൽപം അത്ഭുതത്തോടെ യാവണം സാറ മാഡം ചോദിച്ചു, ‘അച്ചന് എല്ലാം നല്ല ഓർമ്മയുണ്ടല്ലേ?‘

സ്കൂളിലെ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളിലും ചുറ്റി നടന്നു കണ്ടു. ടെന്നീസ് കോർട്ട്, സ്വിമ്മിങ് പൂൾ, സ്കൂൾ ഓഡിറ്റോറിയം അങ്ങനെയല്ലാം. ഓഡിറ്റോറിയത്തില ഹൈ ടെക് സംവിധാനങ്ങൾ ഒരുപക്ഷെ

കലാപരിപാടികൾ ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായി തോന്നി. ബഹു ബിജു ഡാനിയേൽ അച്ചനാണ്

അവിടുത്തെ മുഖ്യ ചുമതലകാരൻ. അച്ചനോടൊപ്പം കുറച്ചു അധ്യാപകരും അവിടെ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഇവരെയും അവരുടെ അദ്ധ്വാനങ്ങളെയും സ്നേഹത്തോടെ ഓർക്കുന്നു.

ആഞ്ചൽ സ്കൂളിൽ നിന്ന് നേരെ പോയത് രാജ് ഘട്ടിലേക്കാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രപിതാവ് അവിടെ അന്ത്യ വിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. രഘുപതി രാഘവ രാജാറാം എന്ന ഗാനം ഒരിക്കലും അവസാനമില്ലാതെ അവിടെ മുഴങ്ങുന്നു. ഒപ്പം ഒരു അഗ്നി സ്തൂപവും അണയാതെ അവിടെ ആളുന്നു. ഗാന്ധി പകർന്നു തന്ന ആശയങ്ങളും ഒരിക്കലും അണയാതെയോ അവസാനിക്കാതെയോ ഇരിക്കട്ടെ. രാജ് ഘട്ട് പിന്നിട്ട് അടുത്ത യാത്ര ഡൽഹിയിലെ ചെങ്കോട്ട കാണുവാനാണ്. റിപ്പബ്ലിക്ക് ദിനത്തിൽ കൊടിയുയർത്താൻ വേണ്ടി പ്രധാനമന്ത്രി നിൽക്കുന്ന സ്ഥലവും ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിൽക്കുന്ന സ്ഥലവും ഒക്കെ സവിസ്തരം കണ്ട് തൃപ്തിയടഞ്ഞു. ഉച്ചയ്ക്ക് ഒന്നും കഴിക്കുവാൻ സമയം ലഭിക്കാഞ്ഞത് കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും നല്ല വിശപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആരോൺ ശെമ്മാശൻ ഒരു ഹോട്ടൽ കാണിച്ചു തന്നു. കരീംക്കായുടെ ഹോട്ടൽ. ഭക്ഷണത്തിന്റെയും രുചിയുടെയും കാര്യത്തിൽ കരീംക്കായുടെ ഹോട്ടൽ ഡൽഹിയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമായി. സന്ധ്യയോട് കൂടി ചാന്ദിനി ചൗക്ക് എന്ന ബർസാറിലെ കടകളൊക്കെ കയറി ഇറങ്ങി. അറിയാവുന്ന മുറി ഹിന്ദി വെച്ച് പലരും പല സാധനങ്ങളും വില കുറച്ചു മേടിച്ചു എന്തോ വലിയ നേട്ടം കൊയ്തത് പോലെ തലയുയർത്തി ആ തെരുവിലൂടെ നടന്നു. തിരികെ വീണ്ടും ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിലെത്തി വിശ്രമം.

08.02.2023

സ്റ്റഡി ടൂറിന്റെ അവസാന ദിവസമാണ്. രാവിലെ പള്ളിയിൽ ഒത്തുകൂടി ഷാജി അച്ചനോടും കുടുംബത്തോടുമുള്ള കടപ്പാടും സ്നേഹവും അറിയിച്ചു (വാക്കുകളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ല എങ്കിലും). തീരെ താൽപ്പര്യമില്ലാതെ, കൊണ്ടുവന്ന എല്ലാ ബാഗുകളും തിരികെ ബസിൽ കയറ്റി. ഇനി ഇങ്ങനൊരു യാത്ര ഇതുപോലെ സംഭവിക്കാൻ സാധ്യത ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഫരീദാബാദ് പള്ളിയെ ഹൃദയത്തിലേറ്റി ഷാജി അച്ചനോടും കുടുംബത്തോടും യാത്ര പറഞ്ഞു ഇറങ്ങി. നേരെ പോയത് അമൃത് ഉദ്യാൻ കാണുവാനാണ്. അൽപ്പം നടക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും രാഷ്ട്രപതി ഭവനോട് ചേർന്നുള്ള ഈ മനോഹര ഉദ്യാനം കൺകുളിർക്കെ കാണുവാൻ ഇടയായി. അവിടെ നിന്നും ഗുരുദ്വാര സന്ദർശിച്ചു. തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ വിശ്വാസങ്ങളും, ആചാരങ്ങളും, രീതികളും ഒക്കെ കണ്ടപ്പോൾ ഇന്ത്യ എന്ന രാജ്യം മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ വൈവിധ്യങ്ങളാൽ എത്ര മാത്രം സമ്പന്നമാണെന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞു. ഉച്ചയ്ക്ക് ഭക്ഷണവും അവിടെ നിന്നായിരുന്നു. ഗുരുദ്വാരയിൽ എത്തുന്ന എല്ലാവർക്കും അവിടെ ഭക്ഷണം തയ്യാറാണ്. അതിനു മതത്തിന്റെയോ, വിശ്വാസങ്ങളുടെയോ, സംസ്കാരങ്ങളുടെയോ വേർതി

രിവുകളില്ല. ഭക്ഷണത്തെ എത്രമാത്രം ആദരവോടെയാണ് അവർ കാണുന്നതെന്നും ഏറെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഗുരുദ്വാരയിൽ നിന്ന് നേരെ നാഷണൽ വാർ മെമ്മോറിയൽ മ്യൂസിയവും അതിനു ശേഷം ഇന്ദിര ഗാന്ധി മ്യൂസിയവും സന്ദർശിച്ചു. ചരിത്രത്തിന്റെ അവശേഷിപ്പുകളാണ് ആ മ്യൂസിയങ്ങൾ നിറയെ. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവും, ഇന്ദിര ഗാന്ധിയും, രാജീവ് ഗാന്ധിയുമൊക്കെ താമസിച്ച മുറികളും അവരുടെ ലൈബ്രറികളും, ലിവിങ് റൂമുകളും ഒക്കെ കണ്ടു. മരണപ്പെടുന്നതിനു മുന്നേ ഇന്ദിര ഗാന്ധിയും അതുപോലെ തന്നെ രാജീവ് ഗാന്ധിയും അണിഞ്ഞിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ കണ്ടത് ഉള്ളിൽ ഒരു നെടുവീർപ്പുണർത്തി. തൊട്ടടുത്തു തന്നെയാണ് ഇന്ദിര ഗാന്ധി വെടിയേറ്റു വീണ സ്ഥലം. അതും കണ്ടു. എല്ലാം ചരിത്രമാണ്. ഏതൊരു കാലത്തെയും അതിജീവിക്കുന്ന ചരിത്രം. ഡൽഹി ചരിത്രസ്മൃതികളുടെ ഭൂമി കൂടിയാണ്. ചരിത്രങ്ങളെയും ഓർമ്മകളെയും ഉള്ളിലേറ്റി ഡൽഹിയുടെ ആനന്ദങ്ങളോട് വിട പറഞ്ഞ് രാത്രിയോടെ കെ.കെ എക്സ്പ്രസിൽ സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തെ ട്രെയിൻ യാത്രയ്ക്കും വിശ്രമത്തിനും ശേഷം വീണ്ടും പത്തവീടിന്റെ മുറ്റത്ത്.

ഈ യാത്രയ്ക്ക് മുൻപ് വരെ ഡൽഹിയെ ഇന്ത്യയുടെ തലസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ കണ്ടത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ നഗരം ഞങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരിടം കൂടെയാണ്. ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള ദിവസങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച ഒരിടം. ഒരുപാട് ഓർമ്മകളും ചിരികളും ആനന്ദങ്ങളും ഒക്കെ പങ്കു വച്ചൊരിടം. ഏകദേശം മുപ്പതു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഒരു ബാച്ച് ഡൽഹി വരെ പോയി തിരികെ എത്തുന്നത്.

ഈ യാത്ര സഫലമാക്കി തീർക്കാൻ സഹായിച്ചവർ അനേകരുണ്ട്. അഭി. ദിമത്രയോസ് തിരുമേനി, സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പാൾ ബഹു. റജി മാത്യൂസ് അച്ചൻ, സെമിനാരി ഫാക്കൽറ്റി, പ്രിയപ്പെട്ട വിനു അച്ചൻ, ആരോൺ ശെമ്മാശൻ, ബഹു. ഷാജി അച്ചൻ, കൊച്ചമ്മ, കുടുംബം, സാബു അങ്കിൾ, ഫരീദാബാദ് പള്ളിയിലെ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ, മറ്റ് ജീവനക്കാർ, അവിടത്തെ പ്രധാനശുശ്രൂഷകൻ സുബിൻ, ഡൽഹി ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദീക ശ്രേഷ്ഠർ അങ്ങനെ എല്ലാവരോടും ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ സ്നേഹാദരങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നു. യാത്ര കഴിഞ്ഞു തിരികെ എത്തി ഇത്ര നാൾ പിന്നിട്ട് ഇത് എഴുതുമ്പോഴും ഓർമ്മകളിൽ നിറയെ ഡൽഹി ആണ്. ഏതോ സിനിമയിൽ പറയുന്ന പോലെ, 'ദേഹം മാത്രമേ പോന്നിട്ടുള്ളൂ, ദേഹി ഇപ്പോഴും അവിടെ തന്നെയാണ്...!!

■

(നാലാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഡീ. സഞ്ജയ് ഏലിയാസ് ജോയി)

Unexpected Connections: A brief stay of two visiting Australians

Rev. Ron Browning

During October last my friend Dr Anton Lucas and I visited the Old Seminary. Although it was a short overnight visit it wasnevertheless packed with learning about the seminary and the Syrian Orthodox tradition in India, as well as being occasion for good conversations with some staff and students.

Our discoveries during this time could be summarised in terms of an emphasis on worship and mission in the formation of the students. We found this emphasis in unexpected ways. Thinking about "the unexpected" in scripture I turned to Genesis chapter 18.

Under the oak trees of Mamre Abraham and Sarahwere unexpectedly visited by angels of the Lord, in order to announce to them that old Sarah will become pregnant and give birth to Isaac. The unexpected is a gift often for the people of God and it is this quality we both give thanks for in our visit to the seminary. The unexpected as given by the Holy Spirit is often for increased godly knowledge, revelation and connection.

On arrival we were greeted by Nithin, the helpful guest-master. The term guest-master suggested a monastic environment; hence I realised that the training here is somewhat monastic in terms of a daily round of prayer, worship and study. He introduced us to the deputy principal, Rev. Fr. Dr. John Thomas Karingattil, whom we learnt taught a subject called Communication.

This triggered our immediate interest. A brief conversation with him opened up the whole area of what the seminary curriculum is and how busy it is for students. Communication and Introduction to Religions,both taught in first year,present themselves as beinglargely about society and modern culture, and therefore as subjects with a clear mission focusin the four years' training. How wonderful and refreshing this is, I thought, compared to theological education in the West which is predominantly analytical and not mission focussed. Here was a kind of witness to the West!

the failing and frail, small Anglo-Australian congregations with scarcely any youth or children. Where does the future lie, I mused and asked myself? A big question.

And then, the tomb of Dr. Paulos Mar Gregorios in the church was explained to us, at which I was astonished. My interest in the Eastern Church had been awakened as a young theological student. Further studies (after the UK) in the US included taking subjects at St Vladimir's Seminary New York in the 1970s. At that time,I was very familiar with the little book by Mar Gregorios, then the layman, Paul Verghese - "The Joy of Freedom: Eastern Worship and Modern Man"(1967), as a very helpful introduction to the worship of the Eastern Church.Since that time,I had no idea that he had progressed to ordination and become a very special teacher and writer of the Faith, especially as principal of the seminary in which I was now standing. And here he is entombed. This was a special connection for me.

We immersed ourselves in the worship over our time there – Saturday evening to Sunday morning – this was a deep privilege. Participating with a large number of male voices in prayer and adoration, I turned to my friend and said "this is unbelievable!"- my exclamation was based on our Australian experience where we do not see such numbers of seminarians gathered in worship.

My mind went to the presence of ethnic churches in the cities of Australia from quite a few countries around the world and especially from India - large congregations that "dwarf"

Indeed, in my early years as a priestthis little book continued to be important to me. After my own training I returned to Australia, was ordained into the Anglican Church and soon found myself as the Australian Secretary of the Fellowship of St Alban and St Sergius (Anglican-Orthodox) in the 1980s. I have continued to be committed to ongoing East-West dialogue and encounter in the teaching of theology and as a parish priest.

There were the times during our stay spent with some of the students. We were interested to meet Cyril, a student from Liverpool in the U.K., and Rithin, a student from Sydney

in our own country of Australia- and hence to recognise the international stature of the seminary that is emerging.

We met with a group of students for discussion together and discovered their outward interest as well as being aware of their deep,spiritual engagement in worship and prayer. The topics of secularism, inter-faith and cross-cultural issues arose. Dr. Anton has been an associate professor in Indonesian studies in Adelaide and is a committed Anglican layman. He shared about his family situation: with his Indonesian wife they have two children, with their son becoming a Theravada Buddhist monk – an inter-faith family! The cross-cultural focus arose due to my ministry with (ethnic) Karen refugee Anglicans from Myanmar, especially their resettling in Melbourne, with the question of how the Karen youth go forwardin family, church and community in a cross-cultural environment. Dr. Anton and I were so happy to connect with the students and enjoyed their openness (a little shy at first!) in discussion.

"Connection" seems to be a keyword for this brief visit. It was a delight to have breakfast with Bishop Mar Barnabas. He presided at the Liturgy on the Sunday morning and preached a strong (bi-lingual) sermon which was based on the rich young man who came to Jesus. We were generously presented with some books by him at the end of the Mass. At breakfast he touched on the theme of mission, naming the big concerns facing the world at this present time of refugee displacement and the ecological crisis.

How closely it is that worship and mission intertwine as a joint topic that seemed to us to be at the centre of the seminary's life; this is expressed intimately and foremost in the intercessory uplifting of the Holy Eucharist.

We had such a rich time and now being back in Australia, our hearts turn to prayer and thanksgiving for the witness of the seminary, the staff and students, in India and beyond. ■

മർത്തോമ്മാ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് നടത്തപ്പെട്ട റവ.ഡോ. വി. പി. തോമസ് മെമ്മോറിയൽ ഇന്റർ സെമിനാരി വോളി ബോൾ ടൂർണ്ണമെന്റ്

"BOMBAY DARSHAN"

John K Thomas
BD III

Mumbai….. the cradle of Indian culture and also the finance capital of India. The city where clouds may not be seen even in the daylight due to the 'enthusiastic' polluted air making the visible life more invisible. The people are very busy in their daily household chores not bothering and considering what is happening in the other side of the city. Day or night, the stations are overcrowded but not even a happy face to be seen either 'headset' men or a 'red-lip' women. The street vendors are begging or bargaining for their life to go on. People like us help them to reach their destiny. They may be whispering like this, "We will not bargain any more with malayalis". The slum life is a pathetic sight to witness, but the 'fragile' male group is busy moving with 'panparags' in their hands and masks in their faces. The women are not allowed to learn and the children are wandering in the streets with no hesitation of the future or not even the present. The Marine drive or better known as Queens necklace presents another view of the city. The sea shore creates an atmosphere for young couples to make their future plans in 'silence'. Yet the 'silence' is taking them out of the world for hours and hours. Amazingly, no one disturbs their 'silence' and such is the expression of freedom.

Yet some places really instilled the mind with serene thoughts and helped to derive powerful insights. The Navjeevan centre, as the name itself suggests, brings new life to the world and new vision to the people who visits it. An authorised and well-disciplined institution where the

children of the 'red-light' area are brought up and looked after. The children, eventhough they are the products of some unidentified realities, looks graceful and charming.

The Gregorian Community Centre at Roha, I think, is the most peaceful place to live on this earth. The presence and leadership of Fr. Philip Kuruvila, aged 72 and still the 'youth facilitator', and Fr. Jobin, the quiet, motivating priest makes it a worthy place. The riverside prayer, the eco-friendly class, meditation and worship in the mountain top, and finally the camp fire- everything was an eye-opener and ignited the heart with thought provoking realisations. The people in the churches are very hospitable, the care given by them are really appreciable.

Coorilos Thirumeni, undoubtedly I can say, is a visionary. He is making the future of the country and the Malankara Orthodox Church reach an esteemed position by inspiring every single soul who comes to Him. It's the end note, 'if you get a chance to visit Bombay, I can say, it's a place to explore much'because its the city that never sleeps!!! " ■

La paderosa (നെല്ലിയാമ്പതി)

Bristo Babu
BD III

വെട്ടെന്നുള്ള തീരുമാനമായിരുന്നു നെല്ലിയാമ്പതി സൗന്ദര്യത്തെ കണ്ടറിയുക എന്നുള്ളത്. ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ പോകാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും മൂന്ന് മണിക്കു ശേഷം അവിടെ ഒരു stay ടൂറിസം ആണ് അനുവദിക്കൂ എന്ന് പറയുകയും ഞങ്ങളുടെ സ്വപ്നത്തിന് ഒരു കൂച്ചുവിലങ്ങ് ആയി മാറുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഈ വട്ടം ഓറഞ്ച്വാലിയിൽ ബുക്ക് ചെയ്തു. തലേദിവസം തന്നെ ഞങ്ങൾപ്ളാൻ ചെയ്തു. വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി പാലക്കാടിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ തൊട്ടറിഞ്ഞ് നെന്മാറവഴി ഞങ്ങൾ നെല്ലിയാമ്പതിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. നെല്ലിയാമ്പതിയുടെ അടിവാരത്ത് നെല്ലിയാമ്പതിയെ സംരക്ഷിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു കവചകുണ്ഡലം പോലെ പ്രകൃതിയോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന പോത്തുണ്ടി ഡാം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ തുടക്കം. പോത്തുണ്ടി ഡാമിലേക്കുള്ള പാസ് എടുത്ത് ശബരിമലയുടെ പതിനെട്ടാം പടി പോലെ കുത്തനെയുള്ള പത്തിരുന്നൂറ് പടികൾ കയറി പോത്തുണ്ടി ഡാമിനെ കാണാൻ ചെന്നതും ഞാനെന്റെ ശരീരത്തോട് ഇച്ചിരി മല്ലിട്ട് ആണ്. പ്രകൃതി സൗന്ദര്യത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത മുഖം എനിക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചു. ഡാമിലെ വെള്ളത്തിന്റെ അപ്പുറത്ത് കാനനഭംഗിയോടുകൂടി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ നിൽക്കുന്ന കാടിനെയും നെല്ലിയാമ്പതി പശ്ചിമഘട്ടത്തെയും ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അതോടൊപ്പം തന്നെ പ്രകൃതി, പടികൾ കയറിവന്ന ഞങ്ങളുടെ ക്ഷീണത്തെ മാറ്റുവാനായി ഡാമിലെ വെള്ളത്തിൽ തട്ടിതഴുകി വരുന്ന കാറ്റിനെ പ്രകൃതി ഞങ്ങൾക്കു നേരെ തൊടുത്തു, വീണ്ടും ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ യാത്രതിരിച്ചു. മൂന്നുമണിക്കുശേഷം ആയതുകൊണ്ട് ചെക്ക്പോസ്റ്റിലേക്ക് ഞങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ ബാക്കിയുള്ളവരെ തിരിച്ചയക്കുന്നത് കണ്ടു മനസ്സിൽ ഒരു ഭയം ഉണ്ടായെങ്കിലും stay ടൂറിസ്റ്റ് ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് മാത്രം ചെക്പോസ്റ്റ് തുറന്നുതന്നു. അപ്പോൾ മനസ്സിൽ (രാജാവിന് എന്ത് ക്യൂ വഴിയോരക്കട എന്നുള്ള ഡയലോഗ് ആണ് ഓർമ്മ വന്നത്) പക്ഷെ പാലക്കാടിന്റെ സൗമ്യതയുള്ള കണ്ണുകൾ ഞങ്ങൾക്കു ചെക്പോസ്റ്റിൽ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല, ചെക്പോസ്റ്റിൽ ഞങ്ങളുടെ ഫോൺ നമ്പറും വണ്ടി നമ്പറും ആളുകളുടെ എണ്ണവും എല്ലാം എഴുതിയെടുത്തു അവർ പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ സൗന്ദര്യത്തിലേക്ക് ഞങ്ങളെ ആനയിച്ചു. വീട്ടിൽനിന്ന് പോരുമ്പോൾ അമ്മ പറയുകയുണ്ടായി, രാത്രി ആവാൻ നിൽക്കേണ്ട, അവിടെയെല്ലാം ആന ഇറങ്ങുന്ന സ്ഥലം ആണെന്ന്. ചെറിയൊരു ഭയം ഉള്ളിലൊതുക്കിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പതുക്കെ പതുക്കെ പശ്ചിമഘട്ടമലനിരപ്പിനെ കീഴടക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പോകുന്ന വഴിയിൽ അടിവാരത്തെ

പോത്തുണ്ടി ഡാമിനെയും ആ ദേശത്തെ മുഴുവനും രണ്ടുകണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കീഴടക്കാൻ മലകളുടെ ഉയരം ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചു. ഉയരം കൂടുന്തോറും തണുപ്പും കോടമഞ്ഞും കൂടിക്കൂടിവന്നു. പോകുന്ന വഴിയിൽ നമ്മളെ വീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രകൃതി അവരുടെ വാനരസൈന്യത്തെ നിയമിച്ച് ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശരിക്കും ഒരു പട്ടാളം തന്നെയുണ്ട് അവർക്ക്. (വിഷമം ഉണ്ടായ ഒരു കാഴ്ച്ച എന്തെന്നാൽ ചില വണ്ടികളിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കും അതും നടുറോഡിൽ. ഇവർ വിശപ്പിന്റെ കാഠിന്യത്തിൽ വാഹനങ്ങളെ മറന്നു ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് എടുത്തുചാടുമ്പോൾ അവർക്ക് അവരുടെ ജീവനെ തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം. കൊടുക്കരുത് എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല, കൊടുക്കുമ്പോഴും നടുറോഡിൽ ഭക്ഷണം ഇട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.) ഇവരുടെയെല്ലാം കുസൃതികൾ കണ്ടും അനേകം വ്യു പോയിന്റുകൾ കണ്ടും ഞങ്ങൾ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തി. ഏകദേശം സന്ധ്യയ്ക്ക് ആറുമണിയോടെ നെല്ലിയാമ്പതിയിലെ ഓറഞ്ച്വാലിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. കുറച്ചുനേരം റൂമിൽ റസ്റ്റ്ചെയ്ത് ഇരുട്ട് ആയപ്പോൾ ഇരുട്ടിന്റെ ഭംഗി ആസ്വദിക്കാനായി ഞങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി. പതുക്കെ നടന്ന് തേയിലത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടെയും കോടമഞ്ഞിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടെയും കുറച്ചുനേരം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വിഷമങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും എല്ലാം മറന്ന് തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന മാൻപേടകളുടെ മനസ്സായിത്തീർന്നു. തേയിലത്തോട്ടത്തിലെ മധ്യത്തിൽ ആകാശത്തിലേയ്ക്കു ചരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വിശാലമായൊരു പാറപ്പുറം അല്പസമയം ഞങ്ങളെ അവിടെ പിടിച്ചുകിടത്തി. അമാവാസിയിലെ പൂർണ്ണചന്ദ്രനിലാവിൽ ഞങ്ങൾ നെല്ലിയാമ്പതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ കുറച്ചുനേരം കിടന്നു. യാത്രകളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ നേടിയെടുക്കേണ്ട പടവുകളും, ഞങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളുമെല്ലാം പരസ്പരം കൈമാറി. വള്ളിപൊട്ടിയ പട്ടം പോലെ ഞങ്ങൾ ഉള്ളുതുറന്നുചിരിച്ചു. അമാവാസിയിലെ പൂർണ്ണചന്ദ്രനേയും ചന്ദ്രന്റെ അംഗരക്ഷകനായി നിൽക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തെയും ഞങ്ങൾ കുറെ നേരം നോക്കിനിന്നു. ഓർഡർ ചെയ്തിരുന്ന ഫുഡ് വരാറായി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ റൂമിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തി...പിറ്റേദിവസം രാവിലെ തന്നെ ഞങ്ങൾ ഇന്നലകളുടെ വഴികളിലേക്ക് തിരിച്ചുനടന്നു.

പുതുജീവൻ്റെയും നഷ്ടപ്പെടലിൻ്റെയും ആ ദിനം

Basil Joy
BD III

2021 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലെ ഒരു ഞായറാഴ്ച്ച , ആ ഞായറാഴ്ച്ച യാണ് പുതുജീവന്റെയും നഷ്ടപ്പെടലിന്റെയും അനുഭവത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചത്. അന്ന് ഞായറാഴ്ച്ച, പള്ളിയിലെ വി.കുർബാനയ്ക്കുശേഷം വീട്ടിൽ എത്തി. പിന്നീട് വീട്ടിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പച്ചക്കറി വാങ്ങുന്നതിന് അടുത്തുള്ള കടയിലേക്ക് ബൈക്കിന് പോകുവാൻ നേരം പുറകിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. നീ ഒറ്റയ്ക്കു പോകണ്ട, ഞാനും വരാം. ആ ശബ്ദം വേറെ ആരുടെയും അല്ല, ചാച്ചന്റെ (എന്റെ അമ്മയുടെ പിതാവ്) ശബ്ദം ആയിരുന്നു. പക്ഷെ ആ ശബ്ദം അവസാനത്തെയായിരുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞില്ല, ചാച്ചൻ എന്റെ കൂടെ പോന്നു. ഞങ്ങൾ അടുത്തുള്ള കടയിലേക്ക് കയറി. ആ കടയിൽനിന്നും പച്ചക്കറികൾ വാങ്ങി പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങുകയായിരുന്നു. ബൈക്ക് കടയുടെ മുമ്പിൽ നിർത്തി ഒതുക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ബൈക്കിൽ കയറി എന്നും ചാച്ചൻ പതുക്കെ ബൈക്കിന്റെ മുമ്പിൽ കൂടെ നടന്നുവരുന്നു എന്നുമാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ആ സമയം ഒരു ആംബുലൻസ് പാഞ്ഞ് ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വരുന്നതുകണ്ടു. നേരെ വന്ന് ഞങ്ങളെ ഇടിക്കുന്നു. വരുന്നത് കണ്ടിരുന്നെങ്കിലും എനിക്ക് മാറാൻ സമയം ലഭിച്ചില്ല. കണ്ണടച്ച് തുറക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആംബുലൻസ് ഇടി കഴിഞ്ഞു.

ഞാൻ പിന്നീട് കണ്ണുതുറക്കുമ്പോൾ ഓടയിൽ കിടക്കുന്നു. എന്റെ മുകളിൽ ബൈക്ക്, ബൈക്കിന്റെ മുകളിൽ ആംബുലൻസിന്റെ ഒരു ടയർ.

ആൾക്കാരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ എനിക്ക് കേൾക്കാം. ബൈക്കിൽനിന്നും പെട്രോൾ എന്റെ ദേഹത്തേയ്ക്ക് ഇറ്റിറ്റ് വീഴുന്നുണ്ട്. സഹിക്കാൻ പറ്റാത്ത വേദന കൊണ്ട് ഞാൻ കരയുന്നു. വണ്ടിയുടെ അടിയിൽ ആയിപ്പോയതുകൊണ്ട് എന്നെ എടുക്കുവാനായി സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് കൂട്ടം കൂടിനിന്നിരുന്ന ആളുകൾ വണ്ടി മാറ്റാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നു. അതി നോടൊപ്പം അവർ പറയുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കുന്നു ണ്ട്. "ഇപ്പോൾ എടുക്കാം മോനെ" എന്നത്. ഞാൻ ഇടയ്ക്ക് ചോദിക്കുന്നുണ്ട് "ചാച്ചൻ എന്തിയേ" എന്ന്. ഇത്ര മാത്രമേ അവിടുത്തെ ഓർമ്മയുള്ളു, പിന്നീട് ഞാൻ കണ്ണുതുറന്ന് ബോധം വരുമ്പോൾ ആശുപ ത്രിയിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയാണ്. അടുത്തുള്ള ആശുപത്രിയിൽ എത്തി കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പയുടെ കരച്ചിൽ"മോനെ എന്തുപറ്റി", എന്നുള്ള തായ ശബ്ദത്തോടുകൂടിയ കരച്ചിൽ. പിന്നീട് അവി ടുന്ന് ആലുവയിലെ രാജഗിരി ആശുപത്രിയിലേക്ക് മാറ്റുന്നു. പോകുവാൻ വേണ്ടി പുറത്തേക്ക് സ്ട്രച്ച റിൽവന്നപ്പോൾ നാട്ടുകാർ, സ്വന്തക്കാർ, സുഹൃ ത്തുക്കൾ, പള്ളിയിലെ ഇടവകക്കാർ, അതിന്റെ ഇട യിൽനിന്നും പൊട്ടിക്കരയുന്ന അമ്മയുടെ മുഖം. എന്റെ കൺമുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. പിന്നീട് രാജഗിരി ആശുപത്രിയിൽ പലതരം പരിശോധനകൾക്ക് വിധേ യമാകുന്നു. സ്കാനിംഗ്, എക്സ്റേ, തുടങ്ങിയ പരി ശോധനയ്ക്കുശേഷം വിവരം അറിയിച്ചു. മോണ മുഴുവൻ ഇളകുകയും രണ്ട് പല്ല് നഷ്ടമാകുകയും മുഖത്ത് മൂന്ന് പൊട്ടലും താടിയെല്ലിന് പൊട്ടലും കൈ ഒടിയുകയും എല്ല് ചെറുതായി പൊടിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പിന്നീട് ശരീരം മുഴുവനും മുറിവും നല്ല ചതവും ഉള്ളതിനാൽ ആണ് സഹിക്കാൻ പറ്റാത്ത അതികഠി നമായ വേദന എന്നും, കൈയ്യിലെ എല്ല് ആദ്യം പിടി ച്ചിട്ടിട്ട് ഒരാഴ്ച്ചയ്ക്കുശേഷം നോക്കാം, ആന്തരിക മായ മുറിവുകൾ ഒന്നും ഇല്ല, വേറെ പേടിക്കുവാ നായിട്ട് ഒന്നും ഇല്ല, എന്ന് എന്നോടും പുറത്ത് കാത്തുനിൽക്കുന്നവരോടും പറഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം എന്നെകാണുവാൻ പുറത്ത് കാത്തുനിൽക്കു ന്നവരിൽനിന്നും സുഹൃത്ത് എത്തി. ചാച്ചന് എങ്ങ നെയുണ്ട് എന്ന് ചോദിക്കുവാൻ എനിക്ക് അപ്പോ ഴാണ് അവസരം കിട്ടിയത്. എന്നോട് അവൻ പറഞ്ഞു "ചാച്ചൻ പോയി" എന്ന്. ആ വാർത്തയും കൂടി കേട്ടപ്പോൾ സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നതിലും അപ്പുറം ആയിരുന്നു. ഞാൻ ആകെ മൊത്തത്തിൽ സ്തംഭിച്ചു വിങ്ങിപ്പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഒന്നിച്ച് വീട്ടിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയിട്ട് ഞാൻ മാത്രം തനിച്ച് തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് എത്തുകയുള്ളു എന്നുള്ള ചിന്ത എനിക്ക് താങ്ങാൻ പറ്റിയില്ല, കുറച്ചുസമയത്തിനു ശേഷം പിന്നീട് റൂമിലേക്ക് മാറ്റി. ഒരു ദിവസം കഴി ഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. (ആന്തരികമുറിവു കൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് ഡിസ്ചാർജ് ആക്കി.) വീട്ടിൽചെന്നതും അപ്പയും അമ്മയും കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അന്നേരവും പതുക്കെ പിടിച്ചുനടക്കുവാൻ പറ്റുന്ന ഒരു അവസ്ഥ മാത്രം ആണ് എന്ന് കണ്ടതും അവർക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുമാത്രമല്ല, ചാച്ചന്റെ വിടവും, പിന്നീട് ഒരു നിര ജനത തന്നെയായിരുന്നു സന്ദർശ നത്തിനും ആശ്വസിപ്പിക്കാനുമെത്തിയത്.

പിന്നീട് ഞാൻ ആക്സിഡന്റിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ആംബുലൻസ് ഡ്രൈവറിന്റെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറിയതാണ് ഇടിക്കാൻ കാരണം എന്ന് അറിഞ്ഞു. ഏകദേശം ഒരു നാൽപ്പതുമിനി റ്റോളം വണ്ടിയുടെ അടിയിൽ ആയിരുന്നു എന്ന് കേട്ട പ്പോൾ ഞാൻ ഞെട്ടി എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഒരു ആഴ്ച്ചയ്ക്കുശേഷം ആശുപത്രിയിൽപോയി ചെക്ക പ്പിനുശേഷം ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു, കൈ പൂർണ്ണമായി ശരിയായില്ല, അതുകൊണ്ട് കൈയ്യിൽ Plate ഇടണം തുടർന്ന് സർജറിക്കുശേഷം രണ്ട് ദിവസത്തിനു ശേഷം ഡിസ്ചാർജും ആയി. പിന്നീട് ഉള്ള ദിവസ ങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്ക് ചെക്കപ്പും. ഇന്നും ഇതെല്ലാം മായാതെ കണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു എന്ന താണ് സത്യം. നീണ്ട കാത്തിരിപ്പിനിടയിൽ 2022 ജൂലൈ മാസത്തിൽ പല്ലും വച്ചു. പക്ഷെ ചാച്ചന്റെ വിടവ്.... ഇന്നും ഉണങ്ങാത്ത ഒരു മുറിവ് ആയി അവ ശേഷിക്കുന്നു. ജീവാന്ത്യത്തോളം എന്നിൽനിന്ന് മാഞ്ഞുപോകാത്ത നഷ്ടപ്പെടലിന്റെയും പുതുജീവ ന്റെയും ആ ദിനം. ■

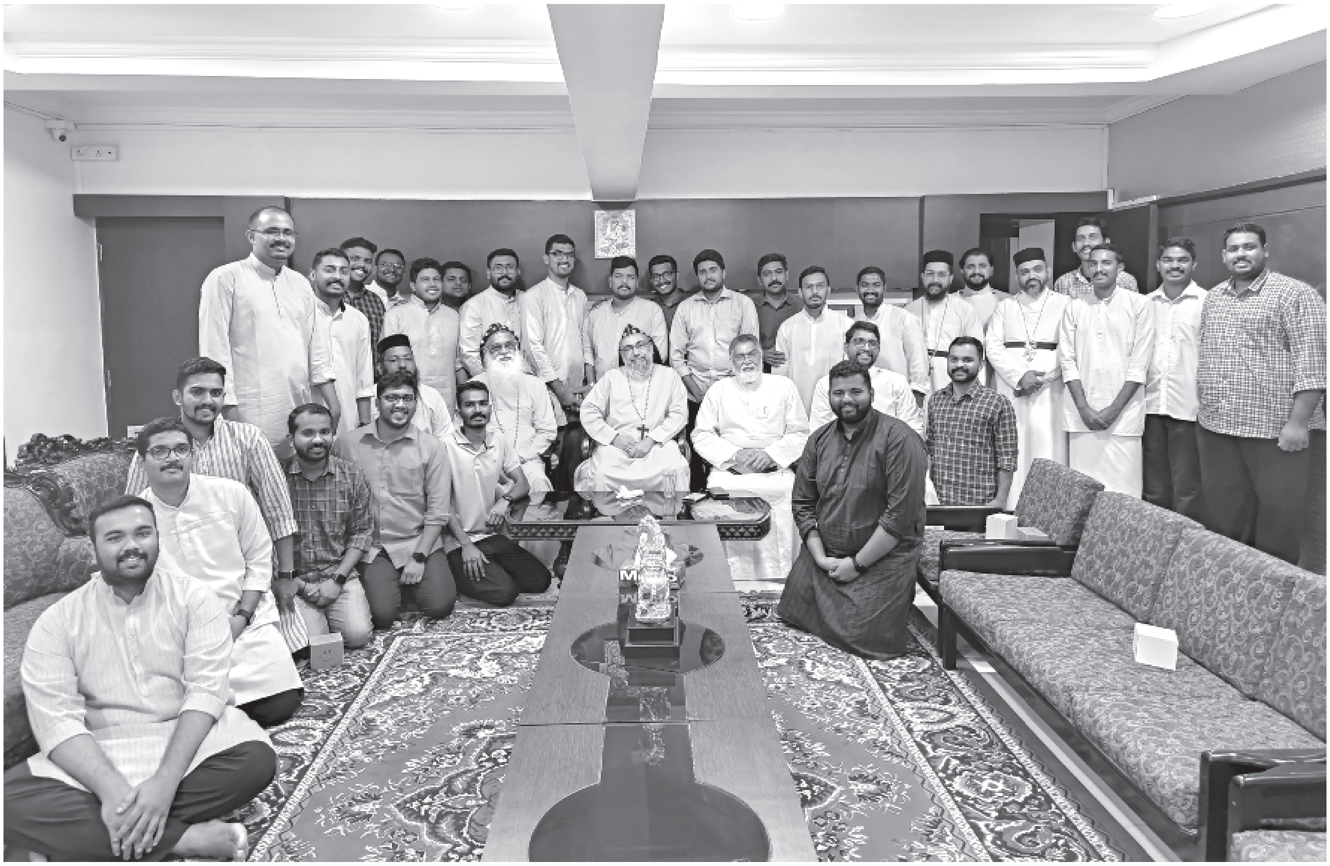

സ്വപ്നനഗരത്തിന്റെ ഓർമ്മച്ചിത്രം

Sijo T Joseph
BD III

യാത്രകൾ എപ്പോഴെങ്കിലുമൊക്കെ നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ സ്പർശിക്കാറുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ നമ്മെ സ്വാധീനിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളും, ലഭിക്കുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകളും മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിന് ഏറെ പ്രയോജനം ചെയ്യാറുണ്ട്. പൗലോ കൊയ്‌ലോ ഇപ്രകാരം കുറിക്കുന്നുണ്ട് "നമ്മുടെ തൊട്ടടുത്തുള്ള ചില നിധികൾ കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടി ചിലപ്പോഴെങ്കിലും നമുക്ക് കുറേ ദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായി വരാറുണ്ട്." അതെ, നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തിരി അണഞ്ഞുപോയ നന്മകളുടെ പ്രകാശത്തെ തെളിച്ചെടുക്കുവാൻ, നമ്മിൽ നിന്ന് മങ്ങിപ്പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവമുഖം വീണ്ടെടുക്കാൻ യാത്രകളും യാത്രാനുഭവങ്ങളും വഴി തെളിക്കാറുണ്ട്, ഒപ്പം ദൈവമുഖശോഭ കെട്ടുപോകാതെ അതിനെ പരിപാലിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ തൊട്ടറിയുവാനും സഹായിക്കുന്നു.

ഈ എഴുത്ത് ഒരു യാത്രയെയും, ചില അനുഭവങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ്. ലോകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിനോദ സഞ്ചാരികളെ ആകർഷിക്കുന്ന, ഒപ്പം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകളാൽ സന്ദർശിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യയുടെ വ്യവസായിക തലസ്ഥാനം എന്നൊക്കെയുള്ള വിശേഷണങ്ങളുള്ള ഒരു സ്വപ്ന നഗരത്തിലേയ്ക്കായിരുന്നു. മുംബൈ എന്നും ബോംബെ എന്നും ഒക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുടെ മഹാനഗരം, സഞ്ചാരികളുടെ പറുദീസ. ആ യാത്രയ്ക്ക് അവസരം ലഭിച്ചത് പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി സെമിനാരിയിൽ നിന്നാണ്. കൂടെ പഠി

ക്കുന്ന സഹൃദയരോടൊപ്പം പോയ യാത്രയുടെ അനുഭവങ്ങളെയും, ജീവിത കാഴ്ചകളെയും, വർണശബളമായി ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞ് നില്ക്കുന്ന കാഴ്ചകളും ഒന്നുകൂടെ ഓർമ്മചിത്രങ്ങളായി മനസ്സിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ ഒന്ന് ശ്രമിക്കുകയാണ്.

ആദ്യം ഏതൊരു സഞ്ചാരിയെയും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചകളിലൂടെയും, വിസ്മയാനുഭവങ്ങളിലൂടെയും സഞ്ചരിക്കാം. ആദ്യമൊക്കെ വളരെ അപരിചിതത്വം തോന്നി നഗരത്തിലൂടെയുള്ള യാത്രയും, യാത്രാരീതികളും. വളരെ കുറഞ്ഞ യാത്രാചിലവാണ് ഏറെ വിസ്മയിപ്പിച്ച ഒരു ഘടകം. CST എന്ന ചുരുക്കനാമത്തിലറിയപ്പെടുന്ന ഛത്രപതി ശിവാജി ടെർമിനൽ സ്റ്റേഷൻ ഒരു അത്ഭുതം തന്നെയായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് നിർമിക്കപ്പെട്ട, ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന സമുച്ചയം. ലോക്കൽ ട്രയിനിൽ കയറുവാനുള്ള ആളുകളുടെ തിക്കും തിരക്കും ആദ്യമൊക്കെ അലോസരപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും പിന്നീട് ഒഴുക്കിനൊത്ത് നീന്തിത്തുടങ്ങി. പിന്നീട് യാത്രയ്ക്ക് ഏറെ സഹായിച്ചത് മഞ്ഞയും കറുപ്പും നിറത്തിലുള്ള ടാക്സികളാണ്. ഒപ്പം മീറ്റർ ചാർജ്ജ് മാത്രം വാങ്ങി വളരെ മാന്യമായി ഇടപെടുന്ന ഓട്ടോറിക്ഷാക്കാരും. ചുരുക്കം ദിനങ്ങളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നതിനാൽ വളരെ തിരക്കുപിടിച്ച ക്രമീകരണങ്ങളായിരുന്നു ഓരോ ദിനവും. തിരക്കുകൾക്കിടയിലൂടെ ആദ്യം ചെന്ന് കണ്ടത് ഒരു വലിയ വിസ്മയം തന്നെയായിരുന്നു. "ഗേറ്റ് വേ ഓഫ് ഇന്ത്യ". കിങ് ജോർജ്ജ് അഞ്ചാമന്റെയും, ക്വീൻ മേരിയുടെയും ആഗമനത്തിന്റെ ഭാഗമായി പണികഴിപ്പിച്ച നിർമ്മിതി എന്ന് തലക്കെട്ടിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് തന്നെ ഏറെ പ്രശസ്തമായ താജ് ഹോട്ടലും ഉണ്ട്. "ഗേറ്റ് വേ ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ" നിന്ന് അജന്ത, എല്ലോറ, ഗുഹകളിലേയ്ക്കുള്ള ബോട്ടിംഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സമയലഭ്യത കുറവ് മൂലം അത് പിന്നീട് ഒരിക്കലാകട്ടെ എന്ന് വിചാരിച്ച് മാറ്റി വച്ചു. CST യിലെ രാത്രികാഴ്ച മനസ്സിൽ നിന്ന് മായാത്ത വിധത്തിലുള്ളതാണ്. വിവിധ നിറങ്ങളിലുള്ള ലൈറ്റുകളുടെ അലങ്കാരങ്ങളും മറ്റും ഏറെ സന്തോഷം പകർന്ന് നൽകി.

ഏതൊരു സഞ്ചാരിയെയും പോലെ കാഴ്ചകൾക്കൊപ്പം തനതായ ഭക്ഷണങ്ങളും, വൈവിധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ തെരുവിലെ രുചി വിഭവങ്ങളും വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല. പാവ് ബജിയും, വടാ പാവും, ബേൽ പൂരിയും തുടങ്ങി അനവധി വിഭവങ്ങൾ. പിന്നീടുള്ള യാത്രയിൽ ഷോപ്പിംഗ് കാഴ്ചകളാണ് വിസ്മയമായി തോന്നിയത്. ഫാഷൻ സ്ട്രീറ്റും, ക്രഫോർഡ് മാർക്കറ്റും ദാദറിലെ മാർക്കറ്റും അങ്ങനെ അനവധി ഷോപ്പിംഗ് സ്ട്രീറ്റുകൾ. ഹിന്ദി അധികം അറിയില്ലായിരുന്നു എന്നിരുന്നാലും ഷോപ്പിംഗിന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ തനി മലയാളിയായി. അറിയില്ലാത്ത ഭാഷയൊക്കെ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. ഇവയെല്ലാം വർണ്ണശബളമായ മുംബൈ ജീവിതത്തിന്റെ കാഴ്ചകളും അനുഭവങ്ങളുമായിരുന്നു.

ഇനി നഗരത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകളിലേയ്ക്കും മങ്ങിയ നിറമുള്ള വെളിച്ചം കടന്നുചെല്ലുവാൻ പ്രയാസമുള്ള ഇടങ്ങളിലൂടെയുള്ള യാത്രാനുഭവമാവാം. ജീവിതത്തിലെ കയ്പ്പേറിയ സാഹചര്യങ്ങൾകൊണ്ടും, അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ഏതെങ്കിലും ചതിക്കുഴികളിൽ പെട്ടും ഇഷ്ട

മില്ലാത്ത ജീവിത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ കണ്ടു. അവരുടെ അനുഭവങ്ങളും കഥകളും വളരെ ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു. അവരുടെ മക്കളായി ജനിച്ചു എന്ന തിനാൽ അവഗണനകളും, പരിഹാസങ്ങളും ഏല്ക്കേണ്ടി വന്ന്, അവകാശപ്പെട്ട പലതും നിഷേധിക്കപ്പെട്ട മക്കളെയും, അവരെയെല്ലാം കരുതലോടെ ചേർത്ത് നിർത്തുന്ന "നവ ജീവൻ" എന്ന ഒരു സ്വർഗ്ഗവും കണ്ടു. തെറ്റുകളൊന്നും ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടും ആരുടെയൊക്കെയോ തെറ്റുകളുടെ ഫല മനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളെ കണ്ടു. ജീവിതം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുവാൻ രാപകലി ല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളെ കണ്ടു. ഒരു വലിയ മനു ഷ്യന്റെ സ്വപ്ന പദ്ധതിയായ ഒരു സമൂഹത്തെയും, ആ പദ്ധതിയിലേയ്ക്കുള്ള ചുവടു വയ്പ്പുകളെയും "റോഹ" എന്ന സ്ഥലം കാണിച്ചു തന്നു. വലിയ ദീർഘ വീക്ഷണ ങ്ങൾ സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തും എന്നതിന് ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രവർത്ത നങ്ങൾ മാതൃകാപരമാണ്. സ്വന്തം പേരും പെരുമയും എന്നും നിലനില്ക്കണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ, ഒരു കൈ ചെയ്യുന്നത് മറുകൈ അറിയാതെ പ്രവർത്തിക്കു ന്ന, യാതൊന്നും തിരികെ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ പൊതു നന്മ യ്ക്കായി ജീവിതത്തെ പരുവപ്പെടുത്തിയെടുത്ത ചില മനു ഷ്യർ. അങ്ങനെയുള്ളവരെ സമൂഹം മറക്കില്ല എന്നതിന് ഒരു വലിയ തെളിവായിരുന്നു റോഡരികിൽ കണ്ട ഒരു ബോർഡ് "Mar Theophilus Marg."നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ആടിനെ തിരികെ ചേർക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ഇടയ ശുശ്രൂഷ എന്നുള്ളത് " Literally" മാത്രം ഒതുക്കാതെ, അത് പ്രാവർത്തികമാക്കി മാറ്റിയ പിതാക്കന്മാരും. ആ പ്രവർത്തി കൾക്ക് യാതൊരുവിധ മങ്ങലുമേൽക്കാതെ ഇന്നും നില നിർത്തുവാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇടയന്മാരും. ഇവരെ കൂടാതെ സാധാരണ ജീവിതം നയിച്ച് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരുപാട് ജീവിതങ്ങളുമുണ്ടായി രുന്നു. അത് ക്യാൻസർ രോഗികളെ ആശുപത്രി വരാന്ത യിലെ വലിയ തിരക്കിൽ നിന്ന് കോരിയെടുത്ത്, വസ്ത്ര വും, കിടക്കുവാൻ ഇടവും നൽകി സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നല്ല കാവൽ കുടുംബം മുതൽ "തുർബ്ബേ" എന്ന ചേരി പ്രദേശത്ത് അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന "Junu joseph" എന്ന സ്ത്രീരത്നത്തോളം എത്തി നില്ക്കുന്ന മനസ്സിന്റെ ഇടങ്ങളിൽ.

ഓർമ്മ ചിത്രങ്ങളിലൂടെയുള്ള യാത്രയ്ക്ക് തിരശ്ശീല ഇടു വാൻ സമയമായി. ശരിക്കും ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മുഖം കണ്ടെത്തിയത് മുംബൈ നഗരത്തിലെ വർണ്ണശബളമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം മാറി നിന്ന് താഴേക്ക് ഇറങ്ങി മനുഷ്യ നന്മയ്ക്കായ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരിലാണ്. യാത്രകൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല, ഇനിയുള്ള യാത്രകളിലും സ്വാർത്ഥത ഒരല്പം പോലും ഇല്ലാതെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനം ചെയ്യുന്ന ഒരുപാട് ദൈവോന്മുഖ മനുഷ്യരെ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കണമേ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. കാരണം ആ സുകൃതജീവിതങ്ങൾ ഒരു ദീപത്തിലെ തിരിനാളം പോലെ പ്രകാശം ചൊരിയുകയും, പകരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നിയോഗങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടുള്ള ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ ഈ സ്വപ്ന നഗരം സമ്മാനിച്ചവ എല്ലാം എന്നും ഒരു ധനമായിരിക്കും.

ശരിയാണ് പൗലോ കൊയ്ലോ പറഞ്ഞത്

" Sometimes you have to travel a long way to find what is near."

■

Cyril B John
BD I

Christ's Love Moves the World to Reconciliation and Unity : A Reflection

The theme "Christ's love moves the world to reconciliation and unity" is directly inspired by 2 Corinthians 5:14 and draws on the very heart of the gospel that offers to the world the depths and wonder of the love of God the Holy Trinity. It is rooted in God's design for the unity and reconciliation of all, a design made visible in the incarnation of the love of God in Jesus Christ. For Paul, who wrote to the Christians in Corinth, Jesus Christ is not simply a Galilean teacher or the founder of a new and exclusive religion, but the cosmic and universal Christ, in whom "the whole fullness of deity dwells bodily" (Col. 2:9). Out of love for us and for the whole of creation, God became flesh, assumed all the suffering and passion of humankind and of the whole created order to heal us, restore us, save us, and reconcile us with God. Our faith proclaims that "God is love" (1 John 4:16) and that, in Jesus Christ, this very love of God has been revealed to the world. As the eternal Word became flesh in Jesus Christ, so we are called to be "in Christ" and to dwell with Christ in the love of the one, holy, and eternal God. The church, as the body of Christ (Eph. 1:22-23), receives, lives in, witnesses to, and shares that love with others so that peace, justice, and unity may be poured out in all the places where the children of God now cry out from their suffering and from places of injustice and violence.

The theme of any assembly sets a frame around the gathering of the fellowship and offers a picture of our life and journey together, setting the direction for future travel. It becomes an effective way for the churches to see anew their common call to seek the communion (koinonia) that is God's gift and promise, to shape their service (diakonia) to the people of the world and to creation, to commit themselves to God's mission of love to the world (missio Dei), and to give words to their common prayer for each other and for the whole world (leiturgia). The theme set for the 2022 assembly in Karlsruhe reminds us that the church, as the body of Christ, is moved by Christ himself – whose love for the world, which was the very love of God, was so deep that he gave himself up even to death for its sake. As we are

moved by what is revealed and given through Christ's love, so we are given the gift of loving Christ and, through him, all that God has made. Being "in Christ," we are not simply inspired to love but blessed with the gift of love. In 2 Corinthians, Paul tells the early church that "the love of Christ urges us on." Gospel texts and many passages in the whole of the New Testament – many of them to be studied throughout the assembly – show us how the love of God revealed in Jesus Christ was first witnessed and interpreted by the early church. A key text is Matthew 9:35-36, which describes what Christ's love, revealed and exercised in his ministry, looked like. We read thatJesus went about all the cities and villages, teaching in their synagogues, and proclaiming the good news of the kingdom, and curing every disease and every sickness. When he saw the crowds, he had compassion for them, because they were harassed and helpless, like sheep without a shepherd. We see in this text the Christ who is moved by compassion, moved profoundly "in his guts," the one who brings good news, healing, and hope to those who are "harassed and helpless." His love is not only for his immediate disciples, but much more widely for the crowds, for those in all the cities and villages who had gathered in the wilderness to listen to his teaching, and for all those whom God has made. This love is not only the love of an inspiring human being but is the love of God revealed in and through him. Thisdivine love is expansive, deep, bringing practical and life-transforming hope. It is this kind of love, the love of the one in whom God is made present in the world in all its woundedness and brokenness, that moves both church and world. The assembly will provide an opportunity to reflect profoundly on the meaning of Christ's love – and to find ourselves, and the love we both receive and offer, renewed and reimagined through Christ's loving gaze. We will discover together how love is not (as it is so often framed) simply a sentimental or romantic feeling but may be a participation in the love of God revealed in Christ: love that is redemptive, selfdenying, and sacrificial, as well as practical

and active in bringing change for the good.

God's Love

But in times like these, as those who are in Christ, we are never without hope, even as we are faced with such great challenges. Indeed, we have such gifts and blessings from God that we know we do not struggle alone and that we do not have only our own resources to rely on. God is working in the world and within God's people in the church. The WCC Faith and Order text The Church: Towards a Common Vision, in its final chapter, reminds us that

The first and foremost attitude of God towards the world is love, for every child, woman and man who has ever become part of human history, and, indeed, for the whole of creation.[1]

This "foremost attitude of God" is made flesh in Jesus Christ: in the compassion he lived in his earthly ministry; in the mystery of his incarnation; in his suffering, dying, and being raised again to new life; and in the promise of the future renewal of all creation. And this love, the love with which he loved and the love he makes possible in us, is the gift of God to the church and to the world. It is this love which inspires, moves, and creates all that is possible in the life of the church as it becomes a sign of God's love for the world. The theme of the assembly does not explicitly mention the church and leaves open just how the love of Christ might be made manifest so that the world might be moved. The church may need to have a certain modesty, since not all its people and in every way always make visible the profundity of the love of God. But the church may rejoice that, in God's design, it is a new creation, sign, and servant of the mission of God to the world, and this mission is rooted always in love, expressed and founded in the faith proclaimed by the apostles.

The life of the church, in its worship and service to the world, is called to be a sign of the love revealed in Christ and lived out by the apostles through the power of the Holy Spirit. This is the love that can move the world to reconciliation and unity. The unity of the church, as witness to rec-

onciliation, is also always to be identified with and connected to its service in and for the transformation of the world. An earlier WCC text, Church and World, expressed it like this:

In offering its common life in the service of God and God's love for the world, the church has also constantly to struggle both through its presence alongside those who suffer and by its action on their behalf. In this sharing of God's love the church enables them to perceive the suffering love of God in Jesus Christ for them, and the church itself is led to a deeper experience of that love.[2]

It is this love that inspires those who follow Christ to draw closer to one another in the unity that is God's gift. Loveinspires communion and love draws us to one another. Christ himself, for love of Jerusalem, cried out, "How often have I desired to gather your children together as a hen gathers her brood under her wings!" (Luke 13:34) Love, more than ideas and ideals, gathers, inspires, and creates unity. The church is a sign of this sacrificial love of Christ in the world, and the people of the church are servants of the gospel so that, through their love, both in attitude and practice, they may inspire those beyond the walls of the church. This witness does not come from human effort alone and is not founded on a romantic and naive notion of human aspiration but is made possible by the love of Christ working in us. Christ, out of love, prayed for the unity of his friends and disciples (John 17). He prayed "that they may be completely one," not only for their own sake but also so that the world might believe. What the church is to be and what the church ought to do are two sides of the same coin. The church is one, according to the scriptures and the apostolic faith, and is also called to be a sign of unity for a broken world.

From the heart of the loving Christ comes the prayer for unity. In Christian worship, the eucharist conveys the reality of the love of God made known in Christ through the incarnation, the cross, and the resurrection. It is this love that moves Christ's followers to love not only one another, but also the world for which he died. Christ moves his people to love the world that he loved and to become a sign of the healing, reconciliation, and unity for which a broken world cries out. The witness of the apostles is that Christ breaks down all the familiar markers of difference and division. There is no longer Jew or Greek, there is no longer slave or free, there is no longer male and female; for all of you are one in Christ Jesus. (Gal. 3:28) The church witnesses to the love of the triune God who loves, who is loved, and who is love. The church shares in the unity at the heart of God and offers itself as an eschatological sign and servant of the promised unity of God's fulfilled and glorified creation. The unity we seek is therefore not simplya kind of common project based on shared aspirations, but is founded in the love of God that draws us together and unites us. It is a cause for lament that our present disunity, our lack of love for one another, and our own need to be reconciled make us, in the church, sometimes a poor sign and servant of the Christ who calls us to be one, but this is the challenge before the church, and the promise and hope too. When churches find unity, they do so not only as witnesses to the world, but as part of the world that God has made. Already, within the church itself, the world is being gathered into unity. As Church and World puts it,

What is gathered, reconciled and renewed in the church is, in fact, "world" in its estrangement from God and therefore this renewing process continually refers back to the world and forward in its final redemption.

Christ's love, even as it brings unity in the church, is moving the world to reconciliation and unity

The ecumenical movement has always been about the churches calling one another to visible unity, to full communion. Today, when because of a pandemic even meeting in person has become so difficult, that vocation is all the more needed. The churches need now, together, in a renewed ecumenical movement for the sake of the world, to find a more public voice to speak a truer hope than the empty optimism of any faded political rhetoric: a hope that might build a bet-

ter world than the one so deeply shaped by materialism, individualism, and consumerism, a world in which resources will be shared, inequalities addressed, and a new dignity found among us and for all of us. Churches that live and pray only in hidden, private communities, separated from one another, are called by the risen Christ to be "sent" into the very public and open spaces of the world, to reframe our corporate sense of what matters, to make idols fall, and to be part of welcoming the kingdom of God in which the poor are blessed and the captives set free. A world crying out for profound love, for community, for justice and hope needs churches that are visibly in communion, longing for oneness where there is division and finding a new future for humankind and for all creation, as expressed in Revelation 21. Christ's Love Moves the World to Reconciliation and Unity. The theme of the 11th Assembly is a song of praise for the God whose love, in Christ, moves us. It is a statement of belief and trust that it is the will of God to move us by love to reconciliation and unity. It is a message to the world about the love that is the heart of the Christian faith. It is an invitation to the churches and to all people of goodwill across the world to share in the common wisdom of love to move us all to be reconciled and to find our true unity as humankind.

Footnotes

1 The Church: Towards a Common Vision, Faith and Order Paper 214, §58 (Geneva: WCC Publications, 2013), https://archive.org/ details/ wccfops2.221/page/32/mode/2up.

2 Church and World, Faith and Order Paper 151, §38 (Geneva: WCC Publications, 1990), https:/ /archive.org/details/wccfops2.158/page/32/ mode/2up.

നിരൂപണം

അപ്പൻ എന്ന സിനിമയിലെ മകന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാവങ്ങൾ

Dn. Rijosh G. George
BD IV

കുടുംബമെന്നോ ബന്ധുക്കൾ എന്നോ സുഹൃത്തുക്കളെന്നോ ഭേദമില്ലാതെ ആരോടും സ്നേഹമോ പ്രതിബദ്ധതയോ ഇല്ലാത്ത പ്രവണത പുതിയ തലമുറയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ആശങ്കയുടെ കാലഘട്ടമാണിത്. ഈ ആശങ്കയ്ക്ക് ഒരുത്തരമാണ് ഈയിടെ പുറത്തിറങ്ങിയ “അപ്പൻ” എന്ന സിനിമ പങ്കുവെക്കുന്നത്. അപ്പൻ എന്നാൽ കരുതലും സുരക്ഷയുമാണെന്നാണ് പരമ്പരാഗതമായ സങ്കല്പം. അന്നം നൽകുന്ന, സംരക്ഷണം നൽകുന്ന, പൈതൃകമായി സമ്പത്തും ആദരവായ ഓർമ്മകളും വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന മനുഷ്യരായാണ് നാം പിതാവ് എന്ന സങ്കല്പത്തെ താലോലിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇത് മാത്രമാണോ അപ്പൻ? എല്ലാവരിലും തങ്ങളുടെ അപ്പന്മാർ വിട്ടേച്ചുപോകുന്നത് അഭിമാനകരമായ ഓർമ്മകളാണ്. ഇവിടെ മകനെന്ന കഥാപാത്രം ഏറെ നിസ്സഹായനായി പോകുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ട്. അപ്പൻ ശത്രുവായാൽ ഒരു കുടുംബം എന്തു ചെയ്യും. സംരക്ഷിക്കുമോ, അനുഗ്രഹിക്കുമോ, സ്നേഹിക്കുമോ, വെറുക്കുമോ. ഇവിടെ ഈ മലയോര കർഷക കുടുംബം അനുഭവിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി അപ്പനാണ്. എല്ലാത്തരം കൊള്ളരുതായ്മകളുടെയും വിളനിലമായ ഒരു അപ്പനാണയാൾ. ഇത്രയും സമഞ്ജസമായി തിന്മകൾ സമ്മേളിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഉണ്ടാകാനിടയില്ല. ഞ്ഞൂഞ്ഞു എന്ന മകൻ അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെയും ഇടയിൽ കിടന്ന് ശ്വാസം മുട്ടുകയാണ്. ഈ കഥാപാത്രം നമ്മുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ജീവിക്കുകയാണോ എന്ന് ചിലപ്പോൾ നമുക്ക് തോന്നിപ്പോകും. സ്വന്തം നാട്ടിലെ മുഴുവൻ പേരുടെയും മുൻപിൽ മാന്യമായി ജീവിക്കുവാൻ പോലും ആ മനുഷ്യന് സാധിക്കുന്നില്ല. തന്റെ മകനിലേക്കും ആ ദുഷ്പേരു പകരുമോ എന്നയാൾ ആശങ്കപ്പെടുകയാണ്. അതുമൂലം തന്റെ നാട് വിട്ടുപോകുവാൻ നിർബന്ധിതനാകുകയാണ്.

പരാശ്രയമില്ലാതെ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയിൽ പോലും അപ്പന് പശ്ചാത്താപമോ മാനസാന്തരമോ വരുന്നില്ല. തന്നെ സഹായിക്കുന്നവരുടെ

ഒരു പാതിയും കൂടാതെ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കാത്ത മക്കളോട് തലമുറ എന്ന് കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ഉണ്ട് തീക്ഷ്ണശക്തിയും. മനുഷ്യത്വവും സ്നേഹവും ഉള്ളവർ തല മാത്രമല്ല, ഹൃദയം കൂടിയുള്ളവർ. ക്രിസ്തുവിലും നാം കാണുന്നത് ഈ കരുതലും കാവലും പങ്കിടലും സഹനവുമാണ്.

ജീവിതത്തെ അയാൾ വീണ്ടും അലോസരപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഇവിടെയാണ് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് ആ മകനിലെ നന്മയുടെ ഉറവിടം. ആരും അയാളെ സഹായിക്കാനില്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അയാൾ പതറി പോകുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവിടെയെല്ലാം അയാൾക്ക് പെട്ടെന്ന് ഒരു തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാവുകയാണ്. ഇത് തന്റെ അപ്പനാണ്. അപ്പൻ എന്നുള്ള സ്ഥാനം ആ മകനിലേക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെയും ആർദ്രതയുടെയും വറ്റാത്ത ഉറവ ചാലുകൾ തുറക്കുകയാണ്. തന്റെയും തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവൻ പോലും നോക്കാതെ അപ്പനെ ശത്രുക്കളുടെ പ്രതികാരത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുകയാണയാൾ. ഒരു പാതിയും കൂടാതെ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കാത്ത മക്കളോട് തലമുറ എന്ന് കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ഉണ്ട് തീക്ഷ്ണശക്തിയും. മനുഷ്യത്വവും സ്നേഹവും ഉള്ളവർ തല മാത്രമല്ല, ഹൃദയം കൂടിയുള്ളവർ. ക്രിസ്തുവിലും നാം കാണുന്നത് ഈ കരുതലും കാവലും പങ്കിടലും സഹനവുമാണ്.

തന്നെ തള്ളി പറഞ്ഞവർക്ക് വേണ്ടി പരിഹസിച്ചവർക്ക് വേണ്ടി ക്രൂശിച്ചവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ച, പ്രതിഫലം കൂടാതെയുള്ള സ്നേഹമാണ് നമ്മളിൽ നിന്നും നാം ആയിരിക്കുന്ന ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് പകരപ്പെടേണ്ടത്. ആ നിർവ്യാജമായ സ്നേഹമാണ് ഈ കഥാപാത്രത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്.

ഒരിടത്ത് കോടീശ്വരനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കുകയാണ്. ബന്ധുക്കളോടൊപ്പം ഒരു അപരിചിതനും അലമുറയിട്ട് കരയുന്നുണ്ട്. ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നല്കിയ പുരോഹിതൻ ചോദിച്ചു, താങ്കൾ മരിച്ചയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധു ആയിരിക്കുമല്ലേ? അയാൾ പറഞ്ഞു, അല്ല. പുരോഹിതൻ ചോദിച്ചു, പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കരയുന്നത്? അയാൾ പറഞ്ഞു, ഈ ധനികനായ വ്യക്തിയുടെ ബന്ധുവാകുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നോർത്താണ് ഞാൻ കരഞ്ഞത്!

ഉപയുക്തതയാണ് ബന്ധങ്ങളുടെ മൂല്യനിർണയം നടത്താനുള്ള ഏകകം. ഉപകാരമുള്ളവരെ ഉറ്റവരാക്കുവാനും ഉപയോഗമില്ലാത്തവരെ അകറ്റി നിർത്താനുമാണ് എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടം. രക്തബന്ധം പോലും അടുപ്പം തീരുമാനിക്കാനുള്ള മതിയായ കാരണമാകാത്തത്.

എപ്പഴാണോ പ്രയോജനം കുറഞ്ഞു എന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങുന്നത് അപ്പോൾ മുതൽ ബന്ധങ്ങളിലും തേയ്മാനം സംഭവിച്ചുതുടങ്ങും.

നിശബ്ദമായും പ്രതീക്ഷരഹിതമായും ഒരാളെ സ്നേഹിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും കഴിയുമോ? എന്തെങ്കിലും കാരണത്തിന്റെ ആ കാരണം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ആ ബന്ധവും അവസാനിക്കും.

■

Historical അസ്സോസിയേഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന 'Mar Alvares Julius : Life and Contributions' സെമിനാർ.

SPECTACLE OF FREEDOM

Dn. Jithin Alex
BD IV

There is a saying, "life's not a movie". But now, in the new normal times, films are adapting real life stories and socio-political issues so that it can make differences in lives of people. The influence of films on a community is higher than we can imagine. Films are addressing important issues in personal as well as social life. Films have the ability to change lives. With stories that open up others' experiences and characters who navigate the forces that we also face in our own lives, the right film at the right time can be transformative. Films can help teach tough lessons which an individual may not have learned otherwise. Each genre has different effects which makes us laugh, change perspectives etc. Films can reflect society and transform opinions.

On taking a close look on some South Indian films, they have an essence of silent revolution. They play a critical role in instilling a sense of awareness in society. They have taken storylines from real life incidents and has portrayed it in a very sensible manner. These have a crystal clear intention of conveying such topics into the community. A film can create lot of impact in a society. The incidents happening around the world and in our community is always reported in newspapers and seen in channels, but it has lesser effect due to poor reading habits as well as lack of interest in news channels. Films on the other hand, is a form of entertainment and hence people look into it closely. The films that has a fire of protest against the so called Social Freedom is looked into.

It's been 75 years since India got its Independence. Every year we remember all freedom fighters with a lot of gratitude for making India free from the British rule. But the important thing that we should be thinking as individuals is; 'is there real freedom? Are individuals enjoying complete freedom? Every individual is chained in some or the other way by a social construct. Many examples can be quoted in for this small statement, nothing can be stated as a special case. From the level of a small child to death bed individuals are chained on the basis of several aspects, like caste, society, gender,

colour, rich, poor etc. Humans are slaves of the society. Only privileged ones can enjoy freedom. The constitutional freedom allows everyone, the freedom of speech and expression, movement, land rights, gatherings and personal liberty. After all those debates, conversations, written statements about equality, freedom and all we should think about who is really enjoying the freedom. How many of us are aware of the restricted freedom in and around in our personal lives as well as in a community? How many talk about the same? How awareness can be provided to a group of people who doesn't even bother about such social issues that should be addressed immediately? South Indian films provide answers for all these questions. Films have changed frame to more of naturalistic themes than of fiction. Hence it's relatable and can change human perspectives towards social and political issues.

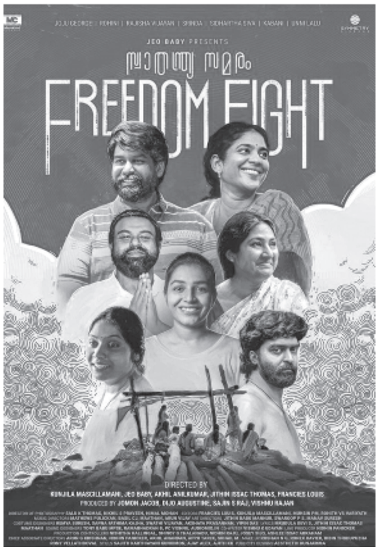

Some South Indian movies has portrayed their ideas on freedom- The false freedom or the forged freedom. A South Indian film director, Jeo Baby, from Kerala spoke about his revolution through films, "**The Great Indian Kitchen**" talking about enslavery of woman in patriarchy and "**Freedom Fight**" which is an anthology- a series of 5 short films talking about different levels of freedom fights.Depending on who you are asking, freedom can imply a variety of things. Everything from their immediate problems, to their social and economic circumstances, to their level of knowledge and exposure, would determine the answer. The freedom that is restricted in each levels of life and in different occasions, systems etc. is discussed in the film.

The situation to which all people can relate is the segment called **Old Age Home**, A retired man named Baby, yearns for sweet foods despite having diabetes and a steadily failing memory. On the other hand, now that their children are grown and settled in their lives, his wife Lali, has finally found the time to do the things she always wanted, especially running a small home-based business. Due to the expectations of others around them, including each other, the couple finds it difficult to fulfil their seemingly basic wishes. The troubled housekeeper Dhanu which is also an old lady, seemed to comprehend both situations better and she is also prohibited from having the freedom to make her own decisions. In this little story, the freedom fight that is still existing even in the old age is portrayed.

Like the above mentioned story which happens for real in most houses, all the 5 stories convey ideas of still existing freedom fights. This story is a very basic example of forged freedom. The difference in freedom and discrimination according to economy, class, power etc. The so called society has stereotyped freedom on certain aspects for certain set of people; the privileged ones- the ones with power and money etc. Society decides and implements justice without any equality. As a social being humans are always dependent on the society in some or the other way. Humans are forced to move along the waves. Only a few has the courage to swim across and create a change. The segment '**Geethu Unchained**' explains the restriction of freedom faced by a girl to choose her life partner. Jithin Isacc Thomas' '**Prathumu'** digs into a topic that is hardly discussed in the open. The story tells what a youth had to undergo when he repelled the most excruciating experience at work at a

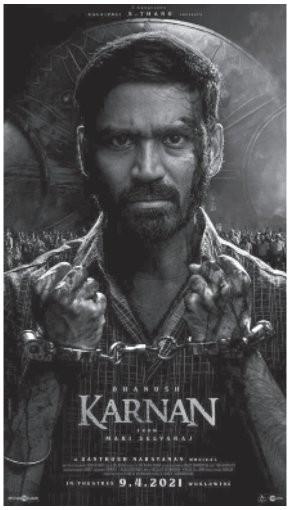

minister's house. The brutal and injust behaviour by the so called high class men are portrayed.

A film in which Jayasurya played a role of Transwoman, talks about the equality and right LGBTQI + that is to be given to community in education and jobs. The film is named, '**Njan Marykutty'.** It provides awareness about gender issues and rights to the community and hence a change in the perspective. Tamil film **Super Deluxe** also addresses the issues faced by the community.

Paava Kadhaigal an anthology portrays the restriction of freedom in choosing partners were the hindrance is based on caste, creed and gender.

Socio-political Tamil movies like **Jai Bhim** and **Karnan** portrays the injustice suffered by the marginalized ones. Both films received both critical praise and economic success as they expose the systemic injustices and cruelties that the people in Tamil Nadu that the caste-marginalized ones are exposed to. The films' common themes—caste discrimination, police violence, and systematic injustice—are based on true events. Jai Bhim the film is inspired by the true incident that happened way back in 1993. The custodial death of Rajakunnu from Irular community was portrayed through the film. Karnan is a story similar to an incident that happened in 1995 in a village called Kodiyankulam. The story revolves around the village where no bus stop was there and people struggle a lot and go to another village to take a bus.

The real-life incident that inspired ***Pada*** a Malayalam movie, took place on the 4th of October 1996. Four members of the Ayyankali Pada – Kallara Babu, Vilayodi Shivankutty, Kanjangad Rameshan, and Ajayan Mannur – held the then-District Collector of Palakkad, W.R. Reddy, as hostage. They entered Reddy's chamber as visitors but they demanded justice by threatening with explosives and guns to take the collector hostage. The hostage crisis lasted 9 hours. These members, a pro-Maoist group that fought for the rights of the backward classes, took these drastic measures to protest the Tribal Bill that was passed in the State Legislature. According to them, the bill deprived Adivasis of their land. They wanted Reddy to call the chief secretary in Thiruvananthapuram to convey their demand. The Ayyankali Pada released Reddy when the Government assured them that they would consider their demands. The Ayyankali Pada claimed that their intention was to bring the issue to public notice.

Nayattu is about how individual human beings are irrelevant in the face of political machinations, and how amoral politicians who claim to care about an oppressed social group use the community's anguish to further their own selfish ends. If displaying concern for the marginalised calls for destroying scapegoats among them, so be it. "Even goons have the freedom to not take up quotations they don't want to. The police do not have that freedom," Joju George tells rookie police officer Praveen Michael (Kunchakko

Boban), revealing his helplessness. The story is about a callous system that ruthlessly eats the people that keep it going. Three police officers are falsely accused in an event during a political contest and forced to leave to avoid being apprehended. According to the Netflix synopsis, it quotes, “Three police officers become pawns for unscrupulous lawmakers when they are framed in an incident amid political elections and must flee to evade arrest.” A satirical and humour filled approach of the film **Nna Thaan Case Kodu** highlights the issues faced by common man and his freedom of expression. The issue addresses the suffering of common man due to potholes in the road which are unattended.

Whereas in **Jana Gana Mana**, through a well-knit story, it demonstrates the exact issue with the police breaking the law in this way, how we’ve all been socialised to make snap judgments about people based solely on the way they dress or look, the misguided public support for such executions, and why they shouldn’t be celebrated. Police vigilantism has long been a strategy used by political parties to play on people’s emotions and win votes. Many incidents that happened in India has been mentioned in the same film like, Vidya’s story in *Jana Gana Mana* is sure to reminder of Rohith Vemula. He was a 26-year-old Dalit PhD student at Hyderabad Central University. He killed himself in 2016 as he was treated like an outcast. In the letter he wrote before he took his own life, he said, “My birth is my fatal accident.”

In this film, the incident of Madhu who has been killed for stealing food was also mentioned. Tribal welfare activist Dhanya Raman said that Madhu was mentally ill. In a Facebook post, she demanded that the CM and DGP visit the spot. In a Facebook post, Manila C Mohan, a journalist with Mathrubhumi weekly says: “Those who don’t have power won’t understand the powerless, they won’t understand that the powerless have the right to live. They aren’t guilty, but they have the silent pleasure of conducting a murder.”

The risk of life through Freedom of expression is explained by Director Indhu V.S’s first feature film is titled **19(1) (a)**. 19(1) (a) is the article in the Indian Constitution that guarantees freedom of speech and expression. And Indhu’s intimate film attempts to take stock of the condition of freedom of expression in the country. Nithya Menen plays the protagonist. Her character doesn’t have a name in the movie. She is standing in for an entire section of women in society who have been conditioned to just do what they are told. And Gauri is the exact opposite of the protagonist. He’s naturally inclined to swim against the tide. He’s a rebel, a writer and an activist. Even when he finds out there is a threat to his life due to the way he goes about living it, he refuses to change his stance. Sidheeq Kappan was arrested in 2020, charging UAPA, on his way to report the story of 19 year old Dalit woman who was gang raped. Before his imprisonment, Kappan was a regular contributor to the news portal Azhimukham. He was imprisoned in jail for nearly two years, was granted bail today by the Supreme Court, which said “Every person has freedom of expression.” The Hathras case drew massive outrage and protests over allegations that the state administration and the police were involved in a cover-up.

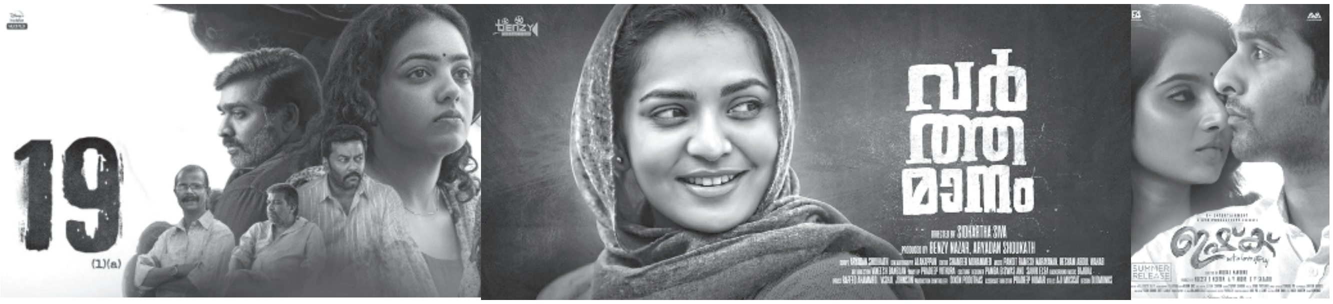

The young woman died days after she was gang-raped. Later, the UP police cremated her in the dead of night, in the absence of her family. Siddique Kappan is in custody due to his affiliation with a particular religion and his reporting on restrictions on that religion. Journalist and human rights advocate Siddique Kappan has written extensively about the discrimination of religious and caste minorities in India.

In **'Varthamanam'** a movie by Siddarth Sivan**,** Faiza Sufiya (Parvathy Thiruvothu) the grand-daughter of a prominent freedom fighter, has come to a Delhi based campus for her doctorate. But her secular ideals are constantly in conflict with the facist political temperament prevailing in the university. The movie quotes issues of Rohit Vemula, Kalburgi, Gouri Lankesh and many other victims of the fascist forces. It questions our silent compliance.

Moral policing has been observed widely in Kerala and the issues are being reported widely. A group of students reportedly underwent moral policing on Friday, July 22, at a bus stop in the Palakkad district. The students, who were a mix of boys and girls attending the Karimba Government Higher Secondary School, were attacked by a group of about 10 to 12 people for sitting close to one another. . After the students responded that they had every right to do the same. Then the mob started attacking the women first and hurling insults at them as they were attacked. Boys who promptly intervened were also thrashed. Another incident occurred at Vellanikkalpara, a popular tourist spot near Pothencode, on September 4. The students – four girls and two boys – were on a visit to the scenic location when they were stopped and verbally abused by a group of men, reportedly local residents. **Ishq** is about how the heroine responds to moral policing and to an extent, toxic masculinity." **Cartoon** has been scripted by Lazer Shine and Ratheesh Ravi in 2012. The movie is said to have the theme which concentrates on the theme of moral policing.

The community or the society should understand and should be aware about the incidents happening in the society. This is a necessity in today's world. The perspectives of individuals should change accordingly. The young minds should be thinking about how to make the world better in such situations. Movies has a greater impact and it reflects in the society. As in the Holy Bible, Christ Jesus said, you shall know the truth and the truth shall make you free, (St John 8:32). A normal saying is, an individual requires Food, Water and Shelter to live in this world. But to correct the statement, humans should have the freedom to live their lives peacefully, according to their wishes in a way that it does not affect another individual's life in a bad way.

1 Peter 2:16-17 says, Live as free people, but do not use your freedom as a cover-up for evil; live as God's slaves. Show proper respect to everyone, love the family of believers, fear God, and honour the emperor.

■

ജി. ആർ ഇന്ദുഗോപന്റെ വിലായത്തു ബുദ്ധ

Aby Benson
BD III

വിലായത്തു ബുദ്ധ എന്ന **ജി.ആർ ഇന്ദുഗോപന്റെ** ചെറുകഥ വായിക്കുന്ന വേളയിൽ മനസ്സിൽ തോന്നിയതാണ് ഇത് കേവലം ഒരു കഥ മാത്രമല്ല അത് ഒരു ദർശനമാണ്. മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉണ്മയിലേക്ക് ഉള്ള ദർശനം. ആധുനിക മനുഷ്യൻ സംസ്കൃതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മനുഷ്യനാണ് എന്നു പറയുമ്പോഴും ഇടയ്ക്ക് ്എവിടെയൊക്കെയോ വെച്ച് അവന്റെ പ്രാകൃതമായ ഇന്നലെകൾ അവനെ വേട്ടയാടുന്നുണ്ട്. മതങ്ങളും ദൈവദർശനങ്ങളും മൂല്യബോധങ്ങളും അവനെ മൗല്യാധിഷ്ഠിതമായ ദിശയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു എങ്കിലും ഇന്നലെകളിലെ ചില പ്രാകൃതത്വം ഇത്തരം ബോധങ്ങളെ അതിർലംഘിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കുവരുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം ഒരു രാഷ്ട്രീയം സംസാരിക്കുന്ന കഥയാണ് വിലായത്തു ബുദ്ധ. അനേകം ജീവിതങ്ങൾക്ക് ഇടയിലൂടെയാണ് കഥ പോകുന്നത്. അവരുടെ യാത്രകളും സംഘർഷങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ ഈ കഥ പറഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വിലായത്തുബുദ്ധനിലെ യഥാർത്ഥ കഥ നടക്കുന്നത് ഭാസ്ക്കരൻമാഷും, ഡബിൾ മോഹനൻ എന്ന സാൻഡൽ മോഹനനും തമ്മിലാണ്. അവർക്കിടയിൽ ഉയർന്നുപൊങ്ങി നിൽക്കുന്ന വിലായത്തുബുദ്ധനും. ഏഴു ബുദ്ധനെ കൊത്തി എടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ആയിരത്തിൽ ഒന്ന് മാത്രം കിട്ടുന്ന ഒരു ചന്ദനമരത്തിനെ ആണ് വിലായത്തുബുദ്ധ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

കഥയിലുടനീളം വിലായത്തുബുദ്ധ എന്ന ചന്ദനമരത്തെ ഒരു ഇമേജിനറി ആയി ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതിൽ ഒരേ സമയം ഒരു ചന്ദനമരത്തേയും ഒപ്പം ബുദ്ധനേയും കാണാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. കഥയിലെ നായകൻ ആയ ഭാസ്ക്കരൻ മാഷിന്റെ പറമ്പിലാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചന്ദനമരം ഉള്ളത്. അത് കടത്തിക്കൊണ്ട് പോകാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന പ്രതിനായകൻ സാൻഡൽ മോഹനനും. കുറെ വിരോധാഭാസങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഈ നോവലിലെ ഒരു രംഗം ഇങ്ങനെയാണ്. ചന്ദനമരം ഇത് കേവലം ഒരു മരം മാത്രമല്ല ബുദ്ധന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്, ഇതിന് കാവൽ നിൽക്കുന്ന ഭാസ്കരൻ മാഷ്, വെറും കാവലല്ല, ആയുധം ഏന്തിയുള്ള കാവൽ. അഹിംസയുടെ പ്രതിരൂപമായ ബുദ്ധന് ഹിംസയുടെ കാവൽ. ആദ്യ വായനയിൽ വായിച്ചു ചിരിക്കാൻ ഉള്ളതാവാം എന്ന് വിചാരിച്ചു എങ്കിലും പിന്നീട് ഇത് കേവലം കാല്പനികതയല്ല എന്നും, നമ്മുടെ ജീവിതപരിസരങ്ങളിൽ ഇതൊക്കെ തന്നെയാണ് നടക്കുന്നത്. റോഹിങ്കയിലെ അഭയാർത്ഥി പ്രശ്നം ഇതിന് ഉദാഹരണമായി നമുക്ക് മുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ വിലായത്ത് ബുദ്ധയ്ക്ക് കഥയ്ക്ക് അപ്പുറം ചില മാനങ്ങൾ കൈവരുന്നു. അഹിംസ എന്ന ആശയത്തിനോടൊപ്പം സ്നേഹം എന്ന വികാരത്തെ അത്രമേൽ പ്രചരിപ്പിച്ച മതമാണ് ബുദ്ധമതമെന്ന് ഇരിക്കെ എത്ര വേഗത്തിൽ ആണ് റോഹിങ്കയ പ്രശ്നം ഹിംസയുടെ രൂപമായി മാറിയത്. മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളാണ് എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളുടെയും

കാരണമെന്നും അതിനെ പിടിച്ചടക്കുക വഴി മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനാകുമെന്നും പഠിപ്പിച്ച ബുദ്ധന്റെ അനുയായികളാണ് ഇത്തരം കിരാതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് മുന്നിട്ടു നിന്നത് എന്നതുതന്നെ വിരോധാഭാസമാണ്. മതബോധ്യങ്ങൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തീവ്രവാദത്തിലേക്കു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അഹിംസയുടെ പ്രതിരൂപമായ ദൈവങ്ങൾക്ക് ഹിംസയുടെ കാവൽ എന്ന ആശയം കൂടുതൽ തെളിമയോടെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. (അനാദി എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്ന ദൈവം, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും സൃഷ്ടാവ് എന്നിരിക്കെ നാം എങ്ങനെയാണ് ദൈവത്തെ കാണുന്നത്?) ദൈവം മനുഷ്യനെ രക്ഷിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് നിന്ന് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കാലത്തിൽ നാം എത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ രക്ഷിക്കാനുള്ള പെടാപ്പാടുകൾ. ദൈവത്തെപ്പറ്റി എന്തേലും പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അസഹിഷ്ണുതയുടെ രൂപകം ആയി വിശ്വാസി മാറുന്നു പിന്നെ സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാം തന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ പേരിലുള്ള ഹിംസയും ആക്ഷേപങ്ങളും ഒരു തരത്തിൽ ആരാധന പോലെയായി മാറുന്നു. എവിടെയൊക്കെയോ നമ്മുടെ ദൈവബോധ്യങ്ങൾക്ക് പിശക് പറ്റിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഈ കഥ നമ്മോടു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. കഥയിൽ ഒത്തിരിയേറെ കഥാപാത്രങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും വിലായത്ത് ബുദ്ധന് കാവലിരിക്കുന്ന ഭാസ്കരൻ മാഷാണ് മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നത്. നമുക്കും നമ്മുടെ മതബോധങ്ങളിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നടക്കാം, എവിടെയെങ്കിലും വെച്ച് നമ്മുടെ ദൈവാന്വേഷണങ്ങൾ വഴി മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞുനടന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി യാത്ര പുനരാരംഭിക്കാം.

റഷ്യൻ ആർച്ച് പ്രീസ്റ്റ് ഫാ. സ്റ്റീഫനോടൊപ്പം

ജനകീയ ആത്മീയതയെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന സുവിശേഷം

പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ ദർശനങ്ങൾക്ക് സാമൂഹിക ശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലത്തിലും കൗൺസലിങ്ങ് രീതി ശാസ്ത്രത്തിലും വേദവിശകലനം പകരുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് പ്രശസ്ത കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകനും മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന ഫാ. ഡോ. ഒ തോമസിന്റെ എഴുത്തുകളിലും പ്രഭാഷണങ്ങളിലും ശക്തിപ്പെട്ടത്. നാല് പതിറ്റാണ്ടായി ഇടയശുശ്രൂഷയിലും പ്രബോധനത്തിലും ജാഗ്രതയോടെ പ്രവർത്തിച്ച കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി മുൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ വന്ദ്യ ഡോ. ഒ. തോമസച്ചനിൽ (1954-2022) ശക്തിപ്പെടുന്നത് ക്രിസ്തുദർശനം വിസ്മരിച്ച്, സഭയിലും സമൂഹത്തിലും പ്രചാരമേറുന്ന ജനകീയ ആത്മീയതയോടുള്ള നിരന്തരമായ പോരാട്ടമാണ്. ഇത് വാക്കുകളിലും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും അതിശക്തമായി സംക്രമിക്കപ്പെട്ടു.

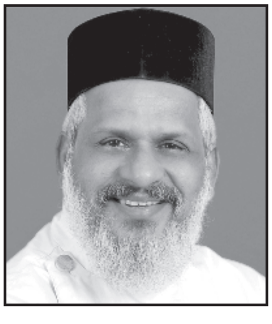

ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ ഉജ്ജ്വലമായും ചിലപ്പോൾ ഹാസ്യാത്മകമായും സംവേദിപ്പിച്ച വിമർശന വിശകലനങ്ങൾക്ക് പ്രതിരോധം തീർക്കുവാൻ ആർക്കുംതന്നെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അത്രയ്ക്ക് ഭദ്രമായും യുക്തമായും വാദമുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനിതര സാധാരണ വരസിദ്ധി അദ്ദേഹം നേടി. ഡോ. ഒ. തോമസ് അച്ചൻ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ പങ്കിട്ട വിമർശനമുഖങ്ങൾക്ക് എതിരെ പ്രതിഷേധങ്ങൾ വ്യാപകമാകാറുണ്ടെങ്കിലും പ്രവാചക ദർശനത്തോടെ സാമൂഹിക നീതിക്കും ക്രിസ്തുദർശന മൂല്യങ്ങളുടെ ദൈവരാജ്യ വ്യാപനത്തിനുമായി വാക്കും വചനവും ഇരുതല മൂർച്ചയോടെ അവതരിപ്പിച്ചു.

ക്രിസ്തുദർശനവും ജനകീയ ആത്മീയതയും എന്ന കൃതിയിൽ വെളിപ്പെടുന്നത് ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ താത്വിക ദർശനങ്ങളും സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ശക്തിപ്പെടുന്ന ജനകീയ ആത്മീയതയുടെ കാപട്യങ്ങൾക്ക് എതിരെയുള്ള പ്രവാചക ദർശനങ്ങളുമാണ്. 'ക്രിസ്തു ഒരിടത്തും പിറക്കുന്നില്ല' എന്ന പ്രഥമ ലേഖ

നത്തിൽ ജനകീയ ആത്മീയതയെ പൊളിച്ചടുക്കുന്നു. *'തിന്മ ഇരുട്ടിനോട് സമമാണെങ്കിൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നന്മയാകുന്ന വെളിച്ചം കാണിച്ചാൽ മതി. എന്നാൽ നന്മയോട് നിരന്തരം പോരാടുന്ന തിന്മയ്ക്ക് ഒരു കൗശലമുണ്ട്. അതായത് നന്മയുടെ ആവരണമിടുന്നതിലൂടെയാണ് തിന്മ വിജയിക്കുന്നത്.'* സഭയിലും സമൂഹത്തിലും കണ്ടെത്തുന്ന ആഘോഷങ്ങളിൽ തിന്മ വിജയിക്കുന്നു. അത് നന്മയുടെ ആവരണം ധരിച്ചാണ് ജനകീയത സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും ജാഗരണവും ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ ഭാഗമാണെങ്കിലും ക്രിസ്തുമസ്, ഈസ്റ്റർ, പെരുന്നാൾ പോലുള്ള ആഘോഷങ്ങളിൽ നന്മയെ തമസ്ക്കരിച്ച്, നന്മയുടെ ആവരണങ്ങളിലൂടെ തിന്മ സംക്രമിക്കപ്പെടുകയാണ്. 'തിരുപ്പിറവിയുടെ സന്ദേശം പൂർണ്ണമായും തിന്മയേറ്റെടുക്കുന്ന നാളുകൾക്ക് ഇനി അധിക ദൂരമില്ലെന്ന്' ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് പ്രവചിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ വന്ദിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അധികം ആഗ്രഹിച്ച ഹേരോദാവ് ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ പ്രതീകമായി തീരുന്നുവെന്നും അധികാരം, പണം, അഴിമതി, സ്വജനപക്ഷപാതം, സുഖലോലുപത, എതിരാളികളെ നശിപ്പിക്കൽ എന്നിവ എല്ലാക്കാലത്തും ഭരണകൂടങ്ങളും വ്യവസ്ഥാപിത മതങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാൽ പതിവുകളിൽ 'അവൻ (ക്രിസ്തു)' ഇല്ലാതെ പോകുന്നു എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

ക്രിസ്തുദർശനം വെറുമയാക്കലും ദൈവരാജ്യമൂല്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ നിർമ്മല സുവിശേഷവുമാണ്. ക്രിസ്തു മനസ്സിൽ ജനിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുദർശനം ജീവിതത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകും. ആരാധനയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ഹൃദയം വിശുദ്ധവും നിഷ്കപടവുമല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുദർശനം അന്യമായിരിക്കും. ആത്മീയതയിൽ പ്രചാരം ഏറുന്ന ജനകീയ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് എഴുതുന്നു: *കൂടുതൽ പേരും നടക്കുന്ന വഴിയിലൂടെ നടന്നാൽ യേശുവിനെ കണ്ടെത്തുകയില്ല. ഹേരോദോവിനും പരീശമതത്തിനും ആ വെളിച്ചം കാണാനായില്ല. വിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ ഇന്നുള്ള വെല്ലുവിളി അതുതന്നെയാണ്. വേറിട്ട വഴിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ.*

ആത്മീയതയിലെ കച്ചവട മനോഭാവവും അധീശത്വ മനസ്സും കടന്നാക്രമണ വാസനയും ദൈവരാജ്യമൂല്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ആത്മപരിത്യാഗത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയുടെയും ത്യാഗ മനസ്സാ ണ് ക്രിസ്തുദർശനം വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്. സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക ക്രമങ്ങളിലൂന്നിയ സഭാ ശുശ്രൂഷകൾക്കും സ്ഥാപന വിപുലീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സഭകൾ അന്ത്യം കുറിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. തിന്മയും പാപസ്വഭാവത്തിനുംമേൽ വിജയം നേടുന്ന ആത്മീയ സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കണം. ജനകീയ ആത്മീയതയുടെ വികൃതരൂപങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുവാനുള്ള ആർജ്ജവവും ദർശനവും പ്രവാചകശേഷിയും ക്രൈസ്തവർ ഉൾക്കരുത്താക്കണം.

ആഗോളവൽക്കരണം സൃഷ്ടിക്കുന്ന കമ്പോളമൂല്യവും ആർത്തി സംസ്കാരവും ഭേദിക്കുവാൻ കഴിയണം. *നാല്പതുദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും വഴി ഭൗതിക പ്രലോഭനങ്ങളെ കീഴടക്കിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷ ശൈലിയാണ് ഏവർക്കും മാതൃകയാവേണ്ടത്. സ്വാർത്ഥത, അഹന്ത, ദ്രവ്യാഗ്രഹം, സ്ഥാനം, പദവി ഇവ വെട്ടിപിടിക്കുവാൻ നടത്തുന്ന നിരന്തര ശക്തിയാണ് ആത്മീയതയിൽ ലക്ഷ്യംവെയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ വഴിയും വെളിച്ചവും അല്ല പങ്കിടുന്നത്. സഭയുടെ മിഷൻ ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ ലോകത്തോടും അതിന്റെ തിന്മയോടുമുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിലാണെന്ന്* ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് സ്ഥാപിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുനാമം മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ദൈവരാജ്യമൂല്യങ്ങൾ സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് സുവിശേഷം അർത്ഥവത്തായി ആഘോഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് സാക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവരാജ്യവും അതിന് അനുസൃതമായ ഒരു ജീവിത ശൈലിയുമാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം. അതിൽനിന്ന് അകലുന്തോറും ക്രിസ്തുവിൽനിന്നും സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നും അകലുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഏവർക്കും ഉണ്ടാകണം.

ക്രിസ്തുശരീരത്തിലുള്ള കൂട്ടായ്മയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ കെട്ടുപണിയിലുള്ള പങ്കുചേരലും ക്രൂശും ത്യാഗവും സ്നേഹവും ഉൾച്ചേരുന്നതാണ് ക്രിസ്തു പകർന്ന ആത്മീയത. ചൂഷണവും ആക്രമവും അനീതിയും നിറഞ്ഞ ലോകത്തെയും അതിലെ ഘടകങ്ങളെയും നീതിപൂർവ്വമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതിയിൽ പങ്കുചേരുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ആത്മീയത എന്നതാണ് ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് പങ്കിടുന്ന ദർശനം. ക്രിസ്തുവിനോട് അടുപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം അത്ഭുത രോഗശാന്തി പകരുന്നവരിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനുള്ള വചനഘോഷണ ശൈലികളും പ്രചരണ തന്ത്രങ്ങളും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതമല്ല എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. വ്യക്തിപരമായ അനുഭവങ്ങളും വൈകാരിക അനുഭൂതിയും അത്ഭുത-ആഗ്രഹ സഫലീകരണവും, രോഗശാന്തിയും എല്ലാം ജനകീയ ആത്മീയതയ്ക്കായി പ്രചരിക്കുമ്പോൾ വികലമായ ആത്മീയത വർദ്ധിക്കുന്നു. വികലമായ ആത്മീയതയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്ന സാർവ്വത്രിക അംഗീകാരം സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഗുരുതരമായി തീരുന്നു.

ജനകീയ ആത്മീയതയെ ഡോ. ഒ. തോമസ് അച്ചൻ ലളിതമായ വാക്യത്തിൽ നിർവചിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്: *ജനത്തെ പിടിച്ചു നിർത്തുവാൻ ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് ജനകീയാഭിമുഖ്യം പുലർത്തുക. അതായത് ജനത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് കൊടുത്ത് വിശ്വാസികളെ കൂടെ നിർത്തുക*

എന്നതാണ് ജനകീയ ആദ്ധ്യാത്മീകത ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത്. വ്യക്തിപരമായ അനുഭൂതി, ജീവിത പുതുക്കം, പ്രതിസന്ധികളുടെ അതിജീവനം, വ്യക്തിപരമായ താലന്തുകളുടെ വികസനം, മാനസിക ദുഃഖങ്ങളുടെയും സംഘർഷങ്ങളുടെയും അതിജീവനം, മാനസിക ആഹ്ലാദം, സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനുള്ള അവസരം തുടങ്ങിയവ ജനപ്രിയ ആത്മീയതയാൽ ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നു. *ആത്മീയതയുടെ പേരിലുള്ളതെന്തും വൈകാരികമായ അനുഭൂതിയും സംതൃപ്തിയും പകരുന്നതായി തീരണം. അഥവാ വൈകാരികാനുഭൂതിയും ഉദ്ദിഷ്ഠ കാര്യസിദ്ധിയും ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതാണ് ജനകീയ ആത്മീയത.* ക്രിസ്തുദർശനമോ മനുഷ്യാവതാര രക്ഷണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വേദവിശകലനമോ ദൈവരാജ്യ മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾബോധമോ ജനകീയ ആത്മീയതയിലെ പ്രധാന വിഷയമേയല്ല. ക്രിസ്തുദർശനവും നീതിബോധവും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയും വിസ്മരിക്കുന്ന ജനകീയ ആത്മീയതയിലേക്ക് മുഖ്യധാര സഭകൾപോലും വഴുതി വീഴുന്നു. പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ ചിന്താധാരകൾക്ക് അനുസൃതമായി സഭകൾ പ്രവർത്തന അജണ്ട നിശ്ചയിക്കുകയാണ്.

സാമൂഹിക നീതി, ദാരിദ്ര്യ നിർമ്മാർജ്ജനം, പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ, ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ പാർശ്വഫലങ്ങൾ തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി വിഷയങ്ങൾ സഭയുടെ മിഷൻ അജണ്ടയിൽ സ്ഥാനം നേടിയപ്പോൾ ജനകീയ ആത്മീയതയിൽ തലവേദന മുതൽ കാൻസർ വരെയുള്ള എല്ലാ ശാരീരിക രോഗങ്ങൾക്കും മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തിക-വൈവാഹിക പ്രതിസന്ധികൾക്കും പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചുള്ള ഉണർവ്വ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളും കൂട്ടായ്മകളും അത്ഭുത രോഗശാന്തിയും ടെലിവിഷൻ ചാനൽ പ്രഭാഷണങ്ങളും വ്യാപകമാകുന്നു. മനുഷ്യ പ്രകൃതിയിൽ പൊതുവേ സ്വാർത്ഥതയും വൈകാരികതയും ഉള്ളതിനാൽ സഭകളിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ കൂട്ടമായി ഇത്തരം ജനകീയ ആത്മീയതയെ പിന്തുടരുന്നു. ചിലർ സഭയുടെ ഘടനയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ജനകീയ ആത്മീയതയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഒരിടത്ത് സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാടിലും മറ്റൊരിടത്ത് വൈകാരിക അനുഭൂതിയിലും ആത്മീയതയെ പുനസൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ പിശാചിനോടും തിന്മയോടും ഏറ്റുമുട്ടാനുള്ള ക്രിസ്തീയ ധാർമ്മിക വിചാരം സഭകൾക്ക് നഷ്ടമാകുന്നു എന്ന് ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. *മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലാണ് തിന്മയുടെ അടിവേര് എന്ന് ദൈവശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് ഘടനകളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. അതിനാൽ സാമൂഹിക തിന്മകളോട് എതിർക്കുവാനും അതേ സമയം മനുഷ്യന്റെ തിന്മയുടെ പ്രഭാവത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാനും കഴിയണം* എന്നും എഴുതുന്നു.

തിന്മയുടെ അടിസ്ഥാനഭാവങ്ങളായ സ്വാർത്ഥത, അഹങ്കാരം, ഭൗതികാസക്തി എന്നീ പ്രലോഭനങ്ങളോടാണ് യേശു പോരാടിയത്. എന്നാൽ ആഗോളവൽക്കരണം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന കമ്പോള സംസ്കാരത്തിൽ സ്വാർത്ഥ, അഹന്ത, ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ സുഖഭോഗാസക്തി എന്നിവ സമന്വയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയോട് പോരാടാൻ കഴിയുന്നതാകണം യഥാർത്ഥ ആത്മീയത. ലോകത്തെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ ആഗോളവൽക്കരണമാണെങ്കിൽ അതിനെ ചെറുക്കുവാൻ ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിൽ നോമ്പ്, ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവപോലെ ശ്രേഷ്ഠവുമായ മറ്റൊരു ഉപാധിയില്ല എന്നാണ് ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ബദൽ മാതൃക. *സമ്പന്നമായി ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുന്നതാണോ ക്രിസ്തു കാണിച്ചുതന്നതും പഠിപ്പിച്ചതുമായ ദൈവരാജ്യശൈലി* എന്നും അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു.

സമൃദ്ധിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രചരണമായി തീർന്നു ജനകീയ ആത്മീയത. ദൈവരാജ്യ മൂല്യങ്ങളെയും സുവിശേഷ ലക്ഷ്യങ്ങളേയും വിസ്മരിച്ചുള്ള വചനപ്രബോധനങ്ങളും പ്രചരണ സമ്പ്രദായങ്ങളുമാണ് ജനകീയ ആത്മീയതയിൽ പർവ്വതീകരിക്കുന്നത്. ഇത് വിവിധതരം മാനസിക സംഘർഷങ്ങളും സാമ്പത്തിക-വൈകാരിക പ്രതിസന്ധികൾ അനുഭവിക്കുന്നവരേയും ജനകീയ ആത്മീയതയുടെ കെണിയിൽപ്പെടുത്തുകയാണ്. ശക്തിപ്പെടുന്ന ഇത്തരം ജനകീയ ആത്മീയതയിലൂടെ നസ്രായനായ യേശു ലക്ഷ്യം വെച്ച ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതി യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നുണ്ടോ എന്ന് വിമർശനപൂർവ്വം വിലയിരുത്തണം എന്ന ഉൾക്കാഴ്ചയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ഫാ. ഡോ. തോമസ് ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രധാന ചോദ്യം.

ദീർഘകാലത്തെ വായനയും പഠനവും മനനവും വഴി സ്വായത്തമാക്കിയ സാമൂഹിക വിമർശന വിശകലന രീതിശാസ്ത്രം വേദവായനയിലും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും ഫലപ്രദമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാനുള്ള വന്ദ്യ ഒ. തോമസച്ചന്റെ സർഗ്ഗസിദ്ധി വർണ്ണനാതീതമാണ്. നിരന്തരമായ വായനയും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളോടുള്ള ഇടപെടലും പ്രശ്നപരിഹാര മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രബോധനത്തിലൂടെ ലഭ്യമായ അനുഭവ പാഠങ്ങളും വിശകലനശൈലിക്ക് വെളിച്ചം പകർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ അമ്പതു ലേഖനങ്ങളിലും അന്തർധാരയായി പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഏകകം ജനകീയ ആത്മീയതയോടുള്ള നിരന്തരമായ ഏറ്റുമുട്ടലാണ്. ഏതു വിഷയത്തിന്റെ അപഗ്രഥനത്തിലും ക്രിസ്തുദർശനത്തിലും സുവിശേഷ മൂല്യങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമായ ആത്മീയതയുടെ വ്യാപനം സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉണ്ടായി തിന്മയെ നിഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള കരുത്താർജ്ജിക്കുവാൻ വ്യക്തികൾക്ക് കഴിയണം എന്ന് അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കാണുന്നു. *വിശുദ്ധ ആരാധനയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും എല്ലാം മനുഷ്യനിൽ ശക്തിപ്പെടുന്ന പാപരോഗത്തെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ശേഷി നേടുവാൻ കരുത്തുള്ള*

താകണമെന്നും ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് എഴുത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സർവ്വസൃഷ്ടിയേയും മനുഷ്യരാശിയേയും ഹൃദയത്തോട് ചേർത്തുപിടിച്ച് ദൈവാഭിമുഖ്യത്തിൽ വളർത്തി നന്മയും നീതിയും സ്നേഹവും യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന ദൈവരാജ്യാനുഭവമാവണം ക്രിസ്തീയ ആത്മീയത. സ്വാർത്ഥതയും അഹന്തയും അധികാരവും ഭൗതിക ആസക്തിയും അതിൽ ഇടം നേടുന്നില്ല. ദൈവ സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ശുശ്രൂഷയുടെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും നീതിനിർവ്വഹണത്തിന്റെയും ആത്മാവിൽ സമാധാനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക ദർശനമാണിത്.

ക്രിസ്തുശരീരവുമായുള്ള ജൈവബന്ധം ആദ്ധ്യാത്മീകതയിൽ അവിഭാജ്യമായി നിലനിർത്തുന്നതിനാൽ വിശുദ്ധ ആരാധനയിലൂടെ തനതായ വ്യക്തിത്വത്തെക്കാൾ സംഘാതമായ വ്യക്തിത്വമാണ് ലഭ്യമാകുന്നത്. ഇത് മനുഷ്യനെ ദൈവത്തോടും സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തോടും സമസ്ത സമൂഹത്തോടും സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു. ദിവ്യ ബലിയിലധിഷ്ഠിതമായ ആദ്ധ്യാത്മീകത ദൈവ-മനുഷ്യ-പ്രപഞ്ച ബന്ധം സമഗ്രവും സംഘാതവുമാക്കുന്നു. നന്മയിൽ പ്രകാശിതമാകുന്ന മാനവികതയിൽ ആത്മപരിത്യാഗവും ലാളിത്യവും നീതിയും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിക്കുന്ന സുതാര്യവും നീതിപൂർവ്വവുമായ സാമൂഹ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളാവണം സഭയുടെ കർമ്മപദ്ധതി. ദിവ്യ സംസർഗ്ഗത്തിലൂടെ ദൈവസ്വരൂപത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് നീതിപൂർവ്വം വളരുവാൻ കഴിയുന്ന ആദ്ധ്യാത്മീകത വിശുദ്ധിയും ലാളിത്യവും പകരുന്ന മനുഷ്യത്വമാണ്. ഇത് എപ്പോഴും ആത്മത്യാഗത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. ഇത് ജനകീയ ആത്മീയതയെ നിരന്തരം പ്രതിരോധിക്കുന്ന സുവിശേഷമാണെന്ന് ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് വ്യക്തമാക്കി.

■

OFFICE BEARERS

Prijin Pappachan
(1st. Sem.Prefect)

Sijo T Joseph
(2nd. Sem. Prefect)

Gregory Roy
(3rd Year Class Reesh)

Mathew P Thomas
(2nd Year Class Reesh)

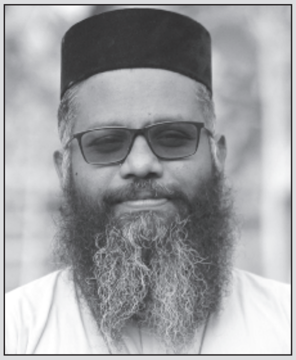

Fr. Iyoob OIC
(1st Year Class Reesh)

Mammen Joseph
(Sreyas Ground Floor Reesh)

Nidhin Kurian M
(Sreyas First Floor Reesh)

Shaji Ulahannan Kurian
(Sreyas Second Floor Reesh)

Office Staff

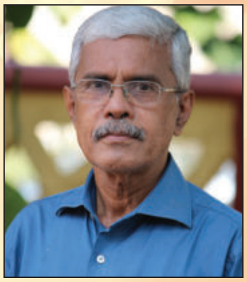

Mr. John P. Alexander
Office Manager

Mr. Sibichan P. P.
Office Secretary

Mr. Sajan Prasad
Library Assistant

Mr. Thomas Abraham
Receptionist

Mr. Sabu Kuriakose
Maintenance

Mrs. Tintu Abraham
Divyabhodhanam Office Secretary

Mrs. Annie Susan
Mess Supervisor

Mr. Biju Ulahannan
Mess Supervisor

Mrs. Susan Boby
OSDL Assistant

Mrs. Saritha Binu
Library Staff

Mrs. Sindhu Biju
Sruthi Office Secretary

Mr. Abraham Varghese
Assistant Accountant

Mr. Jijo Joy
Office Assistant

Mr. Raju Madhavan
Security

OUTGOING STUDENTS 2019 - 2023

Dn. Jobin P Saji
Thumpamon Diocese
Stewardship Ist Semester

Dn. Jijo K Joy
Mavelikkara Diocese
Volleyball Captain

Melvin Rajan K
Bangalore Diocese
Ecumenical Relations

Dn. Lijo Lawrance
Bangalore Diocese
Guest Master & Task Force
Ist Semester

Dn. Sibi Sebastian
Thumpamon Diocese
Theological Association &
Library Ist Semester

Dn. Jestin Jose
Mavelikkara Diocese
Stewardship IInd Semester

Dn. Kurian Mathew
Madras Diocese
Seminary Doctor

Dn. Joby Joseph George
Nilackal Diocese
Maintenance

Dn. Renny Rajan
Thumpamon Diocese
Task Force IInd Semester

Dn. Githin Cherian John
Niranam Diocese
Aquarium & Aquaguard

Dn. Rony R John
Kottarakara-Punalur Diocese
Sports Secretary

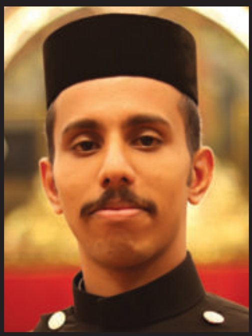

Dn. Jithin Jose
Chengannur Diocese
Divyabodhanam
IInd Semester

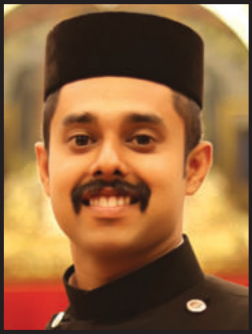

Dn. Glory Mathew George
Adoor-Kadampanad Diocese
Choir Leader &
Audio - Visual IInd Semester

Dn. Gibin George
Kottarakara-Punalur Diocese
Electrician & Library
IInd Semester

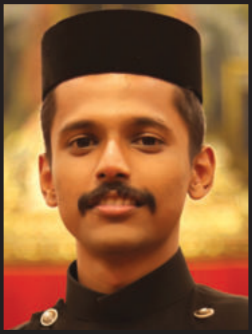

Dn. Sanjay Alias Joy
Kochi Diocese
Seminary Chronicle

Dn. Jesvin K John
Kochi Diocese
Sarupya

Dn. Amal V Mathew
Kottayam Diocese
Stage & Decoration

Dn. Sanju P Mathew
Mavelikkara Diocese
Darpanam

Dn. K Smijai Simon
Madras Diocese
Social Media & Garden
Ist Semester

Dn. Robin K Mathew
Chengannur Diocese
Garden IInd Semester

OUTGOING STUDENTS 2019 - 2023

Dn. Rijosh G George
Thumpamon Diocese
History Association & Mutual Assistance IInd Semester

Dn. Jithin Alex
Niranam Diocese
Post Master & Kitchen Garden Ist Semester

Dn. Emil T Abraham
Kottayam Diocese
Arts Club Secretary & Photography

Dn. Ribin R Baby
Adoor-Kadampanad Diocese
Sacrist Ist Semester & Reesh IInd Semester

Dn. Abilda Mathew
Malabar Diocese
Sanitation Master

Dn. Aaron Joshua John
Delhi Diocese
Reesh Ist Semester & Mar Gregorios Foundation

Dn. Alan K Varghese
Kottayam Central Diocese
Parish Mission Coordinator

Dn. Basil Babu
Sleeba Dasa Samooham
Swanthanam

Dn. Akhil Johnson
Kollam Diocese
Sacrist IInd Semester

Dn. Siju Thomas
Nilackal Diocese
Auditor

Dn. Robin K Jacob
Kandanad West Diocese
Mutual Assistance Ist Semester

Dn. Rinu Prince
Kunnamkulam Diocese
Divyabodhanam Ist Semester & Audio - Visual Ist Semester

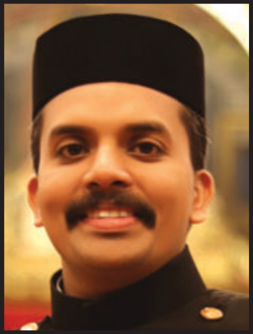

Dn. Ajin Chacko M
Kunnamkulam Diocese
Museum

Dn. Jinu Mathew Johnson
Kollam Diocese
Computer Lab Ist Semester

Dn. Dennis Reji
Kottayam Diocese
Alumni Association & Computer Lab IInd Semester

Dn. Ebin Eldho
Angamaly Diocese
PRO & Kitchen Garden IInd Semester

എന്റെ പാദങ്ങൾ
നിന്റെ നിർമ്മലമായ മണ്ണിൽ
പതിയാൻ അവസരം നൽകിയതിന്...
എന്റെ മൊഴികൾക്കെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയുടെ
ലാവണ്യമുണ്ടാകണമെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതിന്...
എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളിലേക്ക്
നല്ല സ്മൃതികളെ പകർന്ന് നൽകിയതിന്...
എല്ലാത്തിനുമുപരി നാല് വർഷം സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ കൊണ്ട്
ആലിംഗനം ചെയ്തതിന്...
പഠിത്തവീടെന്ന ഈ അമ്മയുടെ തിരുനെറ്റിയിൽ ഒരായിരം
ചുടുചുംബനങ്ങളോടെ സാദരം സ്തുതിവന്ദനങ്ങൾ.

'ഉന്നത ഗിരിയതിൽ ശോഭിതയായ്
നിത്യം വാഴുക നീ സെമിനാരി...!!'

ദീപ്തിയ്ക്ക് ഊർജ്ജം പകർന്ന നിരവധി വ്യക്തികളുണ്ട്... ബഹു. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ അച്ചൻ, സഹോദര ശെമ്മാശന്മാർ, മുഖചിത്രം തയ്യാറാക്കിയ റിജോ അച്ചൻ, അതിന് വിവരണം നല്കിയ സഞ്ജയ് ശെമ്മാശൻ, ഓഫീസ് സ്റ്റാഫുകളായ ജോൺ സാർ, സിബിച്ചായൻ, ജിജോച്ചായൻ, ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തിയ ഡെസിൻ സണ്ണി, ഫോട്ടോയോടൊപ്പം ഡിസൈനിംഗിൽ സഹായിച്ച ഗ്രിഗറി, പേജുകൾ മനോഹരമാക്കിയ ഗ്രീഷ്മ ഡിസൈൻസിലെ സ്റ്റാഫുകൾ, ഒപ്പം ഇരുന്നു സഹായിച്ച മാമ്മൻ, സിബിൻ, നിധിൻ എല്ലാവരെയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു...

Best compliments from:

ST. THOMAS ORTHODOX CHURCH
Ghaziabad, Delhi Diocese

ST. THOMAS ORTHODOX CHURCH
GHAZIABAD

ST. THOMAS NURSING HOME
Sahibabad

ST. THOMAS SCHOOL
Sahibabad

ST. THOMAS SCHOOL
Indirapuram

ST. THOMAS SCHOOL
Loni

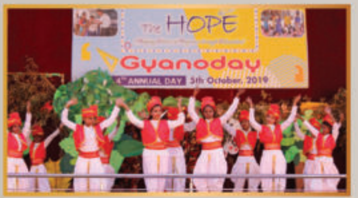

ST. THOMAS HOPE SCHOOL

NEW PROJECT

ST. THOMAS FARM
Morta

SN Productions

Subscribe now for an endless medley of musical melodies

@SNProductions2020